395-ՇՀՂ

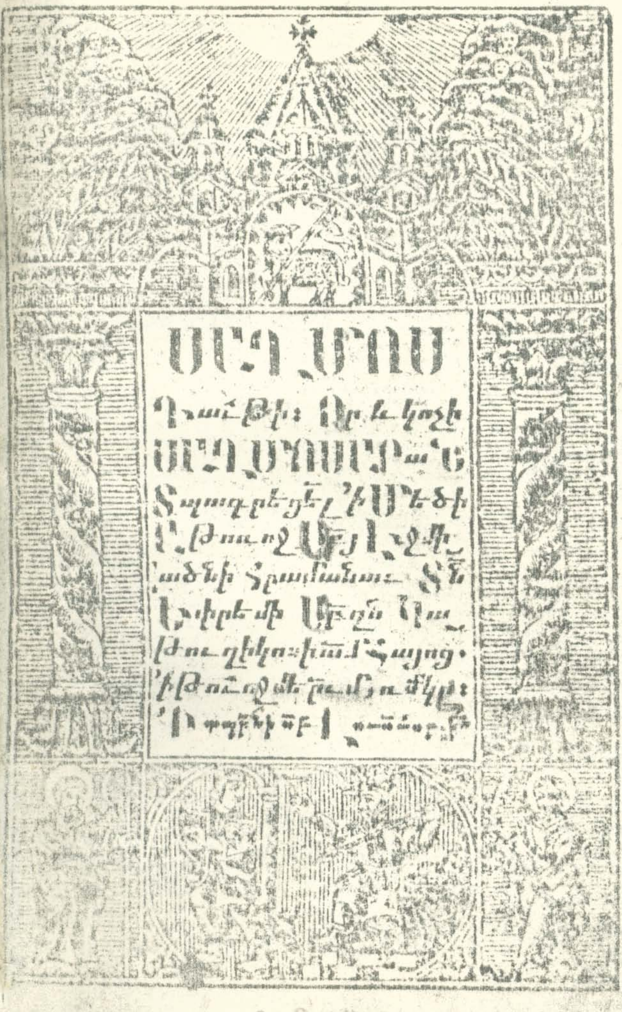

ՍԱՂՄՈՍ

Դաւթի։ Որ և կոչի

ՍԱՂՄՈՍԱՐԱՆ

Տպագրեցաւ ի Մեծի
Աթոռոյ Սրբոյ Էջմի-
ածնի Հրամանաւ Տն
Եփրեմ Սրբազն Կա-
թողիկոսին Հայոց·
ՙի Թուականութեանս ՌՄԿԸ:
ՙԻ [illegible]

1819

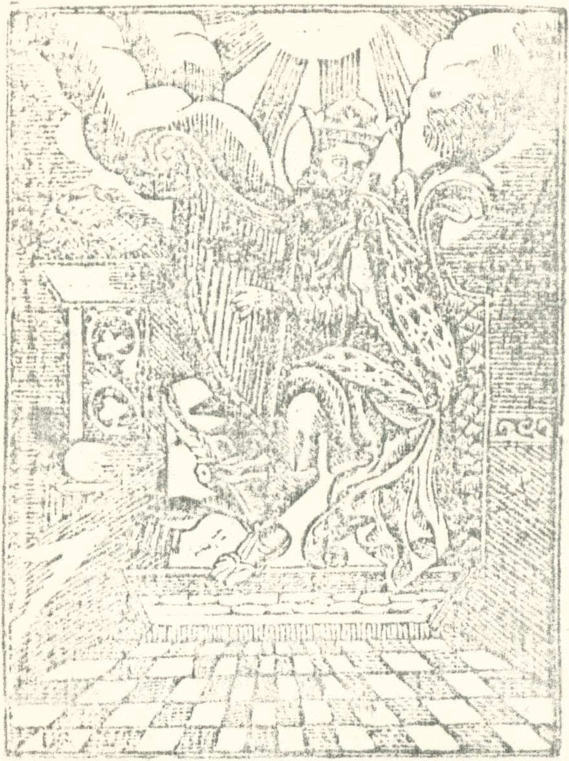

Ձեռք իմ արարին զՍաղմոսարան. և Մատունք իմ կազմեցին զԳործի Օրհնութեան։

Ի յոյս ցանկալոյ [illegible] [illegible]

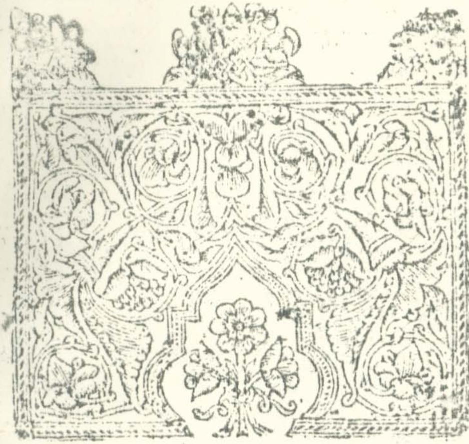

Աղօթս Գրեալ · Ա

Է. ՆՅՐՕՐՈՉ

Գ.Ն.Ր.Ց.Ի.Խ.Օ.Ր.Ձ.Օ.Լ.Ր.Պ.Մ

աւելաարչաաց · ի հանապազարհի մե-
ղաւորաց նաւ ոչ եկաց · և յամէնա
ժամ

3

ժանտից ոչ նստաւ ։

Այլ յօրէնս տ՟ն են կամք ն՟ր · եւ յօրէնս ն՟ր խորհեսցի նա ՚ի տուէ եւ ՚ի գիշերի · եւ եղիցի նա որպէս ծառ , որ անկեալ է ՚ի գնացս ջուրց ։

Որ զպտուղ իւր ՚ի ժամու տացէ՝ եւ տերեւ ն՟ր մի թափեսցի · եւ զա՟մ զոր ինչ արասցէ , յաջողեսցի նմա ։

Ոչ այսպէս են ամպարշտքն · եւ ոչ այնպէս · այլ որպէս փոշի՝ զոր հողմն ՚ի վերայ երեսաց երկրի ։

Վասն այսորիկ ոչ յարիցեն ամպարիշտք ՚ի դատաստանն · եւ ոչ մեղաւորք ՚ի խորհուրդս արդարոց ։

Ճանաչէ ճանաչէ, որ զճանապարհս արդարոց · ճանապարհք ամպարշտաց կորիցեն ։

[illegible]
[illegible] · Բ ։

Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք՝ եւ ժողովուրդք խորհեցան ՚ի ունայնս ։

Յառաջխաղաց եղեն թագաւորք երկրի, եւ իշխանք ժողովեցան ՚ի միասին. վ̅ս տ̅ն, եւ վ̅ս օծելոյ ն̅ր։

Խզեսցուք զկապանս ն̅ց. եւ ընկեսցուք ՚ի մէնջ զլուծ նոցա։

Բնակեալն յերկինս ծիծաղեսցի զնոքօք. եւ տ̅ր արհամարհեսցէ զն̅ս։

Յայնժամ խօսեսցի ը̅դ ն̅ս բարկութ̅ իւրով. եւ սրտմտութ̅ իւրով խռովեցուսցէ զն̅ս։

Ես կացի թագաւոր ՚ի նմանէ ՚ի վ̅ր լերին սիոնի ս̅ր̅յ ն̅ր. ՚ի պատմել զհրամանս տ̅ն։

Տ̅ր ասացցիս՝ որդի իմ ես դու, եւ ես այսօր ծնայ զքեզ։

Խնդրեա՛ յինէն, եւ տաց քեզ զհեթանոսս ՚ի ժառանգութի, եւ իշխանութի ՚ի քեզ ը̅ ամ̅ ծագս երկրի։

Հովուեսցես զն̅ս գաւազանաւ երկաթեաւ. եւ որպէս զանօթ բրտի փշրեսցես զն̅ս։

Արդ՝ թագաւորք, ղե՛յր ՚ի միտ ա-

ուք. և խրատեցարո՛ւք ամենեքեան
որ դատէք զերկիր։

Ծառայեցէ՛ք տն երկիւղիւ. և
ցնծացէ՛ք առաջի նր դողութբ։

Ընկալարո՛ւք զխրատ նորա՝ զի մի՛
բարկասցի տր, և կորնչիցիք ՚ի ճանապարհացն արդարութե։

՚Ի ժամանակի յորժամ բորբոքեսցի բարկութի նորա։

Երանի ամենեցուն որ յուսացեալ
են ՚ի տր։

Սաղմոս Դաւթի. ՚ի ժամանակին զի փախուցեալ էր յերեսաց Աբիսողոմայ որդւոյ իւրոյ
Գ.

Տէ՛ր զի՞ բազում եղեն նեղիչք
իմ. և բազումք յարեան ՚ի
վերայ իմ։

Բազումք ասեն ցանձն իմ թէ
չիք փրկութի սորա առ ած իւր։

Այլ դու տր օգնական իմ ես՝ փառք
իմ և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ։

Ձայնիւ իմով ես առ տր կարդացի.

եւ լուաւ ինձ՝ ի լեռնէն սր̃յ իւրմէ ։
Ես ննջեցի եւ ի քուն եղէ · զարթեայ՝ եւ տր̃ ընդունելի իմ է ։
Ոչ երկեայց ես ի բիւրաւոր զօրաց նոցա , որք շուրջանակի պատեն , պաշարեալ պահէին զիս ։
Արի՛ տր̃ եւ փրկեա զիս ած իմ · զի դու հարեր զամենեսեան , որք էին ընդ իս թշնամանութբ̃ ի տարապարտուց · եւ զատամունս մեղաւորաց փշրեցեր ։
Տեառնէ է փրկութի · ի վր̃ ժողովրդեան քոյ օրհնութի քո ։

Ի կատարած ընթր օրհնութեան ։
Սաղմոս Դաւթի · Դ ։

կարդալ ինում լուար ինձ ած ա̃ր արդարութե · ի նեղութե ինձ ընդարձակեցեր · ողորմեա ինձ եւ լուր աղօթից իմոց ։

Որդի

Ո՛րդիք մարդկան՝ մինչև յե՞րբէք խստասիրտք. ընդէ՞ր սիրէք զնանրութի և խնդրէք զստութի:

Ծանէրուք՝ զի սքանչելիս արար Տր սբյ իւրում. և Տր լուիցէ ինձ 'ի կարդալ իմում առ նա:

Բարկանայք և մի՛ մեղանչէք. զոր ինչ ասէք 'ի սիրտս ձեր. յանկողինս ձեր զղջացարուք:

Մատուցէք պատարագս արդարութեան և յուսացարուք 'ի Տր:

Բազումք ասէին թէ ո՞ ցուցցէ մեզ զբարութիւն Տն. նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց. և ետուր ուրախութի սրտից մերոց:

'Ի պտղոյ ցորենոյ՝ գինւոյ՝ և ձիթոյ իւրեանց լցուցեր զնս:

Խաղաղութե յայս և 'ի սոյն ննջեսցուք և զարթիցուք. զի դու տէր միայն առանձին յուսով բնակեցուցեր զմեզ:

Ի խափարանծ չաւան ծառանգաւորին։

Աղշոս Կրաձմի • Ա։

Բանից իմոց ունկն դիր տէր, եւ իմաստ առ զաղաղակ իմ։

Նայեաւ ՚ի ձայն աղօթից իմոց՝ թագաւոր իմ եւ ա̄ծ իմ։

Նա զքեզ աղաչեմ տր՝ ը̄ առաւօտու լուիցես ձայնի իմում • ը̄ առաւօտու պատրաստ եղէց յանդիման լինել առ քեզ ա̄ծ։

Ո՛չ թէ դու ա̄ծ կամիս զանօրէնութի, եւ ո՛չ բնակեսցեն առ քեզ չարք • եւ անօրէնք մի բնակեսցեն առաջի աչաց քոց։

Ատեցեր զամենեսին որք գործեն զանօրէնութի̄ • կորուսանես զամենեսեան որք խօսին զսուտ։

Զայր արիւնահեղ եւ զնենգաւոր պղծ տանես դու տր • այլ ես ը̄ բազում ողորմութե քում մտից ՚ի տուն քո • եւ երկիրպագից ՚ի տաճարն քո երկիւղիւ քո։

Տէ՛ր առաջնորդեա՛ ինձ արդարութե-
ամբ քով վասն թշնամեաց իմոց. եւ ուղ-
ղեա առաջի իմ զճանապարհս քո:
Զի ո՛չ գոյ ի բերանս նոցա ճշմար-
տութի. եւ սիրտ նոցա նանրութեամբ է:
Գերեզման բացեալ է կոկորդ նոցա
նոցա, եւ լեզուօք իւրեանց նեն-
գաւորք եղեն:

Դատեա՛ զնոսա ած՝ զի անկցին ի
խորհրդոց [illegible] իւրեանց. ըստ բազ-
զում ամբարշտութեան նոցա՝ մերժեա՛
զնոսա. զի դառնացուցին զքեզ:

Եւ ուրախ լիցին ամենեքեան՝ որք յու-
սացեալ են ի քեզ. յաւիտեան ցն-
ծասցեն՝ եւ բնակեսցես դու ի նոսա:

Պարծեսցին ի քեզ սիրելիք անու-
ան քո՝ զի դու օրհնեսցես զար-
դարս. տր որպէս զինու հաճու-
թեան պսակեցեր զնոսա:

՚Ի կատարած ընդ օրհնութիւնս.
Սաղմոս Դաւթի. Զ.

ՏԷՐ մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս. եւ մի՛ բարկութեամբ քով խրատեր զիս:

Ողորմեա՛ ինձ Տէր՝ զի հիւանդ եմ ես. բժշկեա՛ զանձն իմ՝ զի խռովեցան ոսկերք իմ:

Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ. եւ դու Տէր մինչեւ յերբ:

Դարձի՛ր Տէր՝ եւ փրկեա՛ զանձն իմ. կեցո՛ զիս Տէր վասն ողորմութեան քում:

Զի ոչ ոք է, որ ՚ի մահու յիշէ զքեզ. կամ ՚ի դժոխս խոստովան առնիցի առ քեզ:

Վաստակեցայ ես ՚ի հեծութեան իմում, լուացից զամենայն գիշեր զմահիճս իմ. եւ արտասուօք իմովք զանկողինս իմ թացից:

Խռովեցաւ ՚ի սրտմտութենէ ակն իմ. եւ մաշեցայ ես ՚ի մէջ ամենայն

թշնամեաց իմոց :
Ի բաց կացէք յինէն ամենեքեան
որ գործէք զանօրէնութիւն :
Լուաւ տր̄ ձայնի լալոյ իմոյ . լու
աւ տր̄ աղօթից իմոց , և տր̄ զխնդր
ուածս իմ ընկալաւ :
Ամաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ ա
մենայն թշնամիք իմ . դարձցին
յետս և ամաչեսցեն յոյժ վաղվա
ղակի և խռովեսցին :

* * *

Սաղմոս Դաւթի՝ զոր ասաց վ̄ն բանիցն քու
սեայ որդւոյ յեմինեայ . Է :

Տա̄ծ իմ՝ ի քեզ յուսա
ցայ՝ փրկեա զիս . և
յամ̄ հալածչացս իմոց
ապրեցո՛ զիս :
Գուցէ երբեք յափշտակիցէ ո̄պ
առիւծ զանձն իմ՝ ոչ ոք իցէ որ փր
կիցէ , և ՚չ այն որ ապրեցուցանիցէ :

Տ՟ր ա՟ծ իմ՝ թէ արարի՛ զայս, եւ թէ
իցեն անօրէնութիւնք 'ի ձեռս իմ։
Թէ հատուցի երբեք այնոցիկ՝ որք
հատուցին ինձ չար, անկցիմ այսց եւ ես
'ի թշնամեաց իմոց ընդունայն։
Հալածեսցէ ապա թշնամին զանձն
իմ․ հասցէ եւ կոխեսցէ յերկիր
զկեանս իմ․ եւ զփառս իմ 'ի հող
բնակեցուսցէ։
Արի՛ տ՟ր բարկութ՟բ քով, եւ բա՛րձր
լեր 'ի սահմանս թշնամեաց իմոց։
Զարթի՛ր տ՟ր ա՟ծ իմ 'ի հրամանա
քո զոր պատուիրեցեր․ եւ ժողովք
ժողովրդոց շուրջ եղիցին զքեւ։
Վ՟ն այսորիկ 'ի բարձունս դա՛րձ
տ՟ր․ եւ տ՟ր դատէ զժողովուրդս։
Դա՛տ արա ինձ տ՟ր ը՟ս արդարութե
իմում, եւ ը՟ս անմեղութ՟ե իմում ի վ՟րա
Վախճանեսցին չարիք 'ի վ՟ր մեղաւո
րաց, եւ յաջողեսցես զուղի արդարոց։
Որ քննէ զսիրտս եւ զերիկամունս ա՟ծ
արդար․ յիրաւի է ինձ օգնութիւն յա՟յ՝

որ ապրեցուցանէ զայնոսիկ , որք
ուղիղ են սրտիւք։

Ած̅ դատաւոր արդար , հզօր և երկայնամիտ . որ ոչ ածէ զբարկութիւն
իւր զօրհանապազ։

Ապա թէ ոչ դառնայք առ նա , զսուր իւր սրեալ է՝ և զաղեղն իւր լարեալ . և ՚ի նմա պատրաստեալ է զանօթս մահու . և զնետս իւր այրեցեալս է գործեալ։

Ահաւասիկ երկնեաց զանօրէնութի̅ . յղացաւ զցաւս , և ծնաւ զանիրաւութիւն։

Գուբն զոր փորեաց և պեղեաց , ՚ի նոյն անկցի ՚ի խորխորատ՝ զոր և
գործեաց։

Դարձցին ցաւք ՚ի գլուխ նր̅ , ՚ի վր̅ գագաթան նորա անօրէնութիւնք
իւր իջցեն։

Խոստովան եղէց տն̅ ըս̅ արդարութե̅ նորա , և սաղմոս ասացից անուան
տն̅ բարձրելոյ։

՚Ի կատարած ՚ի վերայ հնձանացն։
Սաղմոս Դաւթի. Ը։

Տէր տ՟ր մեր՝ զի սքանչելի է անուն քո ՚ի վ՟ր ա՟մ երկրի։
Համբարձաւ մեծ վայելչութի՟ւն քո ՚ի
վերոյ քան զերկինս. ՚ի բերանոյ մանկանց՝ տղայոց ստնդեայց հաստատեցեր զօրհնութի՟ւն։

Վ՟ն թշնամեաց քոց տ՟ր՝ զի եղծցի
թշնամին և հակառակորդն։
Տեսից զերկինս զգործս մատանց
քոց. զլուսին և զաստեղս զորս
դու հաստատեցեր։

Զ՞ւ է մարդ՝ զի յիշես դու զնա.
կամ որդի մարդոյ, թէ այց ինչ
արասցես դու նմա։
Փոքր ինչ խոնարհ արարեր զնա քան
զհրեշտակս քո. փառօք և պատուով պսակեցեր զնա, և կացուցեր
զնա ՚ի վ՟ր ա՟մ ձեռակերտաց քոց։
Զա՟մ ինչ հնազանդ արարեր ՚ի

ներ

ներքոյ ոտից նր ․ զոչխարս՝ և զարջառ՝
և զամենայն ինչ։
Եւս և զերէս վայրի ․ զթռչունս երկ
նից՝ և զձկունս ծովու՝ որք շրջին
ընդ շաւիղս ծովու։
Տր տր մեր՝ զի սքանչելի է անուն
քո ի վր ամ․ երկրի։

'Ի կատարած վն գաղտնեաց որդւոյն։
Սաղմոս Դաւթի ․ Թ․։

Գոհացայց զքեզ տր՝ բո
լորով սրտիւ իմով․ պատ
մեցից զամ սքանչելիս քո
Ուրախ եղէց և ցնծացայց ի քեզ․
սաղմոս ասացից անուան քում
բարձրեալ։
'Ի դառնալ թշնամեաց իմոց,
տկարասցին և կորիցեն յերեսաց քոց։
Արարեր զդատաստան իմ և զիրա
ւունս ․ նստար յաթոռ դատաւոր
արդարութե։

Սաստեցեր ՚ի հեթանոսս՝ եւ կորեաւ ամբարիշտն. զանուանս նց̅ ջնջեցեր յաւիտեանս յաւիտենից. եւ թշնամւոյն զէն պակասեաց մինչ իսպառ:

Զքաղաքս աւերեցեր, եւ կորեաւ յիշատակ նց̅ աղաղակաւ:

ԵՏ̅ կայ եւ մնայ յաւիտեան. պատրաստ արար զաթոռ իւր ՚ի դատաստանի:

Ինքն դատէ զաշխարհս արդարութեամբ. եւ զժողովուրդս իւր ուղղութեամբ:

Եղեւ Տ̅ր ապաւէն տնանկի. օգնական ՚ի նեղութե̅ ՚ի դէպ ժամանակի:

Յուսասցին ՚ի քեզ ամենեքեան՝ ոյք գիտեն զանուն քո. զի ո՛չ թողցես զայնոսիկ ոյք խնդրեն զքեզ Տ̅ր

Սաղմոս ասացէք Տ̅ն որ բնակե̅լ է ՚ի Սիոն. պատմեցէք ՚ի հեթանոսս զգործս նորա:

Հ.Ս.Հ. ՀԱՆՐԱՅԻՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ
Публичная Библиотека
1922
имени А. Мясникяна
Ա. ՄՅԱՍՆԻԿՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ
1904
1917
J.2/13

’Ի խնդրել զարիւնս նց̅՝ յիշե̅ց · և ո՛չ մոռացաւ տ̅ր զաղաղակս տնանկաց։

Ողորմեա՛ ինձ տ̅ր՝ և տե՛ս զխոնարհութ̅ի իմ ’ի թշնամեաց իմոց · ո՛ր բարձր արարեր զիս ’ի դրանց մահու։

Որպէս պատմեցից զա̅մ օրհնութ̅իս քո ’ի դրունս դստեր սիօնի · և ցընծացայց ’ի փրկութե̅ քում։

Ընկլան հեթանոսք յապականութ̅ե իւրեանց զոր արարին · և որոգայթ զոր թաքուցին՝ առցէ զոտս նց̅։

Ճանաչի տէր յառնել զդատաստանս իւր · և ’ի գործս ձեռաց իւրեանց կապեսցին մեղաւորք։

Դարձցին մեղաւորք անդրէն ’ի դժոխս · և ա̅մ հեթանոսք որք մոռացան զա̅ծ։

Ո՛չ իսպառ մոռանայ տէր զաղքատն , համբերութ̅ի տնանկաց մի՛ կորիցէ իսպառ։

Արի՛ տ̅ր՝ և մի՛ զօրասցի մարդ , դատեսցին հեթանոսք առաջի քո։

Կացո՛ տր̅՝ օրէնսդիր ՚ի վերայ նց̅· և ծանիցեն հեթանոսք՝ թէ մարդիկք են։

Ընդէ՞ր տր̅ կայցես ՚ի հեռաստանէ· անտես առնես ՚ի դէպ նեղուե̅ ժամանակի։

Յամբարտաւանել ամբարշտին, այրի աղքատն· արգելցին ՚ի խորհուրդս իւրե̅նց զոր և խորհեցան։

Զի գովի մեղաւորն ՚ի ցանկութի̅ անձին իւրոյ· որ զրկէն և նա գովի։

Իսկ ընդէ՛ր բարկացոյց մեղաւորն զա̅ծ· ըս̅ բազում բարկուե̅ իւրում թէ ո՛չ խնդրի։

Ո՛չ է ա̅ծ առաջի աչաց նր̅· պիղծ են ճանապարհք նր̅ յա̅մ ժամ։

Բարձեալ են իրաւունք յերեսաց նր̅· ՚ի վր̅ ամենայն թշնամեաց իւրոց տիրեսցէ։

Ասաց ՚ի սրտի իւրում թէ ո՛չ սասանեցայց· յազգէ յազգ առանց չարի։

Անիծիւք և դառնութ̅ և նենգութ̅
լի՛ է բերան նր̅ . և՚ի ներքոյ լեզուի
նորա ցաւք և վաստակք:
Նստի դարանեալ ը̅ մեծամեծս՚ի
գաղտնիս՝ սպանանել զանբիծն:
Աչք նր̅՚ի տնանկս հային . դարանի՚ի գաղտնիս , որպէս զառիւծ՚ի
մորուոջ իւրում:
Դարանի յափշտակել զաղքատն .
յափշտ̅կել զաղքատն և ձգել զնա:
Յորոգայթ իւր խոնարհեցուսցէ
զնա . խոնարհեսցի և անկցի՚ի տիրելն իւրում՚ի վր̅ տնանկաց:
Ասաց՚ի սրտի իւրում թէ մոռացաւ ա̅ծ . դարձոյց զերեսս իւր ,
զի մի՛ տեսցէ իսպառ:
Արի՛ տ̅ր ա̅ծ իմ . բա՛րձր եղիցի ձեռն
քո . և մի՛ մոռանար զտնանկս:
Իսկ ընդէ՞ր բարկացոյց ամբարիշտն
զա̅ծ . զի ասաց՚ի սրտի իւրում թէ
ո՛չ քննի:
Տեսանես դու զնա՚ի ցաւս՝ և՚ի

սրտ

սրտմտութ̅իս հայիս . 'ի քեզ թողեալ
է աղքատն . և որբոյն դու ես օգ-
նական

Խորտակեսցի բազուկ մեղաւորի
և չարի . խնդրեսցին մեղք նր̅՝ և
նա մի՛ գտցի ։

Տ̅ր թագաւոր յաւիտեանս յաւի-
տենից . կորիցեն հեթանոսք յերկ-
րէ նորա ։

Զ ցանկութ̅ի տնանկաց լուաւ տ̅ր .
'ի պատրաստութ̅ի սրտից նց̅ հայե-
ցաւ ակն քո ։

Դատ առնել որբոյն և տնանկին ,
զի մի՛ ևս յաւելցի մարդ 'ի մեծա-
բանել իւրում 'ի վերայ երեսաց
երկրի ։

* * *

'Ի կ̅տրած . Սաղմոս Դաւթի .
Ժ ։

տ̅ր յուսացայ . ո՛րպէս ա-
սիցէք ցանձն իմ , փոխ-
եա՛ց 'ի լերինս որպէս
ճնճղուկ ։

Զի ահա մեղաւորք լարեցին զաղեղունս իւրեանց · պատրաստ արարին զնետս 'ի կապարճս , ձգել ը̅ խաւարի՝ այնոցիկ որք ուղիղ են սրտիւք :

Զի զոր դու շինեցեր՝ նք̅ աւերեցին · իսկ արդարն զի՞ արար :

Տր̅ 'ի տաճար սբ̅ իւրում · տր̅ յերկինս յաթոռ իւրում :

Աչք նր̅ 'ի տնանկս հային · արտևանունք նր̅ քննեն զորդիս մարդկան :

Տր̅ քննէ զարդարն և զամբարիշտն · որ սիրէ զմեղս , ատէ զանձն իւր :

Տեղասցէ 'ի վերայ մեղաւորաց որոգայթ , հուր և ծծումբ · այս մրրիկ՝ բաժին բաժակի նոցա :

Արդար է տր̅՝ և զարդարութի̅ սիրէ · զուղղութի̅ տեսանեն երեսք նր̅ :

Սաղմոս Դաւթի · ԺԱ :

Ապրեցո՛ զիս տր̅՝ զի նուաղեաց սբ̅ · նուազեցան ճշմարտութիւնք յորդւոց 'ի մարդկանէ :

ՙԻ նանիր խօսեցաւ այր ը̄ ընկերի
իւրում · շրթամբք նենգաւորօք
սրտէ ՚ի սիրտ խօսեցաւ :

Սատակէ տ̄ր զա̄մ շրթունս նեն-
գաւորս՝ և զլեզուս մեծաբանս :

Որք ասացին՝ զլեզուս մեր մեծս
արասցուք · շրթունք մեր առ մեզ
են , և արդ մեր ո՞վ է տ̄ր :

Վ ասն տառապանաց աղքատին և
հեծութ̄ե տնանկին՝ այժմ յարեայց
ասէ տ̄ր · եդից զփրկութ̄ի իմ , և
համարձակեցայց ՚ի նմա :

Բանք տ̄ն են բանք սուրբք · որպ̄
զարծաթ ընտրեալ և փորձել յերկ
րէ · սրբեալ և պարզեալ եօթնպա
տիկ ՚ի հողոյ :

Դու տ̄ր պահեցեր զմեզ · և ապ-
րեցուցեր զմեզ յազգէ յայսմանէ
մինչև յաւիտեան :

Շ ուրջանակի ամբարիշտք շրջին ·
ը̄ բարձրութ̄ե քում մեծս արա-
ցես դու զորդիս մարդկան :

Սաղմոս Դաւթի . ԺԲ:

Մ՞ինչև յե՞րբ տ̅ր մոռանաս զիս իսպառ . մինչև յե՞րբ դարձուցանես զերեսս քո յինէն:

Մ՞ինչև յե՞րբ դնեմ զխորհուրդս յանձն իմ . և ցաւք սրտի իմոյ զաւուրս:

Մ՞ինչև յե՞րբ բարձրանայ թշնամին 'ի վ̅ր իմ . նայեա՛ց և լո՛ւր ինձ տ̅ր ա̅ծ իմ:

Լո՛յս տուր տ̅ր աչաց իմոց՝ զի մի՛ երբեք ննջեցից 'ի մահ:

Մի՛ ասասցէ թշնամին թէ յաղթեցի նմա . կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն , թէ ես սասանեցայց:

Ես յողորմութի̅ւ քո տ̅ր յուսացայ . ցնծասցէ սիրտ իմ 'ի փրկութե̅ քում . օրհնեցից զտ̅ր զբարերարդ իմ:

Սաղմոս Դաւթի . ԺԳ:

Ասաց անզգամն 'ի սրտի իւրում թէ ո՛չ գոյ ա̅ծ:

Ապականեցան և պղծեցան յանօրէնութե՟ իւրեանց. և ո՛չ ոք է որ առնէ զքաղցրութի՟։

Տ՟ր յերկնից նայեցաւ յա՟մ որդիս մարդկան, տեսանել թէ իցէ՞ ոք իմաստուն որ խնդրիցէ զա՟ծ։

Ամենեքեան խոտորեցան ՚ի միասին և անպիտանացան։

Ո՛չ ոք է որ առնէ զբարի. և չէ՛ ոք մինչև ՚ի մի։

Որպէս ո՛չ ծանիցեն ամենեքեան՝ որք գործեն զանօրէնութի՟։

Ոյք ուտէին զժողովուրդ իմ ո՟պ կերակուր հացի, և առ տ՟ր ո՛չ կարդացին։

Անդ երկիցեն զերկիւղ՝ ուր ո՛չ իցէ երկիւղ. զի տ՟ր է յազգս արդարոց։

Զխորհուրդ աղքատին յամօթ արարին. զի տ՟ր է յոյս ն՟ր։

Ո՞ տացէ ՚ի սիօնէ զփրկութի՟ իսրայէլի. ՚ի դարձուցանել տ՟ն զգերութի՟ ժողովրդեան իւրոյ. ցնծասցէ յակոբ՝ և ուրա՛խ եղիցի իսրայէլ։

՚Ի կատարած· Սաղմոս Դաւթի· ԺԴ.։

Տէր ո՞վ կացցէ ՚ի խորանի քում· կամ ո՞վ բնակեսցի ՚ի լեառն սուրբ քո։

Որ գնայ անբիծ, գործէ զարդարութի̅ն, խօսի զճշմարտութի̅ն ՚ի սրտի իւրում։

Որ ո՛չ նենգաւորեաց լեզուաւ իւրով· և չար ընկերի իւրում ո՛չ արար ՙՆախատինս ՚ի մերձաւորաց նա ո՛չ առնու· արհամարհեալ է առաջի նո̅ր չարագործն։

Զերկիւղածս տ̅ն փառաւորանէ· որ երդնու ընկերի իւրում և ո՛չ ստէ։

Զարծաթ իւր ՚ի վարձու ո՛չ տայ· և կաշառս ՚ի վ̅ր իրաւանց ո՛չ առնու· որ զայս արասցէ, նա մի՛ սասանեսցի յաւիտեան։

Սաղմոս Դաւթի . ԺԵ :

Պահեա՛ զիս ա՟ծ իմ, զի ես ՚ի քեզ յուսացայ . ասացի տ՟ն՝ տ՟ր իմ ես դու, և բարիք իմ ինձ ՚ի քէն են :

Սրբոց քոց՝ որք են յերկրի քում . սքանչելի արարեր զամենայն կամս իմ ՚ի նոսա :

Յաճախեսցին հիւանդութիւնք ն՟ց, յետ այսորիկ ապա վաղվաղեսցին :

Ո՛չ ժողովեցայց ՚ի ժողովս ն՟ց յարեանց . և ո՛չ յիշեցից զանուանս նոցա ՚ի շրթունս իմ :

Տէր բաժին ժառանգութե՟ իմոյ և բաժակի իմոյ դու ես, որ այսրէն դարձուցանես զժառանգութի՟ իմ յիս :

Վիճակք ելին ինձ ը՟ ընտիրս . և ժառանգութի՟ իմ հաճոյ եղև ինձ :

Օրհնեցից զտ՟ր որ իմաստուն արար զիս . մինչ ՚ի գիշերի ևս խրատեցին զիս երիկամունք իմ :

Յառաջագոյն տեսանէի զտ՟ր առաջի իմ յա՟մ ժամ . զի է ը՟ աջմէ իմմէ՝

զի մի՛ սասանեցայց։

Վասն այսորիկ ուրախ եղև սիրտ իմ, և ցնծացաւ լեզու իմ. և ևս և մարմին իմ բնակեսցի յուսով։

Զի ոչ թողցես զանձն իմ՚ի դժոխս. և ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել զապականութիւն։

Ցուցեր ինձ զճանապարհս կենաց. լցուցեր զիս ուրախութեամբ երեսաց քոց՚ի քաղցրութիւն վայելչութեան աջոյ քո մինչ իսպառ։

Սաղմոս Դաւթի. ԺԶ.

Լուր տէր արդարութեան և նայեաց՚ի խնդրուածս իմ. ունկն դիր աղօթից իմոց՝ զի ոչ շրթամբք նենգաւորօք։

Յերեսաց քոց իրաւունք ինձ ելցեն, և աչք իմ տեսցեն զուղղութիւն։

Փորձեցեր զսիրտ իմ, և քննեցեր՚ի գիշերի. փորձեցեր զիս՝ և ոչ գտաւ յիս անիրաւութիւն։

Մի՛ խօսեսցի բերան իմ զգործս

որդ

որդւոց մարդկան . վ՟ս բանից շրթանց քոց ես պահեցից զճանապարհրս խիստս:

Հաստատեա՛ զշաւիղս իմ՚ի ճանապարհի քում, զի մի՛ գայթակղեսցին գնացք իմ:

Ես առ քեզ տ՟ր կարդացի՝ զի լուար ինձ ա՟ծ . խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո ; և լո՛ւր բանից իմոց:

Սքանչելի արարեր զողորմուի՟ս քո՝ ո՛ փրկես զայնոսիկ ոյք յուսացե՟լ են ՚ի քեզ՝ յայնցանէ ոյք հակառակ կան աջոյ քոյ:

Պահեա՛ զիս ո՟պ բիբ ական . ը՟ հովանեաւ թևոց քոց ծածկեսցես զիս յերեսաց ամբարշտաց ոյք տառապեցուցին զիս:

Թշնամիք զանձն իմ պաշարեցին . և՚ի ճարպս իւրե՟նց արգելին . և բերանք նոցա խօսեցան զամբարտաւանութիւն:

Մերժեցին զիս՝ և այժմ դարձե՟լ

պատեցան զինեւ․ ուշ եդին խոնարհեցուցանել զիս յերկիր։

Համարեցան ինձ որպէս առիւծ զի պատրաստ է յորս․ և որպէս կորիւն առիւծու զի նստի դարանեալ։

Արի Տէր՝ ժամանեա նոցա և խափանեա զնոսա․ փրկեա զանձն իմ յամբարշտաց՝ ի սրոյ և՛ ի ձեռաց թշնամեաց։

Տէր՝ կորո զնոսա յերկրէ․ բաժանեա և խափանեա զնոսա ի կեանս իւրեանց։

Գանձուք քովք լցան որովայնք նոցա, յագեցան կերակրովք՝ և թողին զմնացուածս տղայոց իւրեանց։

Ես արդարութեամբ երեւեցայց երեսաց քոց․ և յագեցայց յերեւել փառաց քոց։

՚Ի կատարած . Սաղմոս Դաւթի .

ԺԷ:

Սիրեցից զքեզ տ̅ր զօրութի̅ իմ, տ̅ր հաստատութիւն իմ, ապաւէն իմ և փրկիչ իմ:

Ա̅ծ օգնական իմ, և ես յուսամ ՚ի նա . ապաւէն իմ , եղջիւր փրկութե̅ իմոյ ընդունելի իմ է :

Օրհնելով կարդացից առ տ̅ր , և ՚ի թշնամեաց իմոց ապրեցայց :

Շուրջ եղեն զինև երկունք մահու . և ուղխք անօրէնութե̅ խռովեցուցին զիս :

Վիշտք դժոխոց պաշարեցին զիս . և ժամանեցին ինձ որոգայթք մահու :

՚Ի նեղութե̅ իմում ես առ տ̅ր կարդացի . և առ Ա̅ծ իմ աղաղակեցի :

Լուաւ ինձ ՚ի տաճարէ ս̅բյ իւրմէ ձայնի աղօթից իմոց . և աղաղակ իմ առաջի ն̅ր մտցէ յականջս ն̅ր :

Խռովեցաւ և դողաց երկիր . և հիմունք լերանց սասանեցան և խռո

վե

վեցան. զի բարկացաւ ՚ի վր՟ նց՟ ած՟:

Ել ծուխ ՚ի բարկուէ՟ նր՟. և հուր յերեսաց նր՟ բորբոքեցաւ. և փայլատակունք հատան ՚ի նմանէ:

Խոնարհեցոյց զերկինս և էջ. և մէգ ՚ի ներքոյ ոտից նր՟:

Ել ՚ի քրովբէս և թռեաւ. սլացաւ նա ՚ի թեւս հողմոց:

Եդ զխաւար ՚ի ծածկոյթ իւր. և շուրջ զնովաւ էն յարկք իւր. և խաւարային ջուրք մինչև յամպս օդոց:

՚Ի փայլատակել նր՟ առաջի նորա, ամպք անցուցին զկարկուտ և ըզ կայծակունս հուր:

Որոտաց տր՟ յերկնից, և բարձրե՟լն ետ զձայն իւր ՚ի կարկուտ և՚ի կայծակունս հուր:

Առաքեաց զնետս իւր՝ և ցրուեաց զնս՟. յաճախեաց զփայլատակունս իւր, և խռովեցոյց զնոսա:

Երևեցան աղբերք ջուրց. և յայտնեցան հիմունք աշխարհի:

՚Ի սաստէ քումմէ տ՟ր, և՚ի շնչել հոգւոյ բարկութե՟ քոյ։

Առաքեաց՚ի բարձանց և ընկալաւ զիս. ընկալաւ զիս՚ի ջուրց բազմաց։

Փրկեսցէ զիս տէր ՚ի թշնամեաց իմոց հզօրաց. և յատելեաց իմոց, զի հզօրք եղեն քան զիս։

Ժամանեցին ինձ աւուրք չարչարանաց իմոց. եղև տ՟ր հզօրիչ իմ և եհան զիս յանդորր. և փրկեաց զիս տ՟ր՝ զի կամեցաւ զիս։

Հատուսցէ ինձ տ՟ր ը՟ս արդարութե՟ իմում. ը՟ս ամբծութե՟ իմում հատուսցէ ինձ։

Զի պահեցի զճանապարհս տ՟ն. և ոչ ամբարշտեցայց ՚յա՟յ իմմէ։

Զի ամենայն իրաւունք ն՟ր առ՟ջի իմ են. և զարդարութի՟ իւր ոչ՚ի բացեայ արար ՚յինէն։

Եղէց և ես անբիծ ը՟ն նմա, և զգուշացայց յանօրէնութ՟է իմմէ։

Հատուսցէ ինձ տ՟ր ը՟ս արդարութե՟

իմում․ ըս՟ սրբութե՟ ձեռաց իմոց՝
առաջի աչաց իւրոց։

Ընդ սբ՟յն սբ՟ եղիցիս․ ը՟ առն անբծի անբիծ եղիցիս․ ը՟ ընտրելոյն ընտրեալ եղիցիս․ և ընդ թիւրան
թիւրեսցիս։

Զի դու զժողովուրդս խոնարհս կեցուցանես․ և զաչս ամբարտաւանից դու խոնարհեցուցանես։

Զի դու լուսաւոր առնես զճ՟րագ իմ տր՟ ած՟ իմ․ լոյս արա ինձ ՚ի խաւարի։

Զի ես փրկեցայց ՚ի փորձութե՟․ ած՟վ
իմով անցից ընդ պարիսպ։

Ած՟ իմ՝ անբիծ են ճանապ՟րհք քո․ և բանք տն՟ ընտրե՟լ են․ և ապաւէն
ամենեցուն որք յուսան ՚ի նա։

Զի ո՞վ է ած՟ բաց ՚ի տն՟է․ կամ
ո՞վ է ած՟ բաց յա՟յ մերմէ։

Ած՟՝ որ զգեցուցեր ինձ զզօրութի՟․ և եդեր յանբծութե՟ զճանապարհս իմ։

Հաստատեցեր զոտս իմ ոպ՟ զեղջերուի․ և ՚ի վ՟ր բարձանց կացուցեր զիս։

Ու

Ուսուցեր զձեռս իմ 'ի պատերազմ. և արարեր զբազուկ իմ ոպ̄ զաղեղն հաստ. և ետուր ինձ ըզպաշտպանութի̄ փրկուե̄ քոյ:

Աջ քո ընկալաւ զիս՝ և խրատ քո կանգնեաց զիս իսպառ. և խրատ քո ուսուսցէ զիս:

Ընդարձակեցեր զգնացս իմ 'ի ստորէ իմմէ. և ո՛չ տկարեցին շաւիղք իմ:

Հալածեցից զթշնամիս իմ և հասից նոցա. և ո՛չ դարձայց 'ի նոցանէ մինչև սպառեցից զնոսա:

Նեղեցից զն̄ս՝ և այլ մի՛ կարասցեն կալ. և անկցին 'ի ներքոյ ոտից իմոց:

Զգեցուցեր ինձ զօրութի̄ 'ի պատերազմի. և զյարուցեալսն 'ի վե̄ իմ՝ ներքոյ իմ արարեր:

Զթշնամիսն իմ հալածականս արարեր. և զատելիսն իմ սատակեցեր:

Աղաղակեցին՝ և ո՛չ ոք էր որ փրկէր զնոսա. կարդացին առ տէր՝ և ո՛չ լուաւ նոցա:

Ման

Մանրեցից զն՟ս ոպ՟ փոշի առ՟ջի հողմոյ. և ոպ՟ կաւ գուեհից կոխեցից զն՟ս

Փրկեսցէ զիս տ՟ր ՚ի հակառակութե՟ ժողովրդոց. և կացուսցէ զիս գլուխ հեթանոսաց:

Ժողովուրդ զոր ո՛չ գիտէի՝ ծառայեաց ինձ. և ՚ի լուր ականջաց լուաւ ինձ:

Որդիք օտարաց ստեցին ինձ. որդիք օտարաց մաշեցան և կաղացան ՚ի շաւղաց իւրեանց:

Կենդանի է տ՟ր և օրհնեալ է ա՟ծ. և բարձր եղիցի ա՟ծ փրկութե՟ իմոյ:

Ա՟ծ է որ խնդրէ զվրէժ իմ, և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ը՟ ինև:

Փրկիչ իմ ՚ի թշնամեաց իմոց բարկացողաց. յայնցանէ որք յարուցեալ են ՚ի վ՟ր իմ, բարձր արարեր զիս. և յառնէ անիրաւէ՛ փրկեցեր զիս:

Վ՟ս այսորիկ խոստովան եղէց քեզ ՚ի հեթանոսս. և անուան քում սաղմոս ասացից:

Մե՛ծ արարեր զփրկութ՟ի թագաւորի ն՟ր · առնել ողորմութ՟ի ը՟ն օծելոյ նորա դաւթի · և ը՟ն զաւակի նորա յազգէ մինչև յազգ։

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

Օրհնութ՟ի Մովսէսի, և որդւոցն իսրայէլի

Ելից · 15։

Օրհնեսցո՛ւք զտ՟ր՝ զի փառօք է փառաւորեալ։

Զ հեծեալս և զերիվարս ընկէց ՚ի ծով · օգնական ընդունող իմ տ՟ր՝ և եղև ինձ ՚ի փրկութ՟ի։

Սա՛ է իմ ա՟ծ՝ և փառաւոր առնեմ զնա · ա՟ծ հօր իմոյ, և բա՛րձր արարից զնա։

Տ՟ր խորտակէ զպատերազմունս · և տ՟ր է անուն ն՟ր։

Զ ընտիրս արանց՝ և զընտիրս ասպարակալաց · զկառս և զերիվարս՝ և զամենայն զօրութ՟իս փարաւօնի ընկէց ՚ի ծով։

Ծովով ծածկեաց զնա̃ · ընկլան յանդունդս խորոց իբրեւ զվէմն։
Աջ քո տր̃՝ փառաւորեալ է զօրութ̃ իւրով · եւ աջ քո տր̃՝ խորտակեաց զթշնամիս քո։
Եւ մեծութ̃ փառ̃ց քոց մանրեցեր զհակառակորդս քո · առաքեցեր ըզբարկութի̃ սրտմտութե̃ քոյ, եւ եկեր զնոսա որպէս զեղէգն։
Հոգւով զօրութե̃ սրտմտութե̃ քոյ՝ պատառեցան ջուրք · դիզան կացին ոպ̃ պարիսպ քարեայ ջուրք ծովուն · եւ պաղեցան դիզան ալիք ջուրցն ՚ի մէջ ծովուն։
Ասաց թշնամին · ասէ, հալածեցից՝ հասից՝ եւ հարից ; բաժանեցից զաւարն՝ եւ լցուցից ՚ի նոց̃նէ զանձն իմ։
՚Ի սուր իմ արկից զնա̃ · տիրեսցէ եւ բարձրասցի ՚ի վր̃ նց̃ աջ իմ։
Առաքեցեր զհողմն քո՝ եւ ծածկե̃ց զնա̃ ծով · ընկղմեցան եւ իջին ոպ̃ կապար ՚ի ջուրս սաստիկս։

l

Ո՛ նմանի քեզ յա՟ծս տ՟ր· կամ ո՛ նմա-
նիցի քեզ՝ փառաւորե՟լդ ՚ի սուրբս։
Սքանչելի՛ փառաւորե՟լ՝ որ առնես
զնշանս եւ զարուեստս· ձգեցեր ըզ
ձեռն քո, եւ էկուլ զն՟ս երկիր։
Առաջնորդեցեր արդարութ՟բ ժո-
ղովրդե՟ն քոյ այսմ, զոր եւ փրկեցեր։
Մխիթարեցեր զօրութ՟բ քով՝ ՚ի բնա-
նակետղ սրբութե՟ն քոյ· լուան ազգք
եւ բարկացան· եւ երկունք կալան
զբնակիչս փղշտացւոց։
Յայնժամ փութացան դատաւորք
եդովմայ· եւ իշխանք մովաբացւոց։
Կալաւ զն՟ս դողումն· հալեցան ա՟մ
բնակիչք քանանացւոց։
Անկցի ՚ի վ՟ն նոցա ահ եւ դողումն· եւ
՚ի զօրութե՟ բազկի քոյ քարասցին։
Մինչեւ անցցէ ժողովուրդ քո տ՟ր՝
մինչեւ անցցէ ժողովուրդ քո այս՝
զոր ստացար։
Տարե՟լ տնկեսցես զն՟ս ՚ի լերին ժա-
ռանգութե՟ քոյ· ՚ի պատրաստուի՟

բնա

բնակութե՟ ժառանգուե՟ քոյ։

Զ, որ ստացար ՚ի սկզբանէ տր՟, ըստացար սրբութի՟՝ զորպատրաստեցին ձեռք քո. տր՟ թագաւոր յաւիտեանս յաւիտենից և ևս։

Զի եմուտ փարաւօն կառօք և երիվարօք. և ընտիր սպառազինօք ՚ի մէջ ծովուն։

Եւ էած ՚ի վերայ նոցա տր՟ զջուրս ծովուն. և որդիքն իսրայէլի գնացին ը՟ ցամաք ՚ի մէջ ծովուն։

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սր″։

* * *

Մաղթանք։

Քրիստոս է իմ տծ՟՝ և փառաւոր առնեմ զնա. տծ՟ հօր իմոյ՝ և բարձր արարից զնա։

Մարդասէր տր՟՝ վս՟ սրբուհւոյ անարատի մօր քոյ և կուսի, և վս՟ խաչի քոյ պատուականին՝ ընկա՛լ զաղաչանս մեր, և կեցո՛ զմեզ։

Քարոզ՝ Առաւօտեան Իբրև Կանոնացն։

Վասն ՚ի վերուստ խաղաղութե̃
և փրկութե̃ անձանց մերոց՝
զտ̃ր աղաչեսցուք։

Վ̃ս լսելի լինելոյ տ̃ն ա̃յ՝ ձայնի աղաչանաց մերոց՝ զտ̃ր աղա̃″։

Վ̃ս քաւիչ և ներող լինելոյ ա̃յ ՚ի վ̃ր մեղաց մերոց՝ զտ̃ր″։

Վ̃ս թողլոյ մեզ զա̃մ յանցանս մեր զկամայ և զակամայ՝ զտ̃ր″։

Վ̃ս զի մի՛ ընդ խոստանս գտանիցիմք յաւուրն պատասխանատուուե՝ զ″։

Վ̃ս հոգւոցն հանգուցելոց՝ որք ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով ՚ի քս̃ ննջեցին՝ զտ̃ր″։

Եւ ևս միաբան վ̃ս ճշմարիտ և ս̃ր հաւատոյս մերոյ զտ̃ր″։

Զանձինս մեր՝ և զմիմեանս, տ̃ն ա̃յ ամենակալին յանձն արասցուք։

Ողորմեա՛ց մեզ տ̃ր ա̃ծ մեր, ը̃ս մեծի ողորմութե̃ քում. ասասցուք ամենեքեան միաբանութե̃։ Տ̃ր ողոր″։

Աղօթ։

Աղօթք։

ՏԷՐ տունջեան՝ և գոյացուցիչ գիշերոյ. որ արարեր զտիւ ի զբօսանս բարեգործութե՟ ի փրկութի անձանց մերոց. և զգիշեր ի հանգիստ քնոյ՝ տկարացելոյ բնութեան մերոյ։ Իսկ այժմ զարթուցեալ բացեր զբերանս մեր յօրհնութեան ի ահաւոր և փառաւորել անուանդ քում սբյ։ Ընկա՛լ և այժմ զաղաչանս մեր, և յաջողեա՛ մեզ ուղիղ հաւատով և առաքինասէր վարուք ի նոյն պաշտօն քո կանխել միշտ. և նովին կանոնիւս անդադար փառաւորել զհայր և զորդի և զսբ հոգին։ Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Օ քեզ, որ յամ՟ի գթած և մարդասէր Տր՟ ես՝ աղաչեմք հանապազ, զի զօրացուսցես զմեզ օրըստօրէ, կալ ի կարգի կրօնաւորութե՟ մերում։

Թէ

Թեթեւացո՛ տ՟ր՝ զքաղցր լուծ քո զոր եդեր ՚ի վերայ մեր . զի կարացուք կալ ՚ի պատուիրանի քում, եւ զհաճոյսն առնել առաջի քո յամենայն ժամ ՚ի տուէ եւ ՚ի գիշերի ։ Հրեշտակային երգակցութեամբ զքեզ օրհնել՝ զքեզ գովել . եւ քեզ գոհու՟ի եւ փառս մատուցանել յամենազօր տ՟րուեդ ։ Այժմ եւ միշտ″ ։

Սաղմոսիւք եւ օրհնու՟ք եւ երգօք հոգեւորօք՝ անդադար փառաւորեմք զհայր եւ զորդի եւ զս՟բ հոգին ։
Այժմ եւ միշտ″ ։

Օրհնեալ տ՟ր մեր յ՟ս ք՟ս . ամէն ։
Հայր մեր՝ որ յերկինս ես . ս՟ք եղի″ ։

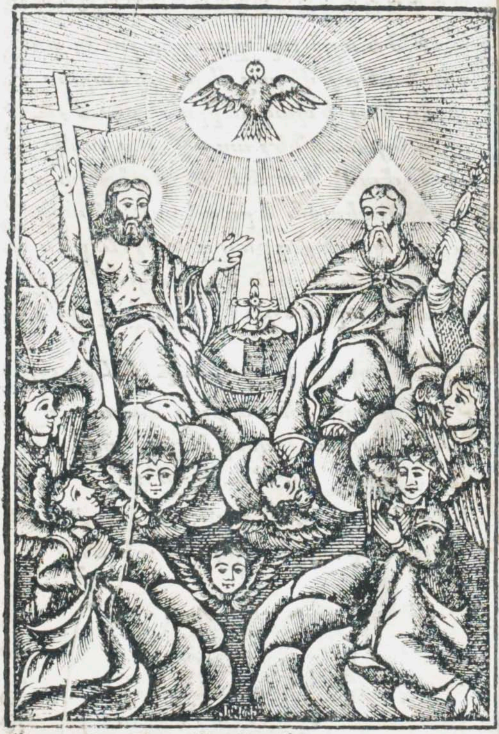

Ողորմութ՟բ Տ՟ն լ́ եղև երկիր, և
Բանիւ Տ՟ն երկինք հաստատեցան. և
Հոգւով բերանոյ ն՟ր ա՟մ զօրութ՟ք ն՟ց։
Սաղմոս 32. 4։

Ի կ͞տրած · Սաղմոս Դաւթի ·

ԺԸ:

ԵՐԿԻՆՔ ՊԱՏՄԵՆ ԶՓԱՌՍ Ա͞Յ

· և զարարածս ձեռաց ն͞ր՝ պատմէ հաստատութիւն:

Օր աւուր բղխէ զբան · և գիշեր գիշերի ցուցանէ զգիտութի·

Ո՛չ են բանք և ո՛չ են խօսք՝ որոց ո՛չ լսին ձայնք ն͞ց:

Ընդ ա͞մ երկիր ել բարբառ ն͞ց, և մինչև՛ ի ծագս աշխարհի են խօսք ն͞ց

Յարևու եդ զխորան իւր · և

ինքն ոպ՟ փեսայ , զի ելանէ յառագաստէ իւրմէ . և ցնծայ նա ոպ՟ հըսկայ յընթանալ զճանապարհս իւր ։

՚Ի ծագաց երկնից են ելք նր՟ . և հանգիստ նորա մինչև ՚ի ծագս նորուն . և ո՛չ ոք իցէ որ թաքիցէ ՚ի տապոյ նորա ։

Օրէնք տ՟ն ամբիծք են , և դարձուցանեն զհոգիս . վկայութիւն տ՟ն հաւատարիմ է , և իմաստուն առնէ զտղայս ։

Արդ՟րուի՟ք տ՟ն ուղիղ են՝ և ուրախ առնեն զսիրտս . պատուիրանք տ՟ն լոյս են՝ և լոյս տան աչաց . երկիւղ տ՟ն ս՟բ է՝ և մնայ յաւիտեան ։

Դատաստան տ՟ն ճշմարիտ է . և արդա՛րէ ՚ի նոյն ։

Ցանկալի է նա քան զոսկի՝ և քան զականս պատուականս բազումս . քաղցր է նա քան զմեղու խորիսխ ։

Վանզի ծառայ քո պահեսցէ զայս ՚ի պահել նմա զհատուցումն բազում ։

Զյան

Զյանցուածս իւր ո՞վ կարէ առնուլ ՚ի միտ. ՚ի գաղտնեաց իմոց տ̄ր սրբա զիս տ̄ր. և յօտարէն պահեա՛ զծառայս քո։

Ապա՛ թէ ո՛չ տիրեսցեն ինձ. յայն ժամ անբիծ եղէց՝ և ս̄ր եղէց ՚ի մեղաց մեծաց։

Լուիցին քեզ հաճոյ բանք բերանոյ իմոյ. և խորհուրդք սրտի իմոյ առաջի քո յամենայն ժամ. տ̄ր օգնական իմ և փրկիչ իմ։

Սաղմոս Դաւթի. ԺԹ.

Լուիցէ քեզ տ̄ր յաւուր անձկութեան. օգնական եղիցի քեզ անուն ա̄յ յակոբայ։

Առաքեսցէ քեզ տէր զօգնութի̄ ՚ի սրբութենէ իւրմէ. և ՚ի սիօնէ ընկալցի զքեզ։

Յիշեսցէ տ̄ր զա̄մ պատարագս քո. և զուխտս քո ընդունելի՛ արասցէ։

Տացէ քեզ տ̄ր ը̄ս սրտի քում, և զա̄մ խորհուրդս քո նա՛ կատարեսցէ։

Ցնծասցուք մեք ՚ի փրկութե՟ քում․ յանուն ա՟յ մերոյ՝ մեք մեծք եղիցուք

Լցուսցէ տ՟ր զա՟մ խնդրուածս քո․ Այժմ ծանեաք՝ զի կեցոյց տ՟ր զօ-ծեալ իւր:

Լուա՛ նմա յերկնից ՚ի սրբութե՟ իւրմէ․ ՚ի զօրութի փրկութե՟ աջոյ իւրոյ

Սոքա կառօք՝ և ո՟ք երիվարօք․ այլ մեք զանուն տ՟ն ա՟յ մերոյ կարդասցուք:

Սոքա խափանեցան և անկան․ մեք յարեաք և ուղիղք եղաք:

Տէր՝ կեցո՛ զթագաւորն՝ և լո՛ւր մեզ յաւուր յորում կարդասցուք առ քեզ:

՚Ի ԿԻՐԱԿ․ ՍԱՂՄՈՍ ԴԱՒԹԻ․ Ի:

Տէր ՚ի զօրութե՟ քում ուրախ եղիցի թագաւորն․ ՚ի փրկութե՟ քում ցնծասցէ յոյժ:

Զցանկութի սրտի ն՟ր ետուր նմա․ և զկամս շրթանց նորա ո՛չ արգելեր ՚ի նմանէ:

Յամա՟ն արարեր զնա յօրհնութե՟

քաղցրութե՟ քո․ և եդեր ՚ի գլուխ
նր՟ պսակ ՚ի քարէ պատուականէ:
Կեանս խնդրեաց ՚ի քէն՝ և ետուր
նմա զ՟ երկայն աւուրս յաւիտեանս
յաւիտենից:
Մեծ են փառք նր՟ ՚ի փրկութե՟ քում:
զփառս և զմեծ վայելչութի՟ դիցես
՚ի վերայ նորա:
Տացես զնա յօրհնութի՟ յաւիտեանս
յաւիտենից․ և ուրախ արասցես
զնա յուրախութե՟ երեսաց քոց:
Զի թագաւոր յուսայ ՚ի տր՟․ յողոր
մութե՟ բարձրելոյն նա մի սասանեսցի:
Գտցի ձեռն քո ՚ի վր՟ թշնամեաց
քոց․ և աջ քո գտցէ զամենայն
ատելիս քո
Դիցես զնս՟ որպ՟ հնոց ՚ի հուր ՚ի ժա-
մանակի երեսաց քոց:
Տր՟ բարկութե՟ իւրով խռովեցուսցէ
զնս՟․ և հուր կերիցէ զնս՟:
Զպտուղ նց՟ յերկրէ կորուսցէ․ և զա-
ւակ նց՟ յորդւոց ՚ի մարդկանէ:

Խոտորեցան ՚ի քէն չարուք · խորհեցան զխորհուրդ, զոր ո՛չ կարացին հաստատել:

Դարձուսցես զնս հալածեալս, ՚ի մնացուածս քո պատրաստեսցես զերեսս նոցա:

Բա՛րձր լեր տր ՚ի զօրութե քում · օրհնեսցուք և սաղմոս ասասցուք զօրութեանց քոց:

* * *

՚Ի կատարած, վս առաւօտուն օգնականութե:

Սաղմոս Դաւթի ·

ԻԱ:

Ած Ած իմ, նայեաց առիս` ընդէ՞ր թողեր զիս · հեռի եղէ ՚ի փրկութէ իմմէ` վս բանից յանցանաց իմոց:

Ած իմ, ՚ի տուէ կարդացի առ քեզ` և ինձ ո՛չ լուար · ՚ի գիշերի, և ինձ ո՛չ անսայեր:

Դու ՚ի սուրբ բնակեալ ես. գովեալդ Իսրայէլի։
Ի քեզ յուսացան հարքն մեր. յուսացան ՚ի քեզ՝ և փրկեցեր զնոսա։
Առ քեզ աղաղակեցին՝ և կեցին. ՚ի քեզ յուսացան՝ և ո՛չ ամաչեցին։
Այլ ես որդն եմ, և ո՛չ եմ մարդ. Նախատինք մարդկան՝ և արհամարհանք ժողովրդոց։
Ամենեքեան ոյք տեսանէին զիս, արհամարհէին զինև. խօսէին շրթամբք՝ և շարժէին զգլուխս իւրեանց
Յուսացաւ ՚ի Տէր՝ և փրկեսցէ զնա. կեցուսցէ զնա՝ զի կամի զնա։
Դու ես որ հաներ զիս յարգանդէ. յոյս իմ ՚ի ստեանց մօր իմոյ։
Ի քեզ անկեալ եմ յարգանդէ. յորովայնէ մօր իմոյ դու ես Աստուած իմ։
Մի՛ ՚ի բացեայ առնիր յինէն՝ զի նեղութիւնք մերձեալ են. և ո՛չ ոք է որ օգնէ ինձ։
Շուրջ եղեն զինև զուարակք բազումք

զումք · և ցուլք գէրք պաշարեցին զիս:

Բացին ՚ի վ̄ր իմ զբերանս իւրեանց ոպ̄ առիւծ, զի մռնչէ և յափշտակէ:

Ես ոպ̄ զջուր հեղայ՝ և ցրուեցան ա̄մ ոսկերք իմ · և եղև սիրտ իմ ոպ̄ մոմ հալեալ ՚ի մէջ որովայնի իմոյ:

Չորացաւ ոպ̄ խեցի զօրութի̄ իմ · լեզու իմ ՚ի քիմս իմ կցեցաւ · և ՚ի հող մահու իջուցին զիս:

Շուրջ եղեն զինև շունք բ̄զումք · և ժողովք չարաց պաշարեցին զիս:

Ծակեցին զձեռս իմ և զոտս իմ · և թուեցին զա̄մ ոսկերս իմ · նք̄ հայեցան և տեսին զիս:

Բաժանեցին զհանդերձս իմ ՚ի մէջ իւրեանց · և ՚ի վերայ պատմուճանի իմոյ վիճակս արկանէին:

Դու տր̄՝ մի՛ հեռի առներ զօգնութի̄ քո յինէն · և տր̄ յօգնել ինձ նայեա՛ց

Փրկեա՛ ՚ի սրոյ զանձն իմ · և ՚ի ձեռաց շանց զմիամօրութի̄ իմ:

Փրկեա՛ զիս ՚ի բերանոյ առիւծու. յեղջերէ միեղջերուի զխոնարհութիւն իմ։

Պատմեցից զանուն քո եղբարց իմոց. և՚ի մէջ եկեղեցւոյ օրհնեցից զքեզ։

Որ երկիւղածք տ̅ն օրհնեցէք զտ̅ր. ա̅մ զաւակք յակոբեան փառաւոր արասցեն զնա։

Երկիցէ՚ի նմանէ ա̅մ զաւակն իսրայէլի. զի ոչ արհամարհեաց՝ և ոչ անարգեաց տ̅ր զաղօթս աղքատի, և ոչ դարձոյց զերեսս իւր յինէն. այլ ՚ի կարդալ իմում առ նա՝ լուաւ ինձ։

՚Ի քէնէ գովութի̅ իմ. յեկեղեցիս մեծի օրհնեցից զքեզ։

Զուխտս իմ կատարեցից առաջի ա̅մ երկիւղածաց նորա։

Կերիցեն տնանկք և յագեսցին. օրհնեսցեն զտ̅ր՝ որք խնդրեն զնա։

Կեցցեն սիրտք նոցա յաւիտեանս յաւիտենից։ յիշեսցեն՝ և դարձցին առ տ̅ր ա̅մ ծագք երկրի։

Եւ

Երկիրպագցեն նմա ամ՟ տոհմք ազգաց. զի տն՟ է արքայութիւն. և նա տիրէ ՚ի վերայ ամ՟ հեթանոսաց։

Կերին և երկիրպագին նմա ամ՟ պարարտք երկրի. առաջի նր՟ անկցին ամենեքեան՝ ոյք իջանեն ՚ի հող։

Անձն իմ նովաւ կեայ. և զաւակ իմ ծառայեսցէ նմա։

Պատմեսցի տն՟ ազգ որ գալոցն է. պատմեսցեն զարդարութիւն նր՟ ժողովրդե՟ն, որ ծնանելոցն է՝ զոր արար տր՟։

՚Ինչափարած, Սաղմոս Դաւթի. ԻԲ։

Տր՟ հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ ՚չ պակասեսցի։

՚Ի վայրի դալարւոջ անդ բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս։

Դարձոյց զանձն իմ առ իս. և առաջնորդեաց ինձ ՚ի ճանապարհս արդարութե՟ վս՟ անուան իւրոյ։

Թէ՟պտ և գնացից ես ՚ի մէջ ստուե

րաց մահու . ո՛չ երկեայց ՚ի չարէ . զի դու տ՟ր ընդ իս ես ։

Ցուպ քո եւ գաւազան՝ նոքա մխիթարեսցեն զիս ։

Պատրաստ արարեր առ՟ջի իմ զսեղան . ակն յանդիման նեղչացն իմոց ։

Օծեր իւղով զգլուխ իմ . բաժակ քո ող՟ անապակ արբեցոյց զիս ։

Ողորմութ՟ի քո տ՟ր զհետ իմ եկեսցէ զամ՟ աւուրս կենաց իմոց . բնակել ինձ ՚ի տան տ՟ն ը՟ երկայն աւուրս ։

Սաղմոս միաշաբաթւոյ՝ Դաւթի . ԻԳ ։

Տ՟ն է երկիր լրիւ իւրով . աշխարհ եւ ամ՟ բնակիչք նորա ։

Նա ինքն ՚ի վ՟ր ծովու հիմունս է արկ նմա . ՚ի վ՟ր գետոց պատրաստեաց զնա ։

Ո՞վ ելցէ ՚ի լեառն տ՟ն . կամ ո՞վ կացցէ ՚ի տեղւոջ սրբուե՟ նր՟ ։

Որ ա՟ր է ձեռօք՝ եւ ամբիծ սրտիւ . որ ո՛չ էառ զնանրութ՟ի յանձն իւր՝ եւ ո՛չ երդուաւ նենգութեամբ ընկերի իւրում ։

Սա՛ առցէ զօգնութի ՚ի տ͞նէ · զողորմութի յ͞այ փրկչէ իւրմէ։

Այս ազգ է՝ որ խնդրէ զ͞տր · խնդրէ տեսանել զերեսս ա͞յ յակոբայ։

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր ՚ի վեր · համբարձցին դրունք յաւիտենից՝ և մտցէ թագաւոր փառաց։

Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց · տ͞ր հզօր զօրութ͞ե իւրով · տ͞ր հզօր ՚ի պատերազմի։

Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր ՚ի վեր · համբարձցին դրունք յաւիտենից՝ և մտցէ թագաւոր փառ͞ց։

Ո՞վ է սա թագաւոր փառ͞ց տ͞ր զօրուեց · սա ինքն է թագ͞աւոր փառ͞ց։

* * *

՚Ի չորեքշաբաթ · Սաղմոս Դաւթի · ԻԴ ։

Առ քեզ տ͞ր համբարձի զանձն իմ · ա͞ծ իմ ՚ի քեզ յուսացայ՝ միամաչեցից · և մի ծիծաղեսցին զինև թշնամիք իմ։

Ամենեքեան ոյք համբերեն քեզ, մի ամաչեսցեն. այլ ամաչեսցեն անօրէնք յունայնութենէ իւրեանց։

Զճանապարհս քո Տ՟ր ցոյց ինձ. և զշաւիղս քո ուսո ինձ։

Առաջնորդեա ինձ ի ճշմարտութ՟ե քում և ուսո զիս. զի դու ես ա՟ծ փրկիչ իմ, և ես քեզ համբերեմ զօրհանապազ։

Յիշեա Տ՟ր զգթութիւնս քո և զողորմութիւնս քո՝ որք են յաւիտենից։

Զմեղս մանկութ՟ե իմոյ և զանգիտութ՟ե իմոյ մի յիշեր. այլ յիշեա զիս Տ՟ր ըստ ողորմութեան քում, վ՟ն քաղցրութեան քոյ. զի քաղցր և ուղիղ ես։

Վ՟ն այսորիկ օրէնսդէտ սանձես ըզմեղաւորս ի ճանապարհի. առաջնորդես հեզոց ի դատաստանի. և ուսուցանես հեզոց զճանապարհս քո։

Ամենայն ճանապարհք Տ՟ն ողորմութ՟ իւ և ճշմարտութ՟ի են այնոցիկ՝ որք խնդրեն զուխտ և զվկայութիւնս ն՟ր։

Վա անուան քոյ Տր. քաւեա՛ զմեղս իմ՝ զի բազում եղեն. ո՛վ է մարդ՝ որ երկնչի՛ ՚ի Տնէ. օրէնս դնէ տառնէ ընտ՚ի ճանապարհին յոր և հաճեցաւ։

Անձն նր ՚ի բարութե հանգիցէ. և զաւակ նր ժառանգեսցէ զերկիր։

Զօրութի է Տր երկիւղածաց իւրոց. և զկտակարանս իւր ուսուցանէ նց։

Աչք իմ յամ ժամ առ Տրն. և նա հանէ յորոգայթէ զոտս իմ։

Նայեա՛ առ իս և ողորմեա՛ ինձ. զի միամօր և աղքատ եմ ես։

Նեղութիք սրտի իմոյ բազում եղեն յոյժ. և ՚ի վշտաց իմոց հան զիս։

Տե՛ս զխոնարհութի իմ և զվաստակ իմ. և թո՛ղ ինձ զամ զմեղս իմ։

Տե՛ս զթշնամիս իմ, զի բազում եղեն ատելութբ՝ զոր ՚ի նանիր ատեցին զիս

Պահեա՛ զանձն իմ՝ և փրկեա՛ զիս. և մի՛ յամօթ եղէց՝ զի յուսացայ ՚ի քեզ։

Անմեղք և ուղիղք կցորդք եղեն ինձ. և ես քեզ համբերի. փրկեա՛ Ած զիսրայէլ յամ նեղութեց նր։

՚Իւ-

Նշափարած, Սաղմոս Դաւթի . ԻԵ :

Դա՛տ արա ինձ Տ՟ր՝ զի ես յանմեղութեան իմում գնացի . ի Տ՟ր
յուսացայ՝ զի մի՛ երկեայց հիւանդ :
Փորձեա՛ զիս Տ՟ր և քննեա՛ զիս . փորձեա՛ զերիկամունս իմ և զսիրտ իմ :
Ողորմութիւն քո Տ՟ր առաջի աչաց իմոց .
և հաճոյ եղէց ճշմարտութեան քում :
Ո՛չ նստայց ես յաթոռս նանրաց .
և ը՟ անօրէնս ես ո՛չ մտից :
Ատեցի ես զժողովս չարաց . և ը՟
ամպարիշտս ես ո՛չ նստայց :
Լուացից սրբութ՟բ զձեռս իմ . և
շուրջ եղէց զսեղանովն քով Տ՟ր :
Լսել ինձ զձայն օրհնութեան քոյ .
և պատմել զամ՟ սքանչելիս քոյ :
Տ՟ր սիրեցի զվայելչութի՟ տան քոյ .
և զտեղի յարկի փառաց քոց :
Մ՛ի կորուսաներ ը՟ ամպարիշտս
զանձն իմ . և մի՛ ը՟ արս արիւնհեղս զկեանս իմ :
Որոց ձեռք իւրեանց յանօրէնութ՟
են .

նէ. և աջ ն՟ց լի է կաշառօք։
Ես յամբծութեն իմում գնացի. փրկ
եա՛ զիս տ՟ր՝ և ողորմեա՛ ինձ։
Ոտն իմ կացցէ յուղղութե՟ն. յեկե‿
ղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ։
Սաղմոս Դաւթի մինչչև էր օծեալ։

ԻԶ։

Տ՟ր լոյս իմ և կեանք իմ, ես յում
մէ՞ երկեայց. տ՟ր ապաւէն
կենաց իմոց՝ ես յումմէ՞ դողացայց։
՚Ի մերձենալ առ իս չարաց՝ յուտել
զմարմինս իմ. նեղիչք իմ և թշնա‿
միք իմ, նոքա տկարացան և անկան։
Թէ պատրաստեսցի ՚ի վ՟ր իմ պատե‿
րազմ, ոչ երկիցէ սիրտ իմ. Թէ յա‿
րիցէ ՚ի վ՟ր իմ ճակատամարտ, սա‿
կայն և այսուիկ ՚ի քեզ տ՟ր յուսացայ։
Զմի խնդրեցի ՚ի տ՟նէ՝ և զայն ա‿
ղաչեմ. բնակել ինձ ՚ի տան տ՟ն
զամ՟ն աւուրս կենաց իմոց։
Տեսանել ինձ զվայելչութի՟ տ՟ն.
և հրաման տալ ՚ի տաճարի ն՟ր։

Ծածկեաց զիս ՚ի խորանի իւրում յաւուր չարի․ եւ յարկաւ արար զիս ՚ի ծածկոյթ խորանի իւրում։

՚Ի վիմէ բարձր արարեր զիս․ և այժմ բարձր արա զգլուխ իմ ՚ի վր̅ թշնամեաց իմոց։

Շուրջ եղէց՝ և մատուցից ՚ի խորանի նր̅ պատարագ օրհնութե̅․ օրհնեցից՝ և սաղմոս ասացից տն̅։

Լո՛ւր տր̅ ձայնի իմում, զի կարդացի առ քեզ․ ողորմեա՛ ինձ և լո՛ւր ինձ, զի քեզ ասաց սիրտ իմ․ և խնդրեցին երեսք իմ՝ զերեսս քո տր̅ խնդրեցից։

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն․ և մի՛ խոտորիր բարկութբ̅ ՚ի ծառայէ քումմէ։

Օգնական իմ լեր տր̅՝ մի՛ անարգեր զիս․ և մի՛ թողուր զիս՝ ած̅ փրկիչ իմ։

Հայր իմ և մայր իմ թողին զիս․ և տր̅ իմ ընկալաւ զիս։

Օրէնսդէ՛տ արա զիս տր̅ ՚ի ճանապարհի քում. և առաջնորդեա ինձ ի շաւիղս քո ուղիղ:

Մի թշնամեաց իմոց՝ մի մատներ զիս ի ձեռս նեղչաց իմոց:

Յարեան ի վրյ իմ վկայք մեղաց. և ստեցին ինձ յանօրէնութեն իւրեանց:

Հաւատացի տեսանել զբարութիՏն յերկրին կենդանեաց. համբեր Տն և քաջալերեա՛ց. զօրասցի սիրտ քո՝ և համբերեր Տն:

⁂

Սաղմոս Դաւթի. ԻԷ:

Առ քեզ Տր կարդացի՝ Այ իմ մի լռեր յինէն. մի երբեք լռեսցես յինէն. նմանեցայց այնոցիկ՝ ոյք իջանեն ի գուբ:

Լուր Տր ձայնի խնդրուածաց իմոց յաղաչել ինձ առ քեզ. ի համբառնալ ձեռաց իմոց ի տաճար սբ քո:

Մի համարիր ընդ ամբարիշտս զանձն

իմ. և մի՛ ընդ այնոսիկ ոյք գործեն
զանօրէնութի՝ կորուսաներ զիս:
Ոյք խօսին զխաղաղութի̅ ը̅ ընկերս
իւրեանց՝ և չարութ̅ է ՚ի սիրտս նց̅:
Տո՛ւր նց̅ տ̅ր ը̅ս գործոց նց̅ ը̅ս. անօ-
րէնութե̅ գնացից նց̅ հատո՛ նց̅:
Ըստ գործոց ձեռաց նց̅ հատո՛ նց̅,
զհատուցումն նոցա նոցին:
Ո՛չ իմացան նոքա զգործս տ̅ն. և ո՛չ
՚ի գործս ձեռաց նր̅ հայեցան. կոր-
ծանեսցես զն̅ս, և այլ մի՛ շինեսցես:
Օրհնեալ է տ̅ր՝ զի լուաւ ձայնի
աղօթից իմոց. տ̅ր օգնական իմ և
պաշտպան իմ:
՚Ի նա յուսացաւ սիրտ իմ. օգնե-
ցաւ և զուարճացաւ մարմին իմ. և ես
կամօք իմովք խոստովան եղէց նմա:
Տ̅ր զօրութի̅ ժողովրդեան իւրոյ.
ապաւէն փրկուե̅ օծելոյ իւրոյ:
Փրկեա՛ զժողովուրդս քո. և օրհ-
նեա՛ զժառանգութի̅ս քո. հովուեա՛
և բարձրացո՛ զն̅ս մինչև յաւիտ̅են:

Սաղմոս Դաւթի · ԻԸ :

Մատուցէք տ՟ն որդիք ա՟յ · մատուցէք տ՟ն զորդիս խոյոց:

Մատուցէք տ՟ն զփ՟ռս և զպատիւ · մատուցէք տ՟ն զփ՟ռս անուան նր՟ · և երկիր պագէք տ՟ն ի սրահ սրբութեան նր՟

Ձայն տ՟ն ՚ի վ՟ր ջուրց՝ և ա՟ծ փառաց որոտաց · և տ՟ր ինքն ՚ի վերայ ջուրց բազմաց:

Ձայն տ՟ն զօրութեց · և ձայն տ՟ն մեծ վայելչութեց:

Ձայն տ՟ն փշրէ զմայրս · և մանրէ տ՟ր զմայրսն լիբանանու:

Մանրեսցէ զն՟ս որպ՟ս զմատաղատուենն լիբանանու · որ սիրելին է ո՟պ զորդիս միեղջերուի:

Ձայն տ՟ն հատանէ զբոց հրոյ · ձայն տ՟ն շարժէ զանապատ, և խռովեցուսցանէ տ՟ր զանապատն ՚ի կադէս:

Ձայն տ՟ն հաստատէ զեղջերուս · և յայտնի առնէ զանտառս:

՚Ի տաճարի նորա ամենեքեան ա-
սասցեն զփառս նմա։
Տ̄ր զջրհեղեղն նստուցանէ և նստու-
ցանէ. Թագաւորեսցէ Տ̄ր յաւիտեան։
Տ̄ր զօրութիւն ժողովրդեան իւրոյ տա-
ցէ. և օրհնեսցէ զժողովուրդ իւր
՚ի խաղաղութիւն։

Սաղմոս Դաւթի, Օրհնութիւն նաւակա-
տեաց տաճարին. ԻԹ.

Բարձր առնեմ զքեզ Տ̄ր, զի ըն-
կալար զիս. և ոչ ուրախ արա-
րեր զթշնամիս իմ յիս։
Տ̄ր ա̄ծ իմ, կարդացի առ քեզ՝ և
բժշկեցեր զիս. Տ̄ր հաներ ՚ի դժո-
խոց զանձն իմ. փրկեցեր զիս յայն-
ցանէ՝ որք իջանեն ՚ի գուբ։
Սաղմոսասացէք Տ̄ն սուրբք ն̄ր. խոստո-
վան եղերուք յիշատակի սրբութեան ն̄ր։
Սրտմտութիւն ՚ի բարկութեան նորա. և
կեանք են ՚ի կամաց նորա։
Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք. ա-
ռաւօտուց եղիցի ուրախութիւն։

Ես ասացի՛ ի բարեկենդանուե՟ իմում, թէ ոչ սասանեցայց յաւ՟իտեն։

Տ՟ր ի կամս քո ետուր գեղոյ իմոյ զօրութ՟ի · դարձուցեր զերեսս քո յինէն՝ և ես եղէ խռովեալ։

Առ քեզ տ՟ր կարդացից՝ և առ ա՟ծ իմ աղաչեցից · զի՞նչ օգուտ է քեզ յարենէ իմմէ՝ թէ իջանեմ ես յապականութիւն։

Մի՛ թէ հո՞ղ խոստովան առնիցի առ քեզ · կամ պատմեսցէ զճշմարտութ՟իս քո։

Լուաւ ինձ տ՟ր՝ և ողորմեցաւ · և տ՟ր եղև ինձ օգնական։

Դարձոյց զսուգ իմ յուրախութ՟ի · էզերծ յինէն զքուրձ՝ և ինձ զգեցոյց զուրախութ՟ի։

Ոպ՟ սաղմոս ասասցեն քեզ փառք իմ · և այլ մի ևս դղջացայց, տէր ա՟ծ իմ · յաւիտեան խոստովան եղէց քեզ։

՚Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի։ օրհնութիւն նահատակութեան. Լ։

քեզ Տ՟ր յուսացայ՝ մի՛ ամաչեցից յաւիտեան. յարդարութ՟ե քում փրկեա՛ և ապրեցո՛ զիս։

Խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո. փաղփաղեա ՚ի կեցուցանել զիս։

Լեր իմ Ա՟ծ պաշտպան՝ և տուն ապաւինի ապրեցուցանել զիս. զի հզօրիչ իմ և ապաւէն իմ դու ես։

Վ՟ս անուան քոյ Տ՟ր առաջնորդեցեր ինձ, և սնուցեր զիս. և հանցես զիս յորոգայթէ յայսմանէ որ թագուցան ինձ։

Դու ես պաշտպան իմ Տ՟ր և ՚ի ձեռս քո յանձն առնեմ զհոգի իմ։

Փրկեցեր զիս Տ՟ր Ա՟ծ ճշմարտութ՟ քով. ատեցեր զայնոսիկ ոյք պահեն զերկիւղ ՚ի սնոտիս։

Ես ՚ի Տ՟ր յուսացայ. ցնծացայց և ու-

ուրախ եղէց ՚ի փրկութե՟ քում:

Զի հայեցար ՚ի խոնարհութիւն իմ. և փրկեցեր ՚ի վշտաց զանձն իմ. և ոչ մատնեցեր զիս ՚ի ձեռս նեղչաց իմոց. և կացուցեր յանդորրու զոտս իմ:

Ողորմեա ինձ տ՟ր՝ զի նեղեալ եմ ես. խռովեցաւ ՚ի սրտմտութէ ակն իմ՝ անձն իմ՝ և փոր իմ:

Պակասեցան ՚ի ցաւոց կեանք իմ. և ամք իմ յոգւոց եղանելոյ:

Աղքատացաւ ՚ի տկարութէ զօրութի իմ. և ոսկերք իմ խռովեցան:

Քան զա՟մ թշնամիս իմ եղէ ես նախատ դրացեաց իմոց. յոյժ ահ և երկիւղ ծանօթից իմոց:

Ամենեքեան որք տեսանէին զիս՝ արտաքս փախչէին յինէն:

Մոռացել եղէ ես ո՟պ մեռել ՚ի սրտէ. և եղէ ես ո՟պ զանօթ կորուսել

Զի լուայ ես զբամբա՟նս բազմաց որք շուրջ էին զինև. ՚ի ժողովիլն՟ց ՚ի միասին՝ առնուլ զանձն իմ խոր-

հէ

հեցան. այլ ես ՚ի քեզ Տ՟ր յուսացայ:
Ասացի դու ես Ա՟ծ իմ. և ՚ի ձեռս
քո է ժառանգութ՟ի իմ:
Փրկեա՛ զիս ՚ի ձեռաց թշնամեաց
իմոց՝ և ՚ի հալածչաց իմոց:
Երևեցո՛ զերեսս քո ՚ի ծառայս քո.
ապրեցո՛ զիս ըստ ողորմութ՟ե
քում. Տ՟ր՝ մի՛ յամօթ եղէց. զի
կարդացի առ քեզ:
Ամաչեսցեն ամբարիշտք և իջցեն ՚ի
դժոխս. համր եղիցին շրթունք
նենգաւորք՝ որք խօսին զարդարոյ
զանիրաւութ՟ի. յամբարտաւանել
և յանգոսնելն իւրեանց:
Որպէս զի բազում է ողորմութ՟ի
քաղցրութ՟ե քո Տ՟ր՝ զոր պահե-
ցեր երկիւղածաց քոց:
Արարեր դու այնց՟իկ, որք յուսաց՟ել
են ՚ի քեզ. առաջի որդւոց մարդկան:
Ամրացուցեր զն՟ա ՚ի ծածկոյթ երե-
սաց քոց, ՚ի խռովութ՟ե մարդկան:
Ծածկեցեր զն՟ա ՚ի խորանի քում,
՚ի

՚ի հակառակութ՟է լեզուաց։

Օրհնե՟լ է Տ՟ր՝ զի սքանչելիս արար զողորմութ՟ի իւր ՚ի քաղաք ամուր։

Ես ասացի ՚ի զարմանալ իմում, թէ ընկեցայ ուրեմն յերեսաց աչացքոց։

Վ՟ն այսորիկ՝ լուար ձայնի աղօթից իմոց. յաղաղակել իմում առ քեզ։

Սիրեցէք զՏ՟ր ա՟մ սուրբք նորա, զի զստուգութ՟ի խնդրէ Տ՟ր. եւ հատուցանէ այնոցիկ, ոյք առաւել առնեն զամբարտաւանութ՟ի։

Քաջալերեցարո՛ւք եւ զօրա՟ցին սիրտք ձեր՝ ամ՟քեան ոյք յուսայք ՚ի Տ՟ր։

Իմաստութ՟ե Սաղմոս Դաւթի. ԼԱ։

Երանի՛, ում թողութ՟ի եղեւ մեղաց, եւ ծածկեցան ամենայն յանցանք նորա։

Երանի առն՝ որում ո՛չ համարի Տ՟ր զմեղս նորա. եւ ո՛չ գոյ նենգութ՟ի ՚ի բերան նորա։

Լռեցի ես՝ եւ մաշեցան ա՟մ ոսկերք

իմ. առ աղաղակել ինձ առ տր զօր-
հանապազ՝ ի տուէ և ՚ի գիշերի։
Ծանրացաւ ձեռնքո ՚ի վերայ իմ.
դարձայ ի թշուառութի՝ զի հա-
րան յիս փուշք։
Զմեղս իմ ցուցից քեզ՝ և զանօրէ-
նութիս իմ ոչ ծածկեցից ՚ի քէն։
Ասացի թէ պատմեցից ինձէն զմեղս
իմ. և դու թողցես զամենայն ամ-
բարշտութիս մեղաց իմոց։
Վասն այսորիկ՝ յաղօթս կացցեն առ
քեզ ամ սրք ՚ի ժամ ընդունելի։
Բայց միայն ՚ի ջուրսն հեղեղաց
բազմաց՝ ոչք առ նմին չմերձեսցին
Դու ես ապաւէն իմ ՚ի նեղութէ
յայմանէ, որ շուրջ եղև զինև.
Ցնծութի իմ՝ փրկեա՛ զիս յայնցա-
նէ՝ որք պաշարեցին զիս։
Իմաստուն արարից զքեզ՝ և խել-
մուտ ՚ի ճանապարհի, յոր և գնաս-
ցես. և հաստատեցից ՚ի վր.քոյ զաչս իմ
Մի՛ լինիք որպ ձիս և ջորիս. զի ոչ

դոյ

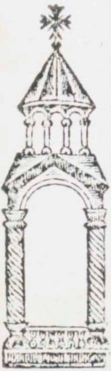

գոյ ՚ի նս՟ իմաստութի՟. ՚ի սանձս և ՚ի դանդանաւանդս ձգեսցես զկզակս նց՟. որք առ քեզ ինչ ոչ մերձեսցին։

Բազում տանջանք են մեղաւորաց. բայց որք յուսան ՚ի Տր՟, ողորմութի՟ Տն՟ շուրջ եղիցի զնոքօք։

Ուրախ լերուք և ցնծացէք արդարք ՚ի Տր՟. պարծեցարուք ամենեքեան՝ որք ուղիղ էք սրտիւք։

* * *

Անվերնագիր ՚ի հեբրայեցւոց.

ԼԲ։

Ցնծացէք արդարք ՚ի Տէր. ուղղոց վայել է օրհնութի՟. խոստովան եղերուք Տն՟ օրհնութբ՟. տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս ասացէք նմա։

Օրհնեցէք զՏր՟ յօրհնութի՟ նոր՝ զի բարի է. սաղմոս ասացէք նմա օրհնութեամբ։

Ուղիղ են պատգամք Տն՟. և ամ՟ գործք նր՟ հաւատարիմք են. և սիրէ

զողորմութի՟ եւ զիրաւունս տր՟։
Ողորմութ՟ տն՟ լի եղեւ երկիր. եւ բանիւ տն՟ երկինք հաստատեցան. եւ հոգւով բերանոյ նր՟ ամ՟ զօրութիւնք նց՟։
Ժողովեաց ոպ՟ ՚ի տիկ զջուրս ծովու. եւ դնէ ՚ի խորս զգանձս իւր։
Երկիցէ ՚ի տնէ՟ ամ՟ երկիր. եւ ՚ի նմանէ դողասցին ամ՟ բնակիչք աշխի՟։
Զի նա ասաց, եւ եղեն. ինքն հրամայեաց, եւ հաստատեցան։
Տէր ցրուէ զխորհուրդս հեթանոսաց. անարգէ տր՟ զխորհուրդս ժողովրդոց. եւ արհամարհէ տր՟ զխորհուրդս իշխանաց։
Խորհուրդ տն՟ յաւիտեն՟ մնայ. եւ խորհուրդ սրտի նր՟ յազգէ մինչեւ յազգ։
Երանի ազգի՝ որոյ տր՟ ած՟ օգնական է նմա. ժողովուրդ՝ զոր ընտրեաց ՚ի ժառանգութիւն իւր։
Յերկնից նայեցաւ տր՟ յամենայն որդիս մարդկան ՚ի պատրաստ բնակութէ՟ իւրմէ հայեցաւ յամենայն

բնա

բնակիչս աշխարհի։
Որ ստեղծ առանձին զսիրտս նց՟. որ
ի միտ առնու զա՟մ գործս նց՟։
Ո՛չ թէ ՚ի բազում զօրս ապրեսցի թագաւոր. և ո՛չ հսկայ ՚ի բազում զօրութեան իւրում։
Սո՛ւտ է ձի ՚ի փրկութ՟ն իւրում. ՚ի բազում զօրու՟ն իւրում ո՛չ ապրեցուցանէ զհեծեալն։
Աչք տ՟ն ՚ի վ՟ր երկիւղածաց իւրոց.
և ոյք յուսան յողորմութ՟ի ն՟ր։
Փրկել ՚ի մահուանէ զանձինս նց՟.
և կերակրել զնոսա ՚ի սովու։
Անձինք մեր համբերեսցեն տ՟ն. զի
օգնական և պաշտպան մեր է։
՚Ի նա ուրախ եղիցին սիրտք մեր. և
յանուն ս՟բ ն՟ր յուսասցուք։
Եղիցի ողորմութ՟ի քո տ՟ր ՚ի վ՟ր մեր՝
որպէս յուսացաք ՚ի քեզ։

Սաղմոս Դաւթի. ԼԳ.։

Օրհնեցից զտ՟ր յա՟մ ժամ, յա՟մ
ժամ օրհնութ՟ի ն՟ր ՚ի բերան իմ։
՚Ի տ՟ր պարծեսցի անձն իմ. լուի-

ցեն հեզք՝ և ուրախ եղիցին։
Մեծ արարէք զտ՟ր ինև. և բարձր արասցուք զանուն նր՟ ՚ի միասին։
Խնդրեցի ՚ի տ՟նէ՝ և լուաւ ինձ. յա՟մ նեղուե՟ իմոց փրկեաց զիս։
Մատիք առ տ՟ր և առէք զլոյս. և երեսք ձեր մի՛ ամաչեսցեն։
Նա աղքատ կարդաց առ տ՟ր՝ և տ՟ր լուաւ նմա. յա՟մ նեղութե՟ նորա փրկեաց զնա։
Բանակեսցէ հրեշտակ տ՟ն՝ շուրջ են զերկիւղածովք իւրովք՝ և պահեն զնս՟։
Ճաշակեցէք և տեսէք զի քաղցր տ՟ր. երանի է այր՝ որ յուսայ ՚ի նա։
Երկերո՛ւք ՚ի տ՟նէ ա՟մ սբ՟ք նր՟. զի ոչինչ է պակասութի՟ երկիւղածաց նր՟։
Մեծամեծք աղքատացան և քաղցեան. բայց որք խնդրեն զտ՟ր, մի պակասեսցի ՚ի նոցնէ ա՟մ բարութի՟։
Եկա՛յք որդեակք իմ՝ և լուարո՛ւք ինձ. և զերկիւղ տ՟ն ուսուցից ձեզ։
Ո՞վ է մարդ՝ որ կամի զկե՟նս. և սիրէ

զա

զաւուրս իւր տեսանել ՚ի բարուէ :
Լռեցո՛ զլեզու քո ՚ի չարէ ․ և շր
թունք քո մի՛ խօսեսցին զնենգուի :
Խոտորեա՛ ՚ի չարէ՝ և արա՛ զբարի ․
խնդրեա՛ զխաղաղուի և երթ զհետ նր
Աչք տն ՚ի վր արդարոց ․ և ականջք
նր ՚ի վերայ աղօթից նոցա :
Երեսք տն ՚ի վր չարագործաց ․ սա
տակել յերկրէ զյիշատակս նց :
Կարդացին արդարքն առ տր՝ և տր
լուաւ նց ․ յամ նեղուէ նց փրկեց զնս
Մերձ է տր առ այնոսիկ որք մա
շեալք են սրտիւք ․ և զխոնարհս
հոգւով կեցուցանէ :
Բազում նեղութիք են արդարոց՝
յամէ փրկէ զնս տր ․ և պահէ զամ
ոսկերսնց ․ և մի՛ ՚ի նցնէ մի՛ փշրեսցի :
Մահ մեղաւորին չա՛ր է ․ բայց որք
ատեն զարդարն , զղջասցին :
Փրկէ տր զանձինս ծառայից իւ
րոց ․ մի՛ զղջասցին ամենեքեան որք
յուսացեալ են ՚ի նա :

՚Ալէ

՚Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի.

ԼԴ։

ատեա՛ Տր̄ զայնոսիկ որք դատեն զիս. մարտիր ընդ այնոսիկ որք մարտնչին ընդ իս։

Առ զզէն եւ զասպարս, եւ արի՛ յօգնել ինձ. հա՛ն զսուրս քո ը̄դդէմ հալածչաց իմոց. արգել զն̄ս, եւ ասա՛ ցանձն իմ թէ փրկութիւն քո ես եմ։

Ամաչեսցեն եւ յամօթ լիցին՝ որք խնդրեն զանձն իմ. դարձցին յետս եւ ամաչեսցեն՝ որք խորհին ինձ չար։

Եղիցին նոքա ոպ̄ փոշի առ̄ջի հողմոյ. եւ հրեշտակ տն̄ նեղեսցէ զն̄ս։

Եղիցին ճանապարհք նոցա ՚ի խաւար եւ ՚ի գայթագղութիւն. եւ հրեշտակ տն̄ հալածեսցէ զն̄ս։

՚Ի նանիր թաքուցին ինձ զորոգայթ ապականութեան իւրեանց, եւ ՚ի նանիր նախատեցին զանձն իմ։

Հաս

Հասցէ ՚ի վերայ նոցա որոգայթ, զոր ՚չ գիտասցին. և որս՝ զոր թագուցին՝ առցէ զոտս նց՟. և յորոգայթ ՚ի նոյն անկցին։

ԵՒ անձն իմ ցնծասցէ ՚ի տր՟. ուրախ եղիցի ՚ի փրկութե՟ նր՟. և ամ՟ ոսկերք իմ ասասցեն, տ՟ ո՛ նմանի քեզ.

Որ փրկես զաղքատն ՚ի ձեռաց հզօրի. զաղքատն և զտնանկն յայնցանէ որք յափշտակեն զնա։

Յարեան ՚ի վ՟ր իմ վկայք չարէց. և զոր ինչ ո՛չ գիտէի՝ հարցանէին ցիս։

Հատուցին ինձ չար՝ փոխանակ բարեաց. անժառանգել զանձն իմ խորհեցան յորդւոց ՚ի մարդկանէ։

Ես ՚ի նեղել նց՟ քուրձ զգենուի. խոնարհ առնէի պահօք զանձն իմ. և աղօթք իմ ՚ի ծոց իմ դարձցին։

Ոպ՟ զեղբայր և զընկեր՝ այսպ՟ հաճոյ լինէի. ոպ՟ զսգաւոր և զտրտում, այնպէս խոնարհ առնէի։

՚Ի վ՟ր իմ ուրախ եղեն՝ և ժողովեցան.

ժողովեցան յիս տանջանք՝ և ես ոչ ծանեայ. ցրուեցան, և ոչ զղջացան: Փորձեցին զիս՝ և արհամարհեցին արհամարհանօք. կրճտեցին ՚ի վր̅ իմ զատամունս իւրեանց. տր̅ երբ տեսցես ՚Դարձ արա զանձն իմ՚ ՚ի խորամանկութենէ նց̅. և յառիւծուց զմիամօրութիւն իմ: Խոստովան եղէց քեզ տր̅ յեկեղեցիս մեծս. և ՚ի ժողովս բազմաց օրհնեցից զքեզ:

Մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիքն իմ որք ատեն զիս ՚ի տարապարտուց. ակնարկէին ատենէին զիս աչօք իւրեանց: Զի ինձ խաղաղութիւն խօսէին. և ինքեանք բարկութեան նենգութիւն խորհէին: Լայնեցին ՚ի վր̅ իմ զբերանս իւրեանց՝ և ասացին. այո՛ այո՛ տեսին աչք մեր: Տեսեր տր̅՝ և մի՛ լռեր. տր̅՝ մի՛ ՚ի բացեայ առնիր յինէն:

Զարթի՛ր և հայեա՛ց տր̅ յիրաւունս իմ. ած̅ իմ և տր̅ իմ՚ ՚ի դատաստանս իմ. և իրաւ արա ինձ տր̅

արդարութե՟ քում տ՟ր ա՟ծ իմ:
Մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ. եւ մի՛ ասասցեն ի սիրտս իւրեանց՝ թէ վա՛շ վա՛շ անձանց մերոց, զի ընկլուզաք զնա:

Ամաչեսցեն եւ յամօթ լիցին՝ որք խնդան ի չարիս իմ. զգեցցին զամօթ եւ զանարգանս՝ որք մեծաբանեն ի վ՟ր իմ

Ցնծասցեն եւ ուրախ լիցին ի քեզ ամե՟ն՝ որք կամին ի արդարութի իմ:

Ասասցեն յա՟մ ժամ մեծ է տ՟ր՝ որք կամին զխաղաղութի ծառայի քոյ

Եւ լեզու իմ խօսեսցի զարդարութիւն քո. զօրհանապազ զգովութիւնս քո:

Ի կատարած. ծառայի տ՟ն Դաւթի. ԼԵ

Ասէ անօրէնն մեղանչել ընդ միտս իւր՝ թէ չիք երկիւղ ա՟յ առաջի աչաց նորա:

Նենգեաց առաջի նորա՝ գտանել զանօրէնութի, եւ ատել զնա:

Բանք բերանոյ նորա անօրէնութի եւ նենգութի են:

Ո՛չ կամեցաւ նա իմանալ զբարի. զանօրէնութի՟ խորհեցաւ յանկողնի իւրում։

Եկաց նա յա՟մ ճանապարհ, որ ո՛չ է բարի. և ՚ի չարէ նա ո՛չ ձանձրացաւ։

Տ՟ր՝ յերկինս է ողորմութի՟ քո. ճշմարտութիւն քո մինչև յամպս։

Արդարութի՟ք քո ո՟պ լերինք ա՟ծ. իրաւունք քո ո՟պ խորք բա՟զումք. զմարդիկ և զանասունս կեցուցանես դու տ՟ր։

Ո՟պ զի բազում արարեր զողորմութի՟ քո ա՟ծ. այլ որդիք մարդկան ՚ի հովանի թևոց քոց յուսասցին։

Արբեսցին նոքա ՚ի պարարտութէ՟ տան քո. և զուղխս փափկութե՟ քոյ տացես ըմպել նոցա։

Զի քէն է ա՟ր աղբիւր կենաց. և լուսով երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս։

Ձգեա՛ զողորմութի՟ս քո, ո՟յք ճանաչեն զքեզ. զարդարութի՟ս քո, ո՟յք ուղիղ են սրտիւք։

Մի՛ եկեսցէ ՚ի վ՟ր մեր ոտք ամբարտաւանից. և ձեռք մեղաւորաց մի դողացուսցեն զմեզ:

Անդ անկցին ամենեքեան ոյք գործեն զանօրէնութիւն. մերժեսցին և այլ մի՛ կարասցեն հաստատիլ:

* * *

Օրհնութիւն [illegible] Մովսէսի մարգարէին. Երկրորդ Օրէ՟. 32:

Նայեցարո՛ւք երկինք՝ և խօսեցայց. լուիցէ՛ երկիր զպատգամս բերանոյ իմոյ:

Ընդունելի՛ լիցի որպէս անձրև բարբառ իմ. և իջցեն որպէս ցօղ պատգամք իմ: Որպէս անձրև ՚ի վերայ սիզոյ. և որպէս տարափ ՚ի վերայ խոտոյ. զի զանուն Տեառն կարդացուք. և տուք օրհնութիւն Տեառն Աստուծոյ մերոյ: Աստուած՝ որոյ ճշմարտութեամբ են գործք նորա. և ամենայն ճանապարհք նորա իրաւամբք են: Աստուած հաւատարիմ է, և ոչ գոյ ՚ի նմա անիրաւութիւն. արդար և ճշմարիտ է Տէր:

Սե

Մ՛եղան և ո՛չ նմա որդիքն արատոյ․ ծնունդք խոտորե՟լք և թիւրե՟լք։

Ա՛յդ այն է՝ զոր տ՟ն հատուցանէիք դուք․ ժողովուրդք յիմարք և ո՛չ իմաստունք։

Ո՛չ սա ինքն է հայրքո որ ստացա̂ւ զքեզ, արար զքեզ և ստեղծ զքեզ։

Յո՛ւշ լիցին քեզ ա̂ւուրքն յա̂ւիտենից․ իմացարո՛ւք զամս յազգաց մինչև յազգս։

Հարցի՛ր դու ցհարսքո՝ և պատմեսցեն քեզ․ ցծերսքո՝ և ասա՟ցեն քեզ։

Ի ժամանակի՝ յորժամ բաժանե՟ց բարձրեալն զազգս ամենայն․ և ո՟պ սփռե՟ց նա զորդիսն ադամայ։

Կացոյց զսահմանս հեթանոսաց՝ ը՟ թու̂ոյ հրեշտակաց ա՟յ։

Եղև բաժին տ՟ն ժողովուրդ իւր յակոբ․ և վիճակ ժառանգութե՟ իւրոյ իսրայէլ։

Բա̂ական եղև նմա յանապատի․ ի ծարա̂ւ տօթոյ յանջրդւոջ պաշտ–

պանեաց զնա։

Խրատեաց զնա, և պահեաց ոպ̃ բիբ-ական. ոպ̃ զարծուի ՚ի թևս իւր ընկալաւ զնա. և ոպ̃ ՚ի վր̃ ձագուց իւրոց գթացաւ։

Տարածեաց զթևս իւր և ընկալաւ զնա. և բարձեալ բերէր զնա ՚ի վերայ միջնողաց իւրոց։

Տր̃ միայն ածէր զնոսա. և ո՛չ գոյր ընդ նոսա աստուած օտար։

Եած էհան զնոսա ՚ի զօրուի̃ս երկրի. և կերակեաց զնս̃ արդեամբք անդաստանաց։

Դիեցոյց նց̃ մեղր ՚ի վիմէ. և իւղ յապառաժ վիմէ։

Իւղ կովուց՝ և կաթն մաքեաց. ճարպով հանդերձ՝ խոյոց, որթուց, ցլուց և նոխազաց։

Օպարարտուե̃ երիկամանց ցորենոյ. և զարիւն խաղողոյ էարբ գինի։

Եկեր յակոբ և յագեցաւ. և անգուշեաց զսիրելին։

Գիրացաւ, ստուարացաւ, լայնացաւ, եթող զտ՟ր ա՟ծ զարարիչ իւր· և յետս եկաց յա՟յ փրկչէ իւրմէ։

Բարկացուցին զիս օտարոտիւք իւրե՟նց· և կռ՟վք իւրենց դառնացուցին զիս։

Զոհեցին դիւաց՝ և ո՛չ ա՟յ · դիցն՝ զորս ո՛չ գիտէին · նորք և առժամայնք զորս բնաւ ո՛չ ճանաչէին հարք ն՟ց։

Թողին զտ՟ր՝ որ ծնաւ զն՟ս · մոռացան զա՟ծ՝ որ կերակրեաց զն՟ս։

Ետես տ՟ր և նախանձեցաւ · և սրտմտեցաւ ՚ի վերայ ուստերաց և դստերաց նոցա և ասէ։

Դարձուցից զերեսս իմ ՚ի նոցանէ · և ցուցից նոցա զի՛նչ լինելոց իցէ յապայ ժամանակի։

Զի ազգ մի թիւրեն ն՟ք՝ և որդիք անհաւանք · նոքա նախանձեցուցին զիս ՚ի չաստուածս իւրե՟նց · և դառնացուցին զիս ՚ի կուռս իւրեանց։

Արդ՝ և ես նախանձեցուցից զնոսա յազգ անպիտան · և անմիտ ազգաւ զկծեցուցից զնոսա։

Աղաչանք։

Տո՛ւք փառս այ՟ տո՛ւք զօրհնութի՟
մարդասիրէն՝ Թագաւորին յա-
ւիտենից. որ փրկէ զծառայս իւր
և կեցուցանէ ։

Մարդասէր տր՟՝ վս՟ սրբուհւոյ ա-
նարատի մօր քոյ և կուսի , և վասն
խաչի քոյ պատուականի , ընկալ
զաղաչանս մեր և կեցո՛ զմեզ ։

Քարոզ Ներսիսին. պաշտէն և Տէր աղա-
չէն Կանոնաց։

Ս՟ ՚ի գիշերի և ՚ի տուընջեան և
յամ՟ ժամու խօսիլ մեզ զբան
տն՟ , զտր՟ աղաչեսցուք։

Ս՟ չանկանելոյ մեզ ՚ի փորձութի՟
որում ո՛չ կարեմք հանդուրժել,
զտր՟ աղաչեսցուք։

Ս՟ անբիծ և անդատապարտ կալ
մեզ առաջի ահեղ ատենին Քի՟,
զտր՟ աղաչեսցուք։

Ս՟ առաջնորդելոյ մեզ ՚ի նաւա-
հանգիստն կենաց անվախճանից,
զտր՟ աղաչեսցուք։

Ս՟

Վ՟ն արժանի լինելոյ մեզ վերին կոչմանն և երկնից արքայութեան, զՏ՟ր աղաչեսցուք:

Վ՟ն հոգւոյն հանգուցելոց՝ որք ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով ՚ի Ք՟ս ննջեցին, զՏ՟ր աղաչեսցուք:

Եւ ևս միաբան վ՟ն ճշմարիտ և ուղ՟ հաւատ՟յս մերոյ զՏ՟ր աղաչեսցուք:

Զանձինս մեր և զմիմեանս, Տ՟ն Ա՟յ ամենակալին յանձն արասցուք:

Ողորմեաց մեզ Տ՟ր Ա՟ծ մեր, ը՟ս մեծի ողորմութ՟ե քում. ասասցուք ամենեքեան միաբանութ՟բ: Տ՟ր ողորմ՟:

Աղօթս:

Ի գիշերի և ՚ի տուընջեան՝ և յամ՟ ժամու զքեզ աղաչեմք, և ՚ի քէն խնդրեմք մարդասէր Տ՟ր: Լուր մեզ Ա՟ծ փրկիչ մեր. խոնարհեա՛ ունկն քո ՚ի խնդրուածս մեր. զի մի ունայն լիցին վաստակք ծառայից քոց: Այլ համարեա՛ զաշխատութիս մեր ՚ի գործ արդարութ՟ե և ՚ի պտուղ ա՟ծպաշտութե՟· Ընկա՛լ տ՟ր զաղօթս և զերկրպագութի՟ս մեր · և հաստատ՛ մեզ զողորմութի՟ քո առատապէս: Ծածկեա՛ զմեզ ը՟ հովանեաւ ամենազօր աջոյ քո · զօրացո՛ զմեզ տ՟ր զօրութ՟բ ս՟բ հոգւոյդ · պահեա՛ զմեզ զո՟պ բիր ական · և արա՛ առ մեզ նշան բարի · ՚ի գովեստ և ՚ի փառաբանութի՟ անուանդ քում ս՟բյ: Զի ՚ի քո փառս կատարի ամենայն արարածոց մշտնջենաւոր փառաբանութի ՚ի բարձունս՝ Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն ս՟բյ · այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Հովիւ քաջ՝ հովիւ բարի և յաւիտենական · նայեա՛ց և այց արա բանաւոր հօտի քոյ՝ զոր ժողովեցեր առ քեզ գթութ՟բ քով: Զի քոյ առաջի կամք տ՟ր՝ և առ ՚ի քէն ողորմութի՟ ցդ և գթութեցդ ան ունիմք: Զամենեսեան օրհնեա·

զամենեսեան խնամատուցի · զամենեսեան լուսաւորեա՛ · և ամենեցուն պարգևեա՛ զերկնից արքայութիւն: Վասն զի դու ես տ̄ր կենաց և տ̄ծ ողորմութ̄եց · և քեզ վայել է փառք իշխանութ̄ի և պատիւ · Այժմ և միշտ և յաւիտեանս

յաւիտենից: Ամէն:

՚Ի գիշերի և ՚ի տուընջեան և յա̄մ ժամու անդադար փառաւորեմք զՀ̄այր և զՈրդի և զՍուրբ Հ̄ոգին · Այժմ և միշտ և յա՛՛:

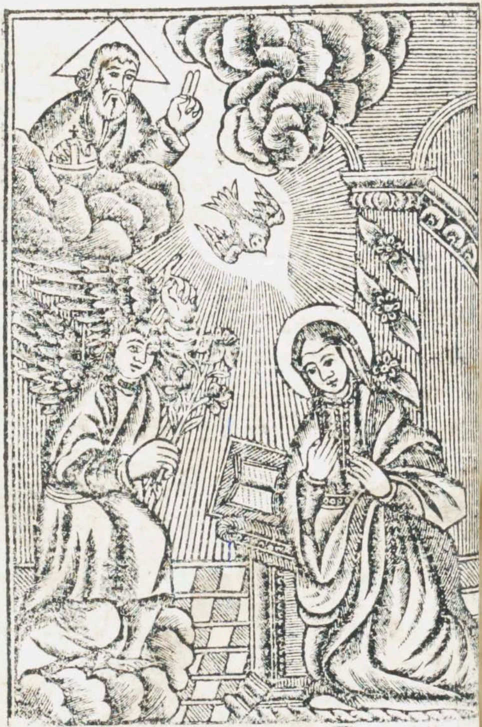

Լուր դուստր և տե՛ս՝ խոնարհեցո զունկն քո · մոռա՛ զժողովուրդ ք և զտուն հօր քո · զի ցանկացաւ թագաւոր գեղոյ քոյ։ Սաղմոս, խդ։

՚Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի. Լ.Զ.

ՄԻ՛ ՆԱԽԱՆ
ՁԻՐ ԸՆԴ
չարս. և մի՛ ընդ այնոսիկ
որք գործեն զանօրէնութիւն:
Զի իբրև զխոտ վաղվաղա-
կի ցամաքեսցին. և որպէս
զդալար խոտոյ վաղվաղակի անցցեն:
Յուսա՛ ՚ի տէր՝ և արա՛ զքաղցրութիւն,
բնակեա՛ յերկրի՝ և հովուեսցիս ՚ի
մեծութեան նորա:
Զուարճացի՛ր ՚ի տէր՝ և նա տացէ քեզ
զխնդրուածս սրտի քո. յայտնեա՛
առաջի տեառն զճանապարհս քո, և
յուսա՛ ՚ի նա:

‘Նա արասցէ՝ և հանցէ ո՟պ զլոյս
զարդարութիւնս քո· և զիրաւունս քո
որպէս զօր հասարակ։

Հնազա՛նդ լեր տ՟ն և ծառայեա՛ նմա·
և մի՛ նախանձիր ը՟ այնոսիկ՝ որոց առաջե՟ լիցեն ճանապարհք իւրեանց·
ը՟ մարդոյ՝ որ գործէ զանօրէնութի՟։

Լռեա՛ ՚ի բարկութե՟՝ և հանգի՛ր ՚ի
սրտմտութե՟· և մի՛նախանձիր ը՟ չարս։

Զի չարք փաղփաղակի սատակեսցին· բայց ոյք համբերեն տ՟ն, նոքա ժառանգեսցեն զերկիր։

Փոքր մի՝ և այլ ՛չ ևս իցէ ամբ՟րիշտն
խնդրեսցես զտեղի նր՟, և ո՛չ գտցես։

Այլ որք հեզքն են՝ նք՟ ժառանգեսցեն զերկիր· և փափկասցին ՚ի բազում խաղաղութե՟ իւրեանց։

Սպասէ մեղաւորն արդարոյ՝ և
կրճտէ ՚ի վր՟ նր՟ զատամունս իւր·
այլ տ՟ր ծիծաղեսցի զնովաւ։

‘Քանզի յառաջագոյն տեսանէ՛
զի հասեալ է օր նորա։

Սուր հանին մեղաւորք, և լարեցին զաղեղունս իւրեանց, հարկանել զաղքատն և զտնանկն. սպանանել զայն՝ որ խոնարհն է սրտիւ:

Սուրք նոցա մտցեն ՚ի սիրտս նոցա. և աղեղունք նոցա փշրեսցին:

Լաւ է սակաւն ինչ արդարոյ՝ քան զբազում մեծութիւն մեղաւորաց. և բազուկք ամբարշտաց խորտակեսցին:

Հաստատէ տէր զարդարս; և ճանաչէ զաւուրս անբծից, ժառանգութիւն նոցա յաւիտեան եղիցի:

Ոչ ամաչեսցեն նոքա ՚ի ժամանակս չարութեան. այլ յաւուրս սովու յագեսցին:

Ահա մեղաւորք կորիցեն. այլ թշնամիք տեառն՝ ի փառաւորել և ՚ի բարձրանալ իւրեանց պակասեսցին որպէս ծուխ զի պակասի:

Փոխ առնու մեղաւորն՝ և ոչ հատուցանէ. այլ որ արդարն է, ողորմի և տայ

Որք օրհնեն զտէր՝ ժառանգեսցեն

զերկիր · եւ որք անիծանեն, սատակեսցին ՚ի նմանէ։

Ի Տեառնէ ուղղին գնացք առն · զճանապարհս նորա նա կամի յոյժ։

Թէ պտ եւ գայթակղեսցի նա մի կործանեսցի · զի Տէր ձեռնկալու է նորա։

Մանուկ էի ես՝ եւ ծերացայ · եւ ոչ տեսի զարդարն արհամարհեալ · եւ ոչ զզաւակ նորա՝ թէ մուրանայ հաց։

Զօրհանապազ ողորմի եւ տայ փոխ · զաւակ նորա օրհնեալ եղիցի յաւիտեան։

Խոտորեա՛ ՚ի չարէ՝ եւ արա՛ զբարի · եւ բնակեսցես յաւիտեանս յաւիտենից ՚ի նմա։

Տէր սիրէ զիրաւունս՝ եւ ոչ ի վայր հարկանէ զսուրբս իւր · այլ յաւիտեան պահէ զնոսա։

Անօրէնք հալածեսցին ՚ի միասին · եւ զաւակք ամբարշտաց սատակեսցին։

Այլ արդարք ժառանգեսցեն զերկիր, եւ բնակեսցեն յաւիտեանս յաւիտենից ՚ի նմա։

Բերան ար՟դրոյ խորհի զիմաստութի՟· և լեզու նր՟ խօսեսցի զիրաւունս։

Օրէնք ա՟յ իւրոյ են ՚ի սրտի իւրում· և մի գայթակղեսցին գնացք նր՟։

Հայի մեղաւորն ը՟ արդար՝ և խնդրէ սպանանել զնա· այլ տ՟ր ո՛չ թողու զնա ՚ի ձեռս նր՟· և տ՟ր ո՛չ դատապարտէ զնա՝ յորժամ դատէ ը՟նա։

Համբեր տ՟ն՝ և պահեա՛ զճանապ՟րհս նորա· և բարձր արասցէ զքեզ ՚ի ժառանգել զերկիր· և զապականութն մեղաւորաց տեսցես։

Տեսի զամբարիշտն վերացեալ, և բարձրացեալ որպ՟ զմայրսն լիբանանու։

Անցի՝ և ահա ո՛չ էր· խնդրեցի՝ և ո՛չ գտաւ տեղի նորա։

Պահեա՛ զամբծութի· և տե՛ս զուղղութի· զի գոն մնացուածք առն խաղաղարարի։

Անօրէնք հալածեսցին ՚ի միասին· և զաւակք ամբարշտաց կորիցեն։

Փրկութի արդարոց ՚ի տ՟նէ է· վերակա

ցուէ նց՟ ՚ի ժամանակս նեղութե՟։
Օգնեսցէ նց՟ տր՟՝ և փրկեսցէ զն՟ս․ ապրեցուսցէ ՚ի մեղաւորաց՝ և կեցուսցէ զն՟ս․ զի յուսացան ՚ի նա։

Սաղմոս Դաւթի, ա՚ ՚ի յիշատակէ։ շաբաթու․ ԼԷ։

Տէր մի՛ սրտմտութե՟ քով յանդիմաներ զիս․ և մի բարկութե՟ քով խրատեր զիս։
Զի նետք քո հարան յիս․ և յիս հաստատեցաւ ձեռն քո։
Ոչ գոյ բժշկութի՟ մարմնոյ իմոյ․ յերեսաց բարկութե՟ քոյ։
Ոչէ խաղաղութի՟ ոսկերաց իմոց․ յերեսաց մեղաց իմոց։
Անօրէնութիք իմ բարձրացան քան զգլուխ իմ․ ոպ՟ բեռն ծանր ծանրացան ՚ի վերայ իմ։

Նեխեցան և փտեցան վէրք իմ.
յերեսաց անզգամութե իմոյ։
Տառապեցայ և խոնարհ եղէ մինչև
յոյժ. զօրհանապազ տրտում գնայի. զի անձն իմ լի եղև չարչարանօք.
և ոչ գոյ բժշկութ՟ի մարմնոյ իմոյ։
Չարչարեցայ և խոնարհ եղէ մինչև
յոյժ. մռնչէի առ հեծւ՟ե սրտի իմոյ
Տ՟ր առ՟ջի քո է ա՟մ ցանկութ՟ի իմ. և
հեծութ՟ի իմ՝ ի քէն ոչ ծածկեցաւ։
Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս՝ և եթող
զիս զօրութ՟ի իմ. լոյս աչաց իմոց՝ և
այս ոչ եղև ընդ իս։
Բարեկամք իմ և մերձաւորք իմ
առ՟ջի իմ մերձեցան և կացին. և
մերձաւորք իմ հեռի եղեն յինէն։
Բռնադատէին զիս և խնդրէին
զանձն իմ, որք խորհէին չար ի վ՟ր
իմ. խորհեցան զանօրէնութ՟ի՝ և
զնենգութ՟ի զօրհանա՟պզ խորհեցան։
Եւ ես որ՟պս խուլ՝ զի ոչ լսէ. որ՟պս
համր՝ որ ոչ բանայ զբերան իւր։

Եղէ ես ոպ՟ մարդ՝ որ ո՛չ լսէ, եւ ո՛չ
գոն խօսք ՚ի բերան նր՟։
Ես ՚ի քեզ տր՟ յուսացայ, եւ դու
լուիցես ինձ տր՟ ած՟ իմ։
Ասացի թէ՝ մի՛ ուրախ եղիցին յիս
թշնամիք իմ. ՚ի սասանիլ ոտից իմոց՝
՚ի վր՟ իմ մեծամեծս խօսեցան։
Ես ՚ի տանջանս պատրաստեմ. եւ
ցաւք իմ առաջի իմ են յամ՟ ժամ։
Զանօրէնութիւս իմ պատմեցից՝ եւ
հոգացայց վասն մեղաց իմոց։
Իսկ արդ՝ թշնամիք իմ կենդ՟նի են եւ
զօրացեալք եղեն ք՟ն զիս. եւ բազ՟ումք
են ոյք ատէին զիս ՚ի տարապ՟րտուց։
Ոյք հատուցին ինձ չար փոխանակ
ընդ բարւոյ. չարախօսէին զինէն՝
զի ես երթայի զհետ արդարուե՟։
Մի՛ թողուր զիս տր՟ ած՟ իմ. եւ մի՛
՚ի բացեայ առնիր յինէն. հայեա՛ց
յօգնել ինձ՝ տր՟ փրկուե՟ իմոյ։

⁂

53

'Ի կատարած 'ի յեդիթոմայ. Սաղմոս Դաւթի. ԼԸ.

Ասացի թէ՝ պահեցից զճանապարհս իմ, զի մի մեղայց լեզուաւ իմով։

Եդի պահապան բերանոյ իմոյ՝ 'ի հակառակ կալ մեղաւորին առաջի իմ։

Համր եղէ և խոնարհեցայ. լռեցի 'ի բարեաց. և ցաւք իմ նորոգեցան յիս։

Ջեռաւ սիրտ իմ 'ի փորի իմում. և 'ի խորհուրդս իմ վառեսցի հուր։

Խօսեցայ լեզուաւ իմով և ասացի՝ ցո՛յց ինձ Տէր զկատարած իմ. և զթիւ աւուրց իմոց՝ քանի՞ օն է. զի գիտացից թէ ո՛րչափ ինչ պակասեալ է յինէն։

Ահա՛ չափով եդեր զաւուրս իմ. և կար զօրութիւն իմոյ՝ որպէս ոչ ինչ է առաջի իմ. սակայն ամենևին ընդունայն է ամենայն մարդ մնեղի։

Ապաքէն որպէս 'ի պատկերի շրջի մարդ. սակայն 'ի զուր խռովի. գանձէ և ո՛չ գիտէ ո՛ւմ ժողովէ։

Իսկ արդ՝ ո՞վ է համբերութ՟ի իմ, թէ ո՛չ դու տ՟ր · կամ կար զօրու՟ե իմոյ թէ ո՛չ ՚ի քէն ։

Յա՟մ անօրէնու՟է իմմէ փրկեցեր զիս · և նախատինս անզգամաց արարեր զիս ։

Լուռ եղէ և ո՛չ բացի զբերան իմ · զի դու արարեր ։

՚Ի բա՛ց արա յինէն զտանջանս իմ · զի ՚ի զօրու՟է ձեռին քոյ՝ ես սպառեցայ ։

Կշտամբու՟ե վ՟ս մեղաց խրատեցեր զմարդ · մաշեցեր որպ՟ս սարդ իոստայն զանձն նորա · սակայն ընդունայն է ամենայն մարդ ։

Լո՛ւր տ՟ր աղօթից իմոց · ունկն դի՛ր խնդրուա՛ծաց իմոց · արտասուաց իմոց մի՛ լռեր ։

Պանդուխտ եմ ես առաջի քոյ · նժդեհ և անցաւոր՝ որպ՟ս ա՟մ հարք իմ ։

Թո՛յլ արա ինձ զի հանգեայց · մինչչև երթեալ իցեմ · և այլ ո՛չ ևս գտանիցիմ ։

՚Ի

Համբերելով համբերի տ՟ն , և
նայեցաւ առ իս . և լուաւ ա-
ղօթից իմոց :
Եհան զիս 'ի գբոյ տառապանաց .
'ի կաւոյ և 'ի տղմոյ :
Հաստատեաց 'ի վէմ վիմի զոտս իմ .
և ուղղեաց զգնացս իմ :
Եարկ 'ի բերան իմ զօրհնութ՟ի նոր .
յօրհնութ՟ի տեառն ա՟յ մերոյ :
Տեսցեն բազումք և երկիցեն . և
յուսասցին 'ի տ՟ր . երանեալ է այր՝
որոյ անուն տ՟ն յոյս է նորա :
Ոչ հայեցաւ նա 'ի նանրութ՟ի . և
ոչ 'ի մոլորութիւն սուտ :
Բազում արարեր դու տ՟ր ա՟ծ իմ
զսքանչելիս քո . և խորհրդովք քով՝
ոչ ոք է որ նմանի քեզ :
Պատմեցի և խօսեցայ . և բազումք
եղեն քան զթիւս . ընդ զոհս և ը՟
պատարագս ոչ հաճեցար . լսելիս
հաս

հաստատեցեր ինձ · զողջակէզս , և զվասն մեղացն ոչ խնդրեցեր ։

Յայնժամ ասացի՝ թէ ահաւասիկ գամ ես · ՚ի գլ̃ուխ գր̃ց գրեալ է վ̃ն իմ ։

Առնել զկամս քո ա̃ծ իմ կամեցայ · և զօրէնս քո ՚ի մէջ որովայնի իմոյ ։

Աւետարանեցի զարդարութի̃ս քո յեկեղեցիս մեծս · ահա զշրթունս իմ ոչ արգելից ՚ի քէն ։

Տ̃ր՝ դու գիտ̃ցեր , զի զարդարութի̃ս քո ոչ ծածկեցի ՚ի սրտի իմում · զճշմարտութի̃ս քո՝ և զփրկութի̃ս քո ։

Ասացի՝ և ոչ թագուցի զողորմութիւնս քո · և զճշմարտութի̃նս քո ՚ի ժողովրդենէ մեծէ ։

Դու Տ̃ր՝ մի հեռի առներ զգթութի̃ քո յինէն · զի ողորմութի̃ քո՝ և ճշմարտութի̃ քո յա̃մ ժամ ընկալցին զիս

Շուրջ եղեն զինև չարք՝ որոց ոչ գոյր թի̃ · հասին ինձ անօրէնութի̃ք իմ և ես ոչ կարացի տեսանել ։

Բազում եղեն քան զհեր գլխոյ

իմոյ · և սիրտ իմ եթող զիս։
Կամեաց տ̃ր փրկել զիս · և տ̃ր յօգնել ինձ նայեաց։

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին որք խնդրէին զանձն իմ, բառնալ զնա · դարձցին յետս և ամաչեսցեն՝ որք խորհէին ինձ չար։

Կրեսցեն զամօթ առ ժամայն վաղ վաղակի՝ որք ասէին ինձ վա՛շ վա՛շ։

Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ի քեզ ամենեքեն՝ որք խնդրեն զքեզ տ̃ր։

Ասասցեն յա̃մ ժամ մեծ է ա̃ծ · որք սիրեն զփրկութիւն քո։

Ես աղքատ և տնանկ եմ ա̃ծ, խորհեա՛ զիս · օգնական և պաշտպան իմ ես դու, ա̃ծ իմ մի յամենար։

՚Ի կտրծ Սաղմոս Դաւթի. Խ։

Երանի որ խորհի զաղքատըն և զտնանկն. յաւուր չարի փրկէ զնա տ՟ր։

Տ՟ր փրկէ զնա և կեցուցանէ. երանելի առնէ զնա ՚ի վ՟ր երկրի. և ո՛չ մատնէ զնա ՚ի ձեռս թշնամ. ց իւ՟րոց։

Տ՟ր օգնական է նմա ՚ի մահիճս ցաւոց իւրոց. և զա՟մ անկողինս նորա դարձուցանէ ՚ի հիւանդուէ ն՟ր։

Ես ասացի տէր ողորմեա՛ ինձ. և բժշկեա՛ զանձն իմ, ես մեղայ քեզ։

Թշնամիք իմ ասացին ինձ չար. երբ իցէ՝ զի մեռցի և կորիցէ անուն ն՟ր։

Մտանէր տեսանել զնանրութ՟ի. խօսէր ՚ի սրտի իւրում. և ժողովէր զանօրէնութ՟ի յանձն իւր։

Արտաքս ելանէր և զնոյն խօսէր. զինէն շշնջէին ա՟մ թշնամիք իմ։

Խորհեցան չար ՚ի վ՟ր իմ. բան ա-

նօրէնութեան եդին 'ի վ̄ր իմ։
Միթէ որ ննջիցէ, և այլ ոչ ևս յաւելցի յառնել. քանզի և այր խաղաղուե̄ իմոյ՝ յոր և ես յուսացայ։
Որ ուտէր զհաց իմ, յաճախեաց առնել ինձ զխաբէութի̄։
Բայց դու տ̄ր ողորմեա՛ ինձ և կանգնեա զիս. և ես հատուցից նոցա։
Յայսմ ծանեայ զի հաճեցար ը̄իս. զի մի ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ։
Բայց զիս յամբծու̄ե իմում ընկալար, և հաստատեցեր զիս առաջի քոյ յաւիտեան։
Օրհնեալ տ̄ր ա̄ծ իսրայէլի յաւիտեանս յաւիտենից. եղիցի եղիցի։
'Ի կատարած, ի̄մ իմաստութե̄ որդւոցն կորխայ.

ԽԱ։

Որպէս փափագէ եղջերու յաղբերս ջուրց, այնպէս փափագէ անձն իմ առ քեզ ա̄ծ։
Ծարաւի է անձն իմ առ քեզ ա̄ծ հզօր և կենդանի. երբ եկից երևե-

ցայց երեսացդ ա՟յ։

Եղեն ինձ արտասուք իմ կերակուր ի տուէ և ի գիշերի․ և այն՝ զի ասէին ցիս զօրհանապազ թէ ո՞ւր է ա՟ծ քո։

Օ այս ո՟գ յիշէի, տառապէր յիս անձն իմ․ քաջալերէի՝ զի մտից ը՟ յարկաւ սքանչելեաց տանն ա՟յ։

Ի ձայն ցնծութե՟ խոստովանութե՟․ և ի ձայն բարեկենդանութե՟։

Արդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ․ կամ ընդէ՞ր խռովես զիս․ յուսա՛ առ ա՟ծ՝ խոստովանեա՛ նմա․ փրկիչ երեսաց իմոց ա՟ծ է։

Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ․ վ՟ս այսորիկ յիշեցի զքեզ յերկրէն յորդանանու, ի հերմոնէ լեռնէ փոքուէ։

Խորք խորոց կարդացին առ քեզ․ ի ձայն սահանաց քոց։

Ամենայն զբօսանք քո և ալիք քո անցին ի վերայ իմ։

Ի տուէ պատուիրեսցէ տ՟ր զողորմութի՟ իւր․ ի գիշերի զօրհնութի՟ նոր․ և աղօթք իմ առ ա՟ծ վ՟ն կենաց իմոց: Ասացից ա՟յ՝ ընդունօղ իմ ես. ընդէ՞ր մերժեցեր զիս. ընդէ՞ր տրտում գնամ ես ՚ի նեղել թշնամւոյ իմոյ: ՚Ի փշրել ոսկերաց իմոց նախատեցին զիս թշնամիք իմ. յասել ցիս զօրհանապազ, թէ ու՞ր է ա՟ծ քո: Արդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ, կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա առ ա՟ծ, խոստովանեա նմա փրկիչ երեսաց իմոց ա՟ծ է:

Սաղմոս Դաւթի. ԽԲ:

Դատ արա ինձ ա՟ծ. և իրաւ՟ արա ինձ ՚ի դատաստանի իմում: Յազգէ՝ որ ո՛չ է ս՟բ. ՚ի մարդոյ մեղաւորէ նենգաւորէ փրկեա՛ զիս: Դու ա՟ծ՝ հզօրիչ իմ ես. ընդէ՞ր մոռացար զիս. ընդէ՞ր տրտում գնամ ես ՚ի նեղել թշնամւոյ իմոյ: Առաքեա՛ տ՟ր զլոյս քո և զճշմարտութի՟ քո. զի առ՟ջնորդեսցեն ինձ, և հանցեն զիս ՚ի լեառն ս՟բ և ՚ի յարկս քո:

Մտից առաջի սեղանոյ այ՟ առ ած՟՝
որ ուրախ առնէ զմանկութի՟ իմ:
Խոստովան եղէց քեզ օրհնութե՟
ած՟ ած՟ իմ:
Արդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ.
կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա՛
առ ած՟ խոստովանեա՛ նմա. փրկիչ
երեսաց իմոց ած՟ է:

* * *

Ի կտ՟րած, իմաստութե՟ որդւոցն Կորխայ:

ԽԳ.

ԱԾ՟ ականջօք մերովք
լուաք. զոր հարքն
մեր պատմեցին մեզ:
Զգործս զոր գործեցեր յաւուրս նոցա՝ յաւուրսն
առաջինս:
Ձեռն քո խլեաց զհեթանոսս՝ և
զնոսա տնկեցեր. չարչարեցեր զժողովուրդս քո, և հաներ զնոսա:
Զի ո՛չ թէ սրով իւրեանց ժառան

գեցին զերկիր. և ո՛չ բազուկ նո-
ցա փրկեաց զնոսա։

Այլ աջ քո՝ և բազուկ քո՝ և լոյս ե-
րեսաց քոց. զի հաճեցար դու ը͞ն նո͞ս։

Դու ինքն ես թագ͞աւոր իմ և ա͞ծ իմ.
որ հրամայեցեր զփրկութիւն յակո͞բյ։

Քև զթշնամիս մեր հարցուք. և
անուամբ քով արհամարհեսցուք
զյարուցեալսն ՚ի վերայ մեր։

Ո՛չ թէ յաղեղն իմ յուսացե͞լ եմ.
և ո՛չ սուր իմ կեցուցանէ զիս։

Այլ դու փրկեցեր զմեզ ՚ի թշնա-
մեաց մերոց. և զատելիս մեր յա-
մօթ արարեր։

Աստուծով պարծեսցուք զօրհա-
նապազ. և անուան ն͞ր խոստովան
եղիցուք յաւիտեան։

Իսկ արդ՝ մերժեցեր և անարգե-
ցեր զմեզ. և ո՛չ ելեր ա͞ծ ը͞ն զօրս մեր

Դարձուցեր զմեզ յետս քան զ
թշնամիս մեր. և ատելիք մեր յա-
փշտակեցին զմեզ։

Ետուր զմեզ ո͞պ զոչխար ՚ի զենումն.

և

և ը̅ հեթանոսս ցրուեցեր զմեզ։
Վաճառեցեր զժողովուրդս քո առանց գնոյ և ո՛չ գոյ թիւ աղաղակի մերոյ։

Արարեր զմեզ նախատինս դրացեաց մերոց. ծաղր և այպն կատականաց այնոցիկ՝ որք շուրջ էին զմեօք
Արարեր զմեզ յառակս հեթանոսաց. ՚ի շարժել զգլուխ ժողովրդոց։

Զօր ամ̅ նախատինք իմ առաջի իմ են. և ամօթ երեսաց իմոց ծածկեաց զիս։

Ի ձայնէ նախատ̅րդին և չար̅խօսի. յերեսաց թշնամւոյն և հալածչի։
Այս ամենայն եկն ՚ի վ̅ր մեր՝ և մեք զքեզ ո՛չ մոռացաք. և ո՛չ ստեցաք ուխտի քում. և ո՛չ դարձաք յետս սրտիւք մերովք։

Դարձուցեր զշաւիղս մեր ՚ի ճանապարհաց քոց. խոնարհ արարեր զմեզ ՚ի տեղի չարչարանաց. և ծածկեցին զմեզ ստուերք մահու։

Թէ մոռացեալ իցէ մեր զանուն ա̅յ մերոյ · կամ ձգեալ իցէ զձեռս առ աստուածս օտարս ։

Սակայն՝ ա̅ծ խնդրէ զայս · զի նա քննէ զգաղտնիս սրտից մերոց ։

Վ̅ն քո մեռանիմք զօրհանապազ · համարեցաք ո̅պ զոչխար ՚ի զենումն ։

Զարթի՛ր ընդէ՞ր ննջես տ̅ր · արի՛ և մի՛ մերժեր զմեզ իսպառ ։

Զի՞ դարձուցանես զերեսս քո ՚ի մէնջ · մոռանաս զաղքատութիւն և զնեղութիւնս մեր ։

Խոնարհ եղեն մինչև ՚ի հող անձինք մեր · և յերկիր կցեցան մէջք մեր ։

Արի՛ տ̅ր օգնեա՛ մեզ · և փրկեա՛ զմեզ վասն անուան քո ։

Ի կատարած ; վասն անցելոց փոփոխակաց · որդւոցն Կորխայ · իմաստութե երգ վասն սիրելւոյն · ԽԴ ։

Բղխեաց սիրտ իմ զբան բարի · և ասեմ զգործս իմ թագաւորի ։

Լեզու իմ ո̅պ գրիչ արագագրի

դպրի • գեղեցիկ տեսլեամբ քան
զամենայն որդիս մարդկան ։
Սփռեցան շնորհք ՚ի շրթունս քո • վն
այսորիկ օրհնեաց զքեզ ած յաւիտեն
Ա՛ծ զսուր ը մէջ քո հզօր • վայելչութե եւ գեղոյ քոյ ։
Լարեա՛ ուղղեա՛ եւ թագաւորեա՛
վն ճշմարտութե , հեզութե եւ արդարութե • եւ առաջնորդեսցէ քեզ
սքանչելապէս աջ քո ։
Նետք քո սրեալք են հզօր • եւ ժողովուրդք ՚ի ներքոյ քոյ անկցին ՚ի
սիրտս թշնամեաց թագաւորի ։
Աթոռ քո ած յաւիտեանս յաւիտենից • գաւազան ուղղութե՝ գաւազան արքայութե քոյ ։
Սիրեցեր զարդարութի, եւ ատեցեր
զանօրէնութիւն ։
Վն այսորիկ եօծ զքեզ ած՝ ած քո
իւղով ուրախութե՝ առաւել քան
զընկերս քո ։
Զմուռս եւ զստաշխն եւ կասիայ
՚ի զգեստուէ քումմէ , ՚ի տաճարաց

փղոսկրէից՝ ուստի ուրախ արարին զքեզ դստերք Թագաւորաց ՚ի պատուի:

Կայցէ դշխոյ ընդ աջմէ քումմէ, ՚ի հանդերձս ոսկէհուռուս զարդարեալ և պաճուճեալ:

Լուր դուստր և տես խոնարհեցո՛ զունկն քո․ մոռա՛ զժողովուրդ քո և զտուն հօր քո․ զի ցանկացաւ Թագաւոր գեղոյ քոյ:

Սա ինքն է տէր քո՝ երկիր պագցես նմա․ և դուստր Ծուրայ երկիրպագցէ նմա․ և պատարագօք զերեսս քո պաղատեսցեն մեծամեծք ՚ի ժողովրդոց:

Ամենայն փառք դստեր Թագաւորի ՚ի ներքոյ․ ՚ի վերջաւորս ոսկէհուռուս զարդարեալ և պաճուճեալ:

Տարցին Թագաւորի կուսանք ընդ հետ նորա․ և զընկերս նորա տարցին նմա:

Ածցին ցնծութեամբ և ուրախութեամբ․ և տարցին ՚ի տաճար Թագաւորի․ և փոխանակ հարցն քոց եղիցին որդիք քո:

Կացուսցես զնոսա իշխանս ընդ ամենայն երկրի․

կէր · և յիշեսցի անուն քո ը̅ ամենայն ազգս ազգաց:

Վա̃ այսորիկ ժողովուրդք խոստովան եղիցին առ քեզ յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից:

՚Ի կատարած որդւոցն կորխայ, ՚ի վերայ գաղտնեաց: Սաղմոս Դաւթի · ԽԵ:

ԱԾ մեր ապաւէն և զօրութիւն· օգնական ՚ի մե̃ նեղութեանց՝ որք գտին զմեզ յոյժ:

Վասն այսորիկ ոչ երկիցուք մեք՚ի խռովել երկրի · ՚ի փոփոխել լերանց ՚ի սիրտս ծովու:

Գոչեցին և խռովեցան ջուրք նց̃· խռովեցան լերինք ՚ի զօրութե̃ նր̃:

Գնացք գետոց ուրախ առնեն զքաղաքն ա̃յ · և ա̃ր սուրբ զյարկս իւր բարձրեալն:

ԱԾ ՚ի մէջ նց̃՝ և նոքա մի՛ սասանեսցին · օգնեսցէ նց̃ ա̃Ծ ՚ի վաղորդենէ մինչև ՚ի վաղորդեան:

Խռովեցան հեթանոսք՝ և խոնարհեցան թագաւորութիւնք · ետ ձայն

իւր բարձրե՟լն՝ և խռովեցաւ երկիր
Տ՟ր զօրուե՟ց ընդ մեզ․ ընդունող
է մեր ա՟ծ յակոբայ։

Եկա՛յք և տեսէ՛ք զգ՟րծս ա՟յ․ որ արար
զնշանս և զարուեստս ՚ի վ՟ր երկրի։

Ի՟հար զպատե՟րզմ ՚ի ծագաց մինչև ՚ի ծագս երկրի․ զաղեղունս
փշրեաց, զզէնս խորտակեաց, և
զասպարս այրեաց հրով։

Սանխեցէ՛ք և ծանիրո՛ւք՝ զի ես եմ
ա՟ծ․ բարձր եղէց ՚ի հեթանոսս, և
բարձրացայց ՚ի վերայ երկրի։
Տ՟ր զօրուեց ընդ մեզ․ ընդունող
է մեր ա՟ծ յակոբայ։

* * *

՚Ի կտ՟րծ վասն որդւոցն կորխայ․ Սաղմոս
Գոհ՟րի․ ԽԶ։

Ծափս հարէ՛ք ամենայն
հեթանոսք․ աղաղակեցէ՛ք առ ա՟ծ ՚ի ձայն
ցնծութ՟ե։

Զ՟ի տ՟ր բարձրեալ և ահարկու․

Թագ՟աւոր մեծ ՚ի վ՟ր ամենայն երկրի։
Հնազանդ արար զժող՟ովուրդս մեզ.
և զհեթանոսս ՚ի ներքոյ ոտից մերոց։
Ընտրեաց զմեզ իւր ՚ի ժառանգութ՟ի.
զգեղեցկութ՟ի յակոբայ, զոր և սիրեաց։
Համբարձաւ ա՟ծ օրհնութ՟բ. և
տ՟ր մեր ձայնիւ փողոյ։
Սաղմոս ասացէք ա՟յ մերում. սաղ
մոս ասացէք թագաւորին մերում,
սաղմոս ասացէք։
Թագաւոր մեծ ՚ի վերայ ամենայն
երկրի ա՟ծ է. սաղմոս ասացէք նմա
իմաստութեամբ։
Թագ՟աւորեաց ա՟ծ ՚ի վ՟ր հեթանոսաց.
ա՟ծ նստաւ յաթոռ սրբութ՟ե իւրոյ։
Իշխանք ժողովրդոց ժողովեցան
ընդ ա՟ծ աբրահամու. զի ա՟յ զօրութ՟իք
յերկրէ յոյժ համբարձան։

Սաղմոս օրհնութ՟ե որդւոցն կորխայ. երկ
րորդի շաբաթու. ԽԷ։

Մեծ է տ՟ր՝ և օրհնեալ է յոյժ
՚ի քաղաքի ա՟յ մերոյ, ՚ի լերան
սուրբ նորա։

Հաս

Հաստատեալ ցնծացէ ցնծութ՟բ ամ՟ երկիր. լերինք Սիոնի, կողմանք հիւսիսոյ՝ քաղաք թագաւորի մեծի։

Ա՟ծ ի տաճարս իւրում յայտնի. ի ժամանակի, իբրեւ օգնական լինէր նոցա։

Հաւաքեալք թագաւորութիւնք երկրի ժողովեցան. եւ անցին ի միասին։

Նոքանք տեսին այսպէս՝ եւ զարմացան. խռովեցան՝ սասանեցան, եւ դողումն կալաւ զնոսա։

Անդ երկունք ոպ՟ ի ծննդկանի. եւ հողմն սաստիկ փշրեսցէ զնաւս ի Թարսիս։

Ոպ՟ լուաք՝ այնպ՟ եւ տեսաք ի քաղաք տ՟ն զօրութեանց՝ ի քաղաքի ա՟ծյ մերոյ։

Ա՟ծ զհիմունս է արկեալ յաւիտեան. ընկալաք ա՟ծ զողորմութի՟ քո ի մէջ ժողովրդեան քոյ։

Ըստ անուան քում ա՟ծ, այնպէս եւ օրհնութի՟ քո ը՟ ա՟մ տիեզերս. եւ արդարութ՟բ լի է աջ քո։

Ուրախ եղիցի լեառն Սիոն. եւ ցնծասցեն դստերք Յուդայ վասն

իրա

իրաւանց քոց տէր։

Շրջեցարուք զսիօնիւ, պաշարեցէք զնա. և պատմեցէք զաշտարակս նորա։ Դիք զսիրտ ձեր ՚ի վերայ զօրութեան նորա. բաժանեցէք զամուրս նորա. զի պատմել կարասջիք յազգ յայլ։ Սա է աստուած՝ աստուած մեր յաւիտեանս յաւիտենից. և սա հովուեսցէ զմեզ մինչև յաւիտեան։

՚Ի կատարած որդւոցն կորխայ. Սաղմոս Դաւթի. ԽԸ։

Լուարուք զայս ամենայն ազգք. ունկն դիր լերուք ամենեքեան որք բնակեալ էք յաշխարհի։ Ծնունդք երկրի և որդիք մարդկան. ՚ի միասին մեծամեծք և տնանկք։ Բերան իմ խօսեսցի զիմաստութիւն. և խորհուրդ սրտի իմոյ զհանճար։ Խոնարհեցուցից յառակս զունկն իմ. բացից զառակս օրհնութեան ՚ի սկզբանէ։ Ընդէ՞ր բնաւ երկնչիմ ես յաւուր

չարի · զի անօրէնութ՟ք գնացից իմոց
շուրջ եղեն զինև :

Յուսացեալքն 'ի զօրութ՟ իւրե՟նց 'ի
բազմութ՟ մեծութ՟ իւրե՟նց պարծեսցին
Եղբայր ոչ փրկէ` և ոչ փրկէ մարդ ·
և ոչ տայ նա զփրկանս իւր · և ոչ
զգինս փրկանաց անձին իւրոյ :

Աշխատեցաւ յաւիտեան , և կեցցէս մինչ իսպառ · և ոչ տեսցէ
զապականութիւն :

Յորժամ տեսցես թէ իմաստունք
մեռանիցին , 'ի միասին անզգամք և
անմիտք կորիցեն · և թողցեն օտարաց զմեծութ՟ իւրեանց :

Գերեզմանք նոցա` տունք նց՟ եղիցին յաւիտեան · և յարկք նոցա
յազգէ մինչև յազգ · և կարդասցեն
զանուանս նց՟ 'ի հողս իւրեանց :

Մարդ 'ի պատուի էր` և ոչ իմացաւ ·
հաւասարեցաւ անասնոց անմտից`
և նմանեցաւ նոցա :

Այս ճանապարհ է նց՟ գայթակղութ՟

նոյին. յետ այսորիկ բերանովք իւրեանց հաճեսցին:

Ոպ̃ խաշն ՚ի դժոխս մատնեսցին. և մահ հովուեսցէ զնս̃. և տիրեսցեն նոցա ուղիղք ը̃ առաւօտս:

Օգնուե̄ք նց̃ մաշեսցին ՚ի դժոխս. և ՚ի փառաց իւրեանց անկցին:

Բայց սակայն՝ ա̃ծ փրկեսցէ զանձն իմ ՚ի ձեռաց դժոխոց՝ յորժամ ընդունիցի զիս:

Մի՛ երկնչիր՝ յորժամ մեծանայ մարդ. և յորժամ բազում լինի̃ փառք տան նորա:

Զի ո՛չ թէ ՚ի մեռանելն իւրում առցէ ը̃ իւր զա̃մ. և ո՛չ թէ իջցեն փառք տան նորա ը̃ նմա:

Զի անձն նր̃ ՚ի կեանս իւրում օրհնեսցի. խոստովանեսցի քեզ՝ յորժամ բարի արասցես դու նմա:

Մտցէ նա մինչև յազգ հարց իւր̃ց. մինչև յաւիտեան զլոյս մի՛ տեսցէ:

Մարդ ՚ի պատուի էր, և ո՛չ իմացաւ. հաւասարեցաւ անասնոց անբանից՝ և նմանեցաւ նոցա:

Սաղմոս ասափայ.
ԽԹ։

Ա̃Ծ աստուածոց տէր խօսեցաւ . և կոչեաց զերկիր՝ յարևելից
մինչև ՚ի մուտս արևու ։
՚Ի սիօնէ մեծ վայելչութի̃ վերկութե̃ գեղոյ նորա ։
Ա̃Ծ մեր յայտնապէս եկեսցէ . և
ա̃ծ մեր մի՛ դադարեսցէ ։
Հուր առաջի ն̃ր բորբոքեսցի . և
շուրջ զնովաւ մրրիկ յոյժ ։
Կոչեսցէ զերկինս ՚ի վերուստ՝ և
զերկիր , ՚ի դատել զժողովուրդ իւր .
Ժողովեցէք առ նա զսուրբս իւր՝ և որք
դնեն զպատարագս ուխտից ՚ի վ̃ր
սեղանոյ նորա ։
Պատմեսցեն երկինք զարդարութի̃
նորա՝ զի ա̃ծ դատաւոր է ։
Լուր ժողովուրդ իմ , և խօսեցայց
ը̃ քեզ . և իսրայէ̃լ՝ քեզ վկայեցից .

զի ա̅ծ ա̅ծ քո ես եմ:

Ո՛չ թէ վ̅ն պատարագաց քոց կշտամբեմ զքեզ. զի ողջակէզք քո առաջի իմ են յա̅մ ժամ:

Ո՛չ ընդունիմ ՚ի տանէ քումմէ զուարակս. եւ ո՛չ ՚ի հօտից քոց նոխազս:

Իմ է ա̅մ գազան անտառի, էրէ լերանց՝ եւ ա̅մ անասուն:

Գիտեմ ես զա̅մ թռչունս երկնից գեղեցկութի̅ վայրի՝ ընդ իմ է:

Թէ քաղցեայց. քեզ ինչ ո՛չ ասացից. զի իմ է աշխարհ լրիւ իւրով:

Ո՛չ ուտեմ ես զմիս զուարակաց քոց. եւ ո՛չ զարիւն նոխազաց քոց ըմպեմ:

Մատո՛ ա̅յ պատարագ օրհնութե̅. կատարեա՛ բարձրելոյն զուխտս քո

Կարդասցես առ իս յաւուր նեղութե̅ քոյ. եւ փրկեցից զքեզ՝ եւ դու փառաւոր արասցես զիս:

Սակայն՝ մեղաւորին ասէ ա̅ծ. իսկ դու ընդէ՞ր բնաւ պատմես զարդարութի̅ իմ. կամ առնուս զուխտ իմ ՚ի բերան քո:

Ո՛չ դու առեցեր զխրատ իմ: մերժեցեր և յետս ընկեցեր զա̅մ բանս բերանոյ իմոյ:

Թէ տեսանէիր զգող, ընթանայիր ը̅նմ̅. և ը̅ շունս դնէիր զբաժին քո:

Բերան քո յաճախէր զչարութի̅. և լեզու քո նիւթէր զնենգութի̅:

Նստեալ դէ զեղբօրէ քումմէ չարախօսէիր. և ի վերայ որդւոյ մօր քոյ դնէիր զգայթակղութի̅:

Զայս ա̅մ արարեր՝ և լռեցի քեզ. կարծեցեր անօրէնդ՝ ի մտի քում, թէ և ես քեզ նմանեցիմ:

Արդ՝ յանդիմանեցից և կացուցից զայս ամենայն առաջի քո. իմացարո՛ւք ամենեքեան՝ որոց մոռացեալ իցէ զա̅ծ:

Գուցէ երբէք յափշտակիցէք. և ո՛չ ոք իցէ որ փրկիցէ:

Պատարագ օրհնութե̅ փառաւորեսցէ զիս. և անդ է ճանապարհ ուր ցուցից նմա զփրկութի̅ այ̅:

Իէ

Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի։ Ի ժամանակին իբրև եկն առ նա Նաթան մարգարէ յորժամ մտանէր նա առ Բերսաբէէ. Ծ։

Ողորմեա՛ ինձ Աստուած՝ ըստ մեծի ողորմութեան քում. ըստ բազում գթութեան քում, քաւեա՛ զանօրէնութիւնս իմ։
Առաւել լուա՛ զիս յանօրէնութենէ իմմէ. և ի մեղաց իմոց սուրբ արա զիս։
Զանօրէնութիւնս իմ ես ինձէն գիտեմ. և մեղք իմ առաջի իմ են յամենայն ժամ։
Քեզ միայնոյ մեղայ. և չար առաջի քո արարի։
Որպէս արդար երևեսցիս ի բանս քո. և յաղթեսցես ի դատել քում։
Անօրէնութեամբ յղացայ. և ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ։
Դու տէր զճշմարտութիւն սիրեցեր. զանյայտս և զծածուկս իմաստութեան քո յայտնեցեր ինձ։
Ցօղեսցես յիս մշտկաւ և սրբեցայց. լուասցես և քան զձիւն սպիտակ եղէց։

Լսե

Լսելի՛ արա ինձ տր զցնծութիւն և զուրախութի · և ցնծասցեն ոսկերք իմ տառապեալք:

Դարձո՛ զերեսս քո՛ ի մեղաց իմոց · և զամ անօրէնութիւնս իմ քաւեա յինէն:

Սիրտ սր հաստատեա՛ յիս ած · և հոգի ուղիղ նորոգեա՛ ի փորի իմում

Մի՛ ընկենուր զիս տր յերեսաց քոց · և զհոգի քո սր մի՛ հաներ յինէն:

Տուր ինձ ցնծութի փրկութե · և հոգւով պետութեամբ հաստատեա՛ զիս

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո · և ամբարիշտք առ քեզ դարձցին:

Փրկեա՛ զիս յարենէ ած՝ ած փրկութեան իմոյ · ցնծասցէ լեզու իմ յարդարութեան քում:

Տր՝ եթէ զշրթունս իմ բանաս, բերան իմ երգեսցէ զօրհնութիս քո:

Թէ կամեցեալ էիր, պատարագս մատուցանէաք · բայց դու ի ողջակէզս իսկ ոչ հաճեցար:

Պատարագ այ հոգի խոնարհ · զսիրտ սուրբ և զհոգի խոնարհ ած ոչ արհամարհէ:

Բարի՛ արա տ՟ր կամօք քօվք սիօնի·
և շինեսցին պարիսպքն եճ՟մի:
Յայնժամ հաճեսցիս ը՟ պատարագս արդարութե՟. յորժամ ուխտից պատարագս հանցեն ՚ի սեղան քո զուարակս:

՚Ի կ՟տրծ իմաստութե՟ Դաւթի: ՚Ի գալա– [illegible] ԾԱ:

Զի՛ պարծի ՚ի չարութե՟. հզօրն
յանօրէնութեան. զօրհանապազ զանօրէնութի՟ խորհեցաւ ՚ի
լեզուի իւրում:
Որպ՟ ածելի սուր՝ սրեաց զնենգութիւն. սիրեաց զչարութի՟ քան զբարութի՟. զանօրէնութի՟ քան զխօսս
արդարութեան:
Սիրեաց նա զամ՟ խօսս կործանմանն.
և զլեզուս նենգաւորս:
Վ՟ այսորիկ՝ ա՟ծ կործանեսցէ զնա իսպառ. խլեսցէ և հանցէ զնա ՚ի

յար

յարկաց խորոց · և զարմատս նորա յերկրէն կենդանեաց:

Տեսցեն արդարք և երկիցեն · զնովաւ ծիծաղեսցին, և ասասցեն:

Ահա այր է, որ ո՛չ արար զա՟ծ իւր օգնական · այլ յուսացաւ սա ՚ի բազում մեծութիւն իւր, և զօրացաւ ՚ի նանրութ՟ իւրում:

Այլ ես որպէս ձիթենի պտղաբեր ՚ի տան ա՟յ · յուսացայ յողորմութեն ա՟յ՝ յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից:

Խոստովան եղէց քեզ տ՟ր յաւիտեան զի արարեր · և համբերեցից անուան քում · զի քաղցր ես առաջի սրբոց քոց:

՚Ի կատարած վասն Մալեթայ իմաստութ՟ Դաւթի · ԾԲ:

Ասաց անզգամն ՚ի սրտի իւրում, թէ ո՛չ գոյ ա՟ծ · ապականեցան և պղծեցան յանօրէնութե իւրեաց · և ո՛չ ոք է որ առնէ զքաղցրութիւն:

Տր̃ յերկնից հայեցաւ յամ̃ որդիս մարդկան, տեսանել թէ իցէ իմաստուն՝ որ խնդրիցէ զԱծ̃ ։

Ամենեքեան խոտորեցան ՚ի միասին և անպիտանացան ։

Ո՛չ ոքէ որ առնէ զբարի · և չէ ոք մինչև ՚ի մի ։

Որպէս ո՛չ ծանիցեն ամենեքեան ոյք գործեն զանօրէնութ̃ի ։

Ոյք ուտէին զժողովուրդ իմ, կերակուր հացի, և առ Ած̃, կարդացին ։

Անդ երկիցեն զերկիւղ՝ ուր ո՛չ էր երկիւղ · զի Ած̃ ցրուեաց զոսկերս մարդահաճոյից ։

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին · զի անարգեաց զնոսա ։

Ո՞ տայցէ ՚ի սիոնէ զփրկութ̃ի իսրայէլի · ՚ի դարձուցանել Տ̃ն զգերո ժողովրդեան իւրոյ · ցնծասցէ յակոբ և ուրախ եղիցի իսրայէլ ։

* * *

Ի կատարած ընդ օրհնութիւնս իմաստութեան Դաւթի։ Ի ժամանակի յորժամ եկին զիփացիքն՝ եւ ասեն ցՍաւուղ՝ ահաւասիկ Դաւիթ թագուցեալ նստի առ մեզ։ ԾԳ։

Աստուած յանուն քում կեցո զիս. եւ ՚ի զօրութեան քում իրաւ արա ինձ։

Աստուած լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր բանից բերանոյ իմոյ։

Օտարք յարեան ՚ի վերայ իմ, եւ հզօրք խնդրեցին զանձն իմ. եւ ոչ համարեցան զԱստուած առաջի իւրեանց։

Ահա Աստուած օգնական իմ. եւ Տէր ընդունող հոգւոյ իմոյ։

Դարձուսցէ զչարն ՚ի թշնամիս իմ. ճշմարտութեամբ քով սատակեա զնոսա։

Կամօք իմովք պատարագս մատուցից քեզ. եւ խոստովան եղէց անուան քում Տէր՝ զի բարի է։

Յամենայն նեղութենէ իմմէ փրկեցեր զիս. եւ ՚ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ։

* * *

՚Ի կ՟տրած, ընդ օրհնութ՟ իմաստութեան
Դաւթի. ԾԴ:

Ո՛ւնկն դիր ա՟ծ աղօթից իմոց. եւ մի՛ անտես առներ զխնդրուածս իմ:

Նայեա՛ց առ իս եւ լո՛ւր ինձ. զի տրտմեցայ ես ՚ի հանճարում իմում, եւ խռովեցայ:

՚Ի ձայնէ թշնամւոյն եւ ՚ի նեղել մեղաւորին՝ խոտորեցան յիս անօրէնութ՟ք. եւ բարկութ՟բ ոխս պահէին ինձ:

Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս. եւ երկիւղ մահու անկաւ ՚ի վ՟ր իմ:

Ահ եւ դողումն եկն ՚ի վերայ իմ. եւ ծածկեաց զիս խաւար:

Ասացի՝ տայր ոք ինձ զթեւս ո՟պ աղաւնւոյ. զի թռուցեալ վերանայի. եւ հեռացեալ դադարէի յանապատի:

Ակն ունէի յա՟յ որ փրկէր զիս ՚ի կարճմտութ՟է, ՚ի զայրանալոյ, եւ ՚ի մրրկեալ նեղսրտութ՟է:

Ընկղմ՛ տ՟ր՝ եւ բաժանեա՛ զլեզուս նոց՟. զի տեսի զանօրէնութ՟ի, եւ զհակառակուկութ̅ի ՚ի քաղաքի։

՚Ի տուէ և ՚ի գիշերի շուրջ եղեն զպարսպօք ն̅ր անօրէնութ̅իք . չարիք և մեղք են ՚ի մէջ նորա . և ոչ պակասեցաւ ՚ի հրապարակաց ն̅ց վաշխ՝ և նենգութիւն։

Զի թէ թշնամւոյն նախատեալ էր, համբերէի արդեօք . կամ ատելւոյն մեծաբանեալ էր ՚ի վ̅ր իմ, թաքչէի արդեօք ՚ի նմանէ։

Այլ դու մարդ հաւասար իմ, առաջնորդ իմ, և ծանօթ իմ։

Ապաքէն ՚ի նոյն քաղցրացուցեր ինձ և քեզ կերակուր . զի գնայաք միաբանութ̅բ ՚ի տանն ա̅յ։

Եկեսցէ մահ ՚ի վ̅ր ն̅ց, և կենդանւոյն իջցեն ՚ի դժոխս . զի չարութ̅ի է ՚ի բնակութե̅ ն̅ց և ՚ի մէջ ն̅ց։

Ես առ ա̅ծ կարդացի՝ և նա լուաւ ինձ յերեկոյս, ՚ի վաղորդեան և ՚ի հասարակ աւուր։

Պատմեցից և ասացից՝ և լուիցէ ձայնի իմում . փրկեսցէ խաղաղութ̅բ

զանձն իմ ՚ի մերձաւորաց իմոց · զի
կարեօք հասին ՚ի վերայ իմ։

Լուիցէ ա̃ծ՝ և խոնարհ արասցէ
զն̃ս · որ յառ̃ջ է քան զյաւիտեանս։

Զի ո՛չ գոյր նոցա փոխանակ · և ո՛չ
երկեան յա̃յ։

Ձգեաց զձեռն իւր ՚ի հատուցա-
նել նց̃ · և նք̃ պղծեցին զօրէնս նր̃։

Բաժանեցան ՚ի սրտմտուէ̄ երեսաց
նորա · և էհաս ՚ի սիրտս նոցա։

Կակուղ էին բանք նց̃ քան զձէթ ·
և ինքեանք ոպ̃ սլաք։

Ընկեա՛ ՚ի տ̃ր զհոգս քո՝ և նա կե-
րակրէ զքեզ · և ո՛չ տայ յաւիտեան
սասանութ̄ի արդարոյ։

Դու ա̃ծ՝ իջուսցես զն̃ս ՚ի գուբս
ապականութ̄ե · արք արիւնահեղք
և նենգաւորք մի՛ հասարակեսցեն
զաւուրս իւրեանց · այլ ես ՚ի քեզ
տ̃ր յուսացայ։

* * *

Օրհնութիւն Մովսէսի՝ ածատեսի մար-
գարէին։ Երկր օրի․ 32։

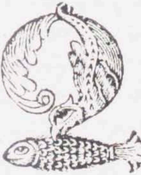

Զի հուր բորբոքեցաւ ի բարկութենէ իմմէ․ այրեսցէ և իջցէ մինչ ի դժոխս ներքինս։

Կերիցէ զերկիր՝ և զամ բոյսս երկրի նոցա․ վառեսցին հրով, և բորբոքեսցին հիմունք լերանց նոցա։

Կուտեցից զչարիս ամ ի վր նց․ և նետիւք իմովք սպառեցից զնս։

Մաշեալք և հիւծեալք ի սովու․ գազանաբեկ՝ գէշ անկել ամենայն Թռչնոց երկնից։

Լարս առանց բժշկութեան արձակեցից ի վր նոցա․ զգազանս անապատի․ որք այր և անդր քարշեսցեն զնոսա ընդ երկիր։

Արտաքուստ մանկիկոտրս արասցէ զնս սուր․ և ի ներքուստ շտեմարանաց նց անտի՝ արհաւիրք ահեղ։

Օ երիտասարդս ընդ կուսանօք հանդերձ․

դերձ. և զողայս՝ հաստատելովք
ծերովք հանդերձ:

Ասացի թէ ցրեցից զն̃ա, և դադարեցուցից զյիշատակս նց̃ յազգաց:

Եթէ ոչ վն̃ բարկութե սրտմտութե̃ թշնամւոյն. զի մի երկայնակեացք եղիցին. և մի բարձրասցին հպարտացեալ թշնամիքն, և ասասցեն:

Եթէ ձեռն մեր բարձր է՝ և բազուկ մեր հզօր. և ոչ տր̃ած արար զայս ամ̃:

Զի ազգ մի խորհրդակորոյս են նոքա. և ոչ գոյ ՚ի նս̃ իմաստութի̃. և ոչ խորհեցան ՚ի միտ առնուլ զայս ամենայն. և արդ՝ ընկալցին զամօթ
յանձինս իւրեանց:

Զարմանք մի մեծ այս են. զիա՞րդ մինն զհազարս հալածեսցէ. կամ
երկուք զբիւրս շարժեսցեն:

Եթէ ոչ տն̃ նոյն մատնէր զնս̃. և տուեալ լինէր զնս̃ ՚ի ձեռս թշնամեաց նց̃:

Զի ոչ են դիք նց̃ ոպ̃ ած̃ մեր. այլ թշնամիք մեր վատախորհուրդք:

Յայգւոյն Սոդոմայ է որթ նոցա.

և տունկ նոցա ՚ի գոմորայ:
Խաղող նց̅ խաղող դառնութե̅. և
ողկոյզ նց̅ ՚ի դառնութե̅ լեղւոյ:
Սրտմտութի̅ բարկութե̅ վիշապաց գինի նոցա. սրտմտութի̅ իժից անհնարին
առանց բժշկութե̅:
Ո՞չ այս ա̅մ ժողովեալ է առ իս. և
կնքեալ պահի ՚ի գանձի իմում:
Յաւուր վրէժուց հատուցման հատուցից նց̅. ՚ի ժամանակի, յորում
հարցի զքարի ոտն նոցա:
Մերձ է օր կորստեան նց̅. զի հասեալ է պատրաստութե̅ տ̅ր ՚ի վ̅ե նց̅:
Դատէ տ̅ր զժողովուրդ իւր. և ՚ի
ծառայս իւր մխիթարի:
Զի ետես զնս̅ լքեալս՝ լուծեալս,
և մատնեալս ՚ի գերութի̅:
Եւ ասիցէ տ̅ր՝ ո՞ւր են դիքն ձեր,
յորս յուսացեալ էիք դուք ՚ի նս̅.
զորոց զճարպս սպանդիցն ուտէիք.
և ըմպէիք զգինի զոհիցն:
Արդ՝ յարուցեալ օգնեսցեն՝ և եղիցին ձեզ թիկունք:

Նորին Մովսէսի։

Ծաներուք եւ տեսէք՝ զի ես եմ. եւ ոչ գոյ այլ Ած, բաց յինէն։ Ես սպանանեմ, եւ ես կեցուցանեմ. հարկանեմ, եւ ես բժշկեմ. եւ ոչ ոք իցէ՝ որ հանիցէ զձեզ ՚ի ձեռաց իմոց։ Համբարձից յերկինս զձեռս իմ. երդուեայց աջով իմով՝ եւ ասացից, թէ կենդանի եմ ես յաւիտեան։

Սրեցից ոպ փայլակն զսուսեր իմ. եւ ՚ի խնդիր վրիժուց արձակեցից զձ իմ. հատուցից զհատուցումն թշնամեաց իմոց. եւ ատելեաց իմոց հատուցից զհատուցումն, նմ նոյնին։

Արբեցուցից զնետս իմ յարենէ նց. եւ սուր իմ կերիցէ միս յարենէ վիրաւորելոց. գերելոց գլխոց իշխանաց՝ թշնամեաց նոցա։

Ուրախ եղիցին երկինք նովաւ. եւ երկիր պագցեն նմա ամ որդիք այ։

Ուրախ եղերուք հեթանոսք ը ժողովրդեան նր. եւ զօրացուսցեն զնա

ամենայն հրեշտակք այ՟:
Խնդրելով խնդրեցաւ վրէժ արեն՟ որդւոց նց՟. և հատուցումն թշնամեաց նց՟ հատուցաւ նց՟:
Հատուցումն ատելեաց նոցա հատուցաւ նց՟. և սրբեսցէ տր՟ զերկիր ժողովրդեան իւրոյ:

* * *

Աղօթք:

Դու ես տէր մեր՝ դու ես քս՟ փրկիչ մեր. զքեզ օրհնեն անձինք մեր: Մարդասէր տր՟՝ վասն սրբուհւոյ անարատ մօր քոյ և կուսի, և վասն խաչի քոյ պատուականի, ընկա՛լ զաղաչանս մեր, և կեցո զմեզ:

Քարոզ՝ [illegible] և [illegible]
[illegible]:

Վն՟ ուղղելոյ զգնացս մեր ՚ի ճանապարհս խաղաղութե՟, զտր՟ աղաչեսցուք:
Վն՟ ցրելոյ ՚ի մէնջ զամ՟ խորհուրդս չարին՝ զտր՟ աղա'':
Վն՟ պարգևելոյ մեզ առողջ խորհուրդս

հուրդս և առաքինի փառս՝ զՏ՟ր ա՟″:
Վ՟ն պահելոյ զմեզ ը՟ հովանեաւ ամենազօր աջոյն իւրոյ՝ զՏ՟ր աղա″:
Վ՟ն խորտակելոյ զհակառակորդն փաղփաղուկն ը՟ ոտիւք մերովք՝ զՏ՟ր″:
Վ՟ն հոգւոցն հանգուցելոց՝ որք″:
Եւ ևս միաբան վ՟ն Ճշմ՟րիտ և մ՟ր″:
Զանձինս մեր՝ և զմիմեանս, ա՟ն″:
Ողորմեա՛ց մեզ տ՟ր ա՟ծ″: Տ՟ր ողոր″:

Աղօթք:

Տէր երկնի և երկրի՝ արարիչ ա՟մ արարածոց՝ երևելեաց և աներևութից: Նա քեզ կարդամք յամենայն ժամ. զի ը՟ ա՟մ տեղիս է տէրութիւն քո. և արքայութիւն քո ա՟մեցուն տիրէ: Շնորհեա՛ մեզ երկիւղիւ ՚ի պաշտօն քո կանխել հանապազ: Սիրել զքեզ ՚ի բոլոր սրտէ՝ և ՚ի բովանդակ մտաց. և յա՟մ զօրութէ մերմէ պահել զպատուիրանս քո: Համբառնալ առ քեզ զձեռս մեր ՚ի սըրբութիւն առանց բարկութէ և երկմտութէ. և գտանել ՚ի քէն զշնորհս և զողորմութիւն և զառաքինասէր գործոյն յաջողութիւն։ Քանզի դու ես տէր կենաց՝ և Աստուած ողորմութեանց. և քեզ վայելէ փառք՝ իշխանութիւն և պատիւ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Քում ամենազօր և յաղթող տէրութեանդ կրկնի ամենայն ծունր յերկրպագութիւն. և փառաւորի յամենեցունց թագաւորութիւն քո։ Նայեաց յերկրպագու խմբիս՝ և ուսո մեզ առնել զարդարութիւն ճշմարտութեան։ Քանզի դու ես Աստուած խաղաղութեան. որ բարձեր զթշնամութիւն ի միջոյ, և արարեր զխաղաղութիւն յերկինս և յերկրի։ Ընդ հեռաւորաց և մերձաւորաց աւետարանեցեր զնոր պարգևս քոյին բարեաց։ Քում և զմեզ մեծի շնորհաց արժանաւորս արասցես՝ դասել ընդ ճշմարիտ երկրպագուս քո. Աստուած մեր՝ և տէր և փրկիչ Յիսուս Քրիստոս։ Որ ես
օրհնեալ ընդ Հօր և ընդ Սուրբ Հոգւոյդ՛՛։

Երգս օրհնութեան և ի ձայն սաղմոսաց անդադար առ փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զՍուրբ Հոգին. այժմ և՛՛։

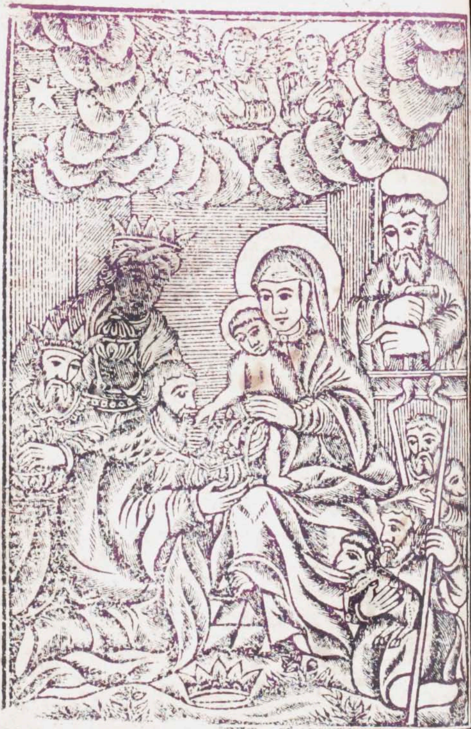

Թագաւորք Թարսի և կղզեաց՝ պատարագս մատուսցեն նմա . Թագաւորք արաբայ և սաբայ , պատարագս բերցեն նմա ։ (Սաղմոս Հա . Ժ ։)

՚Ի կատարած վ͞ն ժողովրդեանն . որ ՚ի սրբու-
թեանց հեռացեալ էին ։ Դաւթի արձա-
նագիր ՚ի ժամանակի յորժամ կալան զնա այլազ-
գիքն ՚ի Գեթ ։ ԾԵ ։

ՂՈՐՄԵԱՅ ԻՆՁ ԱՍՏՈՒԱԾ

զի կոխեաց զիս մարդ .
զօրհանապազ պատե-
րազմեալ նեղեցին զիս ։
Կոխեցին զիս թշնամիք իմ զօրհա-
նապազ . բազումք են որք մարտն-
չին ընդ իս ՚ի բարձանց ։
՚Ի տուէ ես ոչ երկեայց՝ զի ՚ի տ͞ր
յուսացայ . ա͞վ գովեցից զբանս իմ .

յա͞ծ յուսացայ, և ո՛չ երկեայց՝ զի՛ արասցէ ինձ մարդ։

Զօրհանապազ զբանս իմ անարգեցին· զինէն էին խորհուրդք նոցա ՚ի չարութեան։

Պանդուխտ եղիցին, և թաքթաքուրք շրջեսցին· ն͞ք գարշապարս իմում սպասեսցեն՝ որպէս և սպասէին անձին իմում։

Որպէս առ յոչինչ մերժեսցես զնա͞· բարկութ͞բ զժողովուրդս հնազանդեսցուցես։

Ա͞ծ զկեանս իմ պատմեցից քեզ· եդիր զարտասուս իմ առաջի քո՝ ո͞պ խոստացար դու ինձ։

Դարձցին թշնամիք իմ յետս իւրեանց՝ յաւուր յորում կարդացուք առ քեզ։

Ահա ծանեայ զի ա͞ծ իմ ես դու· զա͞ծ օրհնեցից ՚ի բանս իմ, և զտ͞ր գովեցից ՚ի խօսս իմ· յա͞ծ յուսացայ, և ո՛չ երկեայց՝ զի՛ արասցէ ինձ մարդ։

Յինչն են ուխտք իմ. զորս տայց
քեզ օրհնութե՟ ա՟ծ ա՟ծ իմ:
Փրկեցեր զանձն իմ 'ի մահուանէ,
զաչս իմ յարտասուաց, և զոտս իմ
'ի գայթակղութե՟. հաճոյ եղէց ա-
ռաջի ա՟ծ յերկրին կենդանեաց:

'Ի կ՟տարած մի' ապականեր. Դաւթի արձա-նագիր. 'ի ժամանակի զի փախուցե՟լ հալածե՟լ էր նա յերեսաց Սաւուղայ յայրն անդ ԾԶ.

Ողորմեա ինձ ա՟ծ՝ ողորմեա
ինձ. զի 'ի քեզ յուսացաւ
անձն իմ:
'Ի հովանի թևոց քոց յուսացայց՝
մինչև անցցէ անօրէնութի:
Աղաղակեցի առ ա՟ծ բարձրեալն,
առ ա՟ծ բարերար իմ:
Առաքեաց յերկնից՝ և կեցոյց զիս.
ետ 'ի նախատինս՝ որք կոխէին զիս:
Առաքեաց ա՟ծ զողորմութի և զճշ-
մարտութիւնս. և փրկեաց զանձն
իմ 'ի միջոյ գազանաց. զի ննջէի
ես խռովեալ:

Որդւոց մարդկան, ատամունք իւրեանց զէն և նետք են. և լեզուք ն՟ց ո՟պ զսուր սուսերի։

Բարձրեալ ես դու յերկինս ա՟ծ. և յա՟մ երկրի են փառք քո։

Որոգայթ պատրաստեցին ոտից իմոց. խոնարհ արարին զանձն իմ. փորեցին առաջի իմ խորխորատ, և անկան ինքեանք ՚ի նոյն։

Պատրա՛ստ է սիրտ իմ ա՟ծ. պատրա՛ստ է սիրտ իմ. օրհնել՝ և սաղմոս ասել քեզ փառօք իմովք։

Զարթի՛ք փառք իմ, զարթի՛ք սաղմոսիւք և օրհնութ՟բ. և ես զարթեայց առաւօտուց։

Խոստովան եղէց քեզ ՚ի ժողովուրդս տ՟ր. և սաղմոս ասացից քեզ յազգինս։

Մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմու՟ի քո. մինչև յամպս ճշմարտու՟ի քո։

Բարձրեալ ես դու յերկինս ա՟ծ. և յա՟մ երկրի են փառք քո։

՚Ի կ͞տրածն մի՛ ապականեր · արձանագիր
Սաղմոս Դաւթի։ ԾԷ։

Եթէ արդարեւ զարդարութի͞ն խօսիք · և ուղիղս դատիք որդիք մարդկան։

Քանզի և արդ խիղճ 'ի սրտի ձերում զանօրէնութի͞ն գործէք յերկրի · զանիրաւութի͞ն ձեռք ձեր նիւթեն։

Օտարք եղեն մեղաւորք 'ի մօրէ · խաբեցան յորովայնէ , և խօսեցան զսուտ։

Սրտմտութի͞ն նց͞ ը͞ս նմանութե͞ն օձի · որպէս իժի և քարբի , զի խցեալ է զականջս իւր։

Զի մի՛ լուիցէ նա զձայն թովչի հարստարի · և մի՛ առցէ զդեղ 'ի դեղատուէ իմաստնոյ։

Ա͞ծ փշրեսցէ զատամունս նց͞ 'ի բերանս իւրեանց · և զծամնիս առիւծուց խորտակեսցէ Տ͞ր։

Անարգք եղիցին նոքա որպէս ջուր՝ զի հեղանի. ՚ի լարել աղեղանն իւր տկարասցին՝ որպէս մոմ զի հալի, եւ ապականեսցին։ Անկաւ հուր՝ եւ ոչ տեսին զարեւ. մինչ չեւ ՚ի միտ առեալ էր զփուշ խուրեանց. որպէս զժնիկ բարկութիւն կենդանւոյն կլանեսցէ զնոսա։

Ուրախ եղիցի արդարն՝ յորժամ տեսցէ զհատուցումն. եւ զձեռս իւր լուասցէ յարեան մեղաւորին։ Եւ ասասցէ մարդ՝ թէ արդարեւ գուցէ պտուղ արդարոյ. եւ է Աստուած որ դատէ զնոսա յերկրի։

՚Ի կատարած մի՛ ապականեր. Դաւթի արձանագիր. ՚ի ժամանակին զի առաքեաց Սաւուղ՝ եւ պահէր զտունն նորա. սպանանել զնա։

ԾԸ։

րկեա՛ զիս ՚ի թշնամեաց իմոց Աստուած. յայնցանէ որք յարուցեալք են ՚ի վերայ իմ, ապրեցո՛ զիս։

Փրկեա՛ զիս յայնցանէ, որք գործեն զանօրէնութի՟ · յարանց արիւնահեղաց ապրեցո՛ զիս։

Որսալ զանձն իմ կամեցան · եւ հարին ՚ի վ՟ր իմ հզօրք։

Ո՛չ մեղք իմ՝ եւ ո՛չ յանցանք · առ՟նց մեղաց ընթացայ՝ եւ ուղիղ եղէ։

Զարթի՛ր ը՟դ առաջ իմ, եւ տես դու տ՟ր զօրու՟եց ա՟ծ իսրայէլի։

Նայեաց եւ այց արա ա՟մ հեթանոսաց · մի՛ ողորմիր ամենեցուն, որք գործեն զանօրէնութի՟։

Դարձցին ը՟դ երեկոյս · սովեսցին ո՟պ շունք · եւ շրջեսցին զքաղաքաւ։

Նոքա զօղանջեսցեն բերանօք իւրեանց · եւ սուր ՚ի շրթունս ն՟ց։

Իսկ արդ՝ ո՛վ լուաւ զայս · զի դու տ՟ր ծիծաղեսցիս զնոքօք · եւ արհամարհեսցես զա՟մ հեթանոսս։

Զզօրութի՟ իմ առ քեզ պահեցից · զի ա՟ծ օգնական իմ ես։

Ա՟ծ իմ, ողորմութի՟ նորա կանխեսցէ առ իս · եւ ա՟ծ իմ ցուցցէ ինձ ՚ի թշնամիս իմ։

Մի՛ սպանաներ զնս՟՝ զի մի՛ մոռասցին զժողովուրդ քո։

Ցրուեա՛ զնս՟ զօրութ՟բ քով, եւ ընկճեա՛ զնս՟ · զի դու ես պաշտպան իմ Տր՟։

Մեղք բերանոյ նց՟՝ եւ բանք շրթանց նց՟ · ընկլցին նոքա յամբարտաւանութե՟ իւրեանց։

Յանէծս եւ ի ստութիւս մատնեսցին · ի կատարածի բարկութ՟ սպառեսցին՝ եւ մի՛ գտցին։

Գիտասցեն, զի ա՟ծ տիրէ յակոբայ՝ եւ ամ՟ ծագաց երկրի։

Դարձցին ը՟ երեկոյս · սովեսցին որպ՟ շունք · եւ շրջեսցին զքաղաքաւ։

Նոքա սփռեսցին յուտել · ապա թէ ոչ յագեսցին, տրտնջեսցեն։

Ես օրհնեսցից զօրհնութիս տն՟ · եւ ցնծացայց յառաւօտու ողորմութեան քում։

Զի եղեր իմ պաշտպան՝ եւ տուն ապաւէնի · յաւուր նեղութե՟ իմոյ՝ օգնական իմ։

Քեզ սաղմոս ասացից՝ ա՟ծ ապաւէն իմ · ա՟ծ ողորմութե՟ իմոյ։

Սաղմոս Դաւթի արձանագիր ՚ի վարդապետութի [illegible] ժամանակաց [illegible]: ՚Ի ժամանակին զի հրձիգ արար զմիջագետս [illegible] ՚ի դարձին հարկանէր [illegible] ՚ի ձորն աղտից երկոտասան հազար: ԾԹ:

Ած՝ մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ • բարկացար, և գըթասցիս ՚ի մեզ:

Շարժեցեր զերկիր՝ և խռովեցուցեր զնա • բժշկեա զհարուածս նորա՝ զի սասանեցաւ:

Ցուցեր ժողովրդե̃ն քում զխըստութի̃ • և ետուր ըմպել մեզ զգինի յիմարութեան:

Ետուր երկիւղածաց քոց նշան • զի ապրեսցին յերեսաց աղեղան:

Որպէս փրկեսցին սիրելիք քո • կեցո աջով քով, և լուր մեզ:

Ած խօսեցաւ ՚ի սրբութե̃ իւրմէ • ցնծացայց՝ բարձր եղէց՝ բաժանեցից զսիւքէմ • և զհովիտս յարկաց

կայ չափեցից։
Իմ է Գաղաադ՝ և իմ է Մանասէ. Եփրեմ հզօրէ գլխոյ իմոյ։
Յուդա թագաւոր իմ. Մովաբ աւազան յուսոյ իմոյ։
Յեդովմ ուղղեցից զգնացս իմ. և ինձ այլազգիք հնազանդք եղեն։
Ո՞ տարցէ զիս ՚ի քաղաքս ամուր. կամ ո՞վ առաջնորդեսցէ ինձ մինչև ցեդոմ։
Արթէ ո՛չ դու ած, որ մերժեցեր զմեզ. և ո՛չ ելեր ած ընդ զօրս մեր։
Տո՛ւր մեզ զօգնութիւն ՚ի նեղութենէ. զի ընդունայն է փրկութիւն մարդոյ։
Աստուծով արասցուք զօրութիւն. և նա արհամարհեսցէ զայնոսիկ՝ որք նեղեն զմեզ։

՚Ի կատարած ընդ օրհնութիւնս, Սաղմոս Դաւթի. Կ։

Լո՛ւր ած աղօթից իմոց. և նայեա՛ց ընդ յաղօթս իմ։
՚Ի ծագաց երկրի կարդացի առ քեզ. մինչ ՚ի վհատանէլն սրտի իմոյ։

՚Ի վէ-

՚Ի վիմէ բարձր տարաբեր զիս ・ առաջնորդեցեր ինձ ・ և իմ եղեր յոյս՝ և աշտարակ հզօր եղեր ինձ յերեսաց թշնամւոյն ։

Բնակեցայց ես ՚ի յարկս քո յաւիտեան ・ և ծածկեցայց ՚ի հովանեաւ թևոց քոց ։

Դու ա̅ծ լուար աղօթից իմոց ・ ետուր ժառանգութի̅՝ որք երկնչին յանուանէ քումմէ ։

Աւուրս յաւուրս յաւելեր թագաւորի ・ ամաց նորա աւուրք յազգաց մինչև յազգս ։

Այս և մնայ յաւիտեան առաջի ա̅յ ողորմութի̅ և ճշմարտութի̅ ։ որք խնդրեսցեն ՚ի նմանէ ։

Այնպէս սաղմոս ասացից անուան քում յաւիտեանս յաւիտենից ・ և տաց քեզ զաղօթս իմ օրըստօրէ ։

* * *

՚Ի կատարած ՚ի վերայ Իդիթումայ. Սաղմոս Դաւթի. ԿԱ:

Բայց միայն ա՟յ հնազանդ լեր անձն իմ. զի ՚ի նմանէ՛ է ինձ փրկութի՟:

Նա՛ է ա՟ծ իմ և փրկիչ իմ. ապաւէ՛ն իմ, զի մի՛ սասանեցայց առաւե՛լ:

Մինչև յե՞րբ յառնէք ՚ի վ՟ր մարդոյ սպանանել ամենեքեան. ա՟ք յորմոյ թիւրելոյ՝ և ՚ի ցանկոյ մերժելոյ:

Բայց միայն զպատիւ իմ խորհեցան մերժել յինէն. և ընթացան ՚ի ծարաւ՛ս իւրեանց:

Բերանօք իւրեանց օրհնէին. և սրտիւք անիծանէին:

Բայց սակայն ա՟յ հնազանդ լեր անձն իմ, զի ՚ի նմանէ՛ է ինձ համբերութիւն:

Նա՛ է ա՟ծ իմ և փրկիչ իմ. ապաւէ՛ն իմ, զի մի՛ սասանեցայց:

Յա՟յ է զօրուի՟ իմ, և փառք իմ. ա՟ծ
օգնութե՟ իմոյ. յոյս իմ առ ա՟ծ է։
Յուսացարո՛ւք ՚ի նա ա՟մ ժողովք
ժողովրդոց. սփռեցէ՛ք առաջի նր՟
զսիրտս ձեր. զի ա՟ծ օգնական է մեր
յաւիտեանս ժամանակաց։
Սակայն ը՟ունայն են որդիք մարդկան. սուտ են որդիք մարդկան. ՚ի
կշիռս իւրեանց մեղանչեն. և ինքեանք յունայնութե՟ են ՚ի միասին։
Մի՛ յուսայք յանիրաւուի՟. յափշտակութե՟ մի՛ ցանկայք. և մեծուի՟
թէ առուի՟ գայցէ, մի՛ յօժարեսցին սիրտք ձեր։
Մի անգամ խօսեցաւ ա՟ծ. և երկուս զայս լուաք։
Յա՟յ է զօրուի՟, և քո տ՟ր ողորմութիւն. և դու հատուցանես իւրաքանչիւր ը՟ս գործոց նորա։

Սաղմոս Դաւթի. ինչ գրեալ էր նա յանապատի անդ 'ի հրէաստանի: ԿԲ:

Ա͞ծ իմ, ես առ քեզ առաւօտ առնեմ. ծարաւեցաւ առ քեզ հոգի իմ. քանի՜ պապակիկ եւս եւ մարմին իմ:

Որպէս երկիր անապատ եւ անջուր՝ ուր ոչ գոյ 'ի նմա ճանապարհ:

Նոյնպէս 'ի սրբս երեւեցայց քեզ. տեսանել ինձ զզօրութիւն քո՝ եւ զփառս քո:

Վասն զի լաւ է ինձ ողորմութիւն քո քան զկեանս իմ. եւ շրթունք իմ գովեսցեն զքեզ:

Նոյնպէս օրհնեցից զքեզ 'ի կեանս իմ. եւ յանուն քո համբարձից ըզձեռս իմ:

Որպէս 'ի ճարպոյ պարարտութէ͞ լցցի անձն իմ. շրթամբք ցնծուէ͞ օրհնեսցէ զքեզ բերան իմ:

Օ՜ի թէ յիշէի զքեզ յանկողնի իմում. ընդ առաւօտս կանխեալ խօ-

խօսէի ընդ քեզ։

Զի եղեր իմ օգնական. ՚ի հովանի թեւոց քոց ցնծացայց։

Եկն զկնի քոյ անձն իմ. և զիս ընկալաւ աջ քո, և նոքա ՚ի նանիր խնդրեցին զանձն իմ։

Մտցեն ՚ի ներքոյ անդնդոց երկրի. մատնեսցին ՚ի ձեռս սրոյ. և բաժինք աղուեսուց եղիցին։

Թագաւոր յուսացաւ ՚ի տէր. գովեսցին ամենեքեան որք երդնուն նովաւ. խցցին բերանք այնոցիկ՝ որք խօսին զանիրաւութիւն։

՚Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի. ԿԳ։

Լուր աստուած աղօթից իմոց յաղաչել ինձ առ քեզ. յերկիւղէ թշնամւոյն փրկեա զանձն իմ։

Ծածկեսցես զիս ՚ի ժողովոց չարաց. ՚ի բազմութենէ որք գործեն զանօրէնութիւն։

Ոյք սրեցին ոպ̃ սուսեր զլեզուս իւրեանց · լարեցին զաղեղունս իւրեանց յիրս դառնութե̃ ։

Ձգել ՚ի գաղտնիս՝ այնոցիկ ոյք ուղիղ են սրտիւք · յանկարծակի ձըգեսցեն ՚ի նս̃, և ոչ երկիցեն ։

Ոյք զօրացուցին յանձինս իւրեանց զբանս չարութե̃ · խորհեցան թագուցանել, ինձ որոգայթ · և ասացին ոչ տեսանէ զայս ո̃ք ։

Քննեցին զանօրէնութի̃ · պատրաստեցան ՚ի քննել զքննութի̃ ։

Մատիցէ այր ՚ի խորհուրդ սրտի իւրոյ · և բարձր եղիցի ա̃ծ ։

Նետք տղայոց եղեն վէրք նց̃ · տկարացան ՚ի նս̃ լեզուք նց̃ · և խռովեցան ամենեքեան՝ ոյք հայէին զնս̃ ։

Երկեաւ ա̃մ մարդ ՚ի պատմել զգործս ա̃յ · և զարարածս նորա ՚ի միտ առին ։

Ուրախ եղիցին արդար ՚ի տ̃ր՝ և յուսասցի ՚ի նա · նովաւ պարծեսցին ամենեքեան՝ ոյք ուղիղ են սրտիւք ։

Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի · երգ երեմե-
այ, և Եզեկիէլի, ժողովրդեանն՝ յորժամ
'ի պանդխտութենէ անտի կամէին
ելանել։ ԿԴ ։

Քեզ վայել է օրհնութ՟ի ա՟ծ 'ի սիոն · և քեզ տացին աղօթք յե՟ղմ։

Լուր աղօթից իմոց · զի առ քեզ ամենայն մարմին եկեսցէ ։

Բանք անօրինաց զօրացան 'ի վերայ մեր · և զամբարշտութիւնս մեր դու քաւեսցես ։

Երանի՝ զոր ընտրեցեր և ընկալար · և բնակեսցին 'ի գաւիթս քո ։

Լցուք մեք 'ի բարութե՟ տան քոյ · ս՟ր է տաճար քո՝ սքանչելի արդարութե՟ ։

Լուր մեզ ա՟ծ փրկիչ մեր · յոյս ա՟մ ծագաց երկրի՝ և որ 'ի ծով հեռի ։

Որ պատրաստէ զլերինս զօրութե՟ իւրով · և զգեցեալ է զզօրութի՟ ։

Որ խռովեցուցանէ զմեծութիւն ծովու ·

վու · և զձայն ալե՟ց ն՟ր ցածուցանէ :

Խռովեսցին հեթանոսք · և երկիցեն բնակիչք երկրի ի նշանաց քոց :

Զելս առաւօտու ը՟ երեկոյս զուարճասցին · հայեցար յերկիր, արբեցուցեր զնա, և բազում արարեր զմեծութի՟ ն՟ր :

Գետն ա՟յ լի՛ եղև ջուրբ · պատրաստ արարեր զկերակուր ն՟ր · զի այսպէս է պատրաստութի՟ :

Զակօս ն՟ր արբեցուցեր, և բազում արարեր զարմտիս ն՟ր :

Ի ցօղել ն՟ր զուարթ եղիցի բոյս նոցա · օրհնեսցի պսակ տարւոյ քաղցրութեան քոյ :

Դաշտք քո լցցին պարարտութե՟ · պարարտասցին գեղեցկութիւնք անապատի :

Բլուրք զցնծութի՟ զգեցցին · և զգեցցին խոյք մաքեաց :

Հովիտք բազմասցեն ցորեն · աղաղակեսցեն և օրհնեսցեն :

✣ ✣ ✣ ✣

Ողո-

՚Ի կատարած Դաւթի Սաղմոս յարութե՟. ԿԵ

Աղաղակեցէ՛ք առ ա՟ծ ա՟մ երկիր.
սաղմոս ասացէք անուան
նորա. և տուք զփառս օրհնու֊
թեան նորա։
Ասացէ՛ք ա՟յ՝ ո՟պ զի ահեղ են գործք
քո. ՚ի բազում զօրութե՟ քում՝ ստե֊
ցին քեզ թշնամիք քո։
Ամենայն երկիր երկի՛ր պագցեն քեզ.
և սաղմոս ասասցեն քեզ. սաղմոս
ասասցեն անուան քում։
Եկա՛յք և տեսէք զգործս ա՟յ. ո՟պ
զի ահեղ են խորհրդովք քան զա՟մ
որդւոց մարդկան։
Որ դարձոյց զծով ՚ի ցամաք. և ը՟դ
գետս անցցեն ոտանաւորք։
Անդ ուրախ եղիցուք մեք ՚ի նմա. որ
տիրէ զօրութե՟ իւրով յաւիտենից։
Աչք նր՟ ՚ի հեթանոսս հային. ոյք
դառնացուցին զնա, մի՛ բարձրա֊
ցին յանձինս իւրեանց։
Օրհնեցէ՛ք հեթանոսք զա՟ծ մեր.

և

լսելի՛ արարէք զձայն օրհնութե̄ն նր̄։
Այն որ եդ զանձն իմ 'ի կեանս. եւ
ոչ ետ դողութի̄ ոտից իմոց։
Փորձեցեր զմեզ ա̄ծ, եւ քննեցեր,
ոպ̄ եւ քննի արծաթ։
Ածուցեր զմեզ յորոգայթ. եդեր
զնեղութի̄ 'ի թիկունս մեր. եւ անցու-
ցեր զմարդիկ 'ի վ̄ր գլխոց մերոց։
Անցաք մեք ը̄ն հուր եւ ը̄ն ջուր. եւ
հաներ զմեզ 'ի հանգիստ։
Մտից 'ի տուն քո պատարագօք.
տաց քեզ զուխտս իմ՝ զոր խոստա-
ցան քեզ շրթունք իմ. զոր բերան
իմ խօսեցաւ 'ի նեղութե̄։
Զողջակէզս զս զուղղալիցս մատու-
ցից քեզ խոյովք եւ խնկովք. եւ քեզ
մատուցից զուարակս եւ նոխազս։
Եկա՛յք լուարո՛ւք ինձ՝ եւ պատմեցից
ձեզ՝ ամենեքեան որք երկնչիք յայ̄.
զոր ինչ արար անձին իմոյ։
Առ նա բերանով իմով կարդացի. եւ
բարձր արարի զնա լեզուաւ իմով։

Զմեղս թէ տեսանէի 'ի սրտի իմում. մի թէ լուէր ինձ տ՟ր:
Վասն այսորիկ լուաւ ինձ ա՟ծ. և նայեցաւ 'ի ձայն խնդրուածոյ իմոյ:
Օրհնեալ է ա՟ծ, որ ո՛չ 'ի բացեայ արար զաղօթս իմ. և ո՛չ զողորմութիւն իւր յինէն:

'Ի կտրած ընդ օրհնութս. Սաղմոս երգոյ.

ԿԶ:

Ա՟ծ ողորմեա՛ մեզ, և օրհնեա՛ զմեզ. երևեցո՛ զերեսս քո 'ի մեզ՝ և ողորմեա՛ մեզ:
Ճանաչել յերկրի զճանապարհս քո. յազգիս ա՟մ զփրկութիւն քո:
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ա՟ծ. խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ամենայն:
Ուրախ եղիցին և ցնծա՟ցեն ազինք. զի դու դատես զժողովուրդս ուղղութեամբ. և ազգաց երկրի դու առաջնորդես:
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո-

վուրդք ա̄ծ · գոհասցին զքեն ժողովուրդք ամենայն:

Երկիր ետ զպտուղ իւր · և օրհնեաց զմեզ ա̄ծ՝ ա̄ծ մեր:

Ա̄ծ մեր օրհնեսցէ զմեզ · և ՚ի նմանէ երկիցեն ա̄մ ծագք երկրի:

* * *

՚Ի կատարած Դաւթի Սաղմոս երգոյ:

ԿԷ:

Յարիցէ ա̄ծ՝ և ցրուեսցին ա̄մ թշնամիք նր̄ · փախիցեն ատեցիք նորա յերեսաց նորա:

Ոպ̄ պակասի ծուխ , պակասեսցին · և ոպ̄ հալի մոմ՝ առաջի հրոյ , այնպէս կորիցեն մեղաւորք յերեսաց ա̄յ:

Արդարք ուրախ եղիցին , և ցնծասցեն առաջի նր̄ · և զուարճասցին յուրախութե̄ իւրեանց:

Օրհնեցէ՛ք զա̄ծ մեր՝ և սաղմոսասացէք անուան նր̄ · ճանապա՛րհ արարէք այնմիկ՝ որ նստի ի՟ արեւմուտս․ տր՟ է անուն նր՟։

Խնդասցեն առաջի նր՟․ եւ խռովեսցին յերեսաց նորա։

Որ հայրն է որբոց՝ եւ դատաւոր այրեաց․ ած՟ ի տեղւոջ սրբութե՟ իւրոյ։

Ած՟ բնակեցուցանէ զմիաբանսն ի տան․ եւ հանէ զկապեալս քաջութե՟ իւրով․ նոյնպէս եւ զդառնացողս՝ որք բնակեալ են ի գերեզմանս։

Ած՟ ի՟ ելանելն քո առաջի ժողովրդեան քո, ընդ անցանելն քո ի՟ անապատ՝ երկիր շարժեցաւ։

Քանզի եւ երկինք ցօղեցին յերե՟ այ՟ այ՟ ի սինայէ՝ առաջի այ՟ իսրայէլի։

Անձրեւ կամաց պատրաստեցեր ած՟ ժառանգութե՟ քում․ թէպէտ եւ հիւանդացաւ, սակայն դու հաստատեցեր զնա․ եւ գազանք քո բնակեսցին ի նմա։

Պատրաստ արարեր քղցրութե՟ քով աղքատի ած՟․ տր՟ տացէ զբան՝ որք աւետարանեն զօրութ՟բ բազմաւ։

Թագաւոր զօրու՟եց սիրելւոյ․ գեղեցկու՟ե տանքոյ բաժանեալ յաւարի․ Թէպէտ և ննջեսջիք ՚ի մէջ վիճակաց։

Թևք աղաւնւոյ արծաթապատ․ և Թիկնամէջ ն՟ր ՚ի գոյն ոսկւոյ։

՚Ի գումարել երկնաւորին զԹագաւորս ՚ի վերայ նորա՝ ձիւնասցին ՚ի սաղմօն։

Լեառն ա՟յ՝ լեառն պարարտ․ լեառն մածեալ՝ լեառն պարարտ․ և զի՞նչ կարծէք լերինք հպարտացեալք։

Լեառն՝ ը՟ որ հաճեցաւ ա՟ծ բնակել ՚ի նմա․ քանզի և տ՟ր իսկ բնակեսցի ՚ի նմա իսպառ։

Կառք ա՟յ բիւրապատիկք՝ հազարք ուղղիչք․ և տ՟ր ՚ի ն՟ս՝ ՚ի սինէ սրբութեան իւրոյ։

Ել ՚ի բարձունս՝ և գերեաց զգերութ՟ի․ էառ աւար՝ բաշխեաց պարգևս՝ և ետ որդւոց մարդկան․

քանզի թերահաւատից եւ բնակեալ եղիցին ՚ի նմա։

Տ՟ր Ա՟ծ օրհնեալ՝ օրհնեալ Տ՟ր զօրհանապազ. առաջնորդեսցէ մեզ Ա՟ծ փրկիչ մեր։

Ա՟ծ մեր՝ Ա՟ծ կենարար. եւ ՚ի Տ՟նէ են ելք մահու։

Բայց սակայն՝ Ա՟ծ փշրեսցէ զգլուխս թշնամեաց մերոց. եւ զհերն կար՟ծնովքն՝ որք գնան յանօրէնութե՟ իւրեանց։

Ասաց Տ՟ր՝ ՚ի խորոց անդնդոց դարձուցից. եւ ՚ի միջոյ ծանեաց զայն ՚ի դուրս կորզեցից։

Որպէս թացցի ոտն քո յարեան. եւ լեզուք շանց քոց յարենէ թշնամեաց քոց։

Երեւեցան գնացք քո Ա՟ծ. գնացք Ա՟յ թագաւորին մերոյ ս՟բյ։

Կանխեցին իշխանք հանել զօրհնութի՟, ՚ի մէջ կուսանաց եւ գովչաց։

Յեկեղեցիս օրհնեցէք զԱ՟ծ. եւ

զՏ֊ր յաղբերացն Իսրայէլի։

Անդ բենիամին՛ ի տղայութե զարմանալի · իշխանք յուդայ առաջնորդք նց · իշխանք զաբուղոնի՝ և իշխանք նեփթաղիմի։

Հրամայեա՛ ա֊ծ զօրութե քում · զօրացո՛ զայս՝ զոր հաստատեցեր ի մեզ։

Ի տաճարէ քումմէ յե֊ղ֊մէ՝ քեզ մատուսցեն թագաւորք զպատարագս։

Սաստեա՛ ի գազանս եղեգան · ի ժողովս զուարակաց՝ և ի դասս երինջոց։

Խոտեսցին այնոքիկ՝ ոյք ընտրեալ են արծաթով · ցրուեա՛ զհեթանոսս՝ ոյք կամին ը֊ պատերազմ։

Եկեսցեն հրեշտակք յեգիպտոսէ · հնդիկք յառաջագոյն ձեռնտու լիցին ա֊ծ։

Թագաւորութիք երկրի օրհնեցէք զա֊ծ · և սաղմոս ասացէք տ֊ն։

Զանապա՛րհ արարէք այնմիկ՝ որ նստի յերկինս երկնից՝ ը֊ արևելս։

Ահա տացէ զձայն իւր՝ ի ձայն զօ

րութե՟ն . և տո՛ւք զփառս այ՟։
՚Ի վր՟ Իսրայէլի մեծ վայելչութիւն նր՟.
և զօրութիւն նր՟ մինչև յամպս երկնից։
Սքանչելի է ա՟ծ ՚ի վր՟ սր՟ց իւրոց՝
ա՟ծ Իսրայէլի։
Նա տացէ զզօրութիւն հաստատութե՟
ժողովրդե՟ն իւրոյ. օրհնեալ է ա՟ծ։

Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի, վս՟ փոփոխելոցն . ԿԸ։

Կեցո՛ զիս ա՟ծ՝ զի հասին
ջուրք յանձն իմ . ընկղմեայ
ես ՚ի խորս անդնդոց, ուր
ո՛չ գոյ ինձ հանգիստ։
Եկի ես ՚ի խորս ծովու . և շրջանք
ընկղմեցին զիս։
Վաստակեցայ ես առ աղաղակել
իմում. և կերկերեցաւ կոկորդ իմ։
Նուաղեցան աչք իմ, առ յուսալ
ինձ առ տր՟ ա՟ծ իմ։
Բազում եղեն քան զհերս գլխոյ իմոյ.

ոյք ատէին զիս 'ի տարապարտուց:

Զօրացան յիս թշնամիք իմ եւ ատելիք իմ 'ի նանիր. ինչ՝ զոր ոչ յափշտակեալ էի՝ տուժէի նչ:

Ա՟ծ՝ դու ծանեար զանզգամութի իմ. եւ յանցանք իմ 'ի քէն ոչ ծածկեցան:

Մի՛ ամաչեսցեն վ՟ն իմ, ոյք համբերեն քեզ տ՟ր՝ տ՟ր զօրութ՟եց. մի՛ պատկառեսցին վ՟ն իմ, ոյք խնդրեն զքեզ ա՟ծ իսրայէլի:

Վ՟ս քո համբերեցի նախատանաց՝ եւ ծածկեաց ամօթ զերեսս իմ:

Օտար եղէ ես յեղբարց իմոց. եւ հիւր որդւոց մօր իմոյ:

Նախանձ տան քո եկեր զիս. եւ նախատինք նախատչաց քոց անկան 'ի վերայ իմ:

Խոնարհեցուցի պահօք զանձն իմ, եւ եղեն ինձ այս նախատինք. արարի զհանդերձս իմ քուրձ, եւ եղէ յառակ նոցա:

Զինէն խորհէին՝ ոյք նստէին առ դրունս. և զիս այպն առնէին՝ ոյք ըմպէին զգինի:

Ես յաղօթս կայի առ քեզ Տէր՝ ՚ի ժամանակի ընդունելի:

Ըստ ՚ի բազում ողորմութեան քում լուր ինձ. ՚ի ճշմարտութեան փրկութեան քոյ:

Ապրեցո՛ զիս ՚ի կաւոյ՝ զի մի ընկղմեցայց. ապրեցայց ես յատելեաց իմոց՝ և ՚ի խորոց ջուրց բազմաց:

Մի՛ ընկղմեսցէ զիս պտոյտք ջուրց. և մի՛ ընկղմեսցեն զիս անդունդք խորոց. և ջրհորն մի՛ կափուսցէ զբերան իւր ՚ի վերայ իմ:

Լո՛ւր ինձ Տէր՝ զի քաղցր է ողորմութիւն քո. ըստ բազում գթութեան քում հայեա՛ց յիս. և մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո ՚ի ծառայէ քումմէ. զի նեղեալ եմ ես՝ վաղվաղակի լո՛ւր ինձ:

Հայեա՛ց յանձն իմ և փրկեա՛ զիս. և վասն թշնամեաց իմոց ապրեցո՛ զիս:

Զի դու գիտես զնախատինս իմ.

զամօթ իմ, և զպատկառանս իմ։

Առաջի քո են ամ նեղիչք անձին իմոյ. Նախատանաց համբերեր սիրտ իմ, և թշուառութե։

Ակնունէի թէ որ տրտմեսցի ըն իս, և ոչ ոքէր. և մխիթարիչ ինձ որ ոչ գտաւ։

Ետուն ՚ի կերակուր ինձ լեղի. և ՚ի ծարաւ իմ արբուցին ինձ քացախ։

Եղիցին սեղանք նց առաջի նց յորոգայթ. ՚ի հատուցումն և ՚ի գայթակղութիւն։

Խաւարեսցին աչք նց զի մի տեսցեն. և զթիկունս նց հանապազ կորացո։

Հեղցես ՚ի վր նց զբարկութի քո. և սրտմտութի բարկութե քո հասցէ ՚ի վերայ նոցա։

Եղիցին բնակութիք նց աւերակ. և ՚ի յարկս նց մի ոք իցէ որ բնակիցի։

Զի զոր դու հարեր՝ հալածեցին. և ՚ի վէրս ցաւոց իմոց յաւելին։

Դիր զմեղս ՚ի վր մեղաց նց. զի մի

մտ_

մտցեն յարդարութի՟ քո:

Ջնջեսցին ն՟ք ՚ի դպրութ՟է քումմէ կենաց. և ը՟ արդարս քո մի գրեսցին:

Աղքատ և ցաւած եմ ես. փրկութի՟ քո ա՟ծ ընկալցի զիս:

Օրհնեցից զանուն ա՟յ իմոյ օրհնութեամբ, և բարձր արարից զնա գոհութեամբ:

Հաճոյ եղիցի ա՟յ ք՟ն զորթ մատաղ. որ բերէ զեղջիւրս և զկճղակս:

Տեսցեն աղքատք և ուր՟խ եղիցին. խնդրեցէ՛ք զա՟ծ, և կեցցեն անձինք ձեր:

Զի լուաւ տ՟ր տնանկաց. և զկապեալս իւր ո՛չ արհամարհեաց:

Օրհնեսցեն զնա երկինք և երկիր. ծով՝ և ա՟մ որ զեռայ ՚ի նմ՟:

Զի ա՟ծ փրկէ զսիոն՝ և շինեսցին քաղաքք հրէաստանի. շինեսցեն՝ բնակեսցին և ժառանգեսցեն ՚ի նմա:

Զաւակ ծառայից քոց հաստատեսցի անդ. և ո՟յք սիրեն զանուն քո, բնակեսցին ՚ի նմա:

՚Ի կա-

՚Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի, առ՚ի յիշատակ փրկելոյն զնա Տեառն. ԿԹ:

ԱԾ յօգնել ինձ նայեա՛ց. և Տր յընկերել ինձ փութա՛:

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին որք խնդրէին զանձն իմ՝ դարձցին յետս և ամաչեսցեն. որք խորհէին ինձ չար:

Դարձցին առ ժամայն ամաչեցելք. որք ասէին ինձ վա՛շ վա՛շ:

Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ՚ի քեզ՝ ամենեքեան որք խնդրեն զքեզ Տր:

Ասասցեն յամ ժամ մեծ է Ած. որք սիրեն զփրկութիս քո:

Ես աղքատ և տնանկ եմ, Ած օգնեա՛ ինձ. օգնական և փրկիչ իմ ես դու. Տր իմ մի՛ յամենար:

* * *

Սաղմոս Դաւթի. որդւոյն յովնադաբայ. և յառաջնոյ գերութե. Հ:

քեզ Տր յուսացայ՝ մի՛ ամաչեցից յաւիտեան. յարդարութեն քում փրկեա՛ և ապրեցո՛ զիս:

Խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո՝ և
կեցո՛ զիս։

Լեր ինձ ա͞ծ ապաւէն՝ և տեղի ա-
մուր կեցուցանել զիս. զի հաստա-
տուի͞ իմ և ապաւէն իմ դու ես։

Ա͞ծ իմ, փրկեա՛ զիս ՚ի ձեռ͞ց մեղաւո-
րի, ՚ի ձեռաց անօրինի և անիրաւի։

Դու ես համբերութի͞ իմ տ͞ր. տ͞ր
յոյս իմ ՚ի մանկուէ͞ իմմէ։

Ի քեզ հաստատեցայ ես յարգան-
դէ. յորովայնէ մօր իմոյ դու ես
ապաւէն իմ. և առ ՚ի քէնէ օգնու-
թիւն իմ յամենայն ժամ։

Ոպ͞ զի նշանակ եղէ ես բազմաց.
և դու օգնական իմ և հզօրիչ իմ։

Լցի բերան իմ գովուե͞. ոպ͞ օրհ-
նեցից զփառս քո. զօրհանապազ
զմեծ վայելչութիս քո։

Մի՛ ընկեներ զիս տ͞ր ՚ի ժամանակս
ծերուե. ՚ի պակասել զօրուե͞ իմոյ
մի՛ թողուր զիս։

Ասացին թշնամիք իմ ինձ՝ և որք
պաշարեցին զանձն իմ. խորհեցան

՚ի

՚ի միասին եւ ասացին:

Ա̃ծ եթող զնա՝ հալածեցէք եւ հասցուք նմ· զի ոչ ոք է, որ փրկէ զնա:

Ա̃ծ իմ մի՛ հեռի առներ յինէն· եւ ա̃ծ յօգնել ինձ նայեաց:

Ամաչեսցեն եւ պակասեսցին՝ ոյք չարախօսեսցին զանձն իմ· զգեցցին զամօթ եւ զպատկառանս՝ ոյք խնդրէին ինձ չար:

Ես յա̃մ ժամ յուսացայց· եւ յաւելից յօրհնութիւն քո:

Բերան իմ պատմեսցէ զար̃դրութիւն քո· զօրհանապազ զփրկութիւն քո:

Ա̃պ ոչ եթէ խարդախութե̃ ինչ գիտէի ես զդպրութի· այլ մտից ՚ի զօրութիւն Տ̃ն· Տ̃ր՝ յիշեցից զարդարութիւ քո միայն:

Ա̃ծ իմ, ուսուցեր զիս ՚ի մանկութէ իմմէ, եւ ցարդ եսպատմեցից զարդարութիւնս քո:

Մինչեւ յալեւորիլ եւ ՚ի ծերանալ իմում· ա̃ծ իմ մի՛ թողուր զիս:

Մինչև պատմեսցի բազուկ քո՝
ազգի ամ՟ի, որ գալոցն է։
Օ զօրութիւն քո և զարդարութիւն քո
մինչև ՚ի բարձունս․ զոր արարեր
մեծամեծս․ ա՟ծ ո՞ նմանի քեզ։
Որչափ ցուցեր ինձ նեղութի՟ բազում և չարչարանս, դարձեալ մխիթարեցեր զիս․ և ՚ի խորոց անդընդոց երկրի հաներ զիս։
Յաճախեցեր զզօրութիւն քո՝ և դարձեալ մխիթարեցեր զիս․ և ՚ի խորոց երկրի միւսանգամ հաներ զիս։
Արդ՝ և ես խոստովանեցայց քեզ ՚ի պատրաստութի՟ սաղմոսաց՝ ճշմարիտ ա՟ծ․ սաղմոս ասացից քեզ
օրհնութե՟ սբ՟դ իսրայէլի։
Ցնծասցեն շրթունք իմ յորժամ սաղմոս ասացից քեզ․ և անձն իմ
զոր փրկեցեր։
Այլ՝ և լեզու իմ զօրհանապազ
խօսեսցի զարդարութիւն քո։
՚Ի ժամանակի ո՛չ յամօթ լիցին և ամաչեսցեն՝ որք խնդրէին ինձ չար։

Ի Սողոմոն. Սաղմոս Դաւթի.

ՀԱ.

Ած՝ զիրաւունս քո արքայի տուր, և զարդարութիւնս քո որդւոյ ծ արքայի:

Դատել զժողովուրդս քո արդարութե՟, և զաղքատս քո իրաւամբք:

Առցեն լերինք զխաղաղութի՟ ժողովրդեան, և բլուրք զարդարութի:

Իրաւ արասցէ աղքատաց ժողովրդեան. և կեցուսցէ զորդս խոնարհաց. և խոնարհեցուսցէ զամբաստանս:

Կացցէ և մնասցէ ը՟ արեւու. յառ՟ջ քան զլուսին՝ յազգէ մինչև յազգ:

Իջցէ որ՟պ զանձրև ՚ի վր՟ գեղմն. որ՟պ զցօղ զի ցօղի յերկիր:

Ծագեսցի յաւուրս նր՟ արդարութի՟, բազում խաղաղութի՟. մինչև կատարեսցի լուսին:

Տիրեսցէ նա ՚ի ծովէ մինչև ՚ի ծով. ՚ի գետոց մինչև ՚ի ծագս աշխարհի:

Առաջի Նր̄ նախ հնդիկք անկցին․
և թշնամիք Նր̄ զհող կերիցեն։

Թագաւորք Թարսսի և կղզեաց՝
պատարագս մատուսցեն նմա․ Թա-
գաւորք արաբայ և սաբայ պատա-
րագս բերցեն նմա։

Երկիր պագցեն նմա ամ̄ թագաւորք
երկրի․ և ամ̄ ազգք ծռ̃յեսցեն նմա։

Զի փրկեաց զաղքատն ՚ի ձեռաց
հզօրի․ զաղքատն և զտնանկն՝ որոյ
ո՛չ է օգնական։

Խնայեսցէ նա յաղքատն և ՚ի տը-
նանկն․ և զանձինս տնանկաց կե-
ցուսցէ․ ՚ի վաշխից չարաց փրկեսցէ
զանձինս նոցա։

Պատուական է անուն Նր̄ առաջի
Նց̄․ կեցցէ՝ և տացի նմա յոսկւոյն
արաբացւոց։

Յաղօթս կացցեն առ նա յամ̄ ժամ․
և զօր հանապազ օրհնեսցեն զնա։

Եղիցի հաստատութի̄ ք̄ ամ̄ երկիր․
և ՚ի վր̄ գլխոց լերանց։

Բարձրասցի քան զլերանն պտուղ նր՟ · և ծաղկեսցի ՚ի քաղաքի տն՟ որպէս խոտ երկրի:

Եղիցի անուն տն՟ օրհնեալ յաւիտեան· զյառաջ քան զարև է անուն նր՟:

՚Ի նա օրհնեսցին ամ՟ ազգք երկրի· և ամ՟ ազինք երանեսցեն նմա:

Օրհնեալ տր՟ ած՟ իսրայէլի՝ որ առնէ զսքանչելիս միայն· և օրհնեալ է անուն սբ՟ փառաց նորա յաւիտեան· լցցի փառօք նորա ամ՟ երկիր· եղիցի եղիցի:

Աղօթք Աննայ Մօր Սամուէլի: Առաջին Թագաւորաց · Բ:

Հաստատեցաւ սիրտ իմ ՚ի տր՟· և բարձրացաւ եղջիւր իմ յած՟ փրկիչ իմ:

Ընդարձակեցաւ բերան իմ ՚ի վր՟ թշնամեաց իմոց· ուրախ եղէց ՚ի փրկութեան քում:

Զի ո՛չ գոյ ս̅բ որպէս զՏ̅ր . և ո՛չ արդար որպէս զԱ̅ծ մեր . և չի՛ք ս̅բ բաց յԱ̅յ մերմէ :

Մի՛ պարծիք և մի՛ խօսիք զամբարտաւանս . և մի՛ ելցէ ի̅ բերանս ձեր բան հպարտ մեծաբանութե̅ :

Ա̅ծ գիտուե̅ց տ̅ր՝ Ա̅ծ պատրաստէ՛ իւրով իմաստութբ̅ զգիտութի̅ յարարածս իւր :

Զօրաց հաստ աղեղունք թուլացան , և տկարք վառեցան զօրութբ̅ :

Յագք և լիք հացի՝ նուաղեցան . և քաղցեալք յղին զերկիր :

Ամուլն ծնաւ եօթն , և բազմածինն նուաղեցաւ ՚ի ծննդոց :

Տ̅ր մեռուցանէ և տ̅ր կեցուցանէ . իջուցանէ ՚ի դժոխս և հանէ :

Տ̅ր աղքատացուցանէ և տ̅ր մեծացուցանէ . խոնարհ առնէ զամբարտաւանս մինչև յերկիր . և բարձր առնէ զտառապեալս յաղբևաց :

Նստուցանէ զնոսա իշխանս՝ ընդ

իշ

իշխանս ժողովրդեան · և զանթառ ·փառաց ժառանգեցուցանէ նմ՟։

Սատարիչ զուխտս ուխտաւորաց· և օրհնեաց զամն արդարոց։

Զի ո՛չ թէ իւրով զօրութ՟ զօրանայ հզօր · այլ տ՟ր տկար առնէ զհակառակորդս իւր · տ՟ր մ՟ծ է ։

Մի՛ պարծեսցի խորհրդականն ՚ի խորհուրդս իւր · և մի՛ պարծեսցի հզօրն ՚ի զօրութ՟ի իւր · և մի՛ պարծեսցի մեծն ՚ի մեծութ՟ե իւրում։

Այլ որ պարծին, ՚ի տ՟ր պարծեսցի· ՚ի խորհուրդս գիտու՟ե զտ՟ր ճանաչել։

Առնել զիրաւունս՝ և գործել զարդարութ՟ի ՚ի վ՟ր երեսաց երկրի։

Տ՟ր ել յերկինս՝ և որոտաց · և ինքն դատէ առանց բարբառելոյ։

Տայ զօրութ՟ի թագաւորաց մերոց · և բարձր առնէ զեղջիւր օծելոյ իւրոյ։

* * *

Մաղթանք։

Բարձրացաւ եղջիւր իմ յԱծ փրկչի իմ. հաստատեցաւ սիրտ իմ 'ի Տր՝ սիրամբ և հաւատով։ Մարդասէր Տր՝ վն սրբուհւոյ անարատի մօր քոյ և կուսի, և վն խաչի քոյ պատուական նշանի ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո զմեզ։

Բաղ Ողորմեա՝ Ինեղուէ Կանօնացն

Վն գտանելոյ մեզ զշնորհս և զողորմութիւն 'ի բարերար տնէ մերմէ՝ զՏր աղաչեսցուք։

Վն փրկելոյ զմեզ 'ի զրպարտութէ մերձկան՝ և յորոգայթից սատնյի, զ''։

Վն տմ անձանց քրիստոնէից՝ և տանց հաւատացելոց՝ զՏր աղա''։

Վն որք 'ի լերինս յայրս և 'ի փապարս բնակեալք են սբ հայրքն մեր՝ զՏր''։

Վն որք սաղմոսիւք և օրհնութբ կատարեն զամ ժամանակս կենաց իւրեանց՝ զՏր աղա''։

Վն

Ը͞ն հոգւոյն հանգուցելոյ՝ որք
ճշմարիտ եւ ուղիղ հաւատով ՚ի Ք͞ս″:
Եւ եւս միաբան ը͞ն ճշմարիտ եւ ուղ
հաւատոյս մերոյ զՏ͞ր″:

Զանձինս մեր եւ զմիմեանս Տ͞ն Ա͞յ
ամենակալին յանձն արասցուք:
Ողորմեա՛ց մեզ Տ͞ր Ա͞ծ մեր, ը͞ս մեծի ողորմութե͞ քում. ա″: Տ͞ր ողոր″:

Աղօթք:

Գոհանամք զքէն Տ͞ր Ա͞ծ մեր, որ զարթուցեր զմեզ ՚ի հանգըստենէ քնոյ շնորհիւ ողորմութե͞ քոյ: Զարթի՛ զմիտս մեր արդարութե͞ առ քեզ Տ͞ր Ա͞ծ մեր, զի տեսցեն աչք մեր զփրկութի͞ քո: Եկեսցէ եւ բնակեսցի առ մեզ Ա͞ծութի͞ քո. եւ ողորմութի͞ քո հովանի եւ պահպան լիցի ՚ի վ͞ր պաշտօնէից քոց: Եւ զմեզ զծառայս քո արժանի արա ՚ի տուէ եւ ՚ի գիշերի՝ եւ յամ ժամու, միշտ խորհիլ ՚ի սէր պաշտա-

ունք

ուխտանաց քոց։ Եւ գոհանալով փառաւորել զՀայր եւ զՈրդի եւ զՍբ̄ Հոգին, այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Ամենակարող զօրութի̄ եւ աղբիւր անմահութե̄, դու ես քս̄ ած̄ փրկիչ մեր։ Որ շնորհեցեր մեզ ՚ի մէջ գիշերի յառնել՝ եւ խոստովան լինել առ քեզ վս̄ իրաւանց եւ արդարութե̄ քոյ։ Եւ այժմ աղաչեմք զքեզ տր̄ ած̄ մեր, արա զմեզ զարթունս եւ պատրաստս ՚ի ժամանակս ընդ սբ̄ս քո։ Եւ ընդ նովին գոհանալով փառաւորեսցուք զքեզ ընդ Հօր եւ ընդ Հոգւոյդ սբ̄յ՝ այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից, Ամէն։

Գոհութեամբ, եւ ջերմագին խոստովանութեամբ անդադար փառաւորեմք զՀայր եւ զՈրդի եւ զՍբ̄ Հոգին, այժմ եւ միշտ"։

Աղօթ

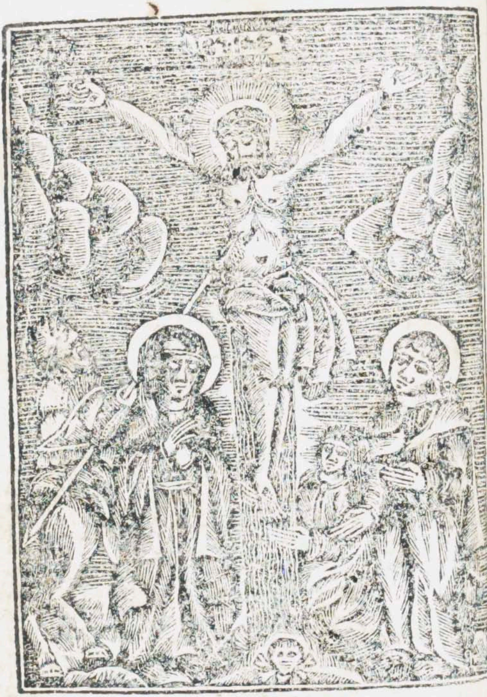

Մ՟եծ եղև 'ի վերայ իմ ողորմութի̄ ք
Տ̄ր . և փրկեցեր զանձն իմ 'ի դժոխոց
ներքնոց: (Սաղմոս 85 . 13):

Սաղմոս Ասափայ · ՀԲ ։

ՐՊԷՍ ԶԻ
ԲԱՐԻ Է ԻՍ
րայէլի ա̅ծ , և որք ու-
ղիղ են սրտիւք ։

Բայց զի իմ փոքր մի սասանեալ էին ոտք · սակա՛ւ էր մի և գայթակ-ղեալ էին գնացք իմ ։

Նախանձեցայ ես ը̅ անօրէնս · զխա-ղաղութ̅ մեղաւորաց իբ̅ր տեսանէի , զի ո՛չ գոյր վրէպ մահու ն̅ց ։

Հաստատութիւնք են տանջանք ն̅ց · 'ի վաստակս մարդկան չեն նոքա · և ընդ մարդկան ոչ տանջեսցին ։

Վա̄ այսորիկ կալաւ զնս̄ ամբարտաւանութի̄ . արկին զիւրեամբք զամբարշտութի̄ և զանիրաւութի̄ իւրեանց ։

Ելցէ ոպ̄ ՛ի Ճարպոյ անիրաւութի̄ նոցա . զի զանցին նոքա ըս̄ խորհրդոց սրտից իւրեանց ։

Խորհեցան և խօսեցան չարութի̄ . և զապիրատութիւն ՛ի բարձունս խորհեցան ։

Եդին յերկինս զբերանս իւրեանց . և զլեզուս իւրեանց ածէին զերկրաւ ։

Վա̄ այսորիկ ժողովուրդ իմ դարձցի այսրէն . և աւուրք իմ լի կատարեալ գտցին ՛ի նոսա ։

Ասացին՝ զիարդ գիտաց ա̄ծ . կամ գուցէ արդեօք գիտութի̄ առ ՛ի բարձրելոյն ։

Ահա մեղաւորք են և յաջողեալ է նոցա . կան՝ և ունին զմեծութի̄ աշխարհի ։

Ասացի՝ ընդունայն արդարացուցի զսիրտ իմ · լուացի սրբութբ՟ զձեռս իմ · և եղէ ես խոշտանեալ զօրհանապազ · և կշտամբանք իմ ընդ առաւօտս :

Թէպ՟տ և ասէի թէ այսպէս պատմեցից · ահաւասիկ ազգ որդւոց քոց՝ որոց և ուխտեցի :

՚Ի միտ եդի թէ՝ սակայն և այս ջան է առաջի իմ, մինչև մտից ՚ի սրբութիւն Ա՟յ, և ՚ի միտ առից զկատարած նոցա :

Սակայն վ՟ն նենգութե՟նց տարագիր արասցես զն՟ա · և կործանեսցես զն՟ա յամբարտաւանութե՟ իւրեանց :

Իսկ զիարդ եղեն յաւեր՝ յանկարծակի սատակեցան · պակասեցան, կորեան վ՟ն անօրէնութե՟ իւրեանց · և եղեն ո՟պ երազք զարթուցելոյ :

Տ՟ր ՚ի քաղաքի քում զպատկերս ն՟ց անարգեսցես · զի հուր բորբոքեցաւ ՚ի սրտի իմում, և երիկամունք իմ այլագունեցան :

Ես արհամարհեալ եղէ՝ և ո՛չ գիտացի. ո՟պ զանասուն համարեցայ առաջի քո. և ես յամենայն ժամ ընդ քեզ եմ։

Կալար զաջոյ ձեռանէ իմմէ. 'ի խորհուրդս քո առ՟ջնորդեցեր ինձ. և փառօք ընկալար զիս։

Զի՞նչ կայ իմ բնաւ յերկինս. կամ 'ի քէն զի՞նչ ևս խնդրեցից յերկրի։

Նուաղեցաւ սիրտ իմ և մարմին իմ. Ա՟ծ սրտի իմոյ, բաժին իմ Ա՟ծ յաւիտեան։

Ահաւասիկ ոյք հեռի խաչարին զանձինս իւրեանց 'ի քէն, կորիցեն. սատակեսցես զամենեսեան՝ ոյք ապստամբք եղեն 'ի քէն։

Ինձ մերձենալ առ Ա՟ծ բարի է. և դնել առ Տ՟ր զյոյս իմ։

Պատմել զամենայն օրհնութիւնս քո, 'ի դրունս դստեր սիոնի։

⁂

Իմաստութե՟ն Ասափայ . ՀԳ.

Ընդէր մերժեցեր ա՟ծ ի սպառ . բարկացաւ սրտմտութի՟ քո ի վ՟ր խաշին արօտի քո։

Յիշեա զժողովուրդ քո՝ զոր ստացար ի սկզբանէ . փրկեցեր զգաւազն ժառանգութե՟ քո։

Լեառն սիոն այս՝ ուր բնակեցար դու ի նմա . համբարձ զձեռս քո ի վ՟ր ամբարտաւանութե՟ ն՟ց ի սպառ։

Որ ինչ անիրաւեցաւ թշնամին ի սրբութե՟ քում . պարծեցան ատելիք քո ի մէջ բարեկենդ՟նութե՟ իւր՟եանց։

Եդին զնշանս իւր՟եանց ի նշանս . և ինք՟եանք ոչ ծանեա՟ն զելս՝ ի վերուստ։

Որ՟պ յանտառի փայտատօք կոտորեցին զդրունս ն՟ր . ի միասին փայտատօք և մրճօք կործանեցին զնա։

Այրեցին ի հուր զսրբութի՟ քո յերկրի . պղծեցին զխորան անուա՟ն քո։

Ասացին ի սիրտս իւր՟եանց ազգք ն՟ց

՚ի միասին, եկա՛յք լռեցուսցուք զամենայն տօնս ա՟յ յերկրէ։

Նշանս մեր ինչ ո՛չ տեսաք. և ո՛չ եւս գոյ մարգարէ. և զմեզ ինչ որ ո՛չ ճանաչիցէ։

Մինչև յե՛րբ ա՟ծ նախատէ թշնամին. բարկացուցանէ հակառակորդն զանուն տ՟ր քո։

Ընդէ՛ր դարձուցանես զձեռն քո. և զաջ քո ՚ի միջոյ ծոցոյ քումմէ իսպառ։

Ա՟ծ թագաւոր մեր՝ յառաջ քան զյաւիտեանս. որ արարեր զփրկութիւն ՚ի մէջ երկրի։

Դու հաստատեցեր զօրութ՟բ քով զծով. դու խորտակեցեր զգլուխ վիշապին ՚ի վ՟ր ջուրց։

Դու փշրեցեր զգլուխ վիշապին, և ետուր զնա կերակուր զօրաց հնդկաց։

Դու բղխեցուցեր զաղբիւրս և զվտակս. դու ցամաքեցուցեր ըզգետս սաստիկս։

Քո է տիւ՝ և քո է գիշեր · զլոյս
և զարեգակն դու արարեր · և դու հաս
տատեցեր զամ սահմանս երկրի ·
զգարուն և զամառն դու ստեղծեր ։
Ի յայս յաւուր լիցի քեզ՝ զի թշնամին
նախատեաց զՏէր · ժողովուրդ անզգ
գամ բարկացոյց զանուն Տր քո ։
Մի՛ մատներ գազանաց զանձն՝ որ
խոստովանին առնի առ քեզ · և զանձինս
տնանկաց քոց մի՛ մոռանար իսպառ ։
Հայեա՛ց յուխտ քո · զի լցան տունք
ախշելոց յերկրի անիրաւութեամբ ։
Մի՛ դարձցի տնանկն ամաչեցեալ ·
այլ աղքատք և տնանկք օրհնեսցեն
զանուն Տր քո ։
Արի՛ Ած՝ և դատեա՛ զդատաստան
քո · յիշեա՛ զնախատինս՝ որ յանզգա
մէն զօրհանապազ ։
Մի՛ մոռանար զձայն պաշտօնէից
քոց · ամբարտաւանութիւն ատելեաց
քոց վերասցի հանապազ ։

Ի կտրածն մի՛ ապականեր․ Սաղմոս օրհնութ․
Ասափայ․ ՀԴ։

Խոստովան եղիցուք առ քեզ ած՝ խոստովան եղիցուք և կարդասցուք զանուն տր քո։

Պատմեցից զամ սքանչելիս քո․ յորժամ ժամ առից՝ ես ուղիղ դատեցայց։

Մաշեցաւ երկիր՝ և ամ բնակիչք նր․ ես հաստատեցի զսիւնս նր։

Ասացի անօրինաց՝ թէ մի՛ անօրինէք․ և մեղաւորաց՝ թէ մի՛ բարձրացուցանէք զեղջիւրս ձեր։

Մի՛ համբառնայք ՚ի բարձունս զեղջիւրս ձեր․ և մի՛ խօսիք զայ անիրաւութիւն։

Զի ո՛չ յարևելից՝ և ո՛չ յարևմտից՝ և ո՛չ յանապատէ լերանց, այլ ած դատաւոր է։

Զայս խոնարհ առնէ՝ և զայս

բարձրացուցանէ · բաժակ 'ի ձեռըն տն՝ գինի լի անապակ արկեալ · և խոնարհեցուցանէ յայսմանէ յայս ։
Սակայն մրուրն նր ոչ սպառեսցի · և արբցեն զնա ամ մեղաւորք երկրի ։
Եւ ցնծացայց յաւիտեան · սաղմոս ասացից այ յակոբայ ։
Զամ եղջիւրս մեղաւորաց փշրեսցես · և բարձր եղիցի եղջիւր արդարոյ ։

'Ի կիւրակէ ընդ օրհնութեան, Աղօթս [illegible] · և երգ [illegible] · Ձ Ա ։

Յայտնի է 'ի հրէաստանի ած · և յիսրայէլ մեծ է անուն նր ։
Եղև 'ի խաղաղութե տեղի նր · և բնակութի նր 'ի սիոն ։
Անդ խորտակեաց տր զզօրութի աղեղան · զզէն՝ զսուր և զճակատամարտ ։
Լուսաւոր ես դու սքանչելապէս 'ի լերանց յաւիտենից · խռովեսցին ամենեքեան՝ որք անմիտք են սրտիւք · ննջեցին զքունս իւրեանց՝

և ինչ ո՛չ գտին ։

Ամենայն արք՝ ՚ի մեծութենէ ձեռաց իւրեանց, ՚ի սաստէ քումմէ ած յակոբայ ննջեցին. և ոյք հեծեալ էին ՚ի ձիս ։

Դու ահաւոր ես՝ և ո՞վ կարէ կալ առաջի քո. որ երևեցար դու յերկնից. յայտնի եղև բարկութիւն քո ։

Երկիր երկեաւ և սարսեցաւ՝ ընդ յառնելն այ ՚ի դատաստան. զի ապրեցուսցանել զամ հեզս երկրի ։

Խորհուրդք մարդկան խոստովանեսցին առ քեզ. և ծածկեալք իմաստութեան օրհնեսցեն զքեզ ։

Ուխտս դիք և կատարեցէք տն այ մերոյ ամենեքեան՝ որք շուրջ էք զնովաւ.

Մատուցէք պատարագս ահաւորին՝ որ քաղէ զհոգիս իշխանաց. ահաւոր է նա քան զամենայն թագաւորս երկրի ։

⁂

'Ի կտրծ վն Իդիթօմայ. Սաղմոս Ասափայ.

ՀԶ :

Ձայնիւ իմով ես առ Տէր կարդացի. ձայնիւ իմով առ ած՝ եւ նայեցաւ առ իս:

Յաւուր նեղութեան իմոյ զած խնդրեցի ձեռօք իմովք. եւ 'ի գիշերի առաջի նր ոչ խաբեցայ:

Ոչ կամէր մխիթարել անձն իմ. յիշեցի զած՝ եւ ուրախ եղէ. հոգացայ՝ եւ նուաղէր յիս հոգի իմ:

Կանխեցին պահուց աչք իմ. խռովեցայ եւ ոչ խօսեցայ. խորհեցայ զաւուրսն զառաջինս, եւ զամսն յաւիտենից յիշեցի:

Խօսեցայ 'ի գիշերի ընդ սրտի իմում. հոգայի՝ եւ տառապէր յիս հոգի իմ:

Մի թէ յաւիտենից մերժեսցէ զիս տր. եւ ոչ եւս յաւելցի 'ի հաճիլ եւ եւս.

Կամ իսպառ արգելցէ զողորմութի իւր յինէն. կամ կատարեաց զբան իւր յազգէ մինչև յազգ:

Մի՞ մոռասցի՞ գթալ ա՟ծ իմ և ևս. կամ արգելցէ՞ զգթութի՟ն իւր բարկութեամբ իւրով:

Ասացի՝ այժմ սկսայ. ա՛յս է նորոգումն աջոյն բարձրելոյ:

Յիշեցի զգործս տ՟ն ՚ի սկզբանէ. յիշեցի զքանչելիս նորա:

Խորհեցայ յա՟մ գործս քո. և ՚ի ձեռագործս քո խորհեցայ:

Ա՟ծ ՚ի սրբութե՟ն են ճանապարհք քո. ո՞վ է ա՟ծ մեծ՝ ո՟պ զա՟ծ մեր. դու ես ա՟ծ՝ որ առնես զքանչելիս:

Ցուցեր ժողովրդեան քում զզօրութի՟ քո. փրկեցեր բազկաւ քով զժողովուրդս քո, զորդիսն յակոբայ՝ և յովսեփու:

Տեսին զքեզ ջուրք ա՟ծ. տեսին զքեզ ջուրք՝ և երկեան. և խորք խռովեցան ՚ի ձայնէ ջուրց բազմաց:

Ձայն ետուն ամպք. ք՟նզի և նետք քո գնան ՚ի ձայնէ որոտալոյ քոյ անուին:

անու՟ի։

Երևեցան փայլատակմունք քո տիեզերաց. խռովեց՟ և դողացեր երկիր։

՚Ի ծովու են ճանապարհք քո, և շաւիղք քո ՚ի ջուրս բազումս. և հետք քո ո՛չ երևին։

Առաջնորդեցեր որպէս խաշին ժողովրդեան քոյ. ՚ի ձեռն Մովսէսի՝ և Ահարոնի։

* * *

Իմաստութ՟ Ասափայ. ՀԷ։

Նայեցարուք ժող՟վուրդք իմ՝ յօրէնս իմ. խոնարհեցուցէք զունկն ձեր ՚ի բանս բերանոյ իմ՟յ։

Բացից առակաւ զբերան իմ. խօսեցայց զառակս ՚ի սկզբանէ։

Որչափ լուաք՝ և ծանեաք զայս. և հարքն մեր պատմեցին մեզ։

Ո՛չ ինչ ծածկեցաւ յորդւոց նց՟ յազգ յայլ. պատմել զօրհնութիս տ՟ն, զզօրութի և զսքանչելիս իւր զորս արար։

Հաստատեաց զվկայութիւն իւր առ յակոբ · և օրէնս եդ ՚ի մ̅ջ իսրայէլի:

Որ ինչ միանգամ պատուիրեաց հարցն մերոց՝ ցուցանել զայս որդւոց իւրեանց · զի ծանիցէ ազգ այլ:

Որդիք որք ծնանիցին՝ յարիցեն և պատմեսցեն զայս որդւոց իւրեանց · զի դիցեն առ ա̅ծ զյոյս իւրեանց՝ և մի՛ մոռասցին զգործս ա̅յ:

Զպատուիրանս նորա խնդրելով խնդրեսցեն, և մի՛ եղիցին որ̅պս և հարքն իւրեանց:

Ազգ չար և դառնացող · ազգ՝ որ ո՛չ ուղղեաց զսիրտ իւր · և ո՛չ հաստատեաց առ ա̅ծ զհոգի իւր:

Որդիք եփրեմի լիաձիգք և պնտաձիգք · յաւուր պատերազմի կապարձս դարձուցին:

Ո՛չ կացին նորա յուխտի տ̅ն · և ը̅ իրաւանց նո̅ր ո՛չ կամեցան գնալ:

Մոռացան զերախտիս նո̅ր՝ և զսքանչելիս նո̅ր՝ զորս եցոյց նո̅ց:

Առա

Առաջի հարցն նց զոր արար զսքան-
չելիս իւր յերկրին Եգիպտացւոց՝
և ՚ի դաշտին Տայանու։
Հերձ զծովն՝ և անցոյց զնս. և
կացոյց զջուրսն ոպ ՚ի տիկս։
Առաջնորդեաց նց ամպով ՚ի տուէ.
և զամենայն գիշեր ՚ի լոյս հրոյ։
Հերձ զվէմն յանապատին, և ետ
ըմպել նց ոպ ՚ի խորոց մեծէ։
Եհան զջուրսն ՚ի վիմէն. և հոսեաց
ոպ զգետս զջուրսն։
Ապա յաւելին ՚ի մեղանչել. և ևս
բարկացուցին զբարձրեալն յանջրդի։
Փորձեցին զած ՚ի սիրտս իւրեանց՝
՚ի խնդրել զկերակուր անձանց իւ-
րեանց։
Տրտնջեցին զայ՝ և ասացին. միթէ
կարօ՞ղ իցէ ած պատրաստել զսե-
ղան յանապատի։
Քանզի հարկանէր զվէմն՝ և հո-
սէին ջուրք. և վտակք խաղային ՚ի
նմանէ։

Ա՛ղէ՝ հաց եւս կարասցէ՞ տալ նա
մեզ. կամ պատրաստեսցէ՞ զսեղան
ժողովրդեան իւրոյ:
Վ̃ն այսորիկ լուաւ զայս տ̃ր՝ եւ յա-
պաղեաց. հուր բորբոքեցաւ ՚ի յա-
կոբ՝ եւ բարկութի̃ ել ՚ի վ̃ր իէ̃լի:
Զի ոչ հաւատացին յա̃ծ. եւ ոչ
յուսացան ՚ի փրկութի̃ նր̃:
Հրաման ետ ամպոց ՚ի վերուստ՝ եւ
զդրունս երկնից եբաց. եւ տեղեաց
՚ի նս̃ զմանանայ ՚ի կերակուր:
Զհաց երկնից ետ նց̃. զհաց հրեշ-
տակաց կերին մարդիկք. եւ իջոյց՝
՚ի նս̃ զկերակուր ՚ի լիութի̃:
Եհան զհողմն հարաւոյ. եւ էած
զօրութ̃բ իւրով զհիւսիսայն:
Տեղեաց ՚ի նս̃ միս որպ̃ զհող. որպ̃ զա-
ւազ ծովու զթռչունս թեւաւորս:
Եարկ ՚ի մէջ բանակին նց̃. եւ շուրջ
զխորանօք նոցա:
Կերին եւ յագեցան յոյժ. եւ զցան-
կութի̃ նց̃ ետ նց̃. եւ ոչ ինչ կարօտ

եղեն ՚ի ցանկութէ̄ իւրեանց :
Մինչ դեռ կերակուրք ՚ի բերանս
իւրեանց էին , բարկութի̄ ա̄յ եւ
՚ի վերայ նոցա :
Սպան զբազումս ՚ի նոցանէ . եւ զըն֊
տիր ընտիրս իսրայէլի սատակեաց :
Յայսմ ա̄մի մեղան եւս . եւ ոչ հա
ւատացին սքանչելեաց նր̄ :
Պակասեցան յունայնութե̄ աւուրք
նց̄ . եւ ամք նց̄ փութապէս անցին :
Յորժամ սպանանէր զնս̄ , խնդրէին
զնա . դառնային եւ առաւօտ առ֊
նէին առ ա̄ծ :
Յիշեցին՝ զի ա̄ծ օգնական էր նց̄ .
ա̄ծ բարձրեալ փրկիչ էր նոցա :
Սիրեցին զնա բերանօք իւրեանց .
եւ լեզուօք իւրեանց ստեցին նմա .
եւ սիրտք նց̄ ոչ էին ուղիղք ը̄ նմա .
եւ ոչ հաւատացին ուխտի նր̄ :
Նա ինքն գթած էր՝ քաւէր
զմեղս նց̄ , եւ ոչ ապականէր :
Յաճախէր դարձուցանել զբար֊
կութի̄ իւր . եւ ոչ բորբոքէր զա̄մ

սրտմտութիւն իւր։
Յիշեաց թէ մարմին են նոքա. հոգի որ երթայ՝ այլ ո՛չ դառնայ։
Քանիցս անգամ դառնացուցին զնա յանապատի. և բարկացուցին զբարձրեալն յանջրդի։
Դարձան և փորձեցին զած, և զսբն Իսրայէլի զայրացուցին։
Ո՛չ յիշեցին զձեռն նորա. յաւուր յորում փրկեաց զնոսա ՚ի ձեռաց նեղչաց նոցա։
Որպս արար զնշանս և զարուեստս իւր յերկրին եգիպտացւոց՝ և ՚ի դաշտին տայանու։
Դարձոյց յարիւն զգետս նց. և զանձրևս նոցա՝ զի մի՛ արբցեն։
Առաքեաց ՚ի նս շանաճանճ և եկեր զնս. և զգորտն ապականեաց զնս։
Ետ ժանեկոյ զպտուղս նց. և զվաստակս նոցա մարախոյ։
Եհար կարկտիւ զայգիս նոցա. և զթզենիս նոցա եղեամբ։

Մատնեց ՚ի կարկուտ զանասունս նոցա . և զստացուածս նոցա հրով դատեցաւ ։

Առաքեաց ՚ի նս զսրտմտութի՝ բարկութե իւրոյ . զսրտմտութի՝ զբարկութիւն՝ և զնեղութիւն ։

Առաքեաց ՚ի նս տանջանս ՚ի ձեռն հրեշտակի չարի . և դիմեցոյց ՚ի նս զսրտմտութի բարկութե իւրոյ ։

Ո՛չ անխնայեաց ՚ի մահուանէ զանձինս նոցա . և զանասունս նոցա ՚ի մահ մատնեաց ։

Եհար զամենայն անդրանիկս եգիպտացւոց . զսկիզբն ամենայն վաստակոց նոցա ՚ի յարկս քամայ ։

Չորդեան ետ ոմն խաշին ժողովրդեան իւրոյ . և եհան զնս որպէս զհօտ յանապատ ։

Առաջնորդեաց նոցա յուսով , և ո՛չ երկեան . և զթշնամիս նոցա ծով ծածկեաց ։

Եհան զնոսա ՚ի լեառն սրբութե

իւրոյ · ՚ի լեառն յայն՝ զոր ստացաւ աջ նորա ։

Մերժեաց յերեսաց նց՟ զհեթանոսս · եւ վիճակեցոյց ՚ի նս՟ զվիճակ ժառանգութե՟ իւրոյ · եւ բնակեցոյց ՚ի յարկս նց՟ զազգս իսրայէլի ։

Փորձեցին՝ դառնացուցին զած՟ բարձրեալն · եւ զվկայութի՟ նորա ոչ պահեցին ։

Դարձան խոտորեցան ոպ՟ եւ հարքն իւրեանց · դարձան եւ եղեն որպէս զաղեղն թիւր ։

Դարձեալ բարկացուցին զնա ՚ի բագինս իւրեանց · եւ դրօշելովք իւրեանց նախանձ արկին նմա ։

Լուաւ ած՟՝ եւ արհամարհեաց զնս՟ · եւ անարգեաց յոյժ զիսրայէլ ։

Մերժեաց յիւրմէ զխորանն ՚ի սելով · խորանն՝ զոր բնակեցոյց ՚ի մէջ մարդկան ։

Մատնեաց ՚ի գերութի՟ զզօրութի՟ նց՟ · եւ զգեղ նց՟ ՚ի ձեռս թշնամեաց նց՟ ։

Արգել ՚ի սուր զժողովուրդ իւր ·

և զժառանգու՟ի իւր անտես արար։
Զերիտասարդս նց՟ եկեր հուր. և
զկուսանաց նց՟ ոչ ոք ողբաց։
Քահանայք նց՟ անկան ՚ի սուր. և
զայրիս նց՟ ոչ ոքէր որ լայր։
Զարթեաւ տր՟ ՚ի քնոյ տր՟. որպէս
հզօր՝ զի թափէ զգինի։
Եհար յետս զթշնամիս իւր. և նախատինս յաւ՟իտենից արար զնս՟։
Մերժեաց նա զխորանն Յովսեփու.
և զազգն Եփրեմի նա ոչ ընտրեաց։
Այլ ընտրեաց նա զազգն Յուդայ.
զլեառն Սիոն զոր և սիրեաց։
Շինեաց տր՟ զմիեղջերու զսրբու՟ի
նր՟. յերկրի հաստատեաց զնա յաւ՟իտեան։
Ընտրեաց զդաւ՟իթ ծառայ իւր, և
ընկալաւ զնա ՚ի հօտէ խաշանց. ՚ի
վերջին ծնելոցն ընկալաւ զնա։
Հովուել զՅակոբ ծառայ իւր. և
զԻսրայէլ ժառանգու՟ի իւր։
Արածէր զնս՟ խնամատու՟ սրտի իւրոյ. յիմաստու՟թի ձեռաց իւրոց
առաջնորդէր նոցա։

Սաղմոս օրհնութէ Ասափայ. ՀԸ:

Ած՝ մտին հեթանոսք՝ ի ժառանգութի̃ն քո. պղծեցին զտաճար սր̃բ քո:

Արարին զերուսաղէմ ոպ̃ զհիւղս մրգապահաց. արկին զդիակունս ծառայից քոց կեր թռչնոց երկնից. և զմարմինս սրբոց քոց՝ գազանաց երկրի:

Հեղին զարիւնս նոցա որպէս զջուր շուրջ զերուսաղէմաւ. և ո՛չ ոք էր որ թաղէր զնոսա:

Եղաք մեք նախատինք դրացեաց մերոց. ծաղր և այպն կատականաց այնոցիկ՝ որք շուրջ էին զմեօք:

Մինչև յե՛րբ տր̃ բարկանաս դու իսպառ. բորբոքեսցի որպէս հուր նախանձ քո:

Հե՛ղ զբարկութի̃ քո՚ ի վր̃ ազգաց՝ որք զքեզ ո՛չ ճանաչեցին. ՚ի վր̃ թագաւորաց

րութեանց՝ որք զանուն քո ոչ կարդացին. զի կերին զյակոբ, եւ զտեղի
նորա աւերեցին։

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր զառաջինս. վաղվաղակի հասցեն առ մեզ ողորմութիւնք քո
Տէր, զի աղքատացաք յոյժ։

Օգնեա՛ մեզ Աստուած փրկիչ մեր. վասն
փառաց անուան քո։

Տէ՛ր՝ փրկեա՛ զմեզ. եւ քաւեա՛ զմեղս
մեր վասն անուան քո։

Միթէ՞ երբէք ասասցեն ՚ի հեթանոսս՝
թէ ո՞ւր է Աստուած նոցա։

Եւ յայտնեսցի՛ն ՚ի վերայ հեթանոսաց առաջի աչաց մերոց. առ ՚ի
խնդրել զվրէժ արեան ծառայից
քոց՝ որոց եւ հեղաւ։

Մտցէ առաջի քո հեծութիւն կապելոց. ըստ մեծութեան բազկի քո՝ շահեա՛
զորդիս սպանելոց։

Հատո՛ դրացեաց մերոց եօթնպատիկ ՚ի ծոց նոցա՝ զնախատինս իւրեանց զոր նախատեցին զքեզ Տէր։

Մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի քոյ, խոստովան եղիցուք առ քեզ յաւիտեան. յազգէ յազգ պատմեսցուք զօրհնութիւն քո:

՚Ի չափաբերած ՚ի Հ՟Ր շարականացն [illegible] Ներսիսայ. Սաղմոս ՚ի Հ՟Ր [illegible]. ՀԹ.

Որ հովուեսդ իսրայէլի՝ նայեա՛ց. որ առաջնորդես որպէս խաշին յովսեփու:

Որ նստիս ՚ի քրովբէս՝ յայտնեա՛ց առաջի եփրեմի. բենիամինի և մանասէի:

Զարթո՛ զզօրութիւն քո. և եկ՚ի կեցուցանել զմեզ:

Աստուած զօրութեանց դարձո՛ զմեզ. երևեցո՛ զերեսս քո ՚ի մեզ՝ և կեցցուք:

Տէր Աստուած զօրութեանց՝ մինչև յե՞րբ բարկանաս յաղօթս ծառայից քոց:

Ջամբեցեր մեզ զհաց արտասուաց. և արբուցեր մեզ արտասուս չափով:

Արարեր զմեզ նախատինս դրացեաց մերոց. այպն կատականաց թշնամեաց մերոց:

Ած զօրութեց դարձո՛ զմեզ, երեւեցո՛ զերեսս քո ՚ի մեզ՝ եւ կեցցուք:

Այգի յԵգիպտոսէ փոխեցեր. հաներ զհեթանոսս՝ եւ զնա անկեցեր, եւ առաջնորդեցեր նմա:

Պատրաստեցեր զառաջեաւ նր, եւ էլից զերկիր. ծածկեաց զլերինս հովանի նր. եւ բարունակն նր զմայրս այ:

Ձգեաց զորթ իւր մինչեւ ՚ի ծով. մինչեւ ՚ի գետսն շառաւիղք նր:

Ընդէ՞ր քակեցեր զցանկ նորա. եւ կթեն զնա անցաւորք ճանապարհի:

Ապականեաց զնա խոզ անտառի. եւ էրէ վայրի արածեցաւ ՚ի նմա:

Ած զօրութեց՝ դարձ, հայեաց յերկնից՝ եւ տես. այց արա այգւոյս այսմիկ. եւ դարման տար սմա՝ զոր տնկեաց աջ քո:

՚Ի վերայ որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրա

ցուցեր զնա 'ի քեզ. այրեցեալ 'ի հուր՝ և աներեալ, 'ի սաստէ քումմէ կորիցէ:

Եղիցի ձեռն քո 'ի վ̅ առն. աջ քո 'ի վերայ որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրացուցեր զնա 'ի քեզ:

Ոչ ևս 'ի բացեայ եղիցուք մեք 'ի քէն. կեցուսցես դու զմեզ, և զանուն քո տ̅ր կարդասցուք:

Տ՛ծ զօրութ̃ց դարձո՛ զմեզ. երևեցո՛ զերեսս քո 'ի մեզ՝ և կեցցուք:

'Ի չորրորդ ձայն հնչանացն. Սաղմոս Ասափայ. Զ:

Ցնծացէ՛ք առ ա̅ծ, օգնական է մեր. աղաղակեցէ՛ք առ ա̅ծ Յակոբայ:

Առէ՛ք սաղմոս՝ և տո՛ւք օրհնութի̃. սաղմոս ասացէ՛ք նմա 'ի ձայն քաղցրութեան:

Փո՛ղ հարէք 'ի գլուխ ամսոց. յաւուր նշանաւորի տարեկանաց մերոց:

Հրաման է այս Իսրայէլի. և իրա

ւունք են ա̃յ յակոբայ:

Վկայութի̅ յովսեփա զոր եդ ընդ նմա . որպէս ելանէր նա յերկրէն եգիպտացւոց . լեզու զոր ոչ գիտէր՝ լուաւ:

Ի բաց արար՛ի բեռանց զթիկունս նորա . և զձեռս նորա յորթ և՛ի թի ծառայեցոյ:

Ի նեղութե̄ կարդացեր առ իս՝ և փրկեցի զքեզ . լուայ քեզ՛ի գաղտնութե̄ մրրկին . և փորձեցի զքեզ՛ի վերայ ջուրցն հակառակութե̄:

Լուր ժողովուրդ իմ, և վկայեմ քեզ . և իսրայէլ, թէ լուիցես ինձ:

Մի՛ եւս եղիցին քեզ աստուածք առժամայնք . և մի՛ երկիր պագանիցես դու աստուծոյ օտարի:

Ես եմ տ̅ր ա̅ծ քո՝ որ հանի զքեզ յերկրէն եգիպտացւոց . բաց զբերան քո՝ և լցից զդա:

Ժողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի իմում . և ի̅էլ յիս ինչ ոչ նայեցաւ:

Բար

Բարձի թողի զնս՟ երթալ զհետ կամաց սրտից իւրեանց. զի գնասցին նք՟ ըստ կամս անձանց իւրեանց:

Եթէ ժողովրդեան իմ լուեալ էր ինձ . կամ իսրայէլի զճանապարհս իմ գնացեալ էր:

Որ՟ զոչինչ խոնարհ արարեալ էր իմ զթշնամիս նց՟ . եւ 'ի վր՟ նեղչաց նց՟ արկեալ էր զձեռն իմ:

Թշնամիք տն՟ ստեցին նմա . եւ եղիցին ժամանակք նց՟ յաշխարհի:

Կերակրեաց զնս՟ 'ի պարարտութէ ցորենոյ . եւ 'ի վիմէ մեղր յագեցոյց նոսա:

Սաղմոս Ասափայ . ՁԱ:

Ած եկաց 'ի ժողովս աստուածոց. եւ 'ի մէջ նոցա դատէր զնս՟:

Մինչեւ յե՞րբ դատիք անիրաւութ՟ . եւ ակն առնուք մեղաւորաց:

Դատ արարէք որբոյն եւ այրւոյ .

խոն

իրաւունս արարէք տնանկին և խոնարհի։

Ապրեցուցէք զաղքատն և զտնանկն. ՚ի ձեռաց մեղաւորի փրկեցէք զնոսա։

Ո՛չ իմացան, և ո՛չ ՚ի միտ առին. ՚ի խաւարի գնային, և շարժեցան ամենայն հիմունք երկրի։

Ես ասացի թէ աստուածք էք. կամ որդիք բարձրելոյն ամենեքեան։

Դուք ահաւադիկ որպ՟ս զմարդիկ մեռանիք. և որպ՟ս զմի յիշխանաց անկանիք։

Արի՛ ա՟ծ, և դատեա՛ զերկիր. զի դու ժառանգեսցես զամենայն հեթանոսս։

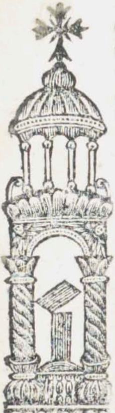

Սաղմոս օրհնութեան Դաւթայ.

ՁԲ:

Ած՝ ո՛ քեզ նմանիցի. մի՛ լռեր և մի՛ դադարեր ած:

Զի ահա թշնամիք քո գոչեցին. և ատելիք քո համբարձին զգլուխս իւրեանց:

Ի վ̃ր ժողովրդեան քոյ խորամանկեցին զգիտութի̃. խորհեցան ՚ի վ̃ր մե̃ց քոյ՝ և սրբոցն:

Եկա՛յք սատակեսցո՛ւք զնոսա յազգաց. և մի՛ յիշեսցի անուն իսրայէլի և ևս:

Խորհեցան միաբանութե̃ ՚ի միասին. և վ̃ քոյ ուխտ արարին:

Բնակք եդոմայեցւոց՝ և իսմայէլացիք. մովաբ՝ և հագարացիք:

Գեբաղ՝ ամոն՝ ամաղէկ. և այլազգիքն ամենայն բնակչօքն՝ հանդերձ ծուրաւ:

Նաւ ասուր եկե՟լ էր ը՟ նս՟ ․ ամենեքեան սոքա զօրավիգ էին որդւոյն ղովտայ ։

Արա՛ զնս՟ ո՟պ զմադիամ ․ ո՟պ զսիսարայ ․ և որպէս զաբին ՚ի ծործորն կիսոնի ։

Սատակեցան նք՟ յականս դովրայ ․ և եղեն ո՟պ զաղբ երկրի ։

Արա՛ զիշխանս նց՟ ո՟պս զօրէբն , զզէբն , զզէբեէ , և զսաղմանայ ․ և զամենայն իշխանս նց՟ ։

Որք ասացին՝ ժառանգեսցուք ՚ի մեզ զարքութ՟ին այ՟ ։

Այ՟ իմ՝ արա՛ զնս՟ ո՟պ զանիւ ․ և ո՟պ զեղէգն առաջի հողմոյ ։

Ո՟պ հուր՝ զի այրէ զանտառս ․ և ո՟պ բոց՝ զի կիզու զլերինս ։

Այնպէս հալածեսցես զնոսա մրրկաւ քով ․ և բարկուբ՟ քով խռովեցուսցես զնոսա ։

Լ՛ց զերեսս նց՟ անարգանօք ․ և խնդրեսցեն զանուն քո տր՟ ։

Ամա

Ամաչեսցեն և խռովեսցին յաւիտեանս յաւիտենից. և ամօթալից կորիցեն։

Ծանիցեն զի անուն քո տ̄ր է. և դու միայն բարձրեալ ես ՚ի վերայ ամենայն երկրի։

՚Ի կտ̄րած վ̄ս հնձանացն. Սաղմոս որդւոցն կորխայ. ՁԳ.։

Որչափ սիրելիք են յարկք քո՝ տ̄ր զօրուե̄ց. ցանկայ և փափագի անձն իմ ի գաւիթս քո։

Սիրտ իմ և մարմին իմ ցնծասցեն առ ա̄ծ կենդանի։

Քանզի ճնճղուկ եգիտ իւր տուն. և տատրակ զբոյն, ուր դիցէ ըզձագս իւր։

Սեղան քո տ̄ր զօրուե̄ց, թագաւոր իմ և ա̄ծ իմ։

Երանի ամենեցուն՝ որք բնակեալք են ՚ի տան տ̄ն. յաւիտեանս յաւիտենից օրհնեսցեն զքեզ։

Երանեալ է այր որոյ օգնութի̅ իւր ՚ի քէնէ · ելս եդ ՚ի մտի իւրում ՚ի հովտէս տրտմութե̅ ՚ի տեղւոջ յորում ուխտեաց։

Զօրհնութի̅ ստացի՝ որ զօրէնս դնէ · գնասցէ նա ՚ի զօրութե̅ ՚ի զօրութի̅ · և երևեսցի ած̅ հրեշտակաց ՚ի սիոն

Տր̅ ած̅ զօրութե̅ց՝ լո՛ւր աղօթից իմոց · ո՛ւնկն դիր ած̅ յակոբայ։

Ընդունօղ ես դու մեր՝ տես ած̅ , և նայեա՛ց յերեսս օծելոյ քոյ։

Ա՜ զի լա՛ւ է ինձ միօր ՚ի գաւիթս քո՝ քան զհազարս։

Ընտրեցի ես ը̅ աղբ կալ ՚ի տանն ա̅յ , առաւել քան զբնականալ ՚ի յարկս մեղաւորաց։

Զողորմութիւն և զճշմարտութի̅ սիրէ տր̅ ած̅ մեր · զշնորհս և ըզ փառս տացէ։

Տր̅ ո՛չ պակասանէ զողորմութի̅ իւր յայնցանէ՝ ոյք գնան յանբծութե̅։

Տր̅

Տ՟ր ա՟ծ զօրութե՟ց. երանեալ է այր՝ որ յուսայ ՚ի քեզ:

՚Ի կատարած որդւոցն Կորխայ.

Սաղմոս. ՁԴ.:

Հաճեցար տէր ընդ երկիր քո, և դարձուցեր զգերութիւն յակոբայ:

Թողեր զանիրաւութ՟ի ժողովրդե՟ն քոյ, և ծածկեցեր զա՟մ մեղս ն՟ց:

Լուեցուցեր զա՟մ սրտմտութ՟իս քո. և դարձար ՚ի բարկութենէ սրտմտութեան քոյ:

Դա՛րձ առ մեզ ա՟ծ փրկիչ մեր. և դարձո՛ զսրտմտութ՟իս քո ՚ի մէնջ:

Մի՛ յաւիտեան բարկանար մեզ տ՟ր. և մի՛ ձգեր զբարկութ՟ի քո յազգէ մինչև յազգ:

Ո՛վ դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ. և ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ՚ի քեզ,

Ցո՛յց մեզ տ՟ր զողորմութ՟իս քո. և զփրկութ՟իս քո տո՛ւր մեզ:

Լուա՛ք զի՛նչ խօսի Տ̅ր Ա̅ծ մեր . խօսեսցի զխաղաղու̅ի ժողովրդե̅ն իւրոյ . առ սբ̅ս իւր , և առ այնոսիկ որք դարձեալ են առ նա սրտիւք ։

Սակայն մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկու̅ի նր̅ . բնակել փառաց նր̅ յերկրի մերում ։

Ողորմութ̅ի և ճշմարտու̅ի պատահեսցին . արդարու̅ի և խաղաղու̅ի համբուրեսցին ։

Ճշմարտութ̅ի յերկրէ բուսաւ̂ . արդարու̅ի յերկնից երևեցաւ̂ ։

Տ̅ր տացէ զքաղցրու̅ի . և երկիր մեր տացէ զպտուղ իւր . արդարու̅ի առաջի նր̅ գնասցէ . դիցէ ՛ի ճանապարհի զգնացս իւր ։

Աղօթք Դաւթի. Ի չափաւորածորդւոյն նորին. ՁԵ:

Խոնարհեցո՛ տ̅ր զունկն քո, և լո՛ւր ինձ, զի աղքատ և տնանկ եմ ես:

Պահեա՛ զանձն իմ տ̅ր՝ տ̅ր, և փրկեա՛ զծառայս քո, ա̅ծ իմ՝ որ 'ի քեզ յուսացայ:

Ողորմեա՛ ինձ տ̅ր՝ զի առ քեզ աղաղակեցի զօրհանապազ. ուրախ արա զանձն ծառայի քոյ. զի առ քեզ տ̅ր համբարձի զանձն իմ:

Զի դու տ̅ր քաղցր և ուղիղ ես. բազումողորմ առ ամենեսեան՝ որք կարդան առ քեզ:

Ո՛ւնկն դիր տ̅ր աղօթից իմոց. և նայեա՛ 'ի ձայն խնդրուածաց իմոց:

Յաւուր նեղութեան իմոյ կարդացի առ քեզ՝ և լուար ինձ:

Ո՛չ ոք է նման քեզ յաստուածս տ̅ր. և ո՛չ ոք է ըստ գործս քո:

Զամենայն ազգս զորս արարեր,

եկես

եկեսցեն՝ և երկիրպագեսցեն առաջի քոյ տէր ։ և փառաւոր արասցեն զանուն քո յաւիտեան ։

Մեծ ես դու տր՝ և առնես սքանչելիս . և դու միայն ես ած .

Առաջնորդեա՛ ինձ ՚ի ճանապարհի քում ։ և գնացից ՚ի ճշմարտութե՟ քում . և ուրախ եղիցի սիրտ իմ երկնչել յանուանէ քումմէ ։

Խոստովան եղէց առ քեզ տր ած իմ բոլորով սրտիւ իմով և փառաւոր արարից զանուն քո յաւիտեան ։

Մեծ եղև ՚ի վր իմ ողորմութիւն քո տր . և փրկեցեր զանձն իմ ՚ի դժոխոց ներքնոց ։

Ած՝ անօրէնք յարեան ՚ի վր իմ . և ժողովք հզօրաց խնդրեցին զանձն իմ . և ոչ համարեցան զքեզ ած առաջի իւրեանց ։

Եւ դու տր ած իմ, գթած ես և ողորմած . երկայնամիտ՝ բազում ողորմ և ճշմարիտ . նայեա՛ց առ իս և

ողորմեաց ինձ:
Տուր զօրութ̅ի ծառայի քոյ. կեցո՛
զո՛րդի աղախնոյ քոյ. և արա՛ առ իս
նշան բարութ̅ե:
Տեսցեն ատելիքիմ, և ամաչեսցեն.
զի դու Տ̅ր օգնեցեր ինձ, և մխի-
թարեցեր զիս:

Որդւոցն Կորխայ Սաղմոս օրհնութ̅ե: ՁԶ.

Հիմունք նր̅ ՚ի լեառն սբ̅ նորա.
սիրէ տէր զդրունս Սիոնի՝ ա-
ռաւել քան զա̅մ յարկանս Յակոբայ:
Փառաւորեալն խօսեցաւ վս̅ քոյ.
ահաւասիկ քաղաքդ ա̅յ:
Յիշեցի զՌահաբ և զԲաբելոն՝ որք
ճանաչեն զիս. ահա այլազգիք՝ և
Ծուր՝ և ժողովուրդք Հնդկաց՝ սո-
քա եղեն անդ:
Սիոնի ասի մայր՝ և մարդ ծնաւ ՚ի
նմա. և ինքն Հիմունս էարկ նմա
Բարձրեալն:
Տ̅ր պատմեսցէ գրովք ժողովրդե̅ն,
իշխանացս այսոցիկ՝ որք եղեն անդ:

Որպ

Որպէս զի ուրախ լիցին 'ի քեզ ամենեքեան՝ որոց բնակութիւն 'ի քեզ է:

Օրհնութիւն սաղմոսի որդւոցն Կորխայ. 'Ի կատարած 'ի Մահելեթայ. ընդ պատասխանի. իմաստութեան Եմանայ Իսրայէլացւոյ:

ՁԷ:

ՏԷՐ Աստուած փրկութեան իմոյ. 'ի տուէ կարդացի՝ և գիշերի առաջի քո:

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո Տէր. խոնարհեսցի ունկն քո 'ի խնդրուածս իմ:

Զի լցաւ չարչարանօք անձն իմ. և կեանք իմ 'ի դժոխս մերձեցան. և համարեցայ ես ընդ այնոսիկ՝ որք իջանեն 'ի գուբ:

Եղէ ես որպէս մարդ առանց օգնականի. և 'ի մեռեալս ազատ:

Որպէս վիրաւորք՝ որք ննջեն 'ի գերեզմանի:

Զորս դու ոչ յիշեցեր՝ նոքա 'ի ձեռանէ քումմէ մերժեցան:

Եդին զիս ՚ի գբի ներքնումն. ՚ի
խաւարի և ՚ի ստուերս մահու:
Յիս հաստատեցաւ սրտմտութիւն քո.
զա̃մ զբօսանս քո ածեր ՚ի վ̃ր իմ:
Հեռի արարեր յինէն զծանօթս իմ.
և եդին զիս նշաւակ իւրեանց:
Մատնեցայ՝ և ոչ ելանէի. աչք իմ
տկարացան յաղքատութենէ:
Աղաղակեցի առ տ̃ր զօրհանապազ.
և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ:
Միթէ մեռելոց առնիցես զսքան-
չելիս քո. կամ բժիշկք յարուցանի-
ցեն, և խոստովան առնիցին առ քեզ:
Միթէ պատմեսցէ ոք երբէք ՚ի
գերեզմանի զողորմութիւնս քո. կամ
զճշմարտութիւն քո ՚ի կորստեան:
Միթէ ծանիցին ՚ի խաւարի
զսքանչելիս քո. կամ զարդարութիւն քո
յերկրի մոռացելոյ:
Ես առ քեզ տ̃ր աղաղակեցի. առա-
ւօտու աղօթք իմ ժամանեսցեն
առ քեզ:

Ընդէր Տէր՝ մերժես զանձն իմ. կամ դարձուցանես զերեսս քո յինէն։

Տնանկ և վաստակաւոր եմ ես ՚ի մանկութենէ իմմէ. ՚ի բարձրութենէ խոնարհեցայ և տրտմեցայ։

Յիս հաստատեցան բարկութիւնք քո. ահաւորք քո խռովեցուցին զիս։

Պատեցան զինև իբրև ջուր. զօրհանապազ պաշարեցին զիս ՚ի միասին։

Հեռի արարեր յինէն զբարեկամս իմ, և զծանօթս իմ, վասն թշուառութեան իմոյ։

* * *

Սաղմոս Եթանայ Իսրայելացւոյ։

ՁԸ։

Զողորմութիւնս քո Տէր յաւիտեան օրհնեցից. յազգէ յազգ պատմեցից զճշմարտութիւն քո բերանով իմով։

Ասացեր թէ՝ աշխարհս ողորմութեամբ

շինեսցի․ յերկինս պատրաստ եղիցի ճշմարտութ՟ի քո։

Եդի ուխտ ընտրելոց իմոց․ երդուայ Դաւթի ծառայի իմոյ։

Յաւիտ՟են հաստատեցից զզաւակ քո․ և շինեցից յազգէ յազգ զաթոռ քո։

Խոստովան եղիցին երկինք զսքանչելեաց քոց տ՟ր․ և ճշմարտու՟ի քո յեկեղեցիս սրբ՟ց։

Ո՞վ է յամպս՝ որ հաւասարեսցի քեզ․ կամ ո՞վ նմանիցի Տեառն յորդիս ա՟յ։

Ա՟Ծ փառաւորեալ է՝ ի խորհուրդս սրբ՟ց իւրոց․ մեծ և ահաւոր ՝ի վ՟ր այնոցիկ՝ ոյք շուրջ են զնովաւ։

Տ՟ր ա՟ծ զօրութ՟եց՝ ո՞ նմանի քեզ․ հզօր ես դու տ՟ր՝ և ճշմարտութ՟ի քո շուրջ է զքև։

Դու տիրես զօրութ՟եց ծովու․ զխռովութ՟ի ալեաց նորա դու ցածուցանես։

Դու խոնարհեցուցաներ ո՟պս զվիրաւորս զամբարտաւանս. 'ի զօրութիւն բազկի քոյ ցրուեցեր զթշնամիս քո։

Քո են երկինք՝ և քո է երկիր. զաշխարհս լրիւ իւրով դու հաստատեցեր. զհիւսիս և զհարաւ դու արարեր. Թաբօր և Հերմոն յանուն քո ցնծասցեն։

Քո է բազուկ՝ և քո է զօրու՟ի. զօրասցի աջ քո՝ և բարձր եղիցի ձեռն քո։

Արդարութ՟ի և յիրաւունս հաստատեալ է աթոռ քո. ողորմու՟ի և ճշմարտութ՟ի գնասցեն առաջի երեսաց քոց։

Երանի ժողովրդեան՝ որք գիտեն զօրհնու՟իս քո տ՟ր. 'ի լոյս երեսաց քոց գնասցեն. և յանուն քո ցընծասցեն զօրհանապազ. և յարդարու՟է քում բարձր եղիցին։

Պարծանք զօրու՟եց մերոց դու ես

տ՟ր.

տր. և ՚ի կամս քո բարձր եղիցի եղջիւր մեր։

Տեառն է օգնութիւն սրբոյն Իսրայէլի թագաւորին մերոյ։

Յայնժամ խօսեցար տեսլեամբ ընդ որդիս քո՝ և ասացեր. եդից զօգնութիւն իմ ՚ի վերայ հզօրին. և բարձր արարից զընտրեալն ՚ի ժողովրդենէ իմմէ։

Գտի զԴաւիթ ծառայ իմ, և իւղով սրբով իմով օծի զնա։

Ձեռն իմ ընկալցի զնա, և բազուկ իմ զօրացուսցէ զնա։

Ոչ մեղիցէ նմա թշնամի. և որդի անօրէնութեան մի՛ չարչարեսցէ զնա։

Հալեցից առաջի նորա զթշնամիս նորա. և զատելիս նորա ՚ի պարտութիւն մատնեցից։

Ճշմարտութիւն իմ և ողորմութիւն իմ ընդ նմա. և յանուն իմ բարձր եղիցի եղջիւր նորա։

Դնեցից ՚ի ծովու զձեռն նորա. և ՚ի վերայ

գետոց զաջ նորա։

Նա կարդասցէ առ իս՝ Հայր իմ ես դու, ա՟ծ ընդունօղ փրկութ՟ե իմոյ։

Եւ ես անդրանիկ արարից զնա. և բարձր քան զամենայն թագաւորս երկրի։

Յաւիտեան պահեցից նմա զողորմութ՟ի իմ. և ուխտ իմ հաւատարիմ ընդ նմա։

Հաստատեցից յաւիտեանս յաւիտենից զզաւակ ն՟ր. և զաթոռ ն՟ր ի՟բ զաւուրս երկնից։

Եթէ թողցեն որդիք նորա զօրէնս իմ, և յիրաւունս իմ ոչ կամեսցին գնալ։

Եթէ զարդարութ՟իս իմ անարգեսցեն, և զպատուիրանս իմ ոչ պահեսցեն։

Հարցից գաւազանաւ զանօրէնութ՟իս ն՟ց. և տանջանօք զանիրաւութ՟իս ն՟ց։

Բայց զողորմութ՟ի իմ ոչ արգելից ի նոցանէ. և ոչ նենգեցից ճշմարտութեան իմում· և ո՛չ անարգեցից զուխտ իմ· և ինչ որ ելանէ ը̄ շրթունս իմ, զայն ո՛չ արհամարհեցից։

Մի անգամ երդուայ ՚ի սրբուի̄ս իմ, թէ Դաւթի ես ո՛չ ստեցից։

Զաւակ նր̄ յաւիտեան կացցէ· և աթոռ նր̄ ոպ̄ զարեգակն առաջի իմ· և ոպ̄ զլուսին, զի հաստատեալ է յաւիտեան՝ վկայ հաւատարիմ յերկինս։

Իսկ արդ՝ դու մերժեցեր և անարգեցեր· և ը̄ վայր հարեր զօծե̄լ քո։

Դարձուցեր զուխտ ՚ի ծառայէ քումմէ· պղծեցեր յերկրի զսրբութիւն նորա։

Քակեցեր զա̄մ պարիսպս նորա· և եդեր զամուրս նր̄ ՚ի դողումն։

Յափշտակեցին զնա անցաւորք ճանապարհի· և եղև նա նախատ դրացեաց իւրոց։

Բարձր արարեր զաջ նեղչաց նորա·

և ուրախ արարեր զամենայն թըշնամիս նորա։

Դարձուցեր զօգնութի̅ ՚ի սրոյ նր̅. և ո՛չ ընկալար զնա ՚ի պատերազմի։

Անարգեցեր զսրբութի̅ նորա. և զաթոռ նր̅ յերկիր կործանեցեր։

Նուազ արարեր զաւուրս ժամանակաց նորա. և հեղեր զնովաւ զամօթ։

Մինչև յե՞րբ դարձուցանես զերեսս քո իսպառ. բորբոքեսցի որպ̅ հուր բարկութի̅ քո։

Իսկ արդ՝ յիշեա՛ և տե՛ս, թէ ո՞վ է իմ հանգիստ. մի՛ թէ ՚ի զուր ինչ ստեղծեր զա̅մ որդիս մարդկան։

Ո՞վ է մարդ՝ որ կեցցէ, և ո՛չ տեսցէ զմահ. կամ փրկեսցէ զանձն իւր ՚ի ձեռաց դժոխոց։

Ո՞ւր են ողորմութի̅ք քո առաջինք Տ̅ր. զոր երդուար դաւթի ճշմարտութեամբ քով։

Յիշեա՛ զնախատինս ծառայի քոյ. զոր ընկալայ ՚ի ծոց իմ յազգաց բազմաց։

Զոր նախատեցին թշնամիք քո տ՟ր՝
նախատեցին փոխանակ օծելոյ քոյ։
Օրհնեալ տ՟ր ա՟ծ յաւիտեանս յաւիտենից. եղիցի եղիցի։

* * *

Օրհնուի՟ Եսայեայ՝ որդւոյն Ամովսայ
Եսայ. 26. 9։

Ի գիշերաց կանխէ հոգի իմ
առաւօտ առնել առ քեզ
Աստուած։

Վասն զի լոյս են հրամանք քո ՚ի
վ՟ր երկրի. ուսարո՛ւք զարդարուի՟
բնակիչք երկրի։

Վարկեսցի ամբարիշտն՝ և այլ ո՛չ
ևս ուսցի առնել յերկրի զարդարութի՟ ճշմարտութե՟։

Բարձցի ամբարիշտն յերկրէ, և մի՛
տեսցէ զփառս տ՟ն։

Տ՟ր բա՛րձր ես՝ և բազուկ քո հզօր՝
և նոքա ո՛չ գիտացին։

Ծանիցեն՝ ամաչեսցեն՝ և նախանձ արկցէ անխրատ ժողովրդեան. և արդ՝ հուր զթշնամիս քո կերիցէ:

Տր̅ ա̅ծ մեր՝ տուր մեզ զխաղաղութի̅ քո. զի ըստ ա̅մ գործոց մերոց հատուցաւ մեզ:

Տէր ա̅ծ մեր՝ ստացի՛ր զմեզ. զի բաց ՚ի քէն զայլ ոք ո՛չ գիտեմք. և զանուն քո անուանեմք զօրհանապազ:

Իսկ արդ՝ մեռեալք զկենդանութի̅ այլ ո՛չ տեսանիցեն. և ո՛չ բժիշկք յարուցանիցեն:

Վ̅ն այսորիկ՝ ածեր՝ հարեր՝ սատակեցեր՝ և ջնջեցեր զա̅մ արու մանուկ նոցա:

Յաւե՛լ տ̅ր զչար ՚ի վ̅ր չարի ն̅ց, և ա՛ծ զչար ՚ի վ̅ր անօրինաց երկրի:

Տ̅ր ՚ի նեղութեան յիշեցաք զքեզ. զի փոքր մի նեղութիւն է խրատ քո ՚ի վերայ մեր:

Որպէս երկունք յղւոյ՝ զի հասեալ

իցեն ՚ի ժամանակս ծննդեան՝ և
առ ցաւս իւր ճչիցէ:

Նոյնպէս եղաք սիրելւոյ քում Տ՟ր․ յահ և երկիւղ քո յղացե՟լ երկնեցաք․ և ծնաք զհոգի փրկութե՟ քոյ:

Ո՛չ ևս կործանեսցուք մեք․ այլ կործանեսցին անօրէնք երկրի:

Յարիցեն մեռեալք․ և կենդանասցին ամենեքեան՝ որք եղեալ են
՚ի գերեզմանս:

Զարթիցեն՝ ցնծասցեն՝ և ուրախ եղիցին դադարեալք յերկրի:

Վ՟ն զի՝ ցօղդ որ ցօղի ՚ի քէն, այդ բժշկութ՟ի է նց․ բայց երկիրն ամբարշտեալ սատակեսցի:

Խո՛յս տուր ժողովուրդ իմ․ գնա՛ մուտ ՚ի շտեմարանս քո․ և փակեա՛ զդրունս քո առաջի երեսաց քոց:

Փախի՛ր և թաքի՛ր առ ժամանակ մի՝ մինչև անցցէ բարկութ՟ի Տ՟ն:

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սր՟:

Աղօթք։

Խաղաղութեանց տուօղ Քս՟՝ զխաղաղութի՟ և զողորմութի՟ քո պարգևեա՛ մեզ։

Ամենակալ Տր՟՝ վասն սրբուհւոյ անարատ մօր քոյ և կուսի, և վն՟ խաչի քոյ պատուականի, ընկա՛լ զաղաչանս մե՛ր՝ և կեցո՛ զմեզ։

Ուրբաթն և զՇաբաթն գտցես 'ի [illegible] 'ի վերջին [illegible], 'ի 41, և 'ի 42, երեսն։

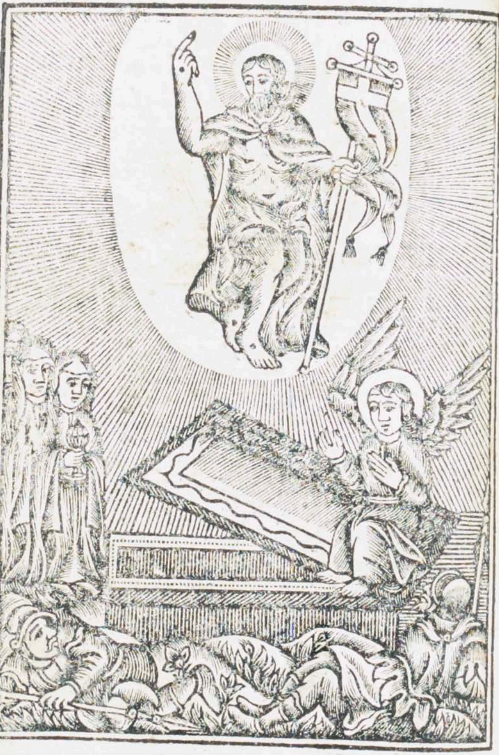

Դու յարուցեալ գթասցիս 'ի վերայ Սիօնի • ժամանակ գթալոյ նորա հասեալ է ժամ։ (Սաղմոս 101 • 12։)

Աղօթք Մովսէսի Առն
Այ։ ՁԹ։

ՏՐ ԱՊԱՒԷՆ ԵՂԵՐ ՄԵԶ

յազգէ մինչեւ յազգ.
մինչչեւ լերինք հաստատեալ էին,
եւ մինչչեւ ստեղծեալ էր զերկիր՝
եւ զա̃մ տիեզերս։

Յաւիտենից մինչեւ յաւիտեանս
դու ես. մի՛ դարձուցաներ զմարդ
՚ի տառապանս. եւ ասացեր՝ դարձա-
րո՛ւք առ իս որդիք մարդկան։
Հազարամ՝ յաչս տ̃ն ի̃բ օր երեկի,
զի է անց. ո̃պ պահ մի գիշերոյ. եւ
ամք նց անարգութե̃ եղիցին։

Առաւ

Ընդ առաւօտս որպէս դալարի բուսցին. ընդ առաւօտս որպէս դալարի զուարճասցին եւ ծաղկեսցին. ընդ երեկոյս թարշամեսցին՝ չորասցին՝ եւ անկցին:

Նուաղեցաք մեք ՚ի բարկութենէ քումմէ. եւ ՚ի սրտմտութենէ քումմէ խռովեցաք:

Եդեր զմեղս մեր առաջի քո. եւ զկեանս մեր ՚ի լոյս երեսաց քոց:

Ամենայն աւուրք մեր նուաղեցան. եւ ՚ի բարկութենէ քումմէ խռովեցաք:

Ժամանակ ամաց մերոց անդադար որպէս սարդի. եւ թիւ աւուրց ամաց մերոց ՚ի նմա եօթանասուն ամ:

Ապա թէ առաւել եւս՝ ութսուն ամ. եւ որ ինչ աւելի է քան զայն, ցաւօք եւ հեծութեամբ:

Եկն ՚ի վերայ մեր հեծութիւն՝ եւ խրատեցաք. իսկ արդ՝ ո՞ գիտասցէ զզօրութիւն բարկութեան քո. եւ կամ յահէ քումմէ զսրտմտութիւն քո համարեսցի:

Այս

Այսպէս ցոյց ինձ զաջ քո · և որք խոնարհ են սրտիւք՝ զիմաստութիւն քո։

Դարձ Տ՟ր՝ մինչև յերբ · մխիթարեա՛ց ՚ի ծառայս քո։

Լցաք առաւօտու ողորմուե՟ քով · ցնծացաք՝ և ուրախ եղաք զամենայն աւուրս կենաց մերոց։

Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն՝ յորս խոնարհ արարեր զմեզ · և ամացն, յորս տեսաք զչարչարանս։

Հայեա՛ց Տ՟ր ՚ի ծառայս քո՝ և ՚ի գործս ձեռաց քոց · և առաջնորդեա՛ որդւոց նց՟ · եղիցի լոյս Տ՟ն Ա՟յ ՚ի վերայ մեր։

Զգործս ձեռաց մերոց ուղիղ արա՛ ՚ի մեզ Տ՟ր · և զգործս ձեռաց մերոց յաջողեա՛ մեզ։

* * *

Անվերնագիր ՚ի հեբրայեցւոց՝ օրհնութիւն գովութեան: Ղ:

Որ բնակեալ է յօգնութ̅ի բարձրելոյն, ընդ հովանեաւ ա̅յ յերկնից հանգիցէ:

Ասասցէ տն̅ ընդունող իմ ես դու. ապաւէն իմ ած̅՝ և ես յուսամ ՚ի նա:

Նա փրկեսցէ զի՛ս յորոգայթէ որսողին. և ՚ի բանից խռովութ̅է:

՚Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ. ՚ի հովանի թևոց նր̅ յուսասցիս:

Ոպ̅ զէն շուրջ եղիցի զքև ճշմարտութիւն նորա:

Ո՛չ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի. և ո՛չ ՚ի նետէ՝ որ թռչի ՚ի տուէ:

Յիրէ՝ որ շրջի ՚ի խաւարի, ՚ի դայթակղութենէ դիւին ՚ի հասարակ աւուր:

Անկցին ՚ի կողմանէ քումմէ հազարք. և բիւրք ը̅ աջմէ քումմէ. և առ քեզ ինչ ո՛չ մերձեսցին:

Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս

դու, և զհատուցումն մեղաւորաց տեսցես · զի դու Տ՟ր յոյս իմ ես։

Զբարձրեալն արարեր զքեզ ապաւէն · զի ոչ հասցեն առ քեզ չարք · և տանջանք մի՛ մերձեսցին ՚ի յարկս քո։

Հրեշտակաց իւրոց պատուիրել է վ՟ն քո՝ ՚ի պահել զքեզ յամենայն ճանապարհս քո։

՚Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ · զի մի՛ երբէք հարցես զքարի զոտն քո։

՚Ի վերայ իժից և քարբից գնասցես դու · և առ ոտն կոխեսցես զառիւծն և զվիշապն։

Քանզի յիս յուսացաւ, և փրկեցից զնա · հովանի եղէց նմա՝ զի ծանեաւ զանուն իմ։

Կարդասցէ առիս՝ և ես լուայց նմա · և առ նմա եղէց ՚ի նեղուե՟։

Փրկեցից և փառաւոր արարից զնա · երկայն աւուրբք լցուցից, և ցուցից նմա զփրկութի՟ իմ։

Սաղմոս օրհնութեան յաւուրն շաբաթու.
Անվերնագիր ՚ի հեբրայեցւոց: ՂԱ.

Բարի է խոստովան լինել Տեառն. եւ սաղմոս ասել անուան քում բարձրեալ:

Պատմել յառաւօտու զողորմութիւն քո. եւ զճշմարտութիւն քո ՚ի գիշերի:

Տասնաղեան սաղմոսարանաւ. ՚ի ձայն օրհնութեան գոփել:

Ուրախ արարեր զիս Տէր յարարածս քո. եւ ՚ի գործս ձեռաց քոց ցնծացայց:

Որչափ մեծ են գործք քո Տէր. եւ յոյժ խոր են խորհուրդք քո:

Այր անզգամ զայս ոչ ծանիցէ. եւ անմիտն զայս ոչ առնու ՚ի միտ:

՚Ի բուսանել մեղաւորաց որպէս խոտ. ՚ի ծաղկել այնոցիկ ոյք գործեն զանօրէնութիւն:

Սատակեսցին յաւիտեանս յաւիտենից. եւ դու բարձրեալ ես յաւիտեանս Տէր:

Զի ահա թշնամիք քո տր՟, զի ահա թշնամիք քո կորիցեն․ ցրուեսցին ամենեքեան՝ որք գործեն զանօրէնութիւն։

Բարձր եղիցի ոպ՟ միեղջերուի եղջիւր իմ․ և ծերութի՟ իմ ՚ի ձէթ պարարտութեան։

Ետես ակն իմ ՚ի թշնամիսն իմ․ որք յարուցեալք են ՚ի վր՟ իմ չարուք՟, ՚ի նն՟ լուիցէ ունկն իմ։

Արդարքն ոպ՟ զարմաւենիս ծաղկեսցին․ որպէս զմայրսն լիբանանու բազումք եղիցին։

Տնկեալք եղիցին ՚ի տան տն՟, և ՚ի գաւիթս այ՟ մերոյ ծաղկեսցին։

Եւս և բազումք եղիցին ՚ի ծերուի՟ պարարտուե՟․ դլրգք և փափուկք եղիցին ՚ի պատմել՝ ուղիղ է տր՟ ած՟ մեր, և ոչ գոյ ՚ի նմա անիրաւութիւն։

Օրհնութի՟ գովութե՟ ինքեան Դաւթի՝ յաւուր նախաշաբաթու. յորժամ երկիր հաստատեցաւ. (անվերնագիր 'ի Հեբրայեցւոց)

ՂԲ։

Տ Թագաւորեաց՝ վայելչութի՟ զգեցաւ. զգեցաւ Տր՟ զօրութի՟՝ ը՟մէջ իւր էած։

Հաստատեաց զաշխարհ՝ զի մի՛ սասանեսցի. պատրաստ է աթոռ քո. 'ի սկզբանէ յաւիտենից դու ես։

Ամբարձան գետք Տր՟՝ և ամբարձին գետք զձայնս իւրեանց. և յարիցեն գետք 'ի գնացս իւրեանց։

'Ի ձայնէ ջուրց բազմաց՝ սքանչելի եղեն զբօսանք ծովու։

Սքանչելի ես դու Տր՟ 'ի բարձունս. վկայութեանց քոց մեք յոյժ հաւատացաք։

Տան քում վայելէ սրբութի՟ Տր՟, ընդ երկայն աւուրս։

Սաղմոս ինքե̄ն Դաւթի՝ չորեքշաբաթուն.
(անվերնագիր ՚ի Հեբրայեցւոց:)

ՂԳ.

Տ̄Ր վրէժխնդիր · Տ̄ր Ա̄ծ վրէժխնդիր յայտնեցաւ:

Բարձր լեր՝ որ դատես զերկիր · հատո՛ զհատուցումն ամբարտաւանից:

Մինչև յե՞րբ մեղաւորք Տ̄ր, մինչև յե՞րբ մեղաւորք պարծեսցին:

Բարբառե̄լ խօսէին զանիրաւութի̄ · խօսեսցին ամենեքեան՝ որք գործեն զանօրէնութիւն:

Զժողովուրդ քո Տ̄ր՝ խոնարհ արարին · և զժառանգութիւն քո չարչարեցին:

Զայրին, և զպանդուխտն սպանին · և զորբսն կոտորեցին · և ասացին՝ ո՛չ տեսանէ զայս Տ̄ր · և ո՛չ ՚ի միտ առնու Ա̄ծ յակոբայ:

Իմացարո՛ւք ա՛նզգամք ժողովրդոց · և անմիտք՝ մինչև յե՞րբ ո՛չ առնուք ՚ի միտ:

Որպէս զի թէ որ տնկեաց զունկն՝ ինքն ո՞չ լուիցէ · կամ որ ստեղծ զակն՝ ինքն ո՞չ տեսանիցէ:

Որ խրատէ զազգիս՝ ո՞չ թէ ո՞չ յանդիմանեսցէ · որ ուսուցանէ մարդոյ զգիտութիւն · Տէր ճանաչէ զխորհուրդս մարդկան՝ զի են ը̅ ունայնք:

Երանի մարդոյ՝ զոր խրատես դու Տէր · և յօրինաց քոց ուսուցանես դու նմա:

Յածուցանես դու նմա զաւուրս չարութեան · մինչև փորեսցի խորխորատ մեղաւորի:

Ո՛չ մերժէ Տէր զժողովուրդ իւր · և զժառանգութիւն իւր ո՛չ առնէ անտես:

Մինչև դարձցին իրաւունք յարդարութիւն · ընկալցին զնա ամենեքեան՝ ոյք ուղիղք են սրտիւք:

Ո՞վ յարիցէ ընդ իս ՚ի վերայ չարաց · կամ ո՞վ հաւասարեսցի ինձ ՚ի վերայ այնոցիկ · ոյք գործեն զանօրէնութիւն:

Եթէ ո՛չ Տէր օգնեալ էր ինձ, փոքր

մի ևս բնակե̃լ էր անձն իմ ՚ի դժոխս
Եթէ ասէի՝ թէ ահա սասանեցան
ոտք իմ, ողորմութիւն քո տ̃ր օգ-
նէր ինձ։

Ըստ բազում ցաւոց սրտի իմոյ՝
մխիթարութիւն քո ուրախ առնէր
զանձն իմ։

Մի՛ հաւասարեսցի քեզ աթոռ ա-
նօրէնութե̃․ ո՛ պատճառէ զվաս-
տակս ընդդէմ հրամանի։

Որսասցեն զանձն արդարոյ, և զա-
րիւն անպարտ պարտաւոր առնէին։
Եղև տ̃ր ապաւէն իմ․ ա̃ծ օգնա-
կան յուսոյ իմոյ։

Հատուսցէ նց̃ տ̃ր ը̃ս անօրէնութե̃
նց̃․ և ը̃ս չարութե̃ նց̃ կործանեսցէ
զն̃ս տ̃ր ա̃ծ մեր։

Օրհնութի̃ գովութե̃ ինքե̃ն Դաւթի․ անվեր
նագիր ՚ի հեբրայեցւոց։ ՂԴ։

Եկա՛յք ցնծասցո՛ւք ՚ի տ̃ր․ աղաղա-
կեսցո՛ւք առ ա̃ծ փրկիչ մեր։
Կանխեսցո՛ւք առաջի ն̃ր խոստովա-

նութ՟ք. և սաղմոսիւք աղաղակեսցուք
առնա։

Ա՟ծ մեծ է. և տ՟ր թագաւոր մեծ
՚ի վերայ ամենայն երկրի։

՚Ի ձեռս ն՟ր են ա՟մ տիեզերք երկրի.
և բարձրութի՟ք լերանց ն՟ր են։

Նորա է ծով՝ և նա արար զնա. և
զցամաք՝ ձեռք ն՟ր ստեղծին։

Եկա՛յք երկի՛ր պագցուք նմա. անկցո՛ւք և լացցո՛ւք առաջի Տեառն
արարչին մերոյ։

Նա ինքն է տ՟ր ա՟ծ մեր. մեք ժողովուրդք ՚ի ձեռին նորա՝ և խաշն
արօտի նորա։

Այսօր եթէ ձայնին ն՟ր լուիցէք, մի՛
խստացուցանէք զսիրտս ձեր ո՟պ ՚ի
դառնութեան։

Յաւուրն փորձութ՟ե յանապատի.
ուր փորձեցին զիս հարքն ձեր.
քննեցին զիս՝ և տեսին զգործս իմ
զքառասուն ամ։

Զանացայ ը՟ն ազգին ը՟ն այնմիկ, և

ասա

տասցի՝ միշտ մոլորեալ են սրտիւք.
և նք̃ ոչ ծանեան զճանապարհս իմ։
Որ̃պ երդուայ 'ի բարկութե̃ իմում.
թէ մտցեն 'ի հանգիստ իմ։

Սաղմոս ինքեան Դաւթի. 'ի ժամանակին շի տաճարին շինեցաւ յետ գերութեանն. անվերնագիր 'ի հեբրայեցւոց։ ՂԵ

Օրհնեցէ՛ք զՏ̃ր յօրհնութիւն նոր, օրհնեցէ՛ք
զՏ̃ր ամ̃ երկիր։
Օրհնեցէ՛ք զՏ̃ր՝ և օրհնեցէ՛ք զանուն նր̃. աւետարանեցէ՛ք օրըստօրէ զփրկութիւն
նորա։
Պատմեցէ՛ք 'ի հեթանոսս զփառս
նր̃. յամենայն ժողովուրդս զսքանչելիս նորա։
Մեծ է Տ̃ր՝ և օրհնեալ է յոյժ.
ահաւո՛ր է նա 'ի վր̃ ամ̃ կռոց։
Ամենայն կուռք հեթանոսաց դևք
են. այլ Տ̃ր զերկինս արար։

Խոս

Խոստովանութի՟ և վայելչութիւ՟ առաջի նր՟ · սրբութի՟ և մեծ վայելչութի՟ ՚ի սրբութե՟ նորա ։

Մատուցէ՛ք տն՟ տոհմք ազգաց · մատուցէ՛ք տն՟ զփառս և զպատիւ · մատուցէ՛ք տն՟ զփառս անուան նր՟ ։

Առէ՛ք պատարագս՝ և մտէ՛ք ՚ի սրահս նր՟ · երկիր պագէ՛ք տն՟ ՚ի գաւիթս սրբութե՟ նր՟ · և խռովեսցի յերեսաց նր՟ ամենայն երկիր ։

Ասացէ՛ք ՚ի հեթանոսս՝ թէ տր՟ թագաւորեաց · հաստատեաց զաշխարհ զի մի՛ սասանեսցի · և դատէ զժողովուրդս իւր ուղղութե՟ ։

Ուրախ եղիցին երկինք՝ և ցնծասցէ երկիր · զուարճասցի ծով լրիւ իւրով · ցնծասցեն դաշտք՝ և ամենայն որ ՚ի նոսա ։

Յայնժամ ցնծասցեն ամ՟ ծառք անտառի յերեսաց տն՟՝ զի գայ · և գայ նա ՚ի դատել զերկիր ։

Դատէ զտիեզերս իրաւամբք · և

զժողովուրդս ամենայն՝ ճշմարտութեամբ իւրով։

Սաղմոս Դաւթի. 'ի ժամանակի ուր երկիր հաստատեցաւ։ Անվէրնագիր 'ի հեբրայեցւոց։ ՂԶ.

ՏԷՐ թագաւորեաց՝ ցնծասցէ երկիր. ուրախ եղիցին կղզիք բազումք։
Ամպ և մէգ շուրջ են զնովաւ. յիրաւունս և յարդարու̄ի ուղղեալ է աթոռ նորա։
Հուր առաջի նր̄ գնասցէ. և այրեսցէ շուրջ զթշնամիս նր̄։
Երևեցին փայլատակունք նր̄ տիեզերաց. ետես և սասանեցաւ երկիր։
Լերինք որպ̄ մոմ հալեցային յերեսաց տն̄. յերեսաց տն̄ ամ̄ երկիր։
Պատմեսցեն երկինք զարդարու̄ի նորա. և տեսցեն ամ̄ ժողովուրդք զփառս նորա։
Ամաչեսցեն ամենեքեան՝ որք երկիր

պա

պագանեն կռոց. և ոյք պարծին ՚ի դրօշեալս իւրեանց։

Երկիր պագցեն նմ՟ ամ՟ հրեշտակք նր՟. զի լուաւ՝ և ուրախ եղև սիոն. և ցնծասցեն դստերք յուդայ վս՟ իրաւանց քոց տր՟։

Զի դու բարձրեալ ես ՚ի վերայ ամենայն երկրի. յոյժ բարձրացար ՚ի վերայ ամենայն կռոց։

Որք սիրէք զտր՟՝ ատեցէք զչարութիւն. պահէ տր՟ զանձինս սրբոց իւրոց. ՚ի ձեռաց մեղաւորի փրկեսցէ զնոսա։

Լոյս ծագեաց արդարոց. ուղղոց սրտից եղև ուրախութի՟։

Ուրախ եղերուք արդարք ՚ի տր՟. և խոստովան եղերուք յիշատակի սրբութեան նորա։

Սաղմոս ինքեան Դաւթի. ՂԷ։

Օրհնեցէք զտր՟ յօրհնութի՟ նոր. զի սքանչելիս արար։

Փրկեաց զնա աջ իւր՝ և բազուկ սուրբ իւր։

Ցոյց Տ՟ր զփրկութի՟ իւր. առաջի ազգաց յայտնեաց զարդարուի՟ իւր։
Յիշեաց ողորմուե՟ իւրով զյակոբ. ճշմարտուե՟ իւրով զտունն իսրայէլի. և տեսին ա՟մ ծագք երկրի զփրկութի՟ ա՟յ մերոյ։
Աղաղակեցէք առ Տ՟ր ա՟մ երկիր. օրհնեցէ՛ք՝ ցնծացէ՛ք՝ և սաղմո՛ս ասացէք։
Սաղմո՛ս ասացէք ա՟յ մերոյ օրհնուե՟. օրհնուե՟՝ և ՚ի ձայն սաղմոսաց։
՚Ի ձայն օրհնութե՟ կռածոյ փողոյ. օրհնութե՟ ցնծութե՟՝ և ՚ի ձայն եղջեր փողոյ աղաղակեցէ՛ք առաջի թագաւորին Տ՟ն։
Խռովեսցի ծով լրիւ իւրով. տիեզերք և ա՟մ բնակիչք նո՟ր. և գետք ծափս հարցեն ՚ի միասին ձեռամբ։
Լերինք ցնծասցեն առաջի Տ՟ն, զի գայ. զի հասեալ է Տ՟ր ՚ի դատել զերկիր։
Դատէ զաշխարհս արդարուե՟. և զժողովուրդս իւր ուղղուե՟։

Սաղմոս ինքեան Դաւթի.

ՂԸ։

Տ՟ր Թագաւորեաց՝ բարկասցին ժողովուրդք. որ նստի ՚ի քրովբէս. սասանեսցի երկիր։

Տ՟ր ՚ի սիօն մեծ է, և բարձր ՚ի վ՟ր ա՟մ ժողովրդոց։

Խոստովան եղիցուք անուան քում մեծի, զի ահաւոր և ս՟ր է. և պատիւ Թագաւորի զիրաւունս սիրէ։

Դու պատրաստեցեր զուղղութ՟ի. զիրաւունս և զարդարութ՟ի յակոբայ դու արարեր։

Բարձր արարէք զՏ՟ր Ա՟Ծ մեր. երկիր պագէք պատուանդանի ոտից նորա, զի ս՟ր է։

Մովսէս և Ահարոն երիցունքն ն՟ր. սամուէլ ՚ի ք՟հ այնոսիկ՝ որք կարդան զանուն նորա։

Կարդային առ Տ՟ր՝ և նա լսէր ն՟ց. և

և ՚ի սիւն ամպոյ խօսէր ը՟ն նոսա:

Պահէին զվկայութիւնս ն՟ր, և զհրամանս՝ զոր ետ նոցա:

Տ՟ր ա՟ծ մեր՝ դու լսէիր ն՟ց. ա՟ծ դու քաւիչ լինէիր ն՟ց. և վրէժխնդի՟ր լեր ՚ի վ՟ր ա՟մ գործոց ն՟ց:

Բա՛րձր արարէք զՏ՟ր ա՟ծ մեր. երկիր պագէ՛ք ՚ի լեառն ս՟բ ն՟ր. զի ս՟բ է Տ՟ր ա՟ծ մեր:

Սաղմոս ՚ի խոստովանութիւն. ՂԹ:

Աղաղակեցէ՛ք առ Տ՟ր ա՟մ երկիր՝ ծառայեցէ՛ք Տ՟ն ուրախութ՟բ:

Մտէ՛ք առաջի ն՟ր ցնծութ՟բ. ծանի՛րուք՝ զի նա՛ է Տ՟ր ա՟ծ մեր:

Նա՛ արար զմեզ՝ և ո՛չ մեք էաք. մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի ն՟ր

Մտէ՛ք ը՟ն դրունս ն՟ր խոստովանութեամբ. և օրհնութ՟բ ՚ի յարկս ն՟ր:

Խոստովա՛ն եղերուք Տ՟ն. և օրհնեցէ՛ք զանուն ն՟ր:

Քա՛ղցր է Տ՟ր՝ յաւիտեան է ողորմութ՟ի ն՟ր. յազգէ մինչև յազգ է ճշմարտութ՟ի ն՟ր:

Սաղմոս երգեան Դաւթի. Ճ:

Ողորմութի՟ և յիրաւունս օրհնեցից զքեզ Տ՟ր. սաղմոս ասացից, և ՚ի միտ առից:

Ճանապարհ անբիծ մինչև եկեսցէս առ իս. զի գնայի ես յանբծութե՟ սրտի իմոյ՝ ՚ի մէջ տան իմոյ:

Ո՛չ եդի առաջի աչաց իմոց զիրս անիրաւութե՟. որք առնէին զանօրէնութ՟իս, ատեցի:

Ո՛չ մերձեցաւ առ իս, որ թիւրն էր սրտի՟. խոտորեալ յինէն անզգամն՝ և ես ինչ ո՛չ փոյթ առնէի:

Որ խօսէր գաղտ զընկերէ իւրմէ, զնա բացէ ՚ի բաց հալածէի:

Որ ամբարտաւանէր աչօք՝ և ագահ սրտի՟, ը՟նմա և հաց ո՛չ ուտէի:

Աչք իմ ՚ի հաւատացեալս երկրի. զի նստցին նոքա ընդ իս:

Որ գնայր ՚ի ճանապարհ անբիծ, նա՛ պաշտէր զիս:

Ո՛չ բնակէր ՚ի մէջ տան իմոյ՝ որ

առնէր զամբարտաւանուի̃. որ խօսէր զանօրէնուի̃, չէր յաջողեալ նմա առաջի աչաց իմոց:

Ընդ առաւօտս սպանանէի զամ̃ մեղաւորս երկրի. զի սատակեցից 'ի քաղաքի տն̃ զամենեսեան՝ ոյք գործեն զանօրէնութի̃:

* * *

Աղօթք տնանկի. իբրեւ յանձկանայր՝ առաջի Տեառն սփռեսցէ զխնդրուածս իւր:

ՃԱ:

Տ Լո՛ւր աղօթից իմոց. աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ. և մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն:

Յաւուր նեղութե̃ իմոյ խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ՝ վաղվաղակի լո՛ւր ինձ:

Սպառեցան ոպ̃ ծուխ աւուրք իմ. և ոսկերք իմ ոպ̃ խուխ չորացան:

Հարայ որպ՟ խոտ՝ և ցամաքեցաւ սիրտ իմ. մոռացայ ուտել զհաց իմ ՚ի ձայնէ հեծութե՟ իմոյ։

Ալեցաւ ոսկր իմ ՚ի մարմնի իմ. նմանեցայ ես հաւալուսան անապատի։

Եղէ ես որպէս բու յաւերակի. տքնեցայ՝ և եղէ ես որպ՟ ճնճղուկ միայն ՚ի տանիս։

Նախատէին զիս թշնամիք իմ զօրհանապազ. և գովիչք իմ ինև երդնուին։

Զմոխիր որպ՟ զհաց կերի. և զըմպելին իմ արտասուօք խառնեցի։

Յերեսաց բարկութե՟ սրտմտուե՟ քո. զի դու բարձրացուցեր, և խոնարհեցուցեր զիս։

Աւուրք իմ որպ՟ հովանի անցին. և ես որպ՟ խոտ ցամաքեցայ։

Դու տ՟ր յաւիտեան կաս. և յիշատակ քո յազգէ մինչև յազգ։

Դու յարուցեալ գթասցիս ՚ի վ՟ր Սիոնի. ժամանակ գթալոյ նորա

Հաճեցան ծառայք քո ը̅. քարինս նր̅. և ՚ի հողս նր̅ գթասցին։

Երկիցեն հեթանոսք յանուանէ քումմէ. և ամենայն թագաւորք երկրի ՚ի փառաց քոց։

Շինէ տր̅ զսիոն. և երևեսցի փառօք իւրովք ՚ի նմա։

Հայեցաւ նա յաղօթս խոնարհաց, և ոչ արհամարհեաց զխնդրուածս նց̅

Գրեսցի այս յազգ յայլ. ժողովուրդ որ ստացեալ է, օրհնեսցէ զտր̅։

Հայեցաւ նա ՚ի բարձանց ՚ի սրբութենէ իւրմէ. տր̅ յերկնից յերկիր հայեցաւ։

Լսել զհեծուի̅ կապելոց. և արձակել զորդիս մահապարտաց։

Պատմել ՚ի սիոն զանուն տն̅. և զօրհնութի̅ս նր̅ յերուսաղէմ։

Ժողովել ժողովրդոց ՚ի միասին. և թագաւորաց ծառայել տն̅։

Պատասխանի ետ նմա ՚ի ճանապ̅րհի

զօ

զօրութեան իւրոյ · զնուազութի՟ աւուրց իմոց ասա ինձ , եւ մի՛ հաներ զիս ՚ի կէս աւուրց իմոց · զի յազգէ յազգ են ամք քո ։

՚Ի սկզբանէ տ՟ր զհիմունս երկրի հաստատեցեր · եւ գործք ձեռաց քոց երկինք են ։

Նոքա անցանեն · եւ դու կաս՝ եւ մնաս յաւիտեան ։

Ամենեքեան որպ՟ զձորձս մաշեսցին · եւ որպ՟ զվերարկու փոխեսցես զն՟ա՝ եւ փոխեսցին ։

Բայց դու նոյն ինքն ես՝ եւ ամք քո ոչ անցանեն · որդիք ծառայից քոց բնակեսցին ՚ի նմա · եւ զաւակի նոցա յաւիտեան յաջողեսցի ։

Սաղմոս ի՟նքեան Դաւթի · ՃԲ ։

Օրհնեա՛ անձն իմ զտ՟ր , եւ ա՟մ ոսկերք իմ զանուն ս՟ր նորա ։

Օրհնեա՛ անձն իմ զտ՟ր , եւ մի՛ մոռանար զա՟մ տուրս նորա ։

Ո՛ր քաւէ զմեղս քո · բժշկէ զա՟մ

հի

հիւանդութիւնս քո։

Որ փրկէ յապականութենէ զկեանս քո. պսակէ զքեզ ողորմութեամբ և գթութեամբ։

Որ լնու ՚ի բարութեան զցանկութիւնս քո. նորոգեսցի որպէս արծուոյ մանկութիւն քո։

Առնէ ողորմութիւնս Տէր, և իրաւունս ամենայն զրկելոց։

Ցոյց Տէր զճանապարհս իւր Մովսէսի. և որդւոցն Իսրայէլի զկամս իւր։

Գթած ողորմած է Տէր. երկայնամիտ և բազումողորմ։

Ո՛չ իսպառ բարկանայ մեզ Տէր. և ոչ յաւիտեան պահէ ոխս։

Ո՛չ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ Տէր. և ոչ ըստ անօրէնութեան մերում հատոյց մեզ։

Այլ որպէս բարձր են երկինք յերկրէ, այնպէս զօրացոյց Տէր զողորմութիւն իւր ՚ի վերայ երկիւղածաց իւրոց։

Որչափ հեռի են արևելք յարևմտից, այնչափ հեռի արար ՚ի մէնջ զանօրէնութիւնս մեր։

Որպ

Ոպ՟ գթայ հայր ՚ի վ՟ր որդւոց իւրոց, այնպէս գթասցի տ՟ր յերկիւղածս իւր։

Զի նա գիտաց զստեղծուածս մեր. և յիշեաց թէ հող եմք։

Մարդոյ ոպ՟ խոտոյ են աւուրք իւր. ոպ՟ ծաղիկ վայրի՝ այնպէս ծաղկի։

Շնչէ ՚ի նմա հողմ, և ո՛չ է՝ և ո՛չ ևս երևի տեղի նորա։

Բայց ողորմութի՟ տ՟ն մնայ յաւիտեանս յաւիտենից ՚ի վ՟ր երկիւղածաց իւրոց. և արդարութի՟ ն՟ր յորդւոց մինչև յորդիս։

Որք պահեն զուխտս նորա. յիշեն զպատուիրանս ն՟ր՝ և առնեն զնա։

Տէր յերկինս պատրաստեաց զաթոռ իւր. արքայութի՟ նորա ամենեցուն տիրէ։

Օրհնեցէ՛ք զտ՟ր ա՟մ հրեշտակք ն՟ր հզօրք զօրութ՟. որք առնէք զբան ն՟ր ՚ի լսել ձայնի պատգամաց ն՟ր։

Օրհնեցէ՛ք զտ՟ր ա՟մ զօրութիք ն՟ր.

պաշտօնեայք, եւ արարողք կամ՟ց ն՟ր։
Օրհնեցէք զՏ՟ր ա՟մ գործք ն՟ր. ը՟
ամենայն տեղիս տէրութ՟ն նորա.
օրհնեա՛ անձն իմ զՏ՟ր։

Սաղմոս Դաւթի ՚ի վ՟ր աշխարհագործ արարածոց. Ճ՛Գ։

Օրհնեա՛ անձն իմ զՏ՟ր. Տ՟ր
Ա՟ծ իմ, մեծ եղեր յոյժ։
Խոստովանութ՟ի եւ զմեծ
վայելչութ՟ի զգեցար.
արկեր զլոյս ո՟պս զձորձ. ձգեցեր
զերկինս ո՟պս զխորան. եւ արկեր ՚ի վ՟ր
ջուրց զվերնայարկս նորա։
Որ դնէ յամպս զգնացս իւր. եւ շրջի
նա ՚ի վ՟ր թեւոց հողմոց։
Որ առնէ զհրեշտակս իւր յոգիս. եւ
զպաշտօնեայս իւր ՚ի հուր բորբոքեալ
Հաստատեաց զերկիր ՚ի վ՟ր հաստատութ՟ե իւրոյ. զի մի սասանեսցի
յաւիտեան։

Խորք

Անդնդք որպ̃ զգեստ վերարկու է նր̃․
՚ի վր̃ լերանց կացցեն ջուրք։
Ի սաստէ քումմէ փախիցեն․ և ՚ի
ձայնէ որոտալոյ քումմէ սարսիցեն։
Ելանեն լեառնանան, և իջանեն
դաշտանան․ ՚ի տեղի յոր հաստատեցեր զնոսա։
Սահման եդեր՝ և ոչ անցանեն․ և
ոչ և ս դառնան ՚ի ծածկել զերկիր։
Առաքեցեր զաղբիւրս ը̅ ձորձորս․
՚ի միջոյ լերանց գնասցեն ջուրք։
Արբուցանել զամ̃ գազանս վայրի՝
յագեսցին ցիռք ՚ի ծարաւս իւրեանց
Ընդ թռչունք երկնից բոյնս դիցեն․ և ՚ի միջոյ վիմից տասցեն զձայնս
իւրեանց։
Արբուցանէ զլերինս ՚ի շտեմարանաց իւրոց․ ՚ի պտղոյ գործոց իւրոց լցցի երկիր։
Բուսուցեր զխոտ անասնոց․ և ըզ
դալարի ՚ի ծառայութի̅ մարդկան։
Հաներ զհաց յերկրէ․ գինի ուրախ

առնէ, իւղ զու՛արթ· և հաց հաստատէ զսիրտ մարդոյ։

Յագեցի՛ն ծառք անտառի՝ և մայրքն Լիբանանու· զորս դու տնկեցեր։

Անդ թռչունք երկնից ձագս հանցեն· և բոյն արագլի ապաւէնէ նց̃։

Լերինք բարձունք են եղջերուա՛ց· և վէմք ապաւ՛էնք նապաստակաց։

Արարեր զլուսին վն̃ ժամանակի· արեգակն ծանեա՛ւ զժամ մտանելոյ իւրոյ։

Արարեր զխաւա՛ր՝ և եղև գիշեր· ՚ի նմա գնան ամ̃ գազանք անտառի։

Կորիւնք առիւծուց մռնչեն, և յափշտակեն· և խնդրեն յայ̃ զկերակուրս իւրեանց։

՚Ի ծագել արևու ժողովին· և ՚ի մորիս իւրեանց դադարին։

Ելանէ մարդ ՚ի գործս իւր· և ՚ի վաստակս ձեռաց իւրոց մինչև յերեկոյ։

Ոպ՟ զի մեծ են գործք քո տր՟. զա՟մ ին՟չ իմաստութե՟բ արարեր. և լցաւ երկիր ստեղծուածովք քովք։

Այս ծով մեծ և անդորր. ՚ի նմա են սողունք՝ որոց ո՛չ գոյ թիւ, գազանք մեծամեծք, և մանունք. ՚ի նմա և նաւք գնան. վիշապն՝ զոր ստեղծեր խաղալ նովաւ։

Ամենեքեան քեզ սպասեն՝ և դուտաս կերակուր նց՟ ՚ի ժամու։

Տաս դու նց՟՝ և կերակրին. բանաս զձեռն քո, և կերակրես զամենեսեան կամօք քովք։

Դարձուցանես զերեսս քո ՚ի նոցանէ՝ և խռովին. հանես զոգի ՚ի նոցանէ՝ պակասին, և ՚ի հող դառնան։

Առաքես զոգի քո՝ և ստանաս զնա՟. և նորոգես զերեսս երկրի։

Եղիցին փառք տն՟ յաւիտեան. և տր՟ ուրախ եղիցի յարարածս իւր։

Որ հայի յերկիր՝ և տայ դողալ նմա. մերձեսցի ՚ի լերինս՝ և ծխեսցին։

Օրհ

Օրհնեցից զտ՟ր ՚ի կենանս իմ. սաղմոս ասացից ա՟յ իմոյ մինչև եմ ես:
Քաղցր եղիցի նմա օրհնութի՟ իմ.
և ես ուրախ եղէց ՚ի տ՟ր:
Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ.
և ամբարիշտք մի՛ ևս գտցին ՚ի նմա.
օրհնեա՛ անձն իմ զտ՟ր:

Ալէլուիայ. ՃԴ.

Խոստովան եղերուք տ՟ն՝ և կարդացէ՛ք զանուն նորա. պատմեցէ՛ք ՚ի հեթանոսս զգործս ն՟ր:
Օրհնեցէ՛ք և սաղմոս ասացէք նմա. պատմեցէ՛ք զա՟մ սքանչելիս ն՟ր. և գովեցարո՛ւք յանուն ս՟բ ն՟ր:
Ուրա՛խ եղիցին սիրտք այնոցիկ՝ ոյք խնդրեն զտ՟ր. խնդրեցէ՛ք զտ՟ր, և հզօրք եղերուք. խնդրեցէ՛ք զերեսս նորա յա՟մ ժամ:
Յիշեցէ՛ք զսքանչելիս նորա՝ զորս արար. զարուեստս և զիրաւունս բերանոյ նորա:
Զաւակք աբրահամեան ծառայք
նորա.

նորա. որդիք յակոբայ ընտրեալք նորա։

Նա ինքն է տ՟ր ա՟ծ մեր. յա՟մ երկրի են իրաւունք նորա։

Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր. և զբանն, զոր պատուիրեաց մինչև ՚ի հազար ամ։

Զուխտն զոր եդ ը՟ն աբրահամու. և զերդումն իւր ը՟ն իսահակայ։

Հաստատեաց առ յակոբ զհրաման իւր . և առ իսրայէլ զուխտ իւր յաւիտենից։

Ասէ՝ ձեզ տաց զերկիրն քանանու. զվիճակ ժառանգութ՟ե ձերոյ։

Մինչ էին նոքա թուով սակաւք. նուաղք և պանդուխտք ՚ի նմա։

Անցին նոքա յազգէ յազգ, ՚ի թագաւորութ՟է ՚ի ժողովուրդ այլ։

Ոչ եթող մարդկան մեղանչել ն՟ց. և կշտամբեաց զթագաւորս վ՟ս ն՟ց։

Մի՛ մերձենայք առ օծեալս իմ. և ՚ի մարգարէս իմ մի՛ մեղանչէք։

Կոչեաց զսով յերկիր նց՟. և զամենայն զօրութիւն հացի եբեկ:

Առաքեաց առաջի նց՟ զայր. ՚ի ծառայութիւն վաճառեցաւ յովսէփ:

Խոնարհ արարին ՚ի կապանս զոտս նր՟. և էանց ը՟ երկաթ անձն նր՟:

Մինչև եկեսցէ բան նր՟. և բան տն՟ փորձեաց զնա:

Առաքեաց թագաւորն և եհարձ զնա. իշխան ժողովրդեան եթող զնա:

Կացոյց զնա տէր տան իւրոյ. իշխան ՚ի վր՟ ամ՟ ստացուածոց իւրոց:

Խրատել զիշխանս նց՟ որպ՟ զինքն. և զծերս նց՟ իմաստունս արասցէ:

Եմուտ իսրայէլ յեգիպտոս. և յակոբ պանդխտեցաւ յերկիրն քամայ:

Աճեցոյց զժողովուրդ իւր յոյժ. և զօրացոյց զնա քն՟ զթշնամիս իւր:

Դարձոյց զսիրտս նց՟ ատել զժողովուրդ իւր, և ՚ի նենգել զծառայս իւր:

Առաքեաց զմովսէս ծառայ իւր. և

զահարոն զընտրեալ իւր։
Եդ նց՟ զբանս նշանաց իւրոց, և զարուեստս իւր յերկիր Քամայ։
Առաքեաց զխաւար՝ և խաւարեցոյց զնս՟․ զի դառնացուցին զբանս նր՟։
Դարձոյց յարիւն զջուրս նց՟, և սպան զա՟մ ձկունս նց՟։
Եռաց յերկիր նց՟ գորտ՝ և ՚ի շտեմարանս թագաւորաց նց՟։
Ասաց՝ և եկն շանաճանճ և մժեխ ընդ ա՟մ սահմանս նց՟։
Դարձոյց զանձրևս նց՟ ՚ի կարկուտ․ և հուր յերկիր նց՟ բորբոքեցաւ։
Եհար զայգիս և զթզենիս նց՟․ և փշրեաց զա՟մ ծառս սահմանաց նց՟։
Ասաց՝ և եկն մարախ և խառնիճ․ զի ոչ գոյր նոցա թիւ։
Եկեր զա՟մ խոտ երկրի նց՟․ և սպառեաց զա՟մ պտուղ անդոյ նց՟։
Եհար զա՟մ անդրանիկս եգիպտացւոց՝ զսկիզբն ա՟մ վաստակոց նց՟։
Եհան զնս՟ ոսկւով և արծաթով․

և ոչ գոյր յազգն ն՟ց հիւանդ։

Ուրախ եղև Եգիպտոս ը՟ն ելանել ն՟ց․ զի անկաւ ահ ն՟ց ՚ի վ՟ր ն՟ց։

Սփռեաց ամպ հովանի առնել ն՟ց ՚ի ստուեր․ և հրով լոյս տալ նոցա ՚ի գիշերի։

Խնդրեցին՝ և եկն լորամարգի․ և հացիւ երկնից լցոյց զնոսա։

Եհար զվէմն՝ և բղխեցին ջուրք․ և գնացին գետք ը՟ն անջրդիս։

Յիշեաց զբանն սուրբ՝ որ ը՟ն Աբրահամու ծառայի իւրոյ։

Եհան զժողովուրդ իւր ցնծութ՟բ․ և զընտրեալս իւր ուրախութ՟բ։

Ետ նոցա զգաւառս հեթանոսաց․ ՚ի վաստակս ժողովրդոց ժառանգեցոյց զնոսա։

Զի պահեսցեն զվկայութի՟ս ն՟ր․ և զօրէնս ն՟ր խնդրեսցեն։

Սաղմոս. ՃԵ։

Խոստովան եղերուք տն՛ զի քաղցր է. զի յաւիտեան է ողորմութին նր։

Ո՞ խօսեսցի զզօրութիւնս տն. լսելի արասցէ զամ օրհնութիւնս նորա

Երանի՛ որք պահեն զիրաւունս. եւ առնեն զարդարութի յամ ժամ։

Յիշեա՛ զմեզ տր ընդ հաճոյս ժողովրդեան քոյ. եւ այց արա մեզ ՚ի փրկութե քում։

Տեսցուք մեք զքաղցրութի ընտրելոց քոց. ուրախ եղիցուք մեք յուրախութի ազգի քոյ. եւ գովեսցուք մեք ՚ի ժառանգութե քում։

Մեղաք մեք ընդ հարսն մեր. անօրինեցաք եւ յանցեաք։

Հարքն մեր յեգիպտոս ոչ իմացան զսքանչելիս քո. եւ ոչ յիշեցին զբազում ողորմութիւնս քո։

Բարկացուցին զքեզ յանցանելն իւրեանց ը՟ ծով կարմիր . փրկեաց զնոսա վ՟ն անուան իւրոյ՝ զի ծանուցէն զզօրութիւն նորա :

Սաստեաց ՚ի ծով կարմիր , և ցամաքեցաւ . առաջնորդեաց ն՟ց ը՟ անդունդս՝ որպ՟ ը՟ անապատ :

Կեցոյց զն՟ս ՚ի ձեռաց ատելեաց նոցա , և փրկեաց զնոսա ՚ի ձեռաց թշնամեաց նոցա :

Ծածկեաց ծով զնեղիչս ն՟ց . և մի ՚ի նոցանէ ո՛չ ապրեցաւ :

Հաւատացին բանին ն՟ր . և օրհնեցին զօրհնութիւն նորա :

Վաղվաղեցին և մոռացան զգործս ն՟ր . և ո՛չ անսացին խորհրդոց ն՟ր :

Ցանկացան զցանկութիւն յանապատի . և փորձեցին զա՟ծ յանջրդի :

Ետ ն՟ց զխնդրուածս ն՟ց . առաքեց զլիութիւն յանձինս ն՟ց :

Բարկացուցին զմովսէս ՚ի բանակի . և զահարոն ս՟բ տ՟ն :

Ժ.Բ. Բա

Բացաւ երկիր և եկուլ զԴադան.
և ծածկեաց զբանակն զԱբիրոնի:
Հուր վառեցաւ ՚ի ժողովս ն՟ց. և
բոց մաշեաց զմեղաւորս:
Արարին զորթն ՚ի Քորեբ, և երկիր
պագին պատկերին. և փոխեցին
զփառս իւրեանց ՚ի նմանութիւն
որթուն խոտակերի:
Մոռացան զա՟ծ կենարարն իւր՟ենց.
որ արար զմեծամեծս յԵգիպտոս.
և զսքանչելիս իւր յերկիր Քամայ.
և զահաւոր ՚ի վ՟ր Կարմիր ծովուն:
Ասաց սատակել զն՟ս, եթէ ոչ Մով
սէս ընտրեալն կայր առաջի ն՟ր:
Դարձաւ առ տ՟ր՝ և անցոյց զբար
կութի ն՟ր. զի մի սատակեսցին ն՟ք:
Անարգեցին զերկիրն ցանկալի. և
ոչ հաւատացին բանի ն՟ր:
Տրտնջեցին ՚ի բանակս իւրեանց. և
ոչ լուան ձայնի տ՟ն:
Համբարձ զձեռն իւր ՚ի վ՟ր ն՟ց՝ հար
կանել զնոսա յանապատի:

Ցրուեսցի զաւակ նց̅ ը̅ հեթանոսս· ցրուեսցի զաւակ նց̅ ը̅ գաւառս։

Պղծեցան նք̅ ՚ի բեելփեգովր · զի կերին զզոհեալ և զմեռելոտի։

Բարկացուցին զնա ՚ի գործս իւրեանց· և յաճախեաց ՚ի վերայ նց̅ բեկումն։

Ապա եկաց ՚ի մէջ փենեհէս, քահեաց՝ և արգելաւ մահ· համարեցաւ նմա յարդարութի̅ յազգէ յազգ մինչև յաւիտեան։

Բարկացուցին զնա ՚ի վ̅ր ջուրցն հակառակութե̅ · չարչարեցաւ մովսէս վ̅ս նց̅ · զի դառնացուցին զհոգին ն̅ր։

Հրամայեաց չրթամբք իւրովք · և ոչ սատակեցին զազգսն՝ զոր ասաց նոցա տ̅ր։

Խառնակեցան ընդ հեթանոսս, և ուսան զգործս նոցա · ծառայեցին կռոց նց̅, և եղև նց̅ ՚ի գայթակղութի̅։

Զոհեցին զուստերս և զդստերս իւրեանց դիւաց · և հեղին զարիւն ամբիծ։

Արիւն ուստերաց և դստերաց իւրե՟նց՝ զոր զոհեցին կռոցն քանանու։

Շաղախեցաւ երկիր յարենէ նց՟· և պղծեցաւ ՚ի գործոց նց՟· զի պոռնկեցան ՚ի գնացս իւրեանց։

Բարկացաւ սրտմտութբ՟ տր՟ ՚ի վր՟ ժողովրդեան իւրոյ · և գարշեցոյց զժառանգութի՟ իւր յոյժ։

Մատնեաց զն՟ս ՚ի ձեռս հեթանոսաց · տիրեցին նց՟ ատելիք իւրե՟նց· և թշնամիք իւրե՟նց նեղեցին զն՟ս· և խոնարհ եղե՟ն ՚ի ներքոյ ձեռաց նց՟

Բազում անգամ փրկեաց զն՟ս· և նոքա դառնացուցին զնա ՚ի խորհուրդս իւրեանց· և կորացան յանօրէնութե՟ իւրեանց։

Հայեցաւ տր՟ ՚ի նեղութիւն նց՟ · ՚ի լսել ձայնի աղօթից նց՟։

Յիշեաց զուխտ իւր՝ և զղջացաւ ըստ՟ բազում ողորմութե՟ իւրում· և ետ զն՟ս ՚ի գթութիւն առաջի ամենայն գերչաց նոցա։

Փրկեա՛ զմեզ տ͞ր ա͞ծ մեր. և ժողո-վեա՛ զմեզ ՚ի հեթանոսաց։

Խոստովան եղիցուք անուա՛ն քում ս͞բյ. և պարծեսցուք յօրհնու͞թիս քո։

Օրհնեա՛լ տ͞ր ա͞ծ իսրայէլի յաւի՛տեանս յաւիտենից։

Եւ ասասցէ ա͞մ ժողովուրդն, եղիցի՛ եղիցի։

* * *

Աղօթք. Եզեկիայ արքայի հրէաստանի. ՚ի ժամանակի յորում հիւանդացաւ, և յարեաւ ՚ի հիւանդութենէ իւրմէ։

Եսայ. 38. 10։

Ես ասացի ՚ի վերանալ մենէն աւուրց իմոց՝ թէ գ͞նցի ես ՚ի դ͞րունս դժխոց

Թողի զամենայն յետինս իմ, և ասացի՝ թէ այլ ո՛չ ևս տեսից զփրկու͞թի տ͞ն յերկրին կենդանեաց. և ո՛չ ևս տեսից զմարդ բնակչօք իւրովք հանդերձ։

Պակասեցայ ես յազգատոհմէ իմ

մէ· այսուհետեւ թողի լքի զամենայն զկեանս իմ։

Եւ՝ գնաց՝ մեկնեցաւ յինէն հոգի իմ, որպէս զայն՝ որ քակէ զտաղաւար· եւ եղէ ես որպէս զոստայն սատարաց մերձ 'ի հատանել։

Զաւուր յայնմիկ մատնեցայ ես յառաւօտէ որպէս 'ի ձեռս առիւծու· այնպէս խորտակեաց մանրեաց զոսկերս իմ· զի յառաւօտէ մինչեւ 'ի գիշեր մատնեցայ։

Որպէս ծիծառն, այնպէս ճչեցի· եւ որպէս զաղաւնի, այնպէս մնչեցի· զի նուաղեցան աչք իմ 'ի տեսանելոյ։

Հայեցայ 'ի բարձունս առ տր̃ ած̃ իմ, որ փրկեաց զիս· եւ փարատեցոյց յինէն զցաւս անձին իմոյ։

Տր̃՝ վս̃ այսորիկ պատմեցաւ քեզ· զարթուցեր զանձն իմ· դարձուցեր զհոգի իմ· մխիթարեցայ եւ կեցի։

Ահա 'ի խաղաղութ̃ դարձաւ դառնութ̃ իմ· փրկեցեր զանձն իմ զի մի՛

կորեայց · և ընկեցեր յետոյ զամենայն զմեղս իմ։

Ո՛չ թէ որք ՚ի դժոխս են, խոստովան առնիցեն առ քեզ · և ո՛չ մեռեալք օրհնեսցեն զքեզ · և ո՛չ յուսասցին ՚ի ճշմարտու̃իս քո ամենեքեան որք իջանեն ՚ի դժոխս։

Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ տ̃ր · որպէս և ես այսուհետև մանկունս ծնայց՝ որք պատմեսցեն զարդարու̃իս քո տ̃ր փրկութե̃ իմոյ։

Եւ ո՛չ դադարեցից օրհնել զքեզ յօրհնութ̃ի նոր՝ զա̃մ աւուրս կենաց իմոց · յանդիման տաճարիդ տ̃յ։

Մաղթանք։

Յոյս կենդանութե̃, յոյս և ապաւէն փրկութե̃ Տ̃ր Յ̃ս փրկիչ · փրկեա՛ և փարատեցո՛ զցաւս անձին իմոյ։ Ա՛րդ ասէր տ̃ր՝ վ̃ս սրբու Հ"։

Զքարոզն և զԱղօթսն ՚ի վերջն Ներսէսի Լամբրոնեցին գտցես ՚ի 86, և ՚ի 87 երեսն։

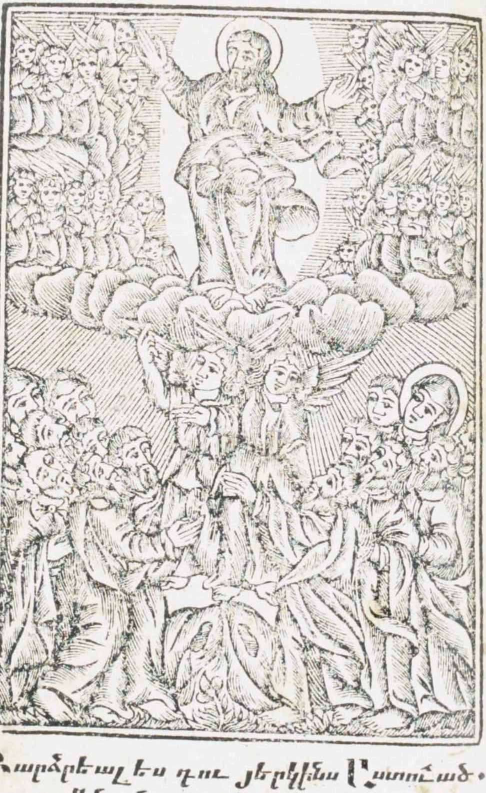

Բարձրեալ ես դու յերկինս Աստուա՛ծ․
և յամենայն երկրի են փառք քո։
(Սաղմոս՝ 107 . 5։)

Սաղմոս. ՃԶ:

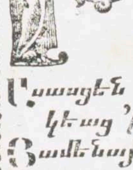

ԽՈՍՏՈՎԱՆ
ԵՂԵՐՈՒՔ ՏՆ̃
զի քաղցր է · զի յաւի-
տեան է ողորմութի̃ նր̃:
Ասասցեն փրկեալք տն̃ · զորս փրկե-
կեաց ՚ի ձեռաց թշնամւոյն:
Յամենայն գաւառաց ժողովեաց
զնոսա · յարևելից և յարևմտից
՚ի հիւսիսոյ և ՚ի ծովէ:
Մոլորեցան նք̃ յանապատի յան-
ջրդի ճանապարհի · և զքաղաք
բնակութե̃ ո՛չ գտին:
Քաղցեան և ծարաւեցան · և ան-
ձինք նց̃ ՚ի նոսին նուաղեցան:
Աղա

Աղաղակեցին առ Տ՟ր ՚ի նեղութ՟ե իւրեանց . ՚ի վշտաց ն՟ց փրկեաց զն՟ս :

Առաջնորդեաց ն՟ց ՚ի ճանապարհ ուղիղ . զի երթիցեն ՚ի քաղաք բնակութ՟ե իւրեանց :

Խոստովան եղիցին տ՟ն ողորմութ՟եց նորա . և սքանչելեաց նորա որդւոց մարդկան :

Զի յագեցոյց զանձինս քաղցեալս . և զանձինս կարօտեալս լի՛ արար բարութեամբ :

Որք նստէին ՚ի խաւարի և ՚ի ստուերս մահու . կապեալ էին յաղքատութ՟ե ո՟ղ յերկաթս :

Զի դառնացուցին զբանն ա՟յ . և զխորհուրդս բարձրելոյն բարկացուցին :

Խոնարհ եղեն ՚ի ցաւոց սրտից ն՟ց . տկարացան , և ոչ ոք էր որ օգնէր ն՟ց :

Աղաղակեցին առ Տ՟ր ՚ի նեղութ՟ե իւրեանց . ՚ի վշտաց ն՟ց եհան զն՟ս :

Փրկեաց զն՟ս ՚ի խաւարէ և ՚ի ստուերէ

րաց մահու. և խզեաց զկապանս նց՟։

Խոստովան եղիցին տն՟ ողորմուեց նորա. և սքանչելեաց նորա որդւոց մարդկան։

Զի փշրեաց զդրունս պղնձիս. և զնիգս երկաթիս խորտակեաց։

Օգնեաց նց՟ ’ի ճանապարհի անօրէնուէ իւրեանց. զի վն՟ մեղաց իւրեանց խոնարհ եղեն յոյժ։

Յամ՟ կերակրոց գարշէին սիրտք նց՟. մերձեցան մինչև ’ի դրունս մահու։

Աղաղակեցին առ տր՟ ’ի նեղուէ իւրեանց. ’ի վշտաց նց՟ ապրեցոյց զնս՟։

Առաքեաց զբան իւր՝ և բժշկեաց զնոսա. և փրկեաց զնս՟ յապականութէ իւրեանց։

Խոստովան եղիցին տն՟ ողորմուեց նորա. և սքանչելեաց նորա որդւոց մարդկան։

Մատուսցեն նմա պատարագ օրհնութեան. և պատմեսցեն զգործս նորա ցնծութեամբ։

Որք իջանէին ՚ի ծով նաւօք. և առնէին գործս ՚ի ջուրս բազումս։

Նոքա տեսին զգործս տ՟ն. և զսքանչելիս ն՟ր ՚ի խորս անդնդոց։

Ասաց՝ և յարեաւ հողմ և մրրիկ. և բարձրացան ալիք նորա։

Ելանէին յերկինս՝ և իջանէին յանդունդս. և անձինք ն՟ց յանձինս իւրեանց մաշեցան։

Խռովեցան՝ սասանեցան ո՟պ արբեալք. և ա՟մ իմաստութ՟ի նոցա ընկլաւ։

Աղաղակեցին առ տ՟ր ՚ի նեղու՟է իւրեանց. ՚ի վշտաց ն՟ց կեցոյց զն՟ս։

Դարձոյց զմրրիկն յօդս՝ և դադարեցան ալիք ն՟ր. ուրախ եղեն՝ զի դադարեցան. և առաջնորդեաց ն՟ց ՚ի նաւահանգիստ կամաց իւրեանց։

Խոստովան եղիցին տ՟ն ողորմու՟եց նորա. և սքանչելեաց նորա որդիք մարդկան։

Բարձր արասցեն զնա ՚ի ժողովս ժո

ղովրդոց • և յաթոռս ծերոց օրհնեսցեն զնա։

Օ ի դարձոյց զգետս ի ցամաք • և զգնացս ջուրց յերկիր ծարաւուտ։

Նա զերկիրն պտղաբեր յաղտաղտուկս, վս չարութե բնակչացնց։

Նա զանապատն ի ձահճս ջուրց • և զերկիրն ծարաւուտ ի գնացս ջուրց։

Բնակեցոյց ի նմա քաղցեալս • և շինեցին քաղաք բնակութե իւրենց։

Վարեցին արտս՝ և տնկեցին այգիս • և արարին պտուղ արմտեցիւրենց։

Օրհնեց զնս՝ և բազմացան յոյժ • և անասունք նց ոչ նուազեցան։

Նուազեցան նք և չարչարեցան, ի նեղութե չարեաց և ի վշտաց։

Եկն անարգութի ի վր իշխանաց նց • մոլորեցոյց զնս յանապատի՝ և ոչ ի ճանապարհի։

Օգնեաց տնանկին յաղքատութե • և առաջնորդեաց ոչ խաշին ազգին նց։

Տես

Տեսցեն ուղիղք, եւ ուրախ եղիցին եւ ամ̃ անօրէն խցցէ զբերան իւր։

Ո՞վ է իմաստուն՝ որ պահեսցէ զայս. եւ 'ի միտ առցէ զողորմուի̅ս տ̃ն։

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

Օրհնութ̅ի Սաղմոս Դաւթի։

ՃԷ։

Պատրա՛ստ է սիրտ իմ Ա̃Ծ՝ պատրա՛ստ է սիրտ իմ, օրհնեց եւ սաղմոս ասեց քեզ փառօք իմովք։

Զարթի՛ք փառք իմ, զարթի՛ք սաղմոսիք եւ օրհնութ̅ք. եւ ես զարթեայց առաւօտուց։

Խոստովան եղէց քեզ 'ի ժողովուրդս Տ̃ր. եւ սաղմոս ասացից քեզ յազգս։

Մեծ եղեւ մինչեւ յերկինս ողորմութիւն քո. մինչեւ յամպս ճշմարտութիւն քո։

Բարձրեալ ես դու յերկինս Ա̃Ծ.

և յամենայն երկրի են փառք քո։
Որպէս փրկեսցին սիրելիք քո. կեցո՛ աջով քով՝ և լո՛ւր մեզ։
Ա͞ծ խօսեցաւ ՚ի սրբութե͞ իւրում. ցնծացայց՝ բարձր եղէց՝ բաժանեցից զսիկէմ. և զհովիտս յարկաց չափեցից։
Իմ է գաղայադ՝ և իմ է մանասէ. եփրեմ հզօրիչ գլխոյ իմոյ։
Յուդա թագաւոր իմ. մովաբ աւազան յուսոյ իմոյ։
Յեդովմ ուղղեցից զգնացս իմ. և ինձ այլազգիք հնազանդք եղեն։
Ո՞ տարցէ զիս ՚ի քաղաք ամուր. կամ ո՞վ առաջնորդեսցէ ինձ մինչև ցեդօմ։
Եթէ ո՛չ դու Ա͞ծ, որ մերժեցեր զմեզ. և ո՛չ ելեր Ա͞ծ ը͞ն զօրս մեր։
Տո՛ւր մեզ օգնութի͞ ՚ի նեղութե͞. զի սնոտի է փրկութի͞ մարդոյ։
Աստուծո՛վ արասցուք զզօրութի͞. և նա յամօթ արասցէ զթշնամիս մեր։

Ի կատարած, Սաղմոս Դաւթի.

ՃԸ։

Աստուած օրհնութեան իմոյ մի՛ լռեր. զի բերան մեղաւորի՝ բերան նենգաւորի բացաւ ի վերայ իմ։

Խօսեցան զինէն լեզուաւ նենգաւորաւ. եւ բանիւ ատելութեան պաշարեցին զիս։

Մարտեան ընդ իս ի տարապարտուց. փոխանակ սիրոյ իմոյ մատնէին զիս. այլ ես յաղօթս կայի։

Հատուցին ինձ չար փոխանակ բարւոյ. ատելութիւն փոխանակ սիրոյ իմոյ։

Կացո՛ ի վերայ նորա մեղաւոր. սատանայ կացցէ ընդ աջմէ նորա։

Ի դատաստանէ իւրմէ ելցէ դատապարտեալ. եւ աղօթք նորա ի մեղս դարձցին։

Եղիցին աւուրք նորա նուազք. եւ զայցելութիւն նորա, զայն այլ առցէ։

Եղիցին որդիք նորա որբ. եւ կին նորա

այրի ․ սահեսցին՝ փոփոխեսցին ․
որդիք նր̅ մուրողք եղիցին ․ և ելցեն
՚ի բնակութե̅ իւրեանց ։

Քննեսցէ փոխատու զա̅մ ինչս նր̅ ․
և յափշտակեսցեն օտարք զվաստակս նորա ։

Մի՛ գտցի օգնական նմա ․ և մի՛ ոք
ողորմեսցի ՚ի վր̅ որբոց նր̅ ։

Եղիցին որդիք նր̅ ՚ի սատակումն ․
և յազգէ ջնջեսցի անուն նր̅ ։

Յիշեսցին մեղք հօր նր̅ առաջի տն̅ ․
և մեղք մօր նր̅ մի՛ ջնջեսցին ․ և եղիցին առաջի տն̅ յա̅մ ժամ ։

Սատակեսցի յերկրէ յիշատակ նր̅ ․
փոխանակ զի ո՛չ յիշեաց առնել
ողորմութիւն ։

Հալածեաց զայր աղքատ և զտրնանկ ․ սպանանել զայն որ խոնարհն է
սրտիւ ։

Սիրեաց զանէծս՝ և ելցէ նմա ․ ո՛չ
կամեցաւ զօրհնութի̅ հեռի եղիցի
՚ի նմանէ ։

Զգեցաւ զանէծս ոպ՟ հանդերձ. մտցէ ոպ՟ ջուր 'ի փոր նր՟, և ոպ՟ ձէթ ընդ ոսկերս նորա:

Եղիցի նմա ոպ՟ հանդերձ զի ագանի. որպ՟ս գօտի որ ածի հանապազ ընդ մէջ:

Այս գործ է այնոցիկ՝ ոյք չարախօսէին զինէն առ տր՟. և ոյք խօսէին չար զանձնէ իմմէ:

Եւ դու տր՟ տր՟՝ արա՛ ընդ իս ըստ անուան քում. զի քաղցր է ողորմութիւն քո. և փրկեա՛ զիս՝ զի աղքատ և տնանկ եմ ես:

Սիրտ իմ խռովեցաւ 'ի փորի իմում. և ես որպ՟ս ստուեր 'ի խուսափիլ իմում պակասեցայ. և թօթափեցայ ոպ՟ մարախ:

Ծունկք իմ տկարացան 'ի պահոց. և մարմին իմ այլագունեցաւ յիւղոյ:

Եղէ ես նախատ նց՟. տեսին զիս՝ և շարժեցին զգլուխս իւրեանց:

Օգնեա՛ ինձ տր՟ ած՟ իմ. և փրկեա՛

զիս ըստ ողորմութե՟ քում։

Ծանիցեն զի ձեռն քո այսէ․ եւ դու տ՟ր արարեր զայս։

Նոքա անիծանեն՝ եւ դու օրհնեսցես․ որք յարուցեալք են ՚ի վ՟ր իմ, զամօթ կրեսցեն․ այլ ծառայ քո ուրախ եղիցի ՚ի քեզ։

Զգեցցին զամօթ՝ որք չարախօս կային զանձնէ իմմէ․ եւ արկցեն ոպ՟ կրկնոց զամօթ իւրե՟նց զիւրեամբք։

Այլ ես խոստովան եղէց առ տէր յոյժ բերանով իմով․ եւ ՚ի մէջ բազմաց օրհնեցից զքեզ։

Զի եկաց նա ընդ աջմէ տնանկիս, ՚ի փրկել զիս յայնցանէ՝ որք հալածեն զանձն իմ։

Սաղմոս Դաւթի․ ՃԹ։

Ասաց տ՟ր ցտ՟ր իմ, նիստ ը՟ աջմէ իմմէ, մինչեւ եդից զթշնամիս քո պատուանդան ոտից քոց։

Գաւազան զօրութե՟ առաքեսցէ

քեզ տ̅ր ՚ի սիօնէ . և տիրեսցես դու
՚ի մէջ թշնամեաց քոց ։

Ընդ քեզ է սկիզբնաւուրն զօրութեան . ՚ի վայելչութիւն սրբոց քոց . յարգանդէ յառաջ քան զարուսեակ ծնայ զքեզ ։

Երդուաւ տ̅ր՝ և ո՛չ ևս զղջասցի . թէ դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին մելքիսեդեկի . և տ̅ր ընդ աջմէ քումմէ ։

Խորտակեսցէ յաւուր բարկութե̅ զթագաւորս . դատէ զհեթանոս՝ և բազում առնէ զհարուածս . և խորտակեսցէ զգլուխս բազմաց յերկրի ։

Օ ուղխս ՚ի ճանապարհի արբուսցէ . վ̅ն այսորիկ և բարձր արասցէ զգլուխս ։

Սաղմոս. ՃԺ:

Խոստովան եղէց քեզ տր՟՝ բոլորով սրտիւ իմով, ՚ի խորհուրդս ուղղոց, ՚ի ժողովուրդս. մեծ են գործք տն՟. և քննեալ են յամենայն կամս նր՟:

Խոստովանութիւն և վայելչութիւն են գործք նր՟. արդարութիւն նր՟ մնայ յաւիտեանս յաւիտենից:

Յիշատակ արար սքանչելեաց իւրոց, ողորմած գթած է տէր. կերակուր տայ երկիւղածաց իւրոց:

Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր. զզօրութիւն գործոց իւրոց պատուիրեաց ժողովրդեան իւրում:

Տալ նց՟ զժառանգութիւն հեթանոսաց. և գործք ձեռաց նր՟ արդարութիւն և իրաւունք են:

Հաւատարիմ են յամենայն պատուիրանք նր՟. հաստատեալ են յաւիտեանս յաւիտենից. արարեալ

են ճշմարտութ՟ և ուղղութ՟ ։
Փրկութիւն առաքեաց տ՟ր ժողովրդեան իւրում․ պատուիրեաց յաւիտենից զուխտ իւր․ սուրբ և ահեղ է անուն ն՟ր ։
Սկիզբն զգօնութ՟ե երկիւղ տ՟ն․ իմաստութ՟ի բարի ամենեցուն՝ որք առնեն զնա․ և օրհնութ՟ի ն՟ր մնայ յաւիտեանս յաւիտենից ։

Ալէլուիայ։ Վերադարձութ՟ե Անգէայ, և Զաքարիայ․ ՃԺԱ։

Երանեալ է այր՝ որ երկնչի ՚ի տ՟նէ․ զպատուիրանս ն՟ր նա կամի յոյժ ։
Զօր եղիցի յերկրի զաւակ ն՟ր․ և ազգ ուղղոց օրհնեսցի ։
Փառք և մեծութ՟ին են ՚ի տան ն՟ր․ արդարութ՟ի նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից ։
Ծագեաց ՚ի խաւարի լոյս ուղղոց․ ողորմած՝ գթած՝ և արդար է տ՟ր ։
Քաղցր այր՝ ողորմի և տայ փոխ․

յօրինէ զբան իւր ՚ի դատաստանի, զի յաւիտեան նա մի՛ սասանեսցի:

Ի յիշատակ յաւիտենից եղիցի արդարն. ՚ի համբաւէ չարէ նա մի՛ երկիցէ:

Պատրաստ է սիրտ նորա յուսալ առ տծ:

Հաստատեալ է սիրտ նր՝ և նա մի՛ երկիցէ, մինչև տեսցէ ՚ի թշնամիս իւր:

Սփռեաց՝ և ետ աղքատաց. արդարութի նր մնայ յաւիտեանս յաւիտենից. և եղջիւր նորա բարձր եղիցի փառօք:

Մեղաւորն տեսցէ՝ և բարկասցի. զատամունս իւր կրճտեսցէ՝ և հալեսցի. և ցանկութի մեղաւորաց կորիցէ:

Ալէլուիա. ՃԺԲ:

Օրհնեցէք մանկունք զտէր. և օրհնեցէք զանուն տն:

Եղիցի անուն տն օրհնեալ, յայսմհետէ մինչեւ յաւիտեան:

Յարեւելից մինչեւ ՚ի մուտս արեւու օրհնեալ է անունն տն̄:

Բարձր է ՚ի վր̄ ամ̄ ազգաց տր̄. եւ յերկինս են փառք նր̄:

Ով է ոպ̄ տր̄ ած̄ մեր ՚ի բարձունս բնակեալ. եւ զխոնարհս տեսանէ յերկինս եւ յերկրի:

Յարուցանէ զաղքատս յերկրէ. եւ բարձր առնէ զտնանկս յաղբեւաց:

Նստուցանէ զնոսա իշխանս՝ ընդ իշխանս ժողովրդեան իւրոյ:

Բնակեցուցանէ զամուլն ՚ի տան ուրախամիտ. որպ̄ս մայր որդւովք բերկրեալ:

Սաղմոս. ՃԺԳ

Յելանելն իսրայէլի յեգիպտոսէ. տանն՝ յակոբայ ՚ի ժողովրդենէ այլազգեաց.

Եղեւ հրէաստան սրբութի̄ նր̄, եւ իսրայէլ իշխանութի̄ նր̄:

Ծով ետես եւ փախեաւ. եւ յոր֊

դանան անդրէն դարձաւ ։

Լերինք ցնծասցեն որպս խոյք . և բլուրք ոպ գառինք մաքեաց ։

Զի՞ն է քեզ ծով . զի տեսեր և փախեար . կամ դու յորդանան՝ զի դարձար անդրէն ։

Լերինք ցնծացէք որպէս խոյք . և բլուրք ոպ գառինք մաքեաց ։

Յերեսաց տն սասանեցաւ երկիր . յերեսաց այ յակոբայ ։

Որ դարձոյց զվէմն ՝ի լճակս ջուրց . և զապառաժն յաղբերակունս ։

Ոչ մեզ տր՝ մի մեզ . այլ անուան քում տուր զփառս . վս ողորմութեան և ճշմարտութեան քո ։

Մի երբէք ասասցեն ՝ի հեթանոսս , թէ ուր է ած նց ։

Ած մեր յերկինս և յերկրի . զամ զոր ինչ կամեցաւ արար ։

Կուռք հեթանոսաց ոսկի և արծաթ են . ձեռագործք են որդւոց մարդկան ։

Բերան ունին՝ և ո՛չ խօսին · աչս ունին՝ և ո՛չ տեսանեն ։

Ականջս ունին՝ և ո՛չ լսեն · ունչս ունին՝ և ո՛չ հոտոտեն ։

Ձեռս ունին, և ո՛չ շօշափեն · ոտս ունին, և ո՛չ գնան · և ո՛չ գոյ բարբառ ՚ի կոկորդս նց՟ ։

Նման նոցա եղիցին՝ որք արարին զնոսա · ամենեքեան որք յուսացեալ են ՚ի նոսա ։

Տունն Իսրայէլի յուսացաւ ՚ի տր՟ · օգնական և ընդունող է նոցա ։

Տունն Ահարոնի յուսացաւ ՚ի տր՟ · օգնական և ընկերող է նց՟ ։

Երկիւղածք տն՟ յուսացան ՚ի տր՟ · օգնական և փրկիչ է նց՟ ։

Յիշեաց զմեզ տր՟, և օրհնեց՟ զմեզ · օրհնեաց տր՟ զտունն Իսրայէլի · օրհնեաց տր՟ զտունն Ահարոնի ։

Օրհնեաց տր՟ զերկիւղածս իւր · զփոքրկունս և զմեծամեծս ։

Յաւելցէ ՚ի ձեզ տէր · ՚ի ձեզ՝ և

յոր

յորդիս ձեր։

Օրհնեա՛լ էք դուք ՚ի տ՟նէ. որ արար զերկինս և զերկիր։

Երկինք երկնից տ՟ն են. և զերկիր ետ որդւոց մարդկան։

Ոչ թէ մեռեալք օրհնեսցեն զքեզ տ՟ր. և ո՛չ ամենեքեան՝ որք իջանեն ՚ի դժոխս։

Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ տ՟ր՝ յայսմհետէ մինչև յաւիտեան։

Սաղմոս. ՃԺԴ.

Սիրեցի՝ զի լուիցէ տ՟ր զձայն աղօթից իմոց. զի խոնարհեցոյց զունկն իւր առ իս. և ես յաւուրս իմ կարդացի առ նա։

Շրջեցան զինև երկունք մահու. և վիշտք դժոխոց գտին զիս։

Նեղութ՟ի և զանձկութ՟ի գտի. և զանուն տ՟ն կարդացի։

Ո՛վ տ՟ր՝ փրկեա՛ զանձն իմ. ողորմած

ա՟ծ մեր՝ ողորմի և պահէ զտղայս տ՟ր։
Ես խոնարհ եղէ՝ և տ՟ր կեցոյց զիս.
Դա՛րձ անձն իմ՝ ՚ի հանգիստ քո՝ զի
տ՟ր օգնեաց քեզ։
Փրկեաց զանձն իմ ՚ի մահուանէ.
զաչս իմ յարտասուաց. և զոտս իմ
՚ի գայթակղութենէ. հաճոյ եղէց
առաջի տ՟ն յերկրին կենդանեաց։

Ալէլուիայ. ՃԺԵ։

Հաւատացի զոր և խօսեցայ. և
ես խոնարհ եղէ յոյժ։
Ես ասացի ՚ի զարմանալ իմում,
թէ ա՟մ մարդ սուտ է։
Զի՞նչ տաց տրիտուր տ՟ն՝ ը՟ ամենայնի զոր ետ ինձ։
Զբաժակ փրկութ՟ե ընկալայց. և
զանուն տ՟ն կարդացից։
Զաղօթս իմ տ՟ն տաց՝ առաջի ա՟մ
ժողովրդեան նորա։
Պատուական է առաջի տ՟ն մահ ս՟բց
իւրոց. ո՛ տ՟ր՝ ես ծառայ քո եմ.
ծառայ և որդի աղախնոյ քոյ։

Հատեր զկապանս իմ․ քեզ մատուցից պատարագ օրհնութե․ և զանուն Տն կարդացից։

Զաղօթս իմ Տն տաց՝ առաջի ամ ժողովրդեան նր․ ՚ի գաւիթս տան Տն՝ և ՚ի մէջ քո Երուսաղէմ։

Սաղմոս․ ՃԺԶ․

Օրհնեցէ՛ք զՏր ամ ազգք․ գովեցէ՛ք զնա ամ ժողովուրդք։

Զօրասցի ողորմութի նր ՚ի վր մեր․ և ճշմարտութի Տն մնասցէ յաւիտեն։

Սաղմոս․ ՃԺԷ։

Խոստովա՛ն եղերուք Տն՝ զի բարի է․ զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Ասասցէ տունն Իսրայէլի՝ զի յաւիտեան է ողոր՟։

Ասասցէ տունն Ահարոնի՝ զի յաւի՟։

Ասասցեն երկիւղածքն Տն՝ զի յա՟։

՚Ի նեղութե իմում ես առ Տր կարդացի․ և լուաւ ինձ յանդորր։

Տր է իմ օգնական՝ և ես ո՛չ երկեայց․ զի՞ արասցէ ինձ մարդ։

Տէր իմ օգնական, և ես տեսից 'ի թշնամիս իմ։

Բարւոք յուսալ 'ի տ̅ր՝ քան յուսալ 'ի մարդիկ. բարւոք յուսալ 'ի տ̅ր՝ քան յուսալ յիշխանս։

Ամենայն ազգք շրջեցան զինև. և անուամբ տ̅ն յաղթեցի ն̅ց։

Շրջելով շրջեցան զինև՝ պաշարեցին զիս 'ի միասին. և անուամբ տ̅ն վանեցի զն̅ս։

Շուրջ եղեն զինև ո̅պ մեղուք. վառեցան՝ բորբոքեցան ո̅պ փուշք 'ի հուր. և անուամբ տ̅ն մերժեցի զնոսա։

'Ի մերժելն դրդուեցայ՝ և եղէ մերձ 'ի գլորել. և տ̅ր ընկալաւ զիս։

Զօրութ̅ի իմ և օգնութ̅ի իմ տ̅ր. և եղև ինձ 'ի փրկութ̅ի։

Ձայն ցնծութ̅ե փրկութ̅ե 'ի յարկս արդարոց։

Աջ տ̅ն արար զզօրութ̅ի. աջ տ̅ն բարձր արար զիս. և աջ տ̅ն արար զզօրութ̅ի։

Ոչ մեռայց, այլ կեցից՝ և պատմեցից

ցից զգործս տ՟ն:

Խրատելով խրատեաց զիս տ՟ր. եւ 'ի մահ ոչ մատնեաց:

Բացէ՛ք ինձ զդրունս արդարութ՟ե. զի մտից ը՟ այն՝ եւ խոստովան եղէց տ՟ն:

Այս դուռն տ՟ն է՝ եւ արդարք մտանեն ընդ սա:

Խոստովան եղէց քեզ տ՟ր՝ զի լուար ինձ. եւ եղեր ինձ 'ի փրկութ՟ի:

Վէմն՝ զոր անարգեցին շինողքն, նա եղեւ գլուխ անկեան:

'Ի տ՟նէ եղեւ այս. եւ է՛ սքանչելի առաջի աչաց մերոց:

Այսօր է՝ զոր արար տ՟ր. եկա՛յք ցնծասցուք եւ ուրա՛խ եղիցուք 'ի սմա:

Ո՛ տ՟ր՝ փրկեա՛. ո՛ տ՟ր՝ առաջնորդեա՛. օրհնեալ որ գալոց ես յանուն տ՟ն. եւ օրհնեցաք զքեզ 'ի տանէ տ՟ն:

Տ՟ր ա՟ծ մեր երեւեցաւ մեզ. արարէ՛ք տօնս ուրախութ՟ե կանխաւ մինչեւ յանկիւնս սեղանոյ:

Աստուա՛ծ իմ ես դու՝ եւ խոստովան

եղէց

եղիցքեզ · ա՟ծ իմ ես դու՝ եւ բարձր արարից զքեզ։

Խոստովան եղէց քեզ տ՟ր՝ զի լուար ինձ · եւ եղեր ինձ ՚ի փրկութ՟ի։

Խոստովան եղերուք տ՟ն՝ զի բարի է · զի յաւիտեան է ողորմութ՟ի ն՟ր։

* * *

Ալէլուիա · ՃԺԸ ։

Երանեալ են ամբիծք ՚ի ճանապարհի · եւ ոյք գնան յօրէնս Տեառն։

Երանի՛, ոյք քննեն զվկայութ՟ի ն՟ր · բոլորով սրտի՟ իւրեանց խնդրեսցեն զնա։

Ո՛չ թէ ոյք գործեն զանօրէնութ՟ի, ՚ի ճանապարհս ն՟ր գնասցեն։

Դու պատուիրեցեր զպատուիրանս քո՝ ՚ի պահել ինձ յոյժ։

Երանի՜ թէ յաջողեալ էին ինձ ճանապարհք իմ, ՚ի պահել ինձ զարդարութ՟իս քո։

Յայնժամ ես ո՛չ ամաչէի, 'ի զգուշանալ ինձ 'ի պատուիրանս քո։

Խոստովան եղէց քեզ տ՟ր յուղղութ՟ե սրտի իմոյ. որ՟ ուսայց զիրաւունս արդարութ՟ե քոյ։

Զիրաւունս քո պահեցից. մի՛ թողուր զիս մինչ իսպառ։

Ի՞ւ ուղղեսցէ երիտասարդ զճանապարհս իւր. այլ 'ի պահել ըզբանս քո։

Բոլորով սրտիւ իմով խնդրեցի զքեզ. մի՛ մերժեր զիս 'ի պատուիրանաց քոց։

'Ի սրտի իմում թագուցի զբանս քո, որ՟ զի մի՛ մեղայց քեզ։

Օրհնեալ ես դու տ՟ր. ուսո՛ ինձ զարդարութի՟ս քո։

Շրթամբք իմովք պատմեցից զա՟մ իրաւունս բերանոյ քոյ։

'Ի ճանապարհս վկայութե՟ց քոց զուարճացայ, որ՟ յամենայնի 'ի մեծութե՟։

'Ի պատուիրանս քո հոգացայց, և

զգուշացայց 'ի ճանապարհս քո:

Յիրաւունս քո խօսեցայց. եւ ոչ մոռացայց զբանս քո:

Հատո՛ ծառայի քում. զի կեցից՝ եւ պահեցից զբանս քո:

Յարթո՛ զաչս իմ, եւ նայեցայց 'ի սքանչելիս օրինաց քոց:

Պանդուխտ եմ ես յերկրի. մի՛ թագուցաներ յինէն զպատուիրանս քո:

Փափագեաց անձն իմ, 'ի ցանկալ ինձ յիրաւունս քո յա՟մ ժամ:

Սաստեցեր ամբարտաւանից. անիծեալ՝ ոյք խոտորեցան 'ի պատուիրանաց քոց:

'Ի բա՛ց արա յինէն զնախատինս եւ զարհամարհանս. զի զվկայութիւնս քո խնդրեցի:

Քանզի նստան իշխանք՝ եւ չարախօսէին զինէն. այլ ծառայ քո խորհէր յիրաւունս քո:

Զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին. եւ խորհուրդք իմ յարդարութիւնք քո.

Սեր

Մերձեցաւ անձն իմ ՚ի հող. տ̅ր
կեցո՛ զիս ը̅ս բանի քում։

Զճանապարհս իմ պատմեցի քեզ՝
և լուար ինձ. ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո։

՚Ի ճանապարհս արդարութե̅ց քոց
իմաստո՛ւն արա զիս. և քննեցից
զսքանչելիս քո։

Տքնեցաւ անձն իմ առ ՚ի ձանձրանալ. հաստատեա՛ զիս ՚ի բանս քո։

Զճանապարհս մեղաց ՚ի բա՛ց արա
յինէն. և յօրէնս քո ողորմեա ինձ։

Զճանապարհս ճշմարտութե̅ քոյ
ընտրեցի. և զիրաւունս քո ես ո՛չ
մոռացայ։

Մերձեցայ ես ՚ի վկայութիւնս քո տ̅ր՝
մի՛ յամօթ առներ զիս։

՚Ի ճանապարհս պատուիրանաց քոց
ընթացայ. զի անդորր արարեր սրտի
իմոյ։

Օրէնսդէ՛տ արա զիս տ̅ր, ՚ի ճանապարհս իրաւանց քոց. և խնդրեցից
զնա

զնա յամենայն ժամ։

Իմաստուն արա զիս տ՟ր՝ և քննեցից զօրէնս քո. և պահեցից զնա բոլորով սրտիւ իմով։

Առաջնորդեա՛ ինձ՚ի շաւիղս պատուիրանաց քոց տ՟ր. զի ընդ նոսա հաճեցայ։

Խոնարհեցո՛ զսիրտ իմ՚ի վկայուի՟ս քո տ՟ր. և մի՛ յագահուի՟։

Դարձո՛ զաչս իմ. զի մի՛ տեսից զնանրուի՟. ՚ի ճանապարհս քո կեցո՛ զիս։

Հաստատեա՛ ծառայի քում՝ զբան քո յերկիւղ քո։

Հա՛ն յինէն զնախատինս՝ զոր և կարծեցի. զի դատաստանք քո քաղցրեն։

Ահա՛ ցանկացայ պատուիրանաց քոց տ՟ր. յարդարուե՟ քում կեցո՛ զիս։

Եկեսցէ ՚ի վ՟ր իմ ողորմուի՟ քո տ՟ր. և փրկութի՟ քո ը՟ս բանի քում։

Տաց պատասխանի, որք նախատեն զիս բանիւք. զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ։

Մի՛ 'ի բացեայ առներ 'ի բերանոյ իմմէ զբան ճշմարտութե̄ մինչեւ յոյժ. զի յիրաւունս քո յուսացայ։

Պահեցի զօրէնս քո յամ ժամ. յաւիտեան՝ եւ յաւիտե̄ս յաւիտենից։

Գնայի ես յանդորրու. զի զպատուիրանս քո խնդրեցի։

Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի թագաւորաց, եւ ո՛չ ամաչէի։

Խորհէի 'ի պատուիրանս քո, զոր սիրեցի։

Համբարձի զձեռս իմ 'ի պատուիրանս քո, զոր սիրեցի. եւ խորհէի յարդարութե̄ քում։

Յիշեա՛ զբան ծառայի քոյ՝ յոր եւ յուսացուցեր զիս։

Այս մխիթարեաց զիս 'ի խոնարհութե̄ իմում. զի բան քո կեցոյց զիս։

Ամբարտաւանք անիրաւեցան յիս յոյժ. այլ յօրինաց քոց ես ո՛չ խոտորեցայ։

Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտե֊

նից տէր · և մխիթարեցայ:
Տրտմութիւն կալաւ զիս 'ի մեղաւորաց · և որք թողին զօրէնս քո:
Գովելի էին ինձ իրաւունք քո · 'ի տեղւոջ պանդխտութեան իմոյ:
Յիշեցի 'ի գիշերի զանուն քո տէր · և պահեցի զօրէնս քո:
Սա՛ եղև ինձ ճանապարհ 'ի կեանս · զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի:

Ալէլուիայ:

Բաժին իմ ես դու տէր · ասացի պահել ինձ զօրէնս քո:
Աղաչեցի զերեսս քո բոլորով սրտիւ իմով · ողորմեա՛ց ինձ ըստ բանի քում:
Խորհեցայ 'ի ճանապարհս իմ · և դարձուցի զոտս իմ 'ի վկայութիւնս քո:
Պատրաստեցայ՝ և ո՛չ խռովեցայ · զի պահեցից զպատուիրանս քո:
Չուանք մեղաց պատեցան զինև ·

այլ զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։
Ի մէջ գիշերի յառնէի խոստովան֊
լինել առ քեզ, վասն իրաւանց և
արդարութե՟ քոյ։
Հաղորդէի ես ա՟մ երկիւղածաց
քոց. որոց պահեալ էին զպատուի֊
րանս քո։
Ողորմութ՟ Տ՟ն լի եղև երկիր. զար֊
դարու՟իս քո ուսո ինձ։
Քաղցրու՟ի արարեր ընդ ծառայի
քում Տ՟ր, ը՟ս բանի քում։
Զքաղցրու՟ի զխրատ, և զգիտու՟ի
ուսո ինձ. զի ՚ի պատուիրանս քո
ես հաւատացի։
Մինչչև խոնարհե՟լ էի ես՝ մեղայ.
վ՟ա այսորիկ զբանս քո պահեցի յոյժ։
Քաղցր ես դու Տ՟ր. և քաղցրու՟ի
քով ուսո ինձ զարդարու՟իս քո։
Բազմացան յիս անիրաւութիք ամ֊
բարտաւանից. այլ ես բոլորով սր֊
տիւ իմով քննեցի զպատուիրանս քո։
Մածան ո՟ր կաթն սիրտք ն՟ց. այլ
ես

ես զօրէնս քո խօսեցայ:

Բարի է ինձ, զի խոնարհ արարեր զիս. ոպ՟ ուսայց զարդարուիս՟ քո:

Բարի են ինձ օրէնք բերանոյ քոյ՝ քան զհազարս ոսկւոյ և արծաթոյ:

Ձեռք քո արարին և ստեղծին զիս. իմաստուն արա զիս՝ և ուսայց ըզպատուիրանս քո:

Երկիւղածք քո տեսցեն զիս՝ և ուրախ եղիցին. զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ:

Ծանեայ տ՟ր՝ զի արդարութ՟ք են դատաստանք քո. յիրաւի խոնարհեցուցեր զիս:

Եղիցի ողորմութի՟ քո ՚ի մխիթարել զիս՝ ըստ բանի քում, զծառայս քո:

Եկեսցեն յիս գթուիք՟ քո՝ և կեցից. զի օրէնք քո խօսք իմ էին:

Ամաչեսցեն ամբարտաւանք՝ որք ՚ի տարապարտուց անիրաւեցան յիս. այլ ես հոգացայ ՚ի պատուիրանս քո:

Դարձեսցեն զիս երկիւղածք քո.

Եւ ոյք ճանաչեն զվկայութիւնս քո։

Եղիցի սիրտ իմ ամբիծ յարդարութեան քում. զի մի՛ ամաչեցից։

Կարօտացաւ անձն իմ ՚ի փրկութիւն քո. զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ։

Սպասեցին աչք իմ բանի քում. ասացի երբ մխիթարեսցես զիս։

Եղէ ես որպէս տիկ ՚ի պարզի. զի զարդարութիւնս քո ես ո՛չ մոռացայ։

Քանի՞ ինչ են աւուրք ծառայի քոյ. երբ արասցես ինձ իրաւունս ՚ի հալածչաց իմոց։

Պատմեցին ինձ անօրէնք զխորհուրդս, այլ ո՛չ որպէս զօրէնս քո։

Ամենայն պատուիրանք քո ճշմարիտ են. ՚ի նանիր հալածեցին զիս՝ օգնեա՛ ինձ։

Փոքր մի եւս՝ եւ կորուսանէին զիս յերկրի. այլ ես ո՛չ թողի զպատուիրանս քո։

Ըստ ողորմութեան քում կեցո՛ զիս. եւ պահեցից զվկայութիւնս բերանոյ քոյ։

Յաւիտեան Տէր բան քո կայ յերկինս.

կինս. յազգէ մինչև յազգէ ճշմարտութիւն քո։

Հաստատեցեր զերկիր՝ և կայ։

Հրամանի քում մնայ տիւ, զի ամենեքեան ծառայք քո են։

Եթէ ոչ օրէնք քո խօսք իմ էին, կանխաւ եւս արդեօք կորուսեալ էի ՚ի խոնարհութեան իմում։

Յաւիտեան ոչ մոռացայց զարդարութիւնս քո. զի նոքօք կեցուցեր զիս։

Քո եմ ես, եւ կեցո՛ զիս. զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի։

Ինձ սպասեցին մեղաւորք ՚ի կորուսանել. զի զվկայութիւնս քո ես ՚ի միտ առի։

Յամենայն կատարածի տեսի զվախճան. յոյժ անդորր էին ինձ պատուիրանք քո։

Որպէս սիրեցի զօրէնս քո. զօրհանապազ խօսք իմ էին։

Քան զթշնամիս իմ իմաստունս արարեր զիս ՚ի պատուիրանս քո. զի

յաւի

յաւիտեան իմ էին ։
Քն՟ զամ՟ ուսուցիչս իմ իմաստուն
եղէ · զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին ։
Քան զծերս իմաստուն եղէ · զի
զպատուիրանս քո քննեցի ։
Յամ՟ ճանապարհաց չարաց արգելի
զոտս իմ · ոպ՟ զի պահեցից զբանս քո ։
Յիրաւանց քոց ես ո՛չ խոտորեցայ ·
զի դու օրէնսդէտ արարեր զիս ։
Ոպ՟ զի քաղցրեն ՚ի քիմս իմ բանք
քո · քան զմեղր բերանոյ իմոյ ։
՚Ի պատուիրանաց քոց իմացեալ՝
ատեցի զամ՟ ճանապարհս չարաց ·
զի դու օրէնսդէտ արարեր զիս ։
Ճրագ են բանք քո ոտից իմոց · և
լոյս տան շաւղաց իմոց ։
Երդուայ և հաստատեցի · զի պահեցից զամենայն իրաւունս արդարութեան քոյ ։
Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ · տ՟ր՝ կեցո՛ զիս ըս՟ բանի քում ։
Ընդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեա՛ց

տր. և զիրաւունս քո ուսո՛ ինձ։
Անձն իմ՚ի ձեռս քո է յամ ժամ.
և զօրէնս քո ես ո՛չ մոռացայ։
Եդին ինձ մեղաւորք զորոգայթ.
՚ի պատուիրանաց քոց ես ո՛չ մոլորեցայ։
Ժառանգեցի զվկայութիւնս քո յաւիտեան.
զի ցնծութիւն է սրտի իմոյ։
Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ առնել
զարդարութիւնս քո յաւիտեան՝ վասն
հատուցման։
Զանօրէնս ատեցի. և զօրէնս քո
սիրեցի։
Օգնական և փրկիչ իմ ես դու.
և ես ՚ի բանս քո յուսացայ։
Ի բա՛ց եղերուք յինէն չարք. և
քննեցից զպատուիրանս այ իմոյ։
Օգնեա՛ ինձ ըստ բանի քում, և կեցո՛
զիս. և մի՛ յամօթ առներ զիս
՚ի յուսոյ իմմէ։
Օգնեա՛ ինձ՝ և ապրեցո՛ զիս. և
խորհեցայց զիրաւունս քո յամ
ժամ։

Անար

Անարգեցեր զամենեսեան՝ որք ապստամբք եղեն յարդարութեց քոց. զի անիրաւութե էին խորհուրդք նոցա։

Յանցաւորս համարեցայ զամ մեղաւորս երկրի, վս այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո։

Բևեռեա ը երկիւղ քո զմարմին իմ. զի ՚ի դատաստանաց քոց երկեայց յոյժ։

* * *

Այէն–խայ։

Արարի իրաւունս և արդարութի. մի՛ մատներ զիս ՚ի ձեռս նեղչաց իմոց։

Ընկա՛լ զծառայս քո ՚ի բարի. զի մի՛ ամբարտաւանք զզուեսցեն զիս։

Սպասեցին աչք իմ փրկութե քում տր. և բանից արդարութե քոյ։

Արա՛ ը ծառայի քում տր՝ ը ողորմութե քում. զարդարութիւնս քո ուսո՛ ինձ։

Ծա

Ծառայ քո եմ ես՝ իմաստուն արա զիս․ և ծանեայց զվկայութիւնս քո։
Ժամ է պաշտել զՏէր․ խափանեցին զօրէնս քո։
Վասն այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո, քան զոսկի և զտոպազիոն։
Ամենայն պատուիրանօք քո յաջողեցան ինձ․ զի ատեցի ես զճանապարհս չարաց։
Սքանչելի են վկայութիւնք քո․ վասն այսորիկ սիրեաց զնոսա անձն իմ։
Յայտնութիւն բանից քոց լուսաւորէ․ և իմաստուն առնէ զտղայս։
Զբերան իմ բացի և առի զհոգի․ ՚ի պատուիրանս քո փափագեայ անձն իմ։
Նայեա՛ց առ իս և ողորմեա՛ց ինձ, ըստ իրաւունս սիրողաց անուան քոյ։
Զճանապարհս իմ ուղի՛ղ արա ինձ ըստ բանի քում․ և մի՛ տիրեսցեն ինձ ամենայն մեղք։
Փրկեա՛ զիս ՚ի զրպարտութենէ մարդկան․

եւ պահեցից զպատուիրանս քո:
Երեւեցո՛ զերեսս քո ՚ի ծառայս քո.
եւ ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո:
Վտակք ջուրց իջին յաչաց իմոց.
զի ո՛չ պահեցին զօրէնս քո:
Արդար ես դու Տէր. եւ ուղիղ են
դատաստանք քո:
Պատուիրեցեր զարդարութիւն վկայութեանց քոց Տէր. եւ ճշմարիտ են յոյժ:
Մաշեաց զիս նախանձ քո. զի մոռացան զբանս քո թշնամիք իմ:
Ընտրեալ է բան քո յոյժ. եւ ծառայ
քո սիրեաց զնա:
Մանուկ եմ ես եւ արհամարհեալ.
եւ զարդարութիւնս քո ես ո՛չ մոռացայ:
Արդարութիւն քո՝ արդարութիւն յաւիտենից. եւ օրէնք քո ճշմարիտ են:
Նեղութիւնք եւ վիշտք գտին զիս. եւ
պատուիրանք քո խօսք իմ էին:
Արդարութիւն են վկայութիւնք քո յաւիտեան. իմաստո՛ւն արա եւ կեցո՛ զիս:
Կարդացի առ քեզ բոլորով սրտիւ
իմով.

իմով. լուր ինձ Տ՟ր՝ զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի։

Աղաղակեցի առ քեզ՝ եւ փրկեա զիս. եւ պահեցից զվկայութիւնս քո։

Կանխեցի տարաժամու՝ աղաղակեցի. եւ ես ՚ի բանս քո յուսացայ։

Կանխեցին աչք իմ առաւօտու, ՚ի խօսել ինձ զբանս քո։

Ձայնի իմում լուր Տ՟ր՝ ը՟ ողորմութեան քում. եւ յիրաւունս քո կեցո զիս։

Մերձեցուցին յիս հալածիչք իմ զանօրէնութ՟ի. զի յօրինաց քոց հեռի եղեն։

Մերձ ես դու Տ՟ր. եւ ա՟մ պատուիրանք քո ճշմարիտ են։

Ի սկզբանէ ծանեայ ՚ի վկայութ՟եց քոց. զի յաւիտեան հաստատեցեր զնոսա։

Տես զխոնարհութ՟ի իմ, եւ փրկեա զիս. զի զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։

Դատեա զդատ՟աստան իմ, եւ փրկեա

զիս. և ըստ բանի քում կեցո՛ զիս։
Հեռի է ՚ի մեղաւորաց փրկութի̅.
զի զիրաւունս քո ո՛չ պահեցին։
Գթուէ̅ք քո բազում են տ̅ր. և ը̅ս
իրաւանց քոց կեցո՛ զիս։
Բազում են որք հալածեն և նեղեն
զիս. ՚ի վկայութեանց քոց ես ո՛չ
խոտորեցայ։
Հայէի յանագորոյնան և մաշէի. զի
զպատուիրանս քո ո՛չ պահեցին։
Տե՛ս՝ զի զպատուիրանս քո սիրեցի.
տ̅ր՝ ողորմուբ̅ քով կեցո՛ զիս։
Սկիզբն բանից քոց ճշմարտութի̅ է.
յաւիտեան են ա̅մ իրաւունք ար-
դարութեան քոյ։
Իշխանք հալածեցին զիս ՚ի նանիր.
և ՚ի բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ։
Ցնծացայ ես ՚ի բանս քո, ո̅պ այն՝
որ գտանէ աւար բազում։
Զմեղս ատեցի և անարգեցի. և
զօրէնս քո սիրեցի։

Եօթն անգամ յաւուր օրհնեցից զքեզ, վ՟ն իրաւանց արդարութե՟ քոյ։

Խաղաղութի՟ բազում է այնոցիկ՝ ոյք սիրեն զօրէնս քո․ և ո՛չ գոյ ՚ի նոսա գայթակղութի՟։

Սպասեցի փրկութե՟ քում Տ՟ր․ և զպատուիրանս քո սիրեցի։

Պահեաց անձն իմ զվկայութի՟ս քո․ և սիրեաց զնոսա յոյժ։

Պահեցից զպատուիրանս և զվկայութիւնս քո․ զի ա՟մ ճանապարհք իմ առաջի քո են։

Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քոյ Տ՟ր․ ը՟ս բանի քում իմաստուն արա զիս։

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քոյ Տ՟ր․ և բանիւ քով փրկեա զիս։

Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւնս քո․ յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութի՟նս քո։

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո․ զի ա՟մ պատուիրանք քո արդարութի՟ են։

Եղիցի ձեռն քո 'ի կեցուցանել զիս.
զի զպատուիրանս քո ընտրեցի:
Յանկացայ փրկութե՟ քում Տ՟ր. և
օրէնք քո խօսք իմ էին:
Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ.
և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ:
Մոլորեցայ ես ո՟պ ոչխար կորու-
սեալ · խնդրեա՛ զծառայս քո · զի
զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ:

Օրհնութի՟ Եսայեայ [illegible]
Մարգարէին: Եսայեայ 42.10:

Օրհնեցէ՛ք զա՟ծ յօրհնութի՟
նոր · զի իշխանութի՟ ն՟ր 'ի
բարձունս փառաւորի:
Անուն ն՟ր փառաւորեալ է, 'ի
ծագաց մինչև 'ի ծագս երկրի:
Ոյք իջանէին 'ի ծով նաւուք · կղզ-
զիք և ա՟մ բնակիչք նոցա ը՟ նոսա:
Ուրախ եղիցի անապատն՝ և ա՟մ
բնակիչք իւր · ուրախ եղիցին բա-
նակք և բակք կեդարու · և ուրախ
եղի

եղիցին բնակիչք վիմին ։
՚Ի գլխոց լերանց գոչեսցեն. տացեն զփառս այ. և զքաջութի նորա կղզիք պատմեսցեն ։
Տր ած զօրութեց դիմեալ գայ, զարթուցանել զպատերազմ. յարուցանել զնախանձ. փող հարկանել՝ և գոչել ՚ի վերայ թշնամեաց իւրոց զօրութբ բազմաւ ։
Ուրախ եղիցին երկինք ՚ի վերուստ. և ամպք ցօղեսցեն զարդարութի ։
Բղխեսցէ երկիր զողորմութի՝ և զարդարութի առ հասարակ բղխեսցէ ։

Ընթերց. Յովնանու Մարգարէին ։

Յովն. 2. 3 ։

՚Ի նեղութե իմում ես առ տր կարդացի. և լուաւ ած յանդնդոց դժոխոց աղաղակի իմում ։
Լուր տր ձայնի իմում, զի ընկեցեր զիս ՚ի խորս ծովու. և շրջանք գետոց պաշարեցին զիս ։
Ամենայն զբօսանք քո՝ և ալիք քո՝ անցին ՚ի վր իմ. և ասացի թէ՝ մերժե

ցայ ուրեմն յերեսաց աչաց քոց: Արդ՝ իցէ՛ թէ յաւելից հայիլ ՚ի տաճար սուրբ քո. զի հեղան զինեւ ջուրք մինչեւ յանձն իմ. և անդունդք անհնարինք պաշարեցին զիս: Եմուտ գլուխ իմ ՚ի փապարս լերանց. իջի ես ՚ի խորս երկրի՝ և տեսի զնիգս նորա, զի էին ոչ արգելք յաւիտենից. և ելցեն յապականութենէ կեանք իմ: Առ քեզ Տէր Աստուած իմ, ՚ի նուաղել անձին իմոյ կարդացի. և զքեզ Տէր յիշեցի. և մտցեն աղօթք իմ ՚ի տաճար սուրբ քո: Որք պահէին զունայնութիւն և զստութիւն, յողորմութենէ իւրեանց մերժեցան. Այլ ես ՚ի ձայն օրհնութեան խոստովան եղէց քեզ. մատուցից պատարագս Տեառն. և կատարեցից զուխտ իմ ՚ի փրկութեան:

Աղաչանք:

Եկեսցեն աղօթք մեր ՚ի տաճար սուրբ քո. խոնարհեսցի ունկն քո ՚ի խնդրուածս մեր: Ամենակալ Տէր:

Զքարոզն և զՄաղթանսն ՚ի [illegible] Ս[illegible]խանջերին տե՛ս ՚ի 137 և ՚ի 138 երեսն:

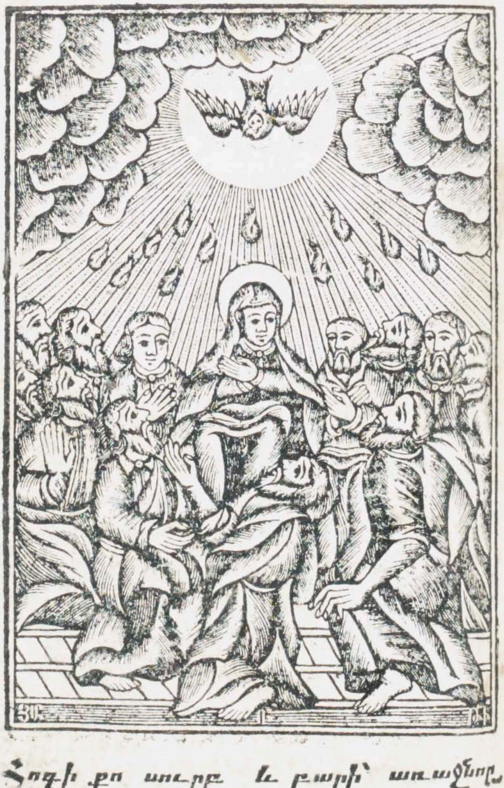

Հոգի քո սուրբ և բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ։
(Սաղմոս 142. 12։)

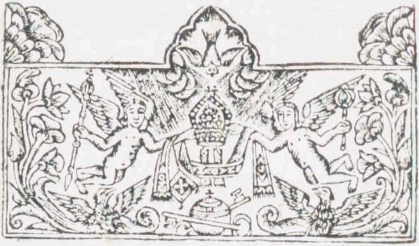

Օրհնութիւն Մաղթանաց.

ՃԺԹ։

Ի ՆԵՂՈՒ ԹԵԱՆ ԻՄՈՒՄ ես առ Տ՟ր կարդացի՝ եւ լուաւ ինձ. Տ՟ր փրկեա զանձն իմ ՚ի շրթանց նենգաւորաց եւ ՚ի լեզուէ չարէ։

Զի՞ տացի քեզ՝ կամ զի՛նչ յաւելցի լեզու նենգաւոր։

Որպէս նետք հզօրի՝ զի մխեալ են կայծակամբք կաղնեայ։

Վա՜յ ինձ՝ զի է երկար եղեւ պանդխտութիւն իմ. զի բնակեցայ ես

՚ի վրանս կեդարու։
Բազում անգամ բնակեցաւ անձն
իմ ը͞դ այնոսիկ՝ որք ատէին զողջոյն։
Ես էի խաղաղարար. յորժամ խօսէի.
մարտնչէին ընդ իս։

Օրհնութիւն Աստիճանաց. ՃԻ։

Համբարձի զաչս իմ ՚ի լերինս.
ուստի եկեսցէ ինձ օգնութ͞ի։
Օգնութ͞ի ինձ ՚ի տ͞նէ եկեսցէ. որ
արար զերկինս և զերկիր։
Մի՛ տար ՚ի սասանու͞ն զոտն քո. և
մի՛ ննջեսցէ պահապան քո։
Ո͞պ ո՛չ ննջէ՝ և ո՛չ ՚ի քուն երթայ
պահապանն իսրայէլի։
Տ͞ր պահեսցէ զքեզ, և տ͞ր ընկալցի
աջոյ ձեռամբն իւրով։
Արեգակն ՚ի տուէ քեզ մի՛ մեղիցէ.
և մի՛ լուսինն ՚ի գիշերի։
Տ͞ր պահեսցէ զքեզ յա͞մ՝ չարէ.
պահեսցէ տ͞ր զանձն քո։

Տ͞ր

Տէր պահեսցէ զմուտ և զել քո՝
յայսմհետէ մինչև յաւիտեան։

Օրհնութիւն Մաղթանաց. ՃԻԱ։

Ուրախ եղէ ես՝ որ ասէին ցիս՝
՚ի տուն տ՟ն երթիցուք մեք։
Հաստ՟ել կային ոտք մեր առդրունս
քո Երուսաղէմ։
Երուսաղէմ շինեալ ո՟պ քաղաք·
և բնակութ՟ի իւր շուրջ զնովաւ։
Անդ ելանէին ազգք՝ ազգք տ՟ն·
վկայութիւն Իսրայէլի· խոստովան
լինել անուան տ՟ն։
Անդ արկեալ են աթոռք դատաս-
տանի· աթոռս արկեալ են ՚ի տան
դաւթի։
Հարցէք զողջունէ Երուսաղէմի,
և զշինուէ՝ որք սիրեն զք՟զ։
Եղիցի խաղաղութ՟ի ՚ի զօրութ՟ե քում·
և շինութ՟ի յաշտարակս յամուրս քո։
Վասն եղբարց և ընկերաց իմոց
խօսեցայ զխաղաղութ՟ի· վ՟ս քոյ և

վ͞ս տան տ͞նն ա͞յ մերոյ խնդրեցաք ըզ
բարութ͞ի ՚ի քէն։

Օրհնութ͞ի Սաղմոսաց · ՃԻԲ։

Առ քեզ տ͞ր համբարձի զաչս իմ․ որ բնակեալդ ես ՚ի յերկինս։ Ո͞պ աչք ծառայի ՚ի ձեռն տ͞ն իւրոյ · և ո͞պ աչք աղախնոյ ՚ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ։ Այնպես են աչք մեր առ քեզ տ͞ր ա͞ծ մեր · մինչև ողորմեսցիս ՚ի վ͞ր մեր։ Ողորմեա՛ց մեզ տ͞ր՝ ողորմեաց մեզ․ զի բազում լցաք արհամարհանօք։ Առաւե՛լ լցան անձինք մեր նախատանօք՝ ոյք նախատէին զմեզ․ և արհամարհանօք ամբարտաւանից։

Երգ Սաղմոսաց · ՃԻԳ։

Եթէ ո՛չ տ͞ր էր առ մեզ՝ ասասցէ իսրայէլ․ եթէ ո՛չ տ͞ր էր առ մեզ։ Ընդ յառնել մարդկան ՚ի վ͞ր մեր․ կենդանւոյն կամեցան կլանել զմեզ։ ՚Ի բարկանալ սրտմտութեամբ ն͞ց

՚ի վերայ մեր. ապա և ջուրք ուրեմն ընկղմեցին զմեզ։

Ընդ ուղխս անձին անձինք մեր. անցին անձինք մեր ընդ ուղխս անդադարս.

Օրհնեալ է տէր՝ որ ոչ ետ զմեզ յորս ատամանց նոցա։

Անձինք մեր ապրեցան որ͞պս ճնճղուկ՝ յորոգայթէ որսողաց։

Որոգայթք նոցա փշրեցան՝ և մեք ապրեցաք։

Օգնու͞ին մեզ յանուանէ տ͞ն. որ արար զերկինս և զերկիր։

Սղմ. Աստիճանաց. ՃԻԴ.։

Որ յուսայ ՚ի տ͞ր՝ ո͞պ լեառն սիօն, մի՛ սասանեսցի յաւիտեան՝ որ բնակեալն է յերուսաղէմ։

Լերինք շուրջ են զնովաւ. տէր շուրջ է զժողովրդեամբ իւրով՝ յայսմհետէ մինչև յաւիտեան։

Ոչ թողու տ͞ր զգաւազան մեղաւորաց ՚ի վիճակս արդարոց. և արդարք մի՛ ձգեսցեն զձեռս իւրեանց յա

յանօրէնուի̅:
Բարի առնէ տ̅ր բարեաց. և այնոցիկ՝ ոյք ուղիղք են սրտիւք:
Իսկ զթիւրե̅լսն ՚ի յափշտակուի̅, տանի զն̅ս տ̅ր ը̅ն այնոսիկ՝ ոյք գործեն զանօրէնութի̅. խաղաղութի̅ ՚ի վերայ Իսրայէլի:

* * *

Օրհնութեան երգ Աստիճանաց.

ՃԻԵ:

դարձուցանել տ̅ն զգերուի̅ սիոնի, և եղաք մեք մխիթարեալք:
Յայնժամ լցան բերանք մեր խնդութեամբ. և լեզուք մեր ցնծութեամբ:
Յայնժամ ասասցեն ՚ի հեթանոսս՝ մեծ արար տ̅ր զառնելն իւր ը̅ նս̅. մեծ արար տ̅ր զառնելն իւր ը̅ մեզ. և մեք եղաք բերկրեալք:
Դարձո՛ տ̅ր զգերութիս մեր՝ որ̅պ զուղխս ՚ի հարաւոյ. ոյք վարէին

ար

արտասուօք, ցնծութ̅ հնձեսցեն։

Երթալով երթային՝ և լային. որք բարձեալ տանէին զսերմանիս իւրեանց։

Գալով եկեսցեն՝ և ցնծասցեն. որոց առեալ բերցեն զխուրձս իւրեանց։

Երգ Աստիճանաց. ՃԻԶ։

Եթէ ոչ տէր շինէ զտուն, ՚ի նանիր վաստակին շինօղք նր̅։

Եթէ ոչ տր̅ պահէ զքաղաքն, ընդունայն տքնին պահապանք նր̅։

՚Ի նանիր է ձեզ յառնել կանխաւ. արդ՝ արիք մինչև էք նստեալք. որք ուտէք զհաց ցաւոց։

՚Ի ժամանակի, ուր տացէ քուն սիրելեաց իւրոց. ժառանգութի̅ տն̅ որդիք են. որոց վարձք իւր են. այն է պտուղ որովայնի իւրոյ։

Որպէս նետք ՚ի ձեռս հզօրի, այնպէս են և որդիքն թօթափելոց։

Երանի, որ ելից զցանկութի̅ իւր ՚ի նոցանէ. մի ամաչեսցեն՝ յորժամ խօսեսցին թշնամիք նոցա ը͞ն նոսա առ դրանն։

Երգ Աստիճանաց. ՃԻԷ։

Երանի՛ ամենեցուն՝ որք երկնչին ՚ի տ͞նէ. և գնան ՚ի ճանապարհս նորա։

Զվաստակս ձեռաց քոց կերիցես. երանի է քեզ՝ և բարի եղիցի։

Կին քո որպ͞ս այգի վայելուչ յանկիւնս տան քոյ. և որդիք քո որպ͞ս նորատունկ ձիթենւոյ, շուրջ զսեղանով քով։

Այսպէս օրհնեսցի ա͞յր մարդ, որ երկնչի ՚ի տ͞նէ. օրհնեսցէ զքեզ տ͞ր ՚ի սիօնէ։

Եւ տեսցես դու զբարութիւն Երուսաղէմի՝ զա͞մ աւուրս կենաց քոց։

Տեսցես դու զորդիս որդւոց քոց. զխաղաղութիւն ՚ի վ͞ր Իսրայէլի։

* * *

Սղմ· Աստիճանաց · ՃԻԸ ։

Բազում անգամ մարտեան ը՟ իս ՚ի մանկութ՟է իմմէ · ասասցէ Իսրայէլ։

Բազում անգամ մարտ՟են ը՟ իս ՚ի մանկութ՟է իմմէ՝ և ինձ ոչ յաղթեցին։

Զթիկունս իմ հարկանէին մեղաւորք · ընդ երկար արարին զանօրէնութ՟իս իւրեանց։

Տ՟ր արդար է՝ և խորտակէ զուլն մեղաւորաց։

Ամաչեսցեն և յետս դարձցին ամենեքեան՝ ոյք ատեն զսիոն։

Եղիցին ն՟ք ո՟պ խոտ տանեաց · որ մինչչև ՚ի բուռն եկեալ՝ չորացաւ։

Ուստի ոչ ելից զբուռն իւր հնձօղն · և ոչ զգիրկս իւր՝ որ զորայն ժողովէր։

Ոչ ասացին ամենեք՟են ոյք անցանէին առ նոքօք՝ թէ օրհնութի տ՟ն ը՟ ձեզ · և օրհնեցաք զձեզ յանուան տ՟ն։

Երգ. Աստիճանաց. ՃԻԹ.

՚Ի խորոց կարդացի առ քեզ տէր՝
տէր՝ լո՛ւր ձայնի իմում։
Եղիցին ականջք քո ՚ի լսել զձայն
աղօթից իմոց։
Թէ զանօրէնութ̄իս իմ քննես տ̄ր՝
տ̄ր, իսկ ո՛ կարէ կալ առաջի քո. զի
՚ի քէնէ քաւութ̄ի։
Վ̄ն անուան քո համբերի տէր.
համբերեր անձն իմ բանի քում. յուսացաւ անձն իմ ՚ի տ̄ր։
՚Ի պահէ առաւօտու մինչեւ յերեկոյ. ՚ի պահէ առաւօտու յուսացաւ Իսրայէլ ՚ի տ̄ր։
՚Ի տ̄նէ է ողորմութ̄ի բազում. եւ ՚ի
նմանէ է փրկութ̄ի. եւ նա փրկեաց
զԻսրայէլ յա̄մ նեղութ̄ց նր̄։

Երգ. Աստիճանաց. ՃԼ.

Տ̄ր՝ ո՛չ բարձրացաւ սիրտ իմ. եւ
ո՛չ զբօսան աչք իմ։
Ո՛չ գնացի ես ը̄ մեծամեծս. եւ ո՛չ

ընդ այնոսիկ՝ ոյք սքանչելի եղեն քան զիս։

Բայց թէ խոնարհեցայ ես ոգ̃ մանուկ սարտուցեալ ՚ի ստենէ մօր իւրոյ. եւ դարձնր̃ անդրէն ՚ի նոյն։

Նոյն թէ հպարտացուցի արդեօք զանձն իմ, այսպէս եղիցի հատուցումն անձին իմոյ. յուսասցաւ Իսրայէլ ՚ի Տր̃՝ յայսմհետէ մինչեւ յաւիտեան։

* * *

Օրհնութեան երգ. Սաղմոսանոց.
ՃԼԱ։

Յիշեա՛ Տր̃ զդաւիթ. եւ զամ̃ հեզութի̃ նորա։

Որպէս երդուաւ Տն̃. եւ ուխտս եդ Այ̃ յակոբայ։

Թէ ոչ մտից ՚ի յարկս տան իմոյ. Թէ ելից յանկողինս մահճաց իմոց։

Թէ տաց քուն աչաց իմոց. կամ նինջ արտեւանանց իմոց. կամ հան-

գիստ իրանաց իմոյ. մինչև գտից
զտեղի յարկի տն այ յակոբայ:
Ահա լուաք զնմանէ յեփրաթայ.
և գտաք զնա ՚ի դաշտս մայրեաց:
Մտցուք ՚ի յարկս նր. և երկիր պա-
գցուք ՚ի տեղւոջ՝ ուր կացեալ են
ոտք նորա:
Արի տր ՚ի հանգիստ քո՝ դու և
տապանակ կտակի սրբութէ քո:
Քահանայք քո զգեցցին զարդա-
րութի՝ և սբք քո ցնծւլով ցնծասցեն:
Վն դաւթի սիրելւոյ քոյ՝ մի դար-
ձուցաներ զերեսս քո յօծելոյ
քումմէ:
Երդուաւ տր դաւթի ճշմարտութբ՝
և ոչ ստեաց նմա. ՚ի պտղոյ որովայ
նի նր նստուցանել յաթոռ նր:
Եթէ պահեսցեն որդիք քո զօրէնս
իմ, և զվկայութս իմ, զոր ուսուցից նց:
Որդիք նց նստցին յաւիտեանս յա-
ւիտենից յաթոռ քո:
Հաճեցաւ տր ը սիոն. և ընտրեաց

ընա

բնակել ՚ի նմա․ ասէ՝ այս է հան-
գիստ իմ յաւիտեանս յաւիտենից․
՚ի սմա բնակեցայց՝ զի հաճեցայ
ընդ սա։

Զորս սորա, օրհնելով օրհնեցից․
և զաղքատս սր̄ լցուցից հացիւ։

Զքահանայս սր̄ զգեցուցից զփրկութի̄․
և սուրբք սր̄ ցնծալով ցնծասցեն։

Անդ ծագեցից զեղջիւր ՚ի դաւիթ․
պատրաստ արարից զճրագ օծելոյ
իմոյ։

Թշնամեաց սր̄ զգեցուցից զամօթ․
այլ ՚ի վր̄ նր̄ ծաղկեսցի սրբութի̄ իմ։

Օրհնութիւն Աստիճանաց։

Զի՛ բարի՝ կամ զի՛ վայելուչ․
զի բնակէին եղբարք ՚ի միասին։

Ոպ̄ իւղ զի իջանէ ՚ի գլուխ և ՚ի
մօրուսն ահարօնի․ և ՚ի մօրուացն
իջանէ ՚ի գրապանս զգեստու նր̄։

Ոպ̄ ցօղ զի ցօղի ՚ի հերմոնէ ՚ի վր̄
լերին սիօնի։

Տ̄ր անդ պատուիրեաց զօրհնութի̄․
և զկեանսն յաւիտենից։

Օրհնութի՟ Աստիճանաց . ՃԼԳ :

Աստ օրհնեցէք զա՟մ ծառայք տ՟ն զտ՟ր ․ ո՛ կայք ՚ի տան տ՟ն ․ և ՚ի գաւիթս ա՟յ մերոյ:

՚Ի գիշերի համբարձէք զձեռս ձեր ՚ի սրբութի՟ ․ և օրհնեցէ՛ք զտ՟ր:

Օրհնեսցէ զքեզ տ՟ր ՚ի սիոնէ ․ որ արար զերկինս և զերկիր:

Ալէլուիայ ․ ՃԼԴ :

Օրհնեցէ՛ք զանուն տ՟ն ․ օրհնեցէ՛ք ծառայք տ՟ն զտ՟ր ․ ո՛ կայք ՚ի տան տ՟ն, և ՚ի գաւիթս ա՟յ մերոյ:

Օրհնեցէ՛ք զտ՟ր՝ զի բարի է ․ սաղմոս ասացէք անուան նր՛՝ զի քաղցր է:

Զյակոբ ընտրեաց իւր տ՟ր ․ և զիսրայէլ ժառանգութի՟ իւր:

Ես ծանեայ՝ զի մեծ է տ՟ր ․ և տ՟ր մեծ է քան զա՟մ կուռս:

Զա՟մ զոր ինչ կամեցաւ և արար տ՟ր ․ յերկինս և յերկրի՝ ՚ի ծով և յա՟մ խորս:

Հանէ զամպս ՚ի ծագաց երկրի. ըղփայլատակունս իւր յանձրեւս արար. և հանէ զհողմ ՚ի շտեմարանաց իւրոց։

Եհար զա՟մ անդրանիկս եգիպտացւոց. ՚ի մարդոյ մինչեւ յանասուն։

Առաքեաց զնշանս և զարուեստս իւր ՚ի մէջ քո եգիպտոս. ՚ի փարաւօն և յամենայն զօրս իւր։

Եհար զազգս բազումս. և սպան զթագաւորս հզօրս։

Զսեհօն թագաւոր ամօրհացւոց, զովգ թագաւոր բասանու. և զա՟մ թագաւորութ՟իս քանանացւոց։

Ետ զերկիր նց՟ ՚ի ժառանգութ՟ի. ժառանգութ՟ի իսրայէլի ժողովրդեան իւրոյ։

Տր՟՝ անուն քո յաւիտեան. տր՟՝ յիշատակ քո յազգէ մինչեւ յազգ։

Դատէ տր՟ զժողովուրդ իւր. և ՚ի ծառայս իւր մխիթարի։

Կուռք հեթանոսաց ոսկի և ար

ծաթ են՝ ձեռագործք են որդւոց մարդկան։

Բերան գոյ՝ և ո՛չ խօսին. աչք են՝ և ո՛չ տեսանեն։

Ականջք են՝ և ո՛չ լսեն. և ո՛չ գոյ շունչ ՚ի բերանս ն͞ց։

Նմանի ն͞ց եղիցին որք արարին զն͞ս. և ամենեքեան որք յուսացեալ են ՚ի ն͞ս

Տուն իսրայէլի օրհնեցէ՛ք զՏ͞ր. տուն ահարոնի օրհնեցէք զՏ͞ր։

Տուն ղեւեայ օրհնեցէ՛ք զՏ͞ր. երկիւղածք Տ͞ն օրհնեցէ՛ք զՏ͞ր։

Օրհնեալ Տ͞ր ՚ի սիօնէ. որ բնակեալն է յերուսաղէմ։

✠ ✠ ✠

Ալէլուիա։ ՃԼԵ։

Խոստովա՛ն եղերուք Տ͞ն զի բարի է. զի յաւիտեան է ողորմութի՛ւն նորա։

Խոստովա՛ն եղերուք ա͞յն աստուծոյ. զի յաւիտեան է ողորմ՛՛։

Խոստովա՛ն եղերուք տն̅ տերանց· զի յաւիտեան է ողոր″ ։

Որ արար զսքանչելիս մեծամեծս միայն· զի յաւիտեան է ո″ ։

Որ երկինս արար իմաստութ̅ իւրով· զի յաւիտեան է ո″ ։

Հաստատեաց զերկիր ՚ի վր̅ ջուրց· զի յաւի″ ։

Որ արար զլուսաւորս մեծամեծս· զի″ ։

Զարեգակն արար իշխանական տուընջեան· զի յաւի″ ։

Զլուսին և զաստեղս իշխանական գիշերոյ· զի յաւի″ ։

Որ հար զերկիրն եգիպտացւոց անդրանկօք իւրովք հանդերձ· զի յա″ ։

Որ եհան զիէ̅լ ՚ի միջոյ նր̅· զի յա″ ։

՚Ի ձեռն բարձր և ՚ի բազուկ հզօր· զի յաւի″ ։

Որ հերձ զծովն մեծ՝ և բաժանեաց յերկուս մասունս· զի յաւի″ ։

Որ անցոյց զիէ̅լ ը̅ մէջ նր̅· զի յա″ ։

Ընկղմեաց զփարաւօն և զզօրս իւր

՚ի

՚ի ծով կարմիր. զի յաւ՟ն՛՛ ։
Եւ ե՟հան զժողովուրդ իւր յանա-
պատ. զի յաւ՟ն՛՛ ։
Եւ հար զազգս մեծամեծս. զի յա՛՛ ։
Զսեհոն թագա՟որ ամորհացւոց.
զի յաւ՟ն՛՛ ։
Զովգ թագաւոր բասանու. զի՛՛ ։
Եւ ետ զերկիր ն՟ց ՚ի ժառանգութի՟. զի՛՛ ։
Ժառանգութի՟ իսրայէլի ծառայի
իւրոյ. զի յաւ՟ն՛՛ ։
Յիշեաց զմեզ տ՟ր ՚ի խոնարհութե՟
մերում. զի յաւ՟ն՛՛ ։
Եւ՟ փրկեաց զմեզ ՚ի ձեռաց թշնա-
մեաց մերոց. զի յաւ՟ն՛՛ ։
Որ տայ կերակուր ամենայնկենդա-
նեաց. զի յաւ՟ն՛՛ ։
Խոստովան եղերուք ա՟յն երկնա-
ւորի. զի յաւ՟իտե՟ն է ողորմութի՟ն ն՟ր ։

* * *

Սաղմոս Դաւթի ՚ի ձեռն Երեմիայի․ աննշան յեբրայեցւոց․ ՃԼԶ։

Առ գետս բաբելացւոց՝ անդ նստէաք, և լայաք․ ու̃ յիշեցաք մեք անդ զսիոն։

՚Ի մէջ ուռեաց նց̃ կախեցաք ըզ կտակարանս մեր։

Անդ հարցնէին գերիչք մեր զբանս օրհնութե̂․ գերեվարք մեր ստիպէին զմեզ և ասէին։

Օրհնեցէք մեզ յօրհնութե̃ն սիոնի․ իսկ զիա՞րդ օրհնեսցուք զօրհնութիւ տն̃ յերկիր օտար։

Թէ մոռացայց զքեզ երուսաղէմ․ մոռասցի զիս աջ իմ։

Կցեսցի լեզու իմ ՚ի քիմս իմ, թէ ոչ յիշեցից զքեզ․ թէ ոչ նախնուագեցից զքեզ երուսաղէմ․ սկիզբն ուրախութե̃ իմոյ։

Յիշեա տէր՝ զորդիսն եդովմայ․ յաւուրն երուսաղէմի։

Որք ասէին, քակեցէք քակեցէք․ մինչև

մինչև ՚ի հիմն հատուցէք։
Դուստր բաբելացւոց թշուառական. երանի՛ որ հատոյց զհատուցումն քո՝ զոր դու մեզ հատուցեր։
Երանի՛ որ կալաւ զմանկունս քո,
և եհար զքարի։

Սաղմոս Դաւթի. ՃԼԸ։

Խոստովան եղէց քեզ տէր բոլորով սրտիւ իմով. առաջի հրեշտակաց սաղմոս ասացից քեզ։
Զի լուար զբանս բերանոյ իմոյ. երկիր պագից ՚ի տաճար սբ քո՝ և խոստովան եղէց անուան քում, վս ողորմութե և ճշմարտութե քոյ։
Մեծ արարեր յամի զանուն սբ քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ, վաղվաղակի լուր ինձ. և բազում արասցես զզօրութիս յանձն իմ։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ամ թագաւորք երկրի. զի լուան զբանս բերանոյ քո. և օրհնեսցեն ըզ

ճա

ճանապարհս քո։
Մեծ են փառք տն՝ բա՛րձր է տր. զխոնարհս տեսանէ. և զբարձունս ՚ի հեռաստանէ ճանաչէ։
Թէ գնացից ես ՚ի մէջ նեղուեց. կեցուսցես զիս ՚ի բարկուէ թշնամւոյն։
Զգեցեր զձեռն քո՝ և փրկեաց զիս աջ քո. և տր հատուսցէ ը իմ։
Տր՝ ողորմութիւն քո յաւիտեան. զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ։

* * *

՚Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի.

ՃԼԸ։

Տփորձեցեր զիս և ծանեար զիս. դու ծանեար զնստիլն իմ և զյառնելն իմ։
՚Իմացար զխորհուրդս իմ ՚ի հեռաստանէ. զշաւիղս իմ և զվիճակս իմ դու քններ. և զամ ճանապարհս

պարհս իմ յառաջագոյն տեսեր. զի
ոչ գոյ նենգութիւն ՚ի լեզուի իմում։
Ահա դու Տէր՝ ծաներ զյետինս իմ
և զառաջինս իմ. դու ստեղծեր զիս.
և եդեր զձեռն քո ՚ի վերայ իմ։
Սքանչելի եղև գիտութիւն քո յինէն
զօրացաւ, և ոչ հանդարտեմ սմա։
Յո երթայց ես յոգւոյ քումմէ.
կամ յերեսաց քոց ես յո փախիցայց։
Թէ ելանեմ յերկինս, դու անդ
ես. և թէ իջանեմ ՚ի դժոխս, և
անդ մօտ ես։
Թէ առնուցում զթևս իմ ընդ առաւօտս.
և բնակեցայց յեզերս ծովու։
Սակայն և անդ ձեռն քո առաջնորդեսցէ ինձ. և աջ քո ընկալցի զիս։
Ասացի՝ խաւար ուրեմն արդեօք
ծածկեսցէ զիս. կամ գիշեր փոխանակ լուսոյ փափկութեան իմոյ։
Խաւարն ՚ի քէն ոչ խաւարեսցի.
և գիշերն որպէս տիւ լուսաւորեսցի,
և խաւար նոյն որպէս զլոյս նոյն։

Դու ստացար զերիկամունս իմ. և ընկալար զիս յորովայնէ մօր իմոյ։

Խոստովան եղէց քեզ Տ̅ր՝ զի ահեղ և սքանչելի ես. սքանչելի են գործք քո, և անձն իմ սիրեաց յոյժ։

Ոչ թագեաւ ոսկր իմ ՚ի քէն՝ զոր արարեր ՚ի ծածուկ. և կար զօրութե իմոյ ը̅ ստորինս երկրի։

Զանգործս իմ տեսին աչք քո. և ՚ի գիրս քո ամենեքեան գրեցան։

՚Ի տուէ մոլորեցան. և ոչ ոք էր որ առաջնորդէր նոցա։

Ինձ յոյժ մեծարոյ եղեն բարեկամք քո Ա̅ծ. և յոյժ զօրացան իշխանք նոցա։

Թուեցից զն̅ա և քան զաւազ բազմացան. զարթեայ՝ և արդ ընդ քեզ եմ։

Թէ սպանանես զմեղաւորս Ա̅ծ. արք արեան ՚ի բաց եղերուք յինէն։

՚Ի հակառակութիւն և ՚ի նախանձ առցեն ՚ի նանիր զքաղաքս քո։

Զա

Ո ատելիս քո տ՟ր ատեցի. և 'ի վ՟ր թշնամեաց քոց մաշեցայ։

Յատելութի՟ կատարեալ ատեցի զն՟ս. և եղեն ինձ թշնամիք։

Փորձեա՛ զիս ա՟ծ՝ և ծանիր զսիրտ իմ. քննեա՛ զիս՝ և ծանիր զշաւիղս իմ. և տես՝ թէ իցեն անօրէնութիւնք 'ի ճանապարհս իմ, և առաջնորդեա՛ ինձ 'ի ճանապարհս քո յաւիտենից։

'Ի կտրծ՟ Սաղմոս Դաւթի. ՃԼԹ։

Ապրեցո՛ զիս տ՟ր 'ի մարդոյ չարէ. յառնէ անիրաւէ փրկեա՛ զիս։

Խորհեցան զանօրէնութի 'ի սիրտս իւրեանց. զօր ամ՟ պատրաստեցան 'ի պատերազմ։

Սրեցին զլեզուս իւրեանց որ՟պ զօձի. և թոյնք իժից 'ի ներքոյ շրթանց նց՟։

Պահեա՛ զիս տ՟ր 'ի ձեռաց մեղաւորի. և 'ի մարդոյ չարէ փրկեա՛ զիս։

Խորհեցան խափանել զգնացս իմ. Թաքուցին ամբարտաւանք զորոգայթ ինձ։

Լարս ձգեցին որոգայթ ոտից իմոց․
շուրջ զշաւղօք խռովք եդին ինձ
զգայթակղութի՟։

Ասացի՝ տր՟ ած՟ իմ ես դու․ ունկն
դիր տր՟ ձայնի աղօթից իմոց։

Տր՟ տր՟ զօրութի՟ փրկութե՟ իմոյ․ հովանի
գլխոյ իմոյ յաւուր պատերազմի։

Մի մատներ զիս տր՟ ՚ի ցանկութի՟
մեղաւորաց, ոյք խորհեցան վս՟ իմ․
մի ը՟ վայր հարկաներ զիս։

Զի մի երբեք բարձրասցին․ եւ խոր
հուրդք նց՟ մի կատարեսցին․ վախ
ճան կատարածի նց՟՝ վաստակ շըր
թանց նոցա ծածկեսցէ զնս՟։

Անկցես ՚ի վր՟ նոցա զկայծակունս
հրոյ, եւ կործանեսցես զնս՟․ ՚ի տա
ռապանաց մի կարասցեն կեալ։

Մարդոյ լեզուանւոյ մի յաջողես
ցի ՚ի վր՟ երկրի․ զայր մեղաւոր, չա
րիք իւր որսասցեն ՚ի կորուստ։

Ծանեայ՝ զի առնես տր՟ զդատաս

տանս աղքատի, և զիրաւունս տընանկի։

Արդարք գոհասցեն զանուանէ քումմէ. և բնակեսցեն ուղիղք առաջի երեսաց քոց։

'Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի. ՃԽ։

Տէր՝ կարդացի առ քեզ՝ և լո՛ւր ինձ. նայեա՛ 'ի ձայն աղօթից իմոց՝ 'ի կարդալ իմում առ քեզ։

Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ որպէս խունկ առաջի քոյ Տէր. համբարձումն ձեռաց իմոց՝ պատարագ երեկոյի։

Դի՛ր Տէր՝ պահապան բերանոյ իմոյ. և դուռն ամուր՝ շրթանց իմոց. զի մի՛ խոտորեսցի սիրտ իմ բանիւ չարութեան։

'Ի պատճառել զպատճառս մեղաց ընդ մարդս, որք գործեն զանօրէնութիւն. և ո՛չ եղէց կցորդ ընտրելոց նոցա։

Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութեամբ՝ և յանդիման արասցէ. իւղ մեղաւորի միօծցէ զգլուխ իմ․ այլ աղօթք իմ ՚ի կամս նր̅։

Արգելան մերձ առ վիմին դատաւորք նց̅․ լուիցեն բանից իմոց՝ և քաղցրացին։

Ոպ̅ թանձրութի հողոյ՝ զի սփռեալ է ՚ի վր̅ երկրի․ ցրուեալին ոսկերք նոցա մերձ ՚ի դժոխս։

Առ քեզ տր̅՝ տր̅՝ են աչք իմ․ ՚ի քեզ յուսացայ․ տր̅՝ մի հաներ զհոգի յինէն

Պահեա զիս յորոգայթէ՝ որ թագուցան ինձ․ ՚ի գայթակղուէ գործողին զանօրէնութի։

Անկցին ՚ի ցանկս նր̅ մեղաւորք․ միայն եմ ես՝ մինչև անցից։

Իմաստութի Դաւթի․ աղօթք ՚ի ժամանակի՝ զի էր նա յայրի անդ։ ՃԽԱ.

Ձայնիւ իմով ես առ տր̅ կարդացի․ ձայնիւ իմով զտր̅ աղաչեցի։

Սփռեցից առաջի տն̅ զաղօթս իմ․ և զնեղութիս իմ առաջի նր̅ պատմեցից։

՚Ի նուաղել յինէն հոգւոյ իմոյ՝
դու Տ̅ր ծանեար զշաւիղս իմ. ՚ի
ճանապարհս յոր և գնայի, թաքու-
ցան ինձ որոգայթ։

Հայէի յաջմէ՝ տեսանէի, և ո՛չ ոք
ճանաչէր զիս. կորեաւ յինէն փա-
խուստ իմ. և ո՛չ գտաւ խնդրող
անձին իմոյ։

Աղաղակեցի առ քեզ Տ̅ր՝ և ասացի,
դու ես յոյս և բաժին իմ յերկրին
կենդանեաց։

Նայեա՛ց առ յաղօթս իմ, զի ես
խոնարհ եղէ յոյժ. ապրեցո՛ զիս
՚ի հալածչաց իմոց՝ զի հզօրք եղեն
քան զիս։

Տ̅ր՝ հա՛ն ՚ի բանտէ զանձն իմ. գո-
հանալ զանուանէ քումմէ։

Ինձ քեզ սպասեն արդարքն՝ մինչև
հատուցես։

Սաղմոս Դաւթի, ՚ի ժամանակին զի հալա-ծեաց զնա աբիսողոմ որդի նորա։

ՃԽԲ։

Տէր լուր աղօթից իմոց․ ունկն դիր խնդրուածաց իմոց ճշմարտութ̅բ քով։

Լուր ինձ արդարութ̅բ քով․ Եւ մի՛ մտաներ ՚ի դատաստան ը̅ ծառայի քում․ զի ոչ արդարանայ առաջի քո ա̅մ կենդանի։

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ․ խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ․ Եւ նստոյց զիս ՚ի խաւարի որպէս մեռեալս յաւիտենից։

Ձանձրացաւ յիս հոգի իմ․ Եւ սիրտ իմ խռովեցաւ յիս։

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս․ խորհեցայ յա̅մ գործս քո․ յարարածս ձեռաց քոց խորհեցայ․ Եւ համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։

Անձն իմ որպէս երկիր ծարաւի է

առ քեզ · փաղփաղակի լո՛ւր ինձ Տր · զի նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ։

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն · նմանեցիմ այնոցիկ՝ որք իջանեն ՚ի գուբ։

Լսելի՛ արա ինձ առաւօտու զողորմութիւն քո · զի ես ՚ի քեզ Տր յուսացայ։

Ցո՛յց ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնացից · զի առ քեզ Տր համբարձի զանձն իմ։

Փրկեա՛ զիս ՚ի թշնամեաց իմոց Տր · զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի։

Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո · զի դու ես Ած իմ։

Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ ՚ի յերկիր ուղիղ։

Վասն անուան քոյ Տր կեցուսցես զիս · արդարուբ̅ քով հանցես ՚ի նեղուէ̅ զանձն իմ։

Ողորմուբ̅ քով սատակեա՛ Ած ըզթշնամիս իմ · և կորո՛ զա̅մ նեղիչս անձին իմոյ · զի ես ծառայ քո եմ։

Սաղմոս Դաւթի առ Գողիաթ. ՃԽԳ.

Օրհնեալ տ՟ր ա՟ծ իմ. որ ուսոյց զձեռս իմ ՚ի պատերազմ, և զմատունս իմ ՚ի ճակատամարտ։

Ողորմութ՟ի իմ և ապաւէն իմ. օգնական իմ և փրկիչ իմ. ապաւէն իմ, և ես յուսամ ՚ի նա. որ հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև։

Տ՟ր՝ ո՞վ է մարդ՝ զի յայտնեցար դու նմա. կամ որդի մարդոյ՝ թէ համարիս ինչ զնա։

Մարդ նանրոց նմանեցաւ. և աւուրք ն՟րա ո՟պ հովանի անցին։

Տէր՝ խոնարհեցո՛ զերկինս՝ և է՛ջ. մերձեա՛ ՚ի լերինս՝ և ծխեսցին։

Փայլատակեա՛ զփայլատակունս քո՝ և խռովեա՛ զն՟ս. առաքեա՛ զնետս քո՝ և ցրուեա՛ զն՟ս։

Առաքեա՛ զձեռն քո ՚ի բարձանց՝ և փրկեա՛ զիս ՚ի ջուրց բազմաց. և ՚ի ձեռաց որդւոց օտարաց։

Որոց բերանք խօսեցան

զնանրութի̄ · և աջ նց̄ աջ է մեղաց:
Ա̄ծ՝ յօրհնութիւն նոր օրհնեցից
զքեզ · տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս ասացից քեզ:
Որ տայցէ զփրկութի̄ թագաւորաց
մերոց · որ փրկելոց իցէ զդաւիթ
ծառայ իւր ՚ի սրոյ չարէ:
Փրկեա՛ զիս, և ապրեցո՛ զիս ՚ի ձեռաց որդւոց օտարաց:
Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան
զնանրութի̄ · և աջ նց̄ աջ է մեղաց:
Որոց ուստերք իւրեանց որպ̄ նորատունկ հաստատունք են ՚ի մանկուէ̄
իւրեանց · դստերք նց̄ զարդարե̄լ
և պաճուճե̄լ ՚ի նմանութի տաճարի:
Շտեմարանք նց̄ լի՛ են՝ և բղխեն
՚ի միմեանս · խաշինք նց̄ բազմածինք
են՝ և բազմանան ՚ի գնացս իւրե̄նց ·
և անդեայք նց̄ պարարտք են:
Ո՛չ գոյ խրամատութի̄ ցանկոյ նց̄ · և
ո՛չ աղաղակ ՚ի հրապարակս նց̄:
Երդ՝ երանեցին ժողովրդեան՝ որոյ

այս այսպէս է. նա երանի է ժողովրդեան, որոյ Տր Ած է նց։

Սաղմոս օրհնութ Դաւթի. ՃԽԴ։

Բարձր առնեմ զքեզ Ած իմ, և թագաւոր իմ. և օրհնեմ զանուն քո յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Զօրհանապազ օրհնեցից զքեզ. և գովեցից զանուն քո յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Մեծ է Տր և օրհնեալ է յոյժ. և մեծութե նր ոչ գոյ չափ։

Ազգ և ազգ գովեսցեն զգործս քո. և զզօրութիս քո պատմեսցեն։

Զմեծ վայելչութի փառաց սրբութե քոյ խօսեսցին. և զսքանչելիս քո պատմեսցեն։

Զզօրութի ահի քոյ ասասցեն. և զմեծութիս քո պատմեսցեն։

Զյիշատակ բազում քաղցրութե քոյ բղխեսցեն. և արդարութ քով ցնծասցեն։

Գթած ողորմած է տ՟ր · երկայնա-
միտ և բազումողորմ։
Քաղցր է տ՟ր առ ամենեսեան · և
գթութի՟ նորա ՚ի վ՟ր ա՟մ արարածոց
իւրոց։
Խոստովան եղիցին առ քեզ տ՟ր ա՟մ
գործք քո · և սուրբք քո օրհնես-
ցեն զքեզ։
Զփառս արքայութե՟ քոյ ասասցեն ·
և զզօրութի՟ս քո պատմեսցեն։
Ճանաչել որդւոց մարդկան զզօ-
րութի՟ս քո · և զփառս մեծվայելչու-
թեան արքայութե՟ քոյ։
Արքայութի՟ քո արքայութի՟ ա՟մ յաւի-
տենից · և տէրութի՟ քո յազգէ
մինչև յազգ։
Հաւատ՟րիմ է տ՟ր յա՟մ բանս իւր ·
և արդար է յա՟մ գործս իւր։
Հաստատէ տ՟ր զա՟մ գայթակղե՟լս ·
և կանգնէ զա՟մ գլորեալս։
Աչք ամենեցուն ՚ի քեզ յուսա՟ն · և
դու տաս զկերակուր ն՟ց ՚ի ժամու։

Բանաս զձեռն քո՝ եւ լցուցանես զամենեսեան քաղցրութե̃ կամօք քովք։

Արդա՛ր է տ̃ր յա̃մ ճանապարհս իւր. եւ ս̃րբ է յա̃մ գործս իւր։

Մերձ է տ̃ր առ ամենեսեան՝ որք կարդան առ նա. առ ամենեսեան՝ որք կարդան առ նա ճշմարտութե̃։

Զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ տ̃ր. աղօթից նոցա լուէ՝ եւ կեցուցանէ զնոսա։

Պահէ տ̃ր զամենեսեան՝ որք սիրեն զնա. եւ զա̃մ մեղաւորս սատակէ տ̃ր։

Զօրհնութի̃ս տ̃ն խօսեսցի բերան իմ. օրհնեսցէ ա̃մ կենդանի զանուն ս̃բ ն̃ր յաւիտեան՝ եւ յաւիտեանս յաւիտենից։

****

****

****

Ալէլուիայ Անգէայ և Զաքարիայ։

ՃԽԵ։

Օրհնեա՛ անձն իմ զՏէր. օրհնեցից զՏէր ի կեանս իմ. սաղմոս ասացից Աստուծոյ իմոյ մինչև եմ ես։

Մի՛ յուսայք յիշխանս՝ յորդիս մարդկան. զի ոչ գոյ փրկութիւն ի նոսա։

Ելցէ հոգի ի նոցանէ՝ և դարձցին անդրէն ի հող. և յայնմ աւուր կորիցեն ամենայն խորհուրդք նոցա։

Երանի այնմ՝ որոյ Տէր Աստուած Յակոբայ օգնական է նմա. և յոյս նորա ի Տէր Աստուած է։

Որ արար զերկինս և զերկիր. զծով և զամենայն որ ի նոսա։

Որ պահէ զճշմարտութիւն յաւիտեան. և առնէ իրաւունս զրկելոց։

Տայ հաց քաղցելոց. և արձակէ զկապեալս Տէր։

Տ՟ր բանայ զաչս կուրաց. և կանգ-
նէ զգլորեալս տ՟ր:

Տ՟ր սիրէ զարդարս. տ՟ր պահէ զպան-
դուխտս. զորբս և զայրիս ընդունի
տ՟ր. և զճանապարհս մեղաւորաց
կորուսանէ:

Թագաւորեսցէ տ՟ր յաւիտեան.
ա՟ծ քո սիոն յազգէ մինչև յազգ:

ԱԼԷԼՈՒԻԱՅ. ԱՆԳԷԱՅ ԵՒ ԶԱՔԱՐԻԱՅ:

ՃԽԶ:

Օրհնեցէք զտ՟ր՝ զի բարի է. սաղ-
մոս ա՟յ մերում քաղցր եղիցի
օրհնութ՟ի:

Շինէ զերուսաղէմ տ՟ր. և զցրու-
եալսն իսրայէլի ժողովէ:

Բժշկէ զբեկեալ սրտիւ. և պատէ
զամենայն վէրս ն՟ց:

Թուէ զբազմութ՟ի աստեղաց. և
զամենեսեան զն՟ս յանուանէ կոչէ:

Մեծ է տ՟ր մեր՝ և մեծ է զօրութ՟ի
ն՟ր. իմաստութ՟ե ն՟ր ոչ գոյ թիւ:

Ընդունի զհեզս տ՟ր. և խոնարհ

առ

առնէ զամբարտաւանս մինչեւ յերկիր:
Օրհնեցէք զԱծ խոստովանութբ.
սաղմոս ասացէք նմա օրհնութբ:
Որ զգեցոյց զերկինս ամպովք. եւ
պատրաստ արար զանձրեւ իւր
յերկիր:
Բուսոյց զխոտ ՚ի լերինս. եւ զդալար ՚ի ծառայութիւն մարդկան:
Տայ անասնոց կերակուր. ձագուց
ագռաւուց՝ որք կարդան առ նա:
Ոչ եթէ ըստ զօրութն ձիոյ կամեսցի
տր. եւ ոչ ընդ իրանս առն հաճոյ
հաճեսցի:
Այլ հաճեսցի տր ընդ երկիւղածս
իւր. եւ ընդ այնոսիկ՝ որք յուսան
յողորմութիւն նր:
Ալէլուիայ. Անգէայ. Զաքարիայ.

ՃԽԷ:

Գովեա՛ երուսաղէ՛մ զտէր:
Եւ օրհնեա՛ զԱծ քո սիոն:
Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց.
եւ օրհնեաց զորդիս քո ՚ի քեզ:

Ոեդ զսահմանս քո՛ ի խաղաղութի․ պարարտութբ ցորենոյ լցոյց զքեզ։

Առաքէ զբանն իւր յերկիր․ վաղվաղ ընթանան պատգամք նր։

Դնէ զձիւն ոպ զասր․ և զմէգ ոպ մոխի ցանեսց։

Արկանէ զսառն ոպս պատառս․ առաջի ցրտոյ նր ո՛ կարէ կալ։

Առաքէ զբանն իւր՝ և հալէ զնա․ շնչեսցէ հողմք՝ և գնասցեն ջուրք։

Պատմէ զբանն իւր յակոբայ․ զարդարութի և զիրաւունս իսրայէլի։

Ոչ այսպէս արար ամ ազգաց․ և զդատաստանս իւր ոչ յայտնեաց նց։

✠ ✠ ✠

Աղօթք Ամբակումայ Մարգարէին․ Կանոն․ 3․

զլուր քո լուայ՝ և երկեայ․ ածի՝ նայեցայ ի գործս քո՝ և զարհուրեցայ։

Ի մէջ երկուց կենդանեացն ճանաչիս դու․ ի մերձենալ ամացն

յայտ

յայտնեսցիս . և ՚ի հասանել ժամա_
նակին երևեսցիս ։
՚Ի խռովել անձին իմոյ , ՚ի ժամանա
կի բարկութե՝ զողորմութի̄ յիշեսցես ։
Ա̄Ծ ՚ի հարաւոյ եկեսցէ . և սուրբն ՚ի
փառաւոր լեռնէ ։
Ծածկեսցեն երկինք զվայելչութի̄
փառաց նր̄ . և օրհնութի̄ նորա լցան
ամեն երկիր ։
Ճառագայթք որ ՚ի լուսոյ հասան
՚ի նմանէ . և եղջիւրք ՚ի ձեռին նր̄
զօրան . և անդ հաստատեցաւ զօ_
րութի̄ փառաց նորա ։
Երեսաց նր̄ եկեսցեն հարուածք .
և զհետ շաւղաց նորա՝ երթիցեն
մ. ծամեծք ՚ի թռչնոց ։
Եկաց՝ և չափեաց զերկիր . հայե_
ցաւ և զխառնեաց զհեթանոսս ։
Երկինք հալեսցին՝ և անտառք
վառեսցին . Հանապազորդք՝ որք ՚ի
սկզբանէն էին , կորուսցին . և ՚ի
նմանէ դողասցի ա̄մ երկիր ։

Տեսի զբանակս քուշացւոց • խռովեսցին բնակիչք վրանաց մադիանու ։

Մի՛ թէ ՚ի վե՛ր գետոց բարկացար դու տէր • կամ սրտմտութիւն քո ՚ի վե՛ր գետոց • կամ բարկութիւն քո ՚ի վերայ ծովու ։

Ելեր դու ՚ի կառս քո • հեծելութիւն քո փրկութիւն եղև յերամակն քո ։

Զարթեաւ աղեղն քո զնետս կապարճից քոց • արբուցեր զնետս՝ ցրուեցեր զերկիր, և դողացուցեր ՚ի սաստկութէ անձրևին, որք անցանեն ընդ այս ։

Անդունդք աղաղակեցին մեծաձայն • բայց փայլման արեգականն արգելաւ • և ծագումն լուսնին դադարեաց ։

Ո՛վ ՚ի նշոյլս սլաքաց քոց գնասցես • և ո՛վ ՚ի լոյս փայլատականն սրոյ քոյ ։

Բարկութ̄ զարթիցես ՚ի վե՛ր երկրի • և դողութ̄ կասցես զհեթանոսս ։

Ելեր

Երեւեցար ի փրկութ̅ի ժողովրդեան քոյ. ի փրկել զընտրեալս քո։

Նետաձիգ էիր ի գլուխս մարդկան անբարտաւ̃նից. եւ մինչեւ յանդունդս ծովու ընկղմեցան։

Խնդրեցեր զվրէժ զօրութ̅ քով ի զօրագլխացն մեղաւորաց՝ որք յուսացեալ էին յանդգնութիւն իւրեանց. զի կերին զաղքատան ի գաղտնի։

Նուաճեցեր ի մ̅ջ ծովու զերիվարս քո. եւ խռովեցան յաղթ ջուրց անդնդոց։

Պահցի ես՝ եւ դերան աղիքիմ՝ ի ձայնէ բերանոյ իմոյ. եմուտ դողումն յոսկերս իմ. եւ ես յանձն իմ խռովեցայ։

Ոյս պահեսցես յաւուր նեղութեան. ածել ի մ̅ջ ազգի ամ̅՝ որք մարտնչին ը̅ ժողովրդեան քում։

Թզենի ո՛չ տայցէ զպտուղ իւր. եւ յայգւոջ բեր մի՛ գոյցէ. ձիթենեաց նուաղին. եւ երկիր մի՛ բուսուցէ

զնամարի:
Պակասեսցին հօտք ՚ի կերակրոյ .
և եզինք մի գոմին առ մսուրս:
Ես ՚ի տ̃ր յուսացայ . ցնծացայց և
ուրախ եղէց յա̃ծ փրկիչ իմ:
Տ̃ր ա̃ծ ես ինձ զօրութի̃ . և կացոյց
զոտս իմ ՚ի հաստատութե̃ . ՚ի վ̃ր պա-
րանոցի թշնամեացն կացոյց զիս . և
հանգոյց զիս երագ երագ:

* * *

Այս սաղմոս ինքնագիր Դաւթի է՛ արտա-
քոյ թուոյ . ՚ի ժամանակին զի ել նա նահա-
տակ ընդդէմ Գողիաթու , առաջի սաւուղայ
և ամենայն զօրացն իսրայէլի:

ոքր էի ես յեղբարս իմ. և
կրսեր ՚ի տան հօր իմոյ .
արածէի զխաշինս հօր իմոյ
Ձեռք իմ արարին զսաղ-
մոսարան . և մատունք իմ կազմեցին
զգործի օրհնութե̃ :
Իսկ արդ՝ ո՛ պատմեսցէ զայս տ̃ն
իմում.

իմում. ինքնին տ՟ր ամ՟ի լուիցէ զամ՟։ Նա՛ առաքեաց տ՟ր զհրեշտակ իւր. եւ համբարձ զիս ՚ի հօտէ խաշանց հօր իմոյ, եւ օծ զիս յօծումն իւղոյ իւրոյ։

Եղբարք իմ մեծամեծք եւ գեղեցիկք. եւ ոչ հաճեցաւ ը՟ն նոսա տ՟ր։ Ելի ես ը՟նդդէմ այլազգւոյն՝ եւ նզովեցի զկուռս ն՟ր. հանի զսուսերն ՚ի նմանէ՝ եւ հատի զգլուխ նորին. եւ բարձի զնախատինս յորդւոյն իսրայէլի։

Մաղթանք։

Լո՛ւր մեզ տէր՝ լո՛ւր մեզ ամենայն ողորմութ՟բ. եւ գթութ՟բ քո խնայեա՛ յարարածս քո։ Մ՛արդասէր տ՟ր՝ վ՟ն սրբուհւոյ անարատի մօր քոյ եւ կուսի, եւ վ՟ն խաչի քոյ պատուականի ընկա՛լ զմ՟։

՚Քարոզն եւ Աղօթքն են ՚ի վերջն Ողորմեա կանոնին, ՚ի 181 եւ 182 երեսն։

Օրհնութիւն երից սբ Մանկանցն։

Դանիէլի · 3 · 26։

Օրհնեալ ես տէր ած հարցն մերոց · օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեանս։

Յիրաւունս անցուցեր զայս ամ ը մեզ · արդար ես դու տր · եւ ամ գործք քո ճշմարիտ են։

Ճանապարհք քո ուղիղ են՝ եւ ամ դատաստանք քո արդար են։

Դ · ատաստանաւ արդարութե ածեր ՚ի վր մեր՝ ըս ամի · զոր ինչ ածեր ՚ի վր մեր՝ եւ քաղաքի սբյ հարցն մերոց երուսաղէմի։

Արդարութբ եւ յիրաւի ածեր զայս ամ ՚ի վր մեր՝ վս մեղաց մերոց։

Անօրինեցաք՝ եւ յանցաք ապստամբ

լինիլ ՚ի քէն. մեղաք յա̃մի՝ եւ պատուիրանաց քոց մեք ո՛չ անսացաք։

Ո՛չ պահեցաք եւ ո՛չ արարաք՝ որ̃պ պատուիրեցեր դու մեզ, զի զբարիս գտցուք մեք ՚ի քէն։

Արդ՝ զա̃մ զոր արարեր՝ եւ զոր ինչ ածեր ՚ի վ̃ր մեր, արդար դատաստանաւ արարեր։

Մատնեցեր զմեզ ՚ի ձեռս թշնամեաց մերոց. անօրինաց՝ խստաց եւ ապստամբողաց։

՚Ի ձեռս թագաւորի անօրինի եւ չարի քան զամենայն երկիր, մատնեցեր զմեզ։

Եւ արդ՝ ո՛չ գոյ մեզ ժամ բանալ զբերանս մեր. զի ամօթ եւ նախատինք եղաք ծառայից քոց եւ պաշտօնէից։

Այլ մի՛ մատներ զմեզ իսպառ վասն անուան քոյ. մի՛ ցրեր զուխտ քո. եւ մի՛ ՚ի բացեայ առներ զողորմութիւն քո ՚ի մէնջ։

Վասն աբրահամու սիրելւոյ քոյ՝ իսահակայ ծառայի քոյ՝ և իսրայէլի սրբոյ քոյ։

Խոստացար նց՟՝ և ասացեր, բազմացուցից զզաւակ ձեր ոպ՟ զաստեղս երկնից բազմութբ՟. և ոպ՟ զաւազ առ եզր ծովու։

Եւ արդ տր՟ նուաղեցաք մեք քան զամ՟ ազգս. և եմք տառապեալք յամ՟ երկրի այսօր վս՟ մեղաց մերոց։

Ո՛չ գոյ ՚ի ժամանակիս յայսմիկ իշխան՝ մարգարէ՝ և առաջնորդ. ո՛չ ողջակէզք պատարագաց. և ո՛չ խունկք օրինաց. և ո՛չ տեղի պատարագս մատուցանելոյ առաջի քոյ. և զողորմութի՟ գտանել ՚ի քէն։

Այլ անձամբք խոնարհե՟լ՝ և հոգւովք տառ՟պանաց, ընդունելի լիցուք մեք՝ ոպ՟ զողջակէզս խոյոց և զուարակաց. և ոպ՟ս զբիւրաւորս գառանց պարարտաց։

Այնպէս ընդունելի լիցին պատա

րագք մեր այսօր առաջի քոյ . զի կատարեալ գտցուք զկնի քոյ . և չէք ամօթ յուսացելոցս ՚ի քեզ:

Եւ արդ՝ գամք զհետ քո ամենայն սրտիւ մերով . երկնչիմք ՚ի քէն, և խնդրեմք զերեսս քո . Տէր՝ մի՛ յամօթ առներ զմեզ:

Այլ արա՛ ընդ մեզ ըստ հեզութեան քում, և ըստ բազում ողորմութեան քում . փրկեա՛ զմեզ ըստ սքանչելեաց քոց Տէր, և փառաւորեա զանուն քո յաւիտեանս:

Յամօթ լիցին ամենեքեան՝ որք չարչարեն զծառայս քո . և ամաչեցեալ լիցին բռնութիւնք նոցա . և ամենայն զօրութիւնք նոցա խորտակեսցին:

Եւ ծանիցեն՝ զի դու ես Տէր Աստուած միայն՝ որ փառաւորեալ ես ՚ի վերայ ամենայն տիեզերաց:

Օրհնեալ ես դու Տէր Աստուած հարցն մերոց . գովեալ՝ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեանս:

Եւ օրհնեալ է անուն սբ՟ փառաց
քոց. գովեալ՝ և առա″:
Օրհնեալ ես 'ի տաճարի փառաց
սրբութե՟ քոյ. գո″:
Օրհնեալ ես 'ի վերայ աթոռոյ ար
քայութե՟ քոյ. գո″:
Օրհնեալ ես՝ որ նայիս 'ի քերոբէս՝
և հայիս յանդունդս. գո″:
Օրհնեալ ես 'ի վր՟ հաստատութե՟
երկնից. գովեալ և ա″:
Օրհնեցէ՛ք ամ՟ գործք տն՟ զտէր.
օրհնեցէ՛ք՝ և բա՛րձր արարէք զնա
յաւիտեանս:
Օրհնեցէ՛ք երկինք զտ՟ր. օրհնե″:
Օրհնեցէ՛ք հրեշտակք տն՟՝ և ջուրք
որք 'ի վերայ երկնից զտ՟ր. օրհնե″:
Օրհնեցէ՛ք զօրութ՟ք տն՟՝ արեգակն
և լուսին զտ՟ր. օրհնե″:
Օրհնեցէ՛ք աստեղք երկնից՝ անձրևք և ցօղք զտ՟ր″:
Օրհնեցէ՛ք ամենայն հողմք՝ հուր
և ջեր զտ՟ր. օրհնե″:

Օրհ

Օրհնեցէ՛ք ցուրտ և տօթ՝ ցօղ և ձիւնաբեր զՏ̅ր · օրհնե″։

Օրհնեցէ՛ք սառն և պարզ՝ եղեամն և ձիւն զՏ̅ր · օրհնե″։

Օրհնեցէ՛ք տի՛ւք և գիշերք՝ լոյս և խա՛ւար զՏ̅ր · օրհնե″։

Օրհնեցէ՛ք ամպք և փայլատակունք՝ և երկիր զՏ̅ր · օրհնե″։

Օրհնեցէ՛ք լերինք՝ բլուրք՝ և ա̅մ բոյսք երկրի զՏ̅ր · օրհնե″։

Օրհնեցէ՛ք աղբիւրք՝ ծովք և գետք զՏ̅ր · օրհնե″։

Օրհնեցէ՛ք կէտք և ամենայն կայտառք՝ որք ՚ի ջուրս, և թռչունք երկնից զՏ̅ր · օրհնե″։

Օրհնեցէ՛ք գազանք և անասունք՝ և որդիք մարդկան զՏ̅ր · օրհնե″։

Օրհնեսցէ՛ ի̅ղ զՏ̅ր · օրհնեսցէ՛ և բարձր արասցէ զնա յա″։

Օրհնեցէ՛ք քահն̅յք զՏ̅ր · օրհնե″։

Օրհնեցէ՛ք ծառայք տ̅ն զՏ̅ր · օրհ″։

Օրհնեցէ՛ք անձինք և շունչք արդարոց զՏ̃ր · օրհնե՛՛ ։

Օրհնեցէ՛ք սուրբք եւ խոնարհք սրտիւք զՏ̃ր · օրհնե՛՛ ։

Օրհնեցէք Անանիա՝ Ազարիա՝ եւ Միսայէլ զՏ̃ր · օրհնե՛՛ ։

Օրհնութ̃ի Մարիամու Ա̃ծածնին ։

Ղուկաս Ա̃ւե · 1 · 46 ։

Մեծացուսցէ անձն իմ զՏ̃ր · եւ ցնծասցէ հոգի իմ Աստուծով փրկչաւ իմով ։

Այց արար ՚ի վ̃ր խոնարհու̃ե աղախնոյ իւրոյ · այսուհետեւ երանիցեն ինձ ամենայն ազգք ։

Արար ընդ իս մեծամեծս հզօրն · եւ ս̃բ է անուն նորա ։

Ողորմութ̃ի արար յազգաց յազգս երկիւղածաց իւրոց · եւ արար զզօրութ̃ի բազկաւ իւրով ։

Ցրուեաց զամբարտաւանս ՚ի մտաց

սրտից. և քակեց զհզօրս յաթոռոց:
Զխոնարհս բարձրացոյց. զքաղցեալս լցոյց բարութեամբ. և զմեծատունս արձակեաց ունայնս:

Ընկալաւ զիսրայէլ ծառայ իւր՝ յիշել զողորմութիւն իւր:

Որպէս խօսեցաւ առ հարսն մեր՝ ընդ աբրահամու և զաւակի նորա յաւիտեան:

Օրհնութ. Զաքարիայի՝ հօրն Յովհաննու Մկրտչի: Ղուկ. Ա. 68:

Օրհնեալ տէր ած իէլի. որ յայց ել. և արար զփրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ:

Յարոյց մեզ զեղջիւր փրկութեան ՚ի տանէ դաւթի ծառայի իւրոյ. որպէս խօսեցաւ բերանով սրբոցն՝ որք յաւիտենից մարգարէքն էին.

Փրկել ՚ի թշնամեաց մերոց, և ՚ի ձեռաց ամ ատելեաց մերոց:

Առնել զողորմութիւն առ հարսն մեր, և յիշել զկտակարանս սրբութեան իւրոյ:

Եր

Երդումն, զոր երդուաւ առ Աբրահամու հօր մերոյ՝ տալ մեզ առանց երկիւղի զփրկեալս ՚ի թշնամեաց մերոց:

Պաշտել զնա սրբութեամբ եւ արդարութ՟ առաջի նր՟, զամ՟ աւուրս կենաց մերոց:

Եւ դու մանուկ՝ մարգարէ բարձրելոյն կոչեսցիս. գնասցես առաջի Տն՟ պատրաստել զճանապարհս նր՟:

Տալ զգիտութիւն փրկութեան ժողովրդեան նր՟. ՚ի թողութիւն մեղաց մերոց:

Վասն գթոյ ողորմութեան Ա՟յ մերոյ. որով երեւեցաւ մեզ արեգակն ՚ի բարձանց, լուսաւոր առնել զխաւար մեր:

Ծագել զլոյս ՚ի վր՟ այնոցիկ՝ որք նստէին ՚ի խաւարի եւ ՚ի ստուերս մահու. ուղղել զոտս մեր ՚ի ճանապարհս խաղաղութեան:

Աղօթք Սիմէոնի ծերունւոյն: Ղուկ՟, 2. 29:

Արդ՝ արձակես զծառայս քո Տր՟ ըստ բանի քում ՚ի խաղաղութիւն. զի

տե

տեսին աչք իմ զփրկութին քո՝ զոր պատրաստեցեր առաջի ամենայն ժողովրդոց։

Լոյս յայտնեցար հեթանոսաց. և փառք ժողովրդեան քում Իէլի։

✱ ✱ ✱

Ալէլուիայ, Անգիայ և Զաքարիայ։
ՃԽԸ։

Օրհնեցէք զՏր յերկնից. օրհնեցէք զնա ի բարձունս։

Օրհնեցէք զնա ամ հրեշտակք նորա. օրհնեցէք զնա ամենայն զօրութիք նորա։

Օրհնեցէք զնա արեգակն և լուսին. օրհնեցէք զնա ամ աստեղք և լոյս։

Օրհնեցէք զնա երկինք երկնից. և ջուրք՝ որք ի վերոյ քան զերկինս, օրհնեցէք զանուն տն։

Զի նա ասաց՝ և եղեն. հրամայեց՝

և հաստատեցան։
Կացոյց զն՟ յաւիտեանս յաւիտենից. հրաման ետ՝ և ոչ անցանեն։
Օրհնեցէք զտ՟ր յերկրէ, վիշապք՝ և ամ՟ խորք։
Հուր և կարկուտ՝ ձիւն և սառն՝ հողմ և մրրիկ. որք առնէք զբանն նր՟։
Լերինք՝ և ամ՟ բլուրք. ծառք պտղաբերք՝ և ամ՟ մայրք։
Գազանք՝ և ամ՟ անասունք. սողունք՝ և ամ՟ թռչունք թեւաւորք։
Թագաւորք երկրի՝ և զօրք իւրենց. իշխանք՝ և ամ՟ դատաւորք երկրի։
Երիտասարդք՝ և կուսանք. ծերք՝ և տղայք, օրհնեցէք զանուն տն՟։
Բարձրացաւ անուն նր՟ միայն. խոստովանութի՟ նմա յերկինս և յերկրի։
Բարձրասցէ տ՟ր զեղջիւր ժողովրդեան իւրոյ. օրհնութի՟ նմա յամ՟ սբ՟ց նր՟. յորդւոյն իսրայէլի ժողովրդեան՝ որ մերձ է առ նր՟։

ՃԽԹ.

Օրհնեցէ՛ք զՏ՟ր յօրհնութի նոր. օրհնութի նմա յեկեղեցւոջ ս՟րց։

Ուրախասցի Իսրայէլ յարարչին իւր. որդիք Սիոնի ցնծասցեն ՚ի թագաւորն իւրեանց։

Օրհնեսցեն զանուն ն՟ր օրհնութ՟բ. սաղմոսիւք և օրհնութ՟բ սաղմոս երգեսցեն նմա։

Հաճի Տ՟ր ը՟ ժողովուրդս իւր ը՟. և բարձր առնէ զհեզս ՚ի փրկութե։

Պարծեսցին սուրբք փառօք՝ և ցնծասցեն ՚ի հանգիստ իւրեանց. և բարձր արասցեն զա՟ծ բերանոց իւրեանց։

Սուր երկսայրի եւ ՚ի ձեռս նոցա, առնուլ զհատուցումն ՚ի հեթանոսս. ՚ի յանդիմանութի ամենայն ժողովրդոց։

՚Ի կապել զթագաւորս ն՟ց կապանօք. և զզօրավորս նոցա ձեռնա

կապօք երկաթեօք:
Առնել նոցա դատաստան ըստ գրոց. եւ
փառք այս են ամենայն սրբոց նորա:
Ալէլուեայ, Անգեայ եւ Օաւարեայ:

ՃԾ

Օրհնեցէ՛ք զԱստուած ՚ի սրբութեան նորա. օրհնեցէ՛ք զնա ՚ի հաստատութեան զօրութեան նորա:

Օրհնեցէ՛ք զնա ՚ի զօրութեան նորա. օրհնեցէ՛ք զնա ՚ի բազում մեծութեան նորա:

Օրհնեցէ՛ք զնա ՚ի ձայն օրհնութեան. օրհնեցէ՛ք զնա սաղմոսիւք եւ օրհնութեամբ:

Օրհնեցէ՛ք զնա ցնծութեամբ. գովեցէ՛ք զնա ուրախութեամբ:

Օրհնեցէ՛ք զնա ՚ի բանս քաղցրս. գովեցէ՛ք զնա ՚ի բարբառ լսելիս:

Օրհնեցէ՛ք զնա ՚ի ձայն գոհութեան. ամենայն հոգիք օրհնեցէ՛ք զՏէր:

Աղօթք Մանասէի թագաւորին։

Տ ամենակալ՝ Ած աբրահամու՝ իսահակայ՝ յակոբայ՝ եւ զաւակի նց արդարոց․ ամենակալ Տր թող զմեղս իմ։

Որ արարեր զերկինս եւ զերկիր՝ եւ զամ զարդ նց․ ամենակալդ Տր″։

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամանի քոյ․ փակեցեր զխորս ; եւ կնքեցեր ահաւոր եւ փառաւորել անուամբ քով սրբով․ ամե″։

Որ ամ ինչ սարսի եւ դողայ յերեսաց ահի զօրութե քոյ․ ամե″։

Անբաւ է մեծ վայելչուն փառաց սրբութե քոյ․ եւ սաստիկ է բարկութն սպառնալեաց քոց ՚ի վր մեղաւորաց․ անչափ եւ անքննելի են ողորմութիք աւետեաց քոյ · ամէն″ ։

Դու տ̃ր բարձրեալ՝ գթած, երկայնամիտ, բազումողորմ. եւ զղջանաս ՚ի վերայ չարեաց մարդկան.

ամենա″ ։

Դու ա̃ծ՝ ոչ եդեր ապաշխարութ̃ի վ̃ն արդարոյն աբրահամու, իսահակայ, եւ յակոբայ՝ որք ոչ մեղան քեզ.

ամենա″ ։

Այլ եդեր ապաշխարութ̃ի վ̃ն իմ մեղաւորիս. զի մեղայ աւելի քան զաւազ ծովու. եւ բազմացան անօրէնութիք իմ. ամէն″ ։

Զեմ արժանի հայիլ՝ եւ տեսանել զբարձրութ̃ս երկնից, ՚ի բազմութէ անօրէնութ̃ե իմոյ. ամէն″ ։

Կորացեալ եմ ես ՚ի բռնութենէ կապանաց երկաթից, եւ ոչ գոյ ինձ հանգիստ. ամէն″ ։

Բարկացուցի զսրտմտութ̃ի՝ եւ զչար առաջի քոյ արարի. կանգնեցի պղպատկեր՝ եւ բազմացուցի զցասու̃ն

անձին իմոյ. ամեն"։
Եւ արդ տ՟ր՝ խոնարհեցուցանեմ
զծունր սրտի իմոյ, և հայցեմ ՚ի
քաղցրութ՟է քումմէ. ամեն"։
Մեղայ տ՟ր՝ մեղայ, և զանօրէնութի՟ւ
իմ ես ինձէն գիտեմ. ամեն"։
Աղաչեմ և խնդրեմ ՚ի քէն՝ թո՛ղ
ինձ տ՟ր, թո՛ղ ինձ. և մի՛ կորուսաներ
զիս ը՟դ անօրէնութ՟ե իմոյ. ամեն"։
Մի յաւիտեան բարկանար ինձ տ՟ր՝
և մի՛ յիշեր զչարիսն իմ. և մի պար-
տաւորեր զիս ը՟դ իջեալսն ՚ի ներքոյ
երկրի չարեօք. ամեն"։
Զի դու տ՟ծ՝ տ՟ծ ապաշխարողաց
ես. և յիս ցոյց զբարերարութ՟իդ
քո, որ անարժան եմ. ամեն"։
Կեցուսցե՛ս զիս ըստ բազում ողոր-
մութեան քում. և ես օրհնեցից
զքեզ զամենայն աւուրս կենաց
իմոց. ամեն"։
Զի քեզ տէր՝ օրհնեն ա՟մ զօրու-
թիւնք երկնից. և քո են փառք
յա

յաւիտեանս · ամէն ։
Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգ″ ։
Այժմ և միշտ, և յաւի″ ։
Աղաչեմ և խնդրեմ ՚ի քէն տէր՝
Թո՛ղ ինձ զմեղս իմ ։
Բազումողորմ տ՟ր՝ ողորմեա՛ց ինձ ։
Ա՛ծ՝ քաւեա՛ զիս զմեղաւորս ՚ի մեղաց՝ և կեցո՛ ։
Արարիչ իմ և յոյս տ՟ր՝ գթա՛ցիր ՚ի մեղուցեալ ծառայս · և ողորմեա ինձ բազմամեղիս ։
Ամենօրհնեալ սրբուհի և միշտ կոյս ա՟ծածին մարիամ · բարեխօսեա առ տ՟ր վ՟ն իմ մեղաւորիս ։
Ա՛մ սբքն՝ բարեխօսեցէք առ հայր ՚ի յերկինս վ՟ն մեր մեղաւորացս ։
Ք՛ս որդի ա՟յ անմահական՝ ընկա՛լ զաղաչանս մեր · զի ՚ի քեզ են ապաւինեալ անձինք մեր ։
Յաղթող զօրութ՟բ ս՟բ և կենդանարար և պատուական խաչի քո տ՟ր՝ պահպանեա՛ զմեզ ։

Սա

Առաքեա՛ տէր զՀոգի շնորհաց խաղաղութեան քոյ՝ որ եկեալ պահեսցէ զմեզ անխռովս՝ ի տուէ և ի գիշերի։ Եւ մարդասիրութեամբ քով յիշեա՛ ըզմեզ տէր՝ յիշեա՛ զմեզ յորժամ գաս արքայութեամբ քով, և ողորմեա՛ մեզ։

* * *

Մաղթանք զօրաւորք ընդդէմ արհաւիրաց գիշերայնոց . սրբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյ ասացեալ։ Բան, ԺԲ։

Ընկա՛լ քաղցրութեամբ տէր ամենահզօր՝ զդառնացողիս զաղաչանս . մատո՛ գթութեամբ առ պատկառեալս դիմօք . փարատեա՛ ամենապարգև՝ զամօթալից տխրութիւնս . բարձ յինէն ողորմած՝ զանբերելի ծանրութիւնս . անջրպետեա՛ հնարաւոր՝ զմահացու կըրթութիւնս . անարգեա՛ միշտ յաղթօղ՝ զխաբողին հաճութիւնս . բաժանեա՛ վերնային՝ զմռնչելոյն մառախուղ .

կնքեա՛ կե՛ցուցիչ՝ զկորուսչին ընթացմունս. ցրուեա ծածկատե՛ս զմերոնողին չար գտմունս. խորտակեա՛ անքննելի՝ զմարտողին դիմեցմունս։ Տեառնագրեա՛ քո անուամբդ՝ զլուսանցոյց երդ յարկիս. պարփակեա՛ քո ձեռամբդ՝ զառաստաղ տաճարիս. գծագրեա՛ քո արեամբդ՝ զմուտ սեմոց սենեկիս. կերպացո՛ զքո նշանդ՝ ՚ի հետս ելից մաղթողիս. ամրացո՛ քո աջովդ՝ ըզհանգստեան խշտիս. մաքրեսցե՛ս ՚ի հաղելոյ՝ զծածկարան անկողնոյս. պահեսցե՛ս քո կամօքդ՝ զտառապե̄լ անձն հոգւոյս. անխարդա՛խս արասցես զքո շնորհե̄լ շուանց մարմնոյս. կացուսցես շրջափակ՝ զպար զօրուդ երկնայնոյ. կարգեսցես ՚ի դիմի ը̄դէմ դիմեայն դասու։ Տո՛ւր հանգիստ ըերկրուե̄՝ մահահանգոյնս նիրհման, ՚ի խորուե̄ գիշերիս. բարեխօսութեամբ հայցուածոց սր̄յ ա̃ծածնիդ , և ամենայն ընտրելոց: Ամփոփել պարուրեալ զպատուհան տեսութ̃եց՝ զզայարանացս իմաստից · անշարհուրելի զետեղմամբ՝ ՚ի ծփական խռովութ̃եց · կենցաղական զբաղմանց · անրջական երազոց · խօլականաց ցնորից · յիշատակաւ քո յուսոյդ՝ անմնասելի պաշտպանել: Եւ սթափեալ վերստին ՚ի ննջմանէ ծանրութ̃եց , ամենազգաստ արթնութ̃բ՝ հոգենորոգ զուարթութ̃բ՝ ՚ի քեզ արձանացեալ , զայս ձայն մաղթանաց՝ բուրմամբ հաւատոց քեզ՝ ամենօրհնեալ թագաւոր փառաց անճառից , փառաբանողաց երկնագումար խմբից երգակցեալ՝ յերկինս առաքել: Զի դու փառաւորեալ ես յամ̃ արարածոց՝ յաւիտեանս յաւիտենից · ամէն:

* * *

Նորին ս͞բյն Գրիգորի Նարեկացւոյ։

Բան, ՂԳ։

Ով յաւէ խնամակալ · բարերար և ամենակալ · ստեղծիչ լուսոյ՝ և յօրինիչ գիշերոյ · կեանք ՚ի մահու՝ և լոյս ՚ի խաւարի · յոյս անյուսից՝ և երկայնմտութ͞ի տարակուսելոց։ Որ ամենարուէստ իմաստութ͞բ քո՛ դարձուցանես յայգ զստուերս մահու · անմնուտ ծագումն՝ և անմուտ արեգակն · քանզի ոչ զօրէ ծածկել զփառս տէրութեան քո՝ խաւար գիշերոյ։ Որում կրկնի ծունր երկրպագութ͞ե ա͞մ եղելոց՝ երկնաւորաց և երկրաւորաց, և սանդարամետականաց։ Որ լսես զհեծութ͞ի կապելոց, և հայիս յաղօթս խոնարհաց, և ընդունիս ըզխնդրուածս ն͞ց։ Ա͞Յ իմ և թագաւոր իմ · կեանք իմ և ապաւէն իմ, յոյս իմ և վստահութի̃ իմ . յ̃ս ք̃ս ա̃ծդ ա̃մի . Սէր հանգուցեալ ՚ի հոգիս ս̃րց . մխիթարութի̃ վշտաց . և քաւարան մեղուցելոց . որ գիտես զա̃մ յառաջ քան զլինել ն̃ց : Առաքեա՛ զպահպանողական զօրութի̃ աջոյ քոյ՝ և փրկեա՛ զիս յերկիւղէ գիշերի և ՚ի դիւէ՛ չարէ : Ո̃պ զի՝ զյիշատակ սոսկալի և ա̃ր քո անուանդ՝ միշտ համբուրել շրթամբք հոգւոյ՝ ըղձուէ̃ շնչոյ , կեցից պահպանեալ ընդ այնոսիկ՝ որք կարդան զքեզ ՚ի բոլոր սրտէ : Եւ . ՚ի դրոշմէ խաչի քոյոյ նշանիդ՝ զոր ա̃ծային արեամբ քով ներկեալ նորոգեցեր՝ և ՚ի նոյն շնորհ որդէգրութե̃ զմեզ մկրտեցեր՝ և ՚ի փառս պատկերի քո նկարեալ յօրինեցեր , այսու պարգևօք ա̃ծականօք , ամաչեսցէ՛ ստ̃նայ . քակտեսցի՛ն մեքենայքն . բարձցի՛ն որոգայթքն . պարտեսցի՛ն մարտուցեալքն . պակասեսցի՛ն զէնքն սայ բասուրք. մերժեսցի՛ մէգն. փարատեսցի՛ խաւարն. մեկնեսցի՛ մառախուղն։ Բազուկ քո հովանասցի՛, և աջ քո կնքեսցէ՛. վ՟ն զի գթած ես և ողորմած. և անուն քո կոչեցեալ է 'ի վ՟ր ծառայից քոց։ Եւ քեզ ընդ Հօր՝ Հոգւոյդ ս՟րբ, փառք և իշխանութի՟ւն յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

* * *

Նորին սրբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյ։

Բան. ԽԱ։

Որդի ա՟յ կենդանւոյ, օրհնե՟լդ յամենայնի. Հօրդ ահաւորի անքննելին ծնունդ. որ տկարանայ առ 'ի քէն և ոչ ինչ։ Որ 'ի ծագել անմատչելի նշուլից ողորմութե՟ քոյ փառաց, հալին մեղք. հալածին դևք. ջնջին յանցանք. խզին կապանք. խորտակին շղթայք. կենդանածնին մահացեալք. բժշկին հարուածք. ողջանան վէրք. բառնին

նեն ապականութիւնք · տեղի՛ տան
տխրութիւնք · նահանջեն հեծութիւնք ·
փախնու խաւարն · մեկնի մէգն ·
մերժի մառախուղն · փարատի
մռայլն · սպառի աղջամուղջն ·
վերանայ մութն · գնայ գիշերն ·
տարագրի տագնապն · չքանան
չարիքն · հալածին յուսահատութիւնքն :
Եւ թագաւորէ ձեռն քո ամենա-
կար՝ քաւիչդ ամենայնի · որ ոչ եկիր
կորուսանել զմարդկան հոգիս, այլ
կեցուցանել · թո՛ղ ինձ զանթիւ
չարիսն իմ բազում ողորմութեամբդ քո :
Որդու միայն ես յերկնի անճառ,
և յերկրի անզննին · ՚ի տարր գոյից՝
և յեզր ծագաց աշխարհի : Սկիզբն
ամենայնի՝ և յամենայնի · ամենայն
լրմամբ օրհնեալ ՚ի բարձունս :
Եւ քեզ ընդ Հօր և Հոգւոյդ սրբոյ
փառք՝ յաւիտեանս · ամէն :

Աղօթք իւրաքանչիւր անձին հաւատացելոյ ՚ի ԻԴ։ Արարեալ Տեառն Ներսիսի Շնորհալւոյ Հայոց Կաթողիկոսի։

աւատով խոստովանիմ, և երկիր պագանեմ քեզ՝ Հայր և Որդի և ս̃բ Հոգի. անեղ և անմահ բնութի̃. Արարիչ հրեշտակաց և մարդկան և ամենայն եղելոց. ողորմեա՛ քո արարածոց, և ինձ բազմամեղիս։

Հաւատով խոստովանիմ, և երկիր պագանեմ քեզ՝ անբաժանելի լոյս, միասնական ս̃բ Երրորդութի̃ և մի Ա̃ծութի̃. Արարիչ լուսոյ՝ և հալածիչ խաւարի. հալածեա՛ ՚ի հոգւոյ իմմէ զխաւար մեղաց և անգիտութե̃.

և լուսաւորեա՛ զմիտս իմ 'ի ժամուս յայսմիկ՝ աղօթել քեզ 'ի հաճոյս, և ընդունել 'ի քէն զխնդրուածս իմ. և ողոր″ ։

Հա՛յր երկնաւոր՝ ա՟ծ ճշմարիտ՝ որ առաքեցեր զորդին քո սիրելի 'ի խնդիր մոլորեալ ոչխարին. մեղայ յերկինս և առաջի քո. ընկա՛լ զիս որպէս զանառակ որդին. և զգեցո՛ ինձ զպատմուճանն զառաջին՝ զոր մերկացայ մեղօք. և ողոր″ ։

Ո՛րդի ա՟յ՝ ա՟ծ ճշմարիտ՝ որ խոնարհեցար 'ի հայրական ծոցոյ՝ և առեր զմարմին 'ի ս՟բյ կուսէն մարիամայ վ՟ս մերոյ փրկութե՟. խաչեցար՝ և թաղեցար՝ և յարեար 'ի մեռելոց. և համբարձիր փ՟ռօք առ հայր, մեղայ յերկինս և առաջի քոյ. յիշեա՛ զիս որպէս զաւազակն՝ յորժամ գաս արքայութ՟բ քով. և ողոր″ ։

Հո՛գի ա՟յ՝ ա՟ծ ճշմարիտ՝ որ իջեր 'ի յորդանան, և 'ի վերնատունն. և

լու

լուսաւորեցեր զիս մկրտութեամբ սբ̅ աւազանին ․ մեղայ յերկինս և առաջի քո ․ մաքրեա՛ զիս վերստին ա̅ծային հրով քով՝ ո̅պ հրեղէն լեզուօք զառաքեալսն ․ և ողոր″ ։

Անեղ բնութի՝ մեղայ քեզ՝ մտօք իմովք՝ հոգւով և մարմնով իմով ․ մի՛ յիշեր զմեղս իմ զառաջինս՝ վ̅ա անուան քում ս̅բյ ․ և ողոր″ ։

Տեսո՛ղ ա̅մի՝ մեղայ քեզ՝ խորհրդով, բանիւ և գործով ․ ջնջեա՛ զձեռագիր յանցանաց իմոց՝ և գրեա՛ զանուն իմ ՚ի դպրութեան կենաց ․ և ողոր″ ։

Քննո՛ղ գաղտնեաց՝ մեղայ քեզ՝ կամայ և ակամայ՝ գիտութեամբ և անգիտութեամբ ․ թողութի շնորհեա՛ մեղաւորիս ․ զի ՚ի ծննդենէ սուրբ աւազանին մինչև ցայսօր մեղուցե̅լ եմ առաջի ա̅ծուե̅դ քո ․ զզգայարանօք իմովք՝ և ամենայն անդամօք մարմնոյս ․ և ողոր″ ։

Ամե

Ամենախնամ տ՟ր՝ դիր պահապան աչաց իմոց զերկիւղ քո տ՟ր՝ ոչ ևս հայիլ յարատ. և ականջաց իմոց՝ ոչ ախորժել լսել զբանս չարու՟ե. և բերանոյ իմոյ՝ ոչ խօսիլ զստու՟ի. և սրտի իմոյ՝ ոչ խորհիլ զչարու՟ի. և ձեռաց իմոց՝ ոչ գործել զանիրաւութ՟ի. և ոտից իմոց՝ ոչ գնալ ՚ի ճանապարհս անօրէնութ՟ե. այլ ուղղեա զշարժումն սոցա լինել ը՟ պատուիրանաց քոց յամենայնի.

և ողոր՟։

Հուր կենդանի ք՟ս՝ զհուր սիրոյ քո՝ զոր արկեր յերկիր, բորբոքեա՛ յանձն իմ. որ այրեսցէ զախտ հոգւոյ իմոյ. և սրբեսցէ զխիղճ մտաց իմոց. և մաքրեսցէ զմեղս մարմնոյ իմոյ. և վառեսցէ զլոյս գիտութ՟ե քո ՚ի սրտի իմում. և ողոր՟։

Իմաստութ՟ի հօր յ՟ս՝ տուր ինձ զիմաստութիւն, զբարիս խորհիլ՝ և խօսիլ՝ և գործել առաջի քոյ յա՟մ ժամ․ 'ի չար խորհրդոց՝ 'ի բանից և 'ի գործոց փրկեա՛ զիս․ և ողորմ՛․

Ամենայն բարեաց տէր կամարար՝ մի՛ թողուր զիս 'ի կամս անձին իմոյ գնալ․ այլ առաջնորդեա՛ ինձ լինել միշտ ըստ կամաց քոց բարեհաճից․ և ողոր՛․

Արքայ երկնաւոր՝ տո՛ւր ինձ զարքայութիւն քո՝ զոր խոստացար սիրելեաց քոց․ և զօրացո՛ զսիրտ իմ՝ ատել զմեղս, և սիրել զքեզ միայն, և առնել զկամս քո․ և ողոր՛․

Խնամող արարածոց՝ պահեա՛ նշանաւ խաչի քոյ զհոգի և զմարմին իմ․ 'ի պատրանաց մեղաց՝ 'ի փորձութենց դիւաց՝ և 'ի մարդոց անիրաւաց, և յամենայն վտանգից հոգւոյ և մարմնոյ․ և ողոր՛․

Պահապան ամենայնի քո՝ աջ քո հովանի լիցի 'ի վերայ իմ 'ի տուէ և 'ի գիշերի․ 'ի նստել 'ի տան, 'ի գնալ 'ի ճանապարհ, 'ի ննջել և 'ի յառնել՝ զի մի

եր

երբէք սասանեցայց. և ողոր՛։

Տէր իմ՝ որ բանաս զձեռն քո, և լնուս զա̃մ արարածս ողորմութբ̃ քով. քեզ յանձն առնեմ զանձն իմ. դու հոգա՛, և պատրաստեա՛ զպէտս հոգւոյ և մարմ̃նոյ իմոյ՝ յայսմ հետէ մինչև յաւիտ̃են. և ող՛։

Դարձուցիչ մոլորելոց՝ դարձո՛ զիս ʼի չար սովորուե̃ց իմոց ʼի բարի սովորութ̃ի. և բևեռեա՛ ʼի հոգի իմ զսոսկալի օր մահուն, և զերկիւղ գեհենին, և զսէր արքայութ̃են. զի զղջացայց ʼի մեղաց՝ և գործեցից զարդարութ̃ի. և ողոր՛։

Աղբիւր անմահուե̃՝ աղբերացո՛ ʼի սրտէ իմմէ զարտասուս ապաշխարուե̃ ոպ̃ պոռնկին. զի լուացից զմեղս անձին իմոյ՝ յառաջ քան զելանելն իմ յաշխարհէս. և ողոր՛։

Պարգևիչ ողորմուե̃՝ պարգևեա՛ ինձ ուղղափառ հաւատով, և բարի գործով, և ս̃բ մարմ̃նոյ և արեան քոյ հաղորդութե՟ գալ առ քեզ. և”։

Բարերար Տ՟ր՝ հրեշտակի բարւոյ յանձն արասցես զիս, քաղցրութե՟ աւանդել զհոգի իմ, և անխռով անցուցանել ը՟ չարութի՟ այսոցն՝ որք են ՚ի ներքոյ երկնից. և ողոր”։

Լոյս ճշմարիտ ք՟ս՝ արժանաւորեա՛ զհոգի իմ ուրախութե՟ տեսանել զլոյս փառաց քոց ՚ի կոչման աւուրն. և հանգչել յուսով բարեաց յօթևանս արդարոց՝ մինչև յօր մեծի գալստեան քոյ. և ողոր”։

Դատաւոր արդար՝ յորժամ գաս փառօք հօր՝ դատել զկենդանիս և զմեռեալս, մի՛ մտաներ ՚ի դատաստան ը՟ ծառայից քոց. այլ փրկեա՛ զիս ՚ի յաւիտենական հրոյն, և լսելի՛ արա ինձ զերանաւէտ կոչումն արդարոց յերկնից արքայութի՟դ. և”։

Ամենողորմ Տ՟ր՝ ողորմեա՛ ամ՟ հաւատացելոց ՚ի քեզ, իմոց և օտարաց՝ ծանօթից և անծանօթից՝ կենդա-

նեաց և մեռելոց․ շնորհեա՛ և թըշ-
նամեաց իմոց և ատելեաց զթողու-
թի՛ որ առ իս յանցանաց․ և դարձո՛ զնսա
՚ի չարեաց, զոր ունին վ͞ս իմ․ զի
ողորմութե̅ քում արժանի եղի-
ցին․ և ողոր՛՛։

Փառաւորե̅լ տ̅ր՝ ընկա՛լ զաղաչանս
ծառայիս քո՝ և կատարեա՛ ՚ի բարի
զխնդրուածս իմ․ բարեխօսութե̅
սրբուհւոյ Ա̅ծածնին՝ և Յովհան-
նու Մկրտչին՝ և սբ̅յն Ստեփաննոսի
Նախավկայի՝ և սբ̅յն Գրիգորի մե-
րոյ Լուսաւորչին․ և սբ̅ց Առաքե-
լոց՝ և Մարգարէից՝ և Վարդա-
պետաց՝ և Մարտիրոսաց՝ և սբ̅ց
Հայրապետաց՝ և Ճգնաւորաց՝ և
Կուսանաց, և ամենայն սբ̅ց քոց,
երկնաւորաց՝ և երկրաւորաց։ Եւ
քեզ փառք և երկրպագութիւն
անբաժանելի սբ̅ Երրորդուե̅դ՝
յաւիտեանս յաւիտենից։

Ամէն։

Խրատ վասն առաջիկայ Տօմարական Աղիւսակաց։

Աղիւսակս եղեալք գոն 'ի յերկս երեսս՝ չորք թուականաց՝ (որ է հայկական թուին մեր) արտահանեցեալ 'ի մեծ շրջանէ հինգհարիւրեկին։ Իսկ հանդէպ թուականացն՝ եղեալք գոն Տարեգիրք, Եօթներեակք, Վերադիրք եւ Տանուտէրք իւրաքանչիւր տարւոյ։ Իսկ զկնի նոցին, եղեալք գոն եւս 'ի յերկս զոյգ երեսս թղթոց՝ Պարզատօմարական աղիւսակք, որք 'ի ձեռն տարեգրաց՝ ցուցանեն զնշանաւոր աւուրս եւ զշարժական միջոցս իւրաքանչիւր ամի։ Ուրեմն նախապէս գիտ զթուականն յորում ամի եւ իցես՝ 'ի յառաջիկայ երկս երեսսդ. եւ 'ի նորին հանդիպակաց սիւնոյն ա՛ռ զգիր տարւոյն որ է մերձ նոյն թուականին։ Իսկ ապա երթ նովաւ 'ի հետեւեալ պարզատօմարական աղիւսակն, եւ գիտ զնոյն գիրն 'ի շարս տարեգրացն՝ որք գլխագիր տառիւք եղեալք են 'ի յառաջին սիւնոջ իւրաքանչիւր զոյգ երեսացն՝ յայտնեն մինչև 'ի քէն ։ և որ ինչ 'ի հանդէպն նոյն տարեգրոյն գրեալ է, այն է մինչև ցաւարտ տարւոյն քեզ գործածելի, անվրէպ ։

Ո՛ր օրինակ՝ Թուականն տարւոյս յորում եմք, է ՌՄԿԹ ։ որոյ 'ի հանդէպն՝ եդեալ գոյ տարեգիր՝ տառն Լ ։ զոր զկնի երից Թղթոց՝ գտցես 'ի յառաջին շարն պարզատոմարական աղիւսակին ։ և որ ինչ է՛ 'ի նորին հանդէպ տողն, այն է գործածելին սոյն տարւոյս ։ զի յայտնի ցուցանէ զամենեսին ։ այսինքն՝ զօր յայտնութեան, զմիջոց ուտիսն, և զայլն ամենայն կարգաւ, մինչև ց յայտնութիւն բարեկենդանն ։ Բայց՝ նահանջից ամաց տարեգիրք և եօթներեակքն զո՛յգ զոյգ են եդեալք 'ի շարս Թուականացն ։ պա՛րտիս մինչև ցմարտ ամիսն զառաջի՛նսն նոցին ածել 'ի գործ ; և երբ 'ի մարտ ամիսն մտանես, զերկրո՛րդսն առնուլ 'ի ձեռն ։

Ո՛ր դիւրապէս ածելով քոյ 'ի գործ՝ փա՛ռս մատուսցես տուողին գիտութեան, ամենաբարերարին Աստուծոյ ։ որ է՛ օրհնեալ յաւիտեանս ։ Ամէն ։

Թուական։	Գիր տարւոյ։	Եօթներեակ։	Մէպակտեր։	Տանուտէրք։
ռմ կթ	ըէ	դե	իե	Խեցգետնին։
ռմ հ	մ	զ	զ	Առիւծն։
ռմ հա	ւ	է	ժէ	Կոյսն։
ռմ հբ	ր	ա	իը	Կշիռն։
ռմ հգ	ուշ	բգ	թ	Կարիճն։
ռմ հդ	ը	դ	իա	Աղեղնաւորին։
ռմ հե	ու	ե	բ	Այծեղջերուին։
ռմ հզ	խ	զ	ժգ	Ջրհոսն։
ռմ հէ	եդ	էա	իդ	Ձուկն։
ռմ հը	ո	բ	ե	Խոյն։
ռմ հթ	հ	գ	ժզ	Ցուլն։
ռմ ձ	ս	դ	իէ	Երկաւորին։
ռմ ձա	յմ	եզ	ը	Խեցգետնին։
ռմ ձբ	ւ	է	ժթ	Առիւծն։
ռմ ձգ	ր	ա	լ	Կոյսն։
ռմ ձդ	ձ	բ	ժա	Կշիռն։
ռմ ձե	թը	գդ	իբ	Կարիճն։
ռմ ձզ	ու	ե	գ	Աղեղնաւորին։
ռմ ձէ	խ	զ	ժդ	Այծեղջերուին։
ռմ ձը	ե	է	իե	Ջրհոսն։
ռմ ձթ	չո	աբ	զ	Ձուկն.
ռմ ղ	թ	գ	ժէ	Խոյն։

Թուա՛կան հայոց։	Թիւ տարւոյ։	Նօ՛րինէրէաչ։	Ա՛բառտէրք։	Տանուտէրք։
ռմղա	ս	դ	իբ	Ցուլն։
ռմղբ	յ	ե	թ	Երկաւորն։
ռմղգ	զե	զէ	իա	Խեցգետինն։
ռմղդ	չ	ա	բ	Առիւծն։
ռմղե	ձ	բ	ժգ	Կոյսն։
ռմղզ	բ	գ	իդ	Կշիռն։
ռմղէ	նյ	դե	ե	Կարիճն։
ռմղը	խ	զ	ժզ	Աղեղնաւորն։
ռմղթ	ց	է	իէ	Այծեղջիւրն։
ռյ	ղ	ա	ը	Ջրհոսն։
ռյա	ժթ	բգ	ժթ	Ձուկն։
ռյբ	ս	դ	լ	Խոյն։
ռյգ	յ	ե	ժա	Ցուլն։
ռյդ	ղ	զ	իբ	Երկաւորն։
ռյե	պչ	էա	գ	Խեցգետինն։
ռյզ	ձ	բ	ժդ	Առիւծն։
ռյէ	բ	գ	իե	Կոյսն։
ռյը	ն	դ	զ	Կշիռն։
ռյթ	ծխ	եզ	ժէ	Կարիճն։
ռյժ	ց	է	իը	Աղեղնաւորն։
ռյժա	ղ	ա	թ	Այծեղջիւրն։
ռյժբ	ժ	բ	իա	Ջրհոսն։

Թուական:	Գիր տարւոյ:	Եօթներեակ:	Ոերակեր:	Տանուտէր:
ռյժգ	վս	գդ	բ	Ձուկն:
ռյժդ	ծ	ե	ժգ	Խոյն:
ռյժե	գ	զ	իդ	Ցուլն:
ռյժզ	պ	է	ե	Երկաւ̂որն:
ռյժէ	խժ	աբ	ժզ	Խեցգետինն:
ռյժը	վ	գ	իէ	Առիւծն:
ռյժթ	ն	դ	ը	Կոյսն:
ռյի	է	ե	ժթ	Կշիռն:
ռյիա	ջպ	զէ	լ	Կարիճն:
ռյիբ	ղ	ա	ժա	Աղեղնաւ̂որն:
ռյիգ	ժ	բ	իբ	Այծեղջիւրն:
ռյիդ	շ	գ	գ	Ջրհոսն:
ռյիե	կծ	դե	ժդ	Ձուկն:
ռյիզ	ղ	զ	իե	Խոյն:
ռյիէ	պ	է	զ	Ցուլն:
ռյիը	ի	ա	ժէ	Երկաւ̂որն:
ռյիթ	տվ	բգ	իը	Խեցգետինն:
ռյլ	ն	դ	թ	Առիւծն:
ռյլա	է	ե	իա	Կոյսն:
ռյլբ	ջ	զ	բ	Կշիռն:
ռյլգ	ձղ	էա	ժգ	Կարիճն:
ռյլդ	գ	բ	իդ	Աղեղնաւ̂որն:

Գիր տարւոյ:	Օր Յայտնութեան:	Մեծաց պահոց օր:	Առաջաւորաց բար'':	Բուն բարեկենդանին:	Զատկին:	Երեւման խաչ:	Համբարձումն:	Հոգեգալուստ:	Սբ Գրիգորի բար'':	Վարդավառ:
			յունվր	փետր	մրտ	ապրլ	ապրլ	մայս	մայս	յունս
Ա.	Գշ	զ	ժա	ա	իբ	ժթ	լ	ժ	լա	իը
Բ.	Դշ	է	ժբ	բ	իգ	ի	մյա	ժա	յնա	իթ
Գ.	Եշ	ը	ժգ	գ	իդ	իա	բ	ժբ	բ	լ
Դ.	Ուր	թ	ժդ	դ	իե	իբ	գ	ժգ	գ	յլա
Ե.	Շբ	ժ	ժե	ե	իզ	իգ	դ	ժդ	դ	բ
Զ.	Կիր	ժա	ժզ	զ	իէ	իդ	ե	ժե	ե	գ
Է.	Բշ	ժբ	ժէ	է	իը	իե	զ	ժզ	զ	դ
Ը.	Գշ	ժգ	ժը	ը	իթ	իզ	է	ժէ	է	ե
Թ.	Դշ	ժդ	ժթ	թ	լ	իէ	ը	ժը	ը	զ
Ժ.	Եշ	ժե	ի	ժ	լա	իը	թ	ժթ	թ	է
Ի.	Ուր	ժզ	իա	ժա	ապրա	իթ	ժ	ի	ժ	ը
Լ.	Շբ	ժէ	իբ	ժբ	բ	լ	ժա	իա	ժա	թ

Մեծոյ շաբթուց պահոց″:	Աստուածածին:	Մեծոյ շաբթուց պահ′:	Սուրբ Խաչ:	Ս͞բ Գէորգայ բա″:	Մեծոյ ուտից շաբթուց:	Գիւտ Խաչ:	Յինանակաց բարեկենդանն:	Ս͞բ Յակոբեայ բար″:	Մեծոյ ուտից օր:	Որ բարեկենդանն Յայտնութ͞ե:
	օգս		սեպ	սեպ		հոկ	նոյե	դեկ		
է	ժզ	դ	ժգ	ի	է	իե	ժե	զ	ժը	Դշ͞բթ
է	ժէ	դ	ժդ	իա	է	իզ	ժզ	է	ժէ	Եշ͞բթ
է	ժը	դ	ժե	իբ	է	իէ	ժէ	ը	ժզ	Ուրբաթ
զ	ժբ	ե	ժզ	իգ	է	իը	ժը	թ	ժե	Շա͞բթ
զ	ժգ	ե	ժէ	իդ	է	իթ	ժթ	ժ	ժդ	Միշ͞բթ
զ	ժդ	դ	ժա	ժը	ը	իգ	ի	ժա	ժգ	Բշ͞բթ
զ	ժե	դ	ժբ	ժթ	ը	իդ	իա	ժբ	ժբ	Գշ͞բթ
զ	ժզ	դ	ժգ	ի	է	իե	ժե	զ	ժը	Դշ͞բթ
զ	ժէ	դ	ժդ	իա	է	իզ	ժզ	է	ժէ	Եշ͞բթ
զ	ժը	դ	ժե	իբ	է	իէ	ժէ	ը	ժզ	Ուրբաթ
ե	ժբ	ե	ժզ	իգ	է	իը	ժը	թ	ժե	Շա͞բթ
ե	ժգ	ե	ժէ	իդ	է	իթ	ժթ	ժ	ժդ	Միշ͞բթ

Գիր տարւոյն:	Օր Յայտնութեան:	Մեծաց պասին օր:	Առաջաւորաց Բար'':	Բուն բարեկենդանն:	Զատիկն:	Երեւման Խաչին:	Համբարձումն:	Հոգեգալուստն:	Ս. Գրիգորի Բար'':	Վարդավառն:
			յունվր	փետր	ապրիլ	մայիս	մայիս	մայիս	յունիս	յուլիս
Խ	Եշբ	ժը	իգ	ժգ	գ	ա	ժբ	իբ	ժբ	ժ
Ծ	Դշբ	ժթ	իդ	ժդ	դ	բ	ժգ	իգ	ժգ	ժա
Կ	Գշբ	ի	իե	ժե	ե	գ	ժդ	իդ	ժդ	ժբ
Հ	Բշբ	իա	իզ	ժզ	զ	դ	ժե	իե	ժե	ժգ
Ձ	Կիր	իբ	իէ	ժէ	է	ե	ժզ	իզ	ժզ	ժդ
Ղ	Շբթ	իգ	իը	ժը	ը	զ	ժէ	իէ	ժէ	ժե
Ճ	Ուր	իդ	իթ	ժթ	թ	է	ժը	իը	ժը	ժզ
Մ	Եշբ	իե	լ	ի	ժ	ը	ժթ	իթ	ժթ	ժէ
Յ	Դշբ	իզ	լա	իա	ժա	թ	ի	լ	ի	ժը
Ն	Գշբ	իէ	փ ա	իբ	ժբ	ժ	իա	լա	իա	ժթ
Շ	Բշբ	իը	բ	իգ	ժգ	ժա	իբ	յն ա	իբ	ի
Ո	Կիր	իթ	գ	իդ	ժդ	ժբ	իգ	բ	իգ	իա

Մեծաց մտին պահոց։	Նաւասարդամտին։	Մեծաց մտին պահոց։	Սուրբ Խաչ։	Սբ Գէորգայ քա″։	Մեծաց զատկի շբթ։	Գիւտ Խաչ։	Յիսնակաց բարեկ″։	Սբ Յակոբայ բար″։	Մեծաց զատկի օր։	Որ բարեկենդանին Յայտնութեան։
	օգս		սեպ	սեպ		հոկ	նոյեմ	դեկ		
Ե	ԺԴ	Դ	ԺԱ	ԺԸ	Ը	ԻԳ	Ի	ԺԱ	ԺԳ	ԵՂՃՌ
Ե	ԺԵ	Դ	ԺԲ	ԺԹ	Ը	ԻԴ	ԻԱ	Ժ	ԺԲ	ԴՂՃՌ
Ե	ԺԶ	Դ	ԺԳ	Ի	Է	ԻԵ	ԺԵ	Զ	ԺԸ	ԳՃՌ
Ե	ԺԷ	Դ	ԺԴ	ԻԱ	Է	ԻԶ	ԺԶ	Է	ԺԵ	ԲՂՃՌ
Ե	ԺԸ	Դ	ԺԵ	ԻԲ	Է	ԻԷ	ԺԷ	Ը	ԺԶ	[illegible]
Դ	ԺԹ	Ե	ԺԶ	ԻԳ	Է	ԻԸ	ԺԸ	Թ	ԺԵ	ԷՃՌ
Դ	ԺԳ	Ե	ԺԷ	ԻԴ	Է	ԻԹ	ԺԹ	Ժ	ԺԴ	ՂՂՃՌ
Դ	ԺԴ	Դ	ԺԱ	ԺԸ	Ը	ԻԳ	Ի	ԺԱ	ԺԳ	ԵՂՃՌ
Դ	ԺԵ	Դ	ԺԲ	ԺԹ	Ը	ԻԴ	ԻԱ	Ժ	ԺԲ	ԴՂՃՌ
Դ	ԺԶ	Դ	ԺԳ	Ի	Է	ԻԵ	ԺԵ	Զ	ԺԸ	ԳՂՃՌ
Դ	ԺԷ	Դ	ԺԴ	ԻԱ	Է	ԻԶ	ԺԶ	Է	ԺԵ	ԲՂՃՌ
Դ	ԺԸ	Դ	ԺԵ	ԻԲ	Է	ԻԷ	ԺԷ	Ը	ԺԶ	[illegible]

Գիր տարւոյ։	Օր Յայտնութեան։	Մնչեւ ուտիք · օր։	Առաջաւորաց Շաբ″։	Բուն բարեկենդան։	Զատիկ։	Երեւման Խաչ։	Համբարձումն։	Հոգեգալուստ։	ՍԲ Գրիգորի Շաբ″։	Վարդավառ։
			փետ	փետ	ապր	մայի	մայիս	յունի	յունիս	յուլիս
Ա	շբթ	Լ	Դ	ԻԵ	ԺԵ	ԺԳ	ԻԴ	Գ	ԻԴ	ԻԲ
Պ	ուրբ	Լա	Ե	ԻԶ	ԺԶ	ԺԴ	ԻԵ	Դ	ԻԵ	ԻԳ
Ջ	եշբ	Լբ	Զ	ԻԷ	ԺԷ	ԺԵ	ԻԶ	Ե	ԻԶ	ԻԴ
Ռ	դշբ	Լգ	Է	ԻԸ	ԺԸ	ԺԶ	ԻԷ	Զ	ԻԷ	ԻԵ
Ս	գշբ	Լդ	Ը	մր ա	ԺԹ	ԺԷ	ԻԸ	Է	ԻԸ	ԻԶ
Վ	բշբ	Լե	Թ	Բ	Ի	ԺԸ	ԻԹ	Ը	ԻԹ	ԻԷ
Տ	կիր	Լզ	Ժ	Գ	Իա	ԺԹ	Լ	Թ	Լ	ԻԸ
Ր	շբթ	Լէ	Ժա	Դ	Իբ	Ի	Լա	Ժ	յու ա	ԻԹ
Ց	ուրբ	Լը	Ժբ	Ե	Իգ	Իա	յու ա	Ժա	Բ	Լ
Ւ	եշբ	Լթ	Ժգ	Զ	Իդ	Իբ	Բ	Ժբ	Գ	Լա
Փ	դշբ	Խ	Ժդ	Է	Իե	Իգ	Գ	Ժգ	Դ	օգ ա
Ք	գշբ	Խա	Ժե	Զ մնացեալն ՚ի փետ-րն առեւ։						

Միջոց մ̄եծց պահոց։	Աստուածածին։	Միջոց շ̄բթց պահոց։	Սուրբ Խաչն։	Ս̄բ Գէորգայ բա″։	Միջոց ուտից շ̄բթց։	Գիւտ Խաչն։	Յիսնակաց բարեկն″։	Ս̄բ Յակոբայ բար″։	Միջոց ուտից օր։	Օր բարեկենդանին Յայտնութեան։
	օգս		սեպ	սեպ		հուն	նոյե	դեկ		
գ	ժբ	ե	ժգ	իգ	է	իը	ժը	թ	ժե	[illegible]
գ	ժգ	ե	ժէ	իդ	է	իթ	ժթ	ժ	ժդ	[illegible]
գ	ժդ	դ	ժա	ժը	ը	իգ	ի	ժա	ժգ	[illegible]
գ	ժե	դ	ժբ	ժթ	ը	իդ	իա	ժբ	ժբ	[illegible]
գ	ժզ	դ	ժգ	ի	է	իե	ժե	զ	ժը	[illegible]
գ	ժէ	դ	ժդ	իա	է	իզ	ժզ	է	ժէ	[illegible]
գ	ժը	դ	ժե	իբ	է	իէ	ժէ	ը	ժզ	[illegible]
բ	ժբ	ե	ժգ	իգ	է	իը	ժը	թ	ժե	[illegible]
բ	ժգ	ե	ժէ	իդ	է	իթ	ժթ	ժ	ժդ	[illegible]
բ	ժդ	դ	ժա	ժը	ը	իգ	ի	ժա	ժգ	[illegible]
բ	ժե	դ	ժբ	ժթ	ը	իդ	իա	ժբ	ժբ	[illegible]

Յիշատակարան։

Շնորհիւ ամենազօրին Այ̅ և օգնականութեամբ ընդունական մաղթանաց որոց հօրն մերոյ Գրիգորի Լուսաւորչին, տպագրեալ աւարտեցաւ սր̅ Երգս սաղմոսաց 'ի ռմ̅կթ թուականութեան մերում և յամսեան մայիսի 'ի լուսակառոյց և 'ի բարձրագահ մայր Աթոռս ամ̅ հայոց 'ի սբ̅ Կաթուղիկէն ԷՋՄԻԱԾԻՆ. վս̅ գոհացողական փառաւորութեան ամենազօր կարողութեան Տն̅ Այ̅ յայժմ և յանվախճան յաւիտեանս։

Արդ որք յանդիպման լինիք սովա Առաջի Այ̅ մի՛ ձանձրանայցէք յիշել 'ի խնկանուէր մաղթանս ձեր զնախնին հաստատողն տպարանիս, 'ի Տէր հանգուցեալ Տր̅ Սիմէօն Երզ̅ն և յոգնաշխատ Կաթողիկոսն Նաև զյաջորդ գահակալ նորին զՏր̅

Ղու

1820

Ղուկաս լուսահոգի Հայրապետին։ Եւ մանաւանդ · գլխաւորագոյն տպարանիս զՏր Եփրեմ յոգնավէշտ Արքեպն Վ․ ե հայրան, որ ՚ի նեղուեա ժամանակի վերագոյն քան զառաջինն պայծառացոյց և գրեթէ ՚ի հիմանէ նորոգեաց զտպարանն՝ ընդ Գանձերս, ՚ի լոյս մանկանց նորոց Սիոնի՝ զխափանեալն ՚ի բազում ամաց հետէ։

Օրհնեսջիք և զտուօղն ծախուց նախկին շինուէ տպարանիս զՋուղայեցի առ ՚ի Քս փոխեցեալ Խօջաջանեան Չակլիկեանց լուսահոգի Գրիգոր աղային Աիրայելին հանգերձ համայն ազգայնովք նորին կենդանեօք և ննջեցելովք։ Եւ զնորին նուիրօղն ծախուց վերահաստատուէ տպարանիս ՚ի Հնդկիս ՚ի բԹաւիա վախճանեալ՝ մահտեսի Յակոբեան լուսահոգի Եղիային և զնորին կտակակատար ջուղայեցի

աղ

աղայ Մ՝արդեան գասպարեանն զբընակեալն ՚ի մատրաս քաղաք, մաղթելով ՚ի ՚Քսէ վարձահատոյց լինել նմա յանապառ գանձարանէ Երկնային անհուն ողորմութե̃ իւրոյ:

Այլ եւ յիշեսջիք զգանձակու գետաշէնցի սարգիս քեոխայեան լուսահոգի յարութիւնի որդին ՚ի բաբիլոն բնակեալ՝ օրհնեալ պարոն Յակոբն․ հանդերձ բարեպաշտուհի Թամար խաթուն մարբն իւրով՝ Ալիրակոս եղբարբն և պարկեշտուհի Մարիամ քերբն և այլ ամ̃ ազգականօք նորին կենդանեօք և ննջեցելովք: ՚Քանզի նոյն օրհնաժառանգ յիշեալ պարոն Յակոբն մինչ եկեալ ՚ի մ̃ր գահ՝ եւտես զձեռնարկութի̃ւ մեր ՚ի նորոգութե̃ տպարանիս, խնդրեաց յատկապէս՝ նախ զսաղմոսարանս զայս տպագրել արդարավաստակ արդեամբքն իւրովք ՚ի յիշատակ ինքեան և համայն իւրայնոյն:

[illegible]

Արժանի՛ համարեսջի՛ք յիշման այլ և զՄէգն Վ. եհապետի հարազատ պաշտօնեայ իսկ և հոգևոր որդեկ՝ զսրբագրիչ Գրիգոր վարդապետն աշտարակցի վարդազարեանց:

Նա և զկոստանդին նուազօրէցի յովհաննէսեան պատուէլի վարպետ Մարտիրոսն՝ որ և ոչ սակաւ աշխատանս կրեաց յաղագս պէսպէս հանդերձանաց վերանորոգեալ տպարանիս, և զաշակերտսն նորին զգրաշար Գրիգորն, զՊաւղոսն և զՊետրոսն, զմելանահար մահտեսի Պետրոսն վանեցի, և զտպիչ տրճու Յակոբն, և որք յիշէքդ յիշեալ լիջիք յանչափ ողորմութ̅իս և յանբաւ գթութ̅իս մարդասիրին Ք̅ի ՚ի միւսանգամ գալստեան նորին. Ամէն:

Մ. Խ Լ

…ՅԻՆ ԳՐԱԴԱՐ…
…ная Библиотека
417 /XI 1924
Ա. ՄՅԱՍՆԻԿՅԱՆԻ ԱՆ…